
Evankeliumin periaatteet

*He tulevat tuntemaan Lunastajansa ja hänen oppinsa kohta
kohdalta tietääkseen, kuinka tulla hänen luoksensa ja pelastua.*

1. Nefi 15:14



Evankeliumin periaatteet

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko
Suomi

Tätä oppikirjaa koskevat mielipiteet ja ehdotukset ovat tervetulleita.
Ne pyydetään lähettämään osoitteella Curriculum Development,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150-0024, USA tai
sähköpostitse osoitteella cur-development@ldschurch.org. Mainitse
nimesi ja osoitteesi, seurakuntasi ja vaarnasi tai lähetyskenttäsi.
Muista mainita kirjan nimi. Kerro sitten, mitä hyviä ja huonoja
puolia kirjassa mielestäsi on, ja esitä parannusehdotuksesi.

© 1978, 2009 Intellectual Reserve, Inc.

Kaikki oikeudet pidätetään

Printed in the United States of America 2009

Hyväksytty englanniksi: 5/07

Hyväksytty käännettäväksi: 5/07

Alkuperäisjulkaisun nimi: *Gospel Principles*

ISBN 978-951-850-385-2

06195 130

Finnish

Sisällysluettelo

<i>Johdanto</i>	1
<i>Luku 1</i> Taivaallinen Isämme	5
<i>Luku 2</i> Taivaallinen perheemme	9
<i>Luku 3</i> Jeesus Kristus, Johtajaksemme ja Vapahtajaksemme valittu	13
<i>Luku 4</i> Vapaus valita	19
<i>Luku 5</i> Luominen	23
<i>Luku 6</i> Aadamin ja Eevan lankeemus	27
<i>Luku 7</i> Pyhä Henki	32
<i>Luku 8</i> Taivaallisen Isämme rukoileminen	35
<i>Luku 9</i> Jumalan profeetat	41
<i>Luku 10</i> Pyhät kirjoitukset	47
<i>Luku 11</i> Kristuksen elämä	53
<i>Luku 12</i> Sovitus	61
<i>Luku 13</i> Pappuus	69
<i>Luku 14</i> Pappouden järjestys	75
<i>Luku 15</i> Herran liittokansa	83
<i>Luku 16</i> Jeesuksen Kristuksen kirkko varhaisempina aikoina	89
<i>Luku 17</i> Jeesuksen Kristuksen kirkko nykyisin	97
<i>Luku 18</i> Usko Jeesukseen Kristukseen	103
<i>Luku 19</i> Parannus	109
<i>Luku 20</i> Kaste	117
<i>Luku 21</i> Pyhän Hengen lahja	123

<i>Luku 22</i>	Hengen lahjat	127
<i>Luku 23</i>	Sakramentti.....	135
<i>Luku 24</i>	Lepopäivä	141
<i>Luku 25</i>	Paasto	147
<i>Luku 26</i>	Uhraaminen	151
<i>Luku 27</i>	Työ ja henkilökohtainen vastuu	159
<i>Luku 28</i>	Palveleminen	165
<i>Luku 29</i>	Herran terveyslaki	171
<i>Luku 30</i>	Rakkaus	177
<i>Luku 31</i>	Rehellisyys	183
<i>Luku 32</i>	Kymmenykset ja lahjoitukset	189
<i>Luku 33</i>	Lähetystyö	193
<i>Luku 34</i>	Kykyjemme kehittäminen	201
<i>Luku 35</i>	Kuuliaisuus	205
<i>Luku 36</i>	Perhe voi olla iankaikkinen.....	213
<i>Luku 37</i>	Perhevelvollisuudet.....	219
<i>Luku 38</i>	Iankaikkinen avioliitto.....	225
<i>Luku 39</i>	Siveyden laki	231
<i>Luku 40</i>	Temppelityö ja sukututkimus.....	241
<i>Luku 41</i>	Kuoleman jälkeinen henkimaaailma.....	247
<i>Luku 42</i>	Israelin huoneen kokoaminen.....	253
<i>Luku 43</i>	Toisen tulemisen merkkejä	259
<i>Luku 44</i>	Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen	265
<i>Luku 45</i>	Tuhatvuotinen valtakunta	271
<i>Luku 46</i>	Viimeinen tuomio	277
<i>Luku 47</i>	Korotus.....	283
<i>Luettelo kuvista</i>		289
<i>Hakemisto</i>		291

Johdanto

Opiskeluopas ja Opettajan kirja

Evankeliumin periaatteet on laadittu sekä henkilökohtaiseksi opiskeluoppaaksi että opettajan kirjaksi. Kun tutkit tätä kirjaa etsien Herran Henkeä, ymmärryksesi ja todistuksesi Isä Jumalasta, Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen sovituksestaan sekä evankeliumin palautuksesta voi lisääntyä. Voit löytää vastauksia elämän kysymyksiin, saada varmuutta tarkoituksesi ja omanarvontuntoa sekä kohdata uskon turvin henkilökohtaisia ja perheen haasteita.

Ohjeita opettamiseen kirkossa ja kotona

Opettajana oleminen on suuri vastuu, johon sisältyy monia tilaisuuksia vahvistaa muita ja huolehtia siitä, että heitä ravitaan ”Jumalan hyvällä sanalla” (Moroni 6:4). Opetat tehokkaasti, kun noudatat näitä periaatteita:

- Rakasta niitä, joita opetat.
- Opetä Hengen avulla.
- Opetä oppia.
- Edistä uutterraa oppimista.

Rakasta niitä, joita opetat

Kun osoitat rakkautta niitä kohtaan, joita opetat, heistä tulee vastaanottavaisempia Herran Hengelle. Heistä tulee innokkaampia oppimaan ja avoimempia sinua ja muita kohtaan. Pyri tutustumaan niihin, joita opetat, ja anna heidän tuntea, että välität heistä aidosti. Suhtaudu hienotunteisesti niiden haasteisiin, joilla on erityistarpeita. Luo luokkaasi miellyttävä ilmapiiri, niin että osallistujat tuntevat voitavansa pyytää sinulta apua mihin tahansa kysymyksiin, joita heillä on evankeliumin periaatteista ja niiden soveltamisesta käytäntöön.

Herran Henki on läsnä siellä, missä on rakkautta ja ykseyttä. Herra on sanonut: ”Minä annan teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne! Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toinen toistanne.” (Joh. 13:34.)

Katso lisää tästä aiheesta julkaisusta *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, s. 31–39.

Opetä Hengen avulla

Kaikkein tärkeimmät asiat, mitä tulet milloinkaan opettamaan, ovat Kristuksen opetukset, jotka on ilmoitettu pyhissä kirjoituksissa ja nykyajan profeettojen sanoissa ja jotka Pyhä Henki on vahvistanut. Jotta pystyisit opettamaan tehokkaasti, sinun on saatava Herran Henki. Herra on sanonut: ”Ja Henki annetaan teille uskon rukouksen kautta; ja ellette saa Henkeä, teidän ei tule opettaa” (OL 42:14; ks. myös OL 50:13–22). Pyhä Henki on todellinen opettaja, joten on tärkeää luoda ympäristö, jossa Herran Henki voi olla läsnä.

Katso lisää tästä aiheesta julkaisusta *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, s. 41–48.

Opetä oppia

Ennen kuin opetat jonkin luvun, tutki se huolellisesti ollaksesi varma siitä, että ymmärrät opin. Tutki myös luvun lopussa luetellut muut pyhien kirjoitusten kohdat. Opetat vilpittömämmin ja voimallisemmin, kun luvussa olevat opetukset ovat vaikuttaneet sinuun henkilökohtaisesti. Älä milloinkaan esitä arvailuja kirkon opista. Opetä vain sitä, minkä pyhät kirjoitukset, myöhempien aikojen profeettojen ja apostolien sanat ja Pyhä Henki vahvistavat (ks. OL 42:12–14; 52:9).

Jos sinut on kutsuttu opettamaan koorumia tai luokkaa tätä kirjaa käyttäen, älä korvaa sitä muulla aineistolla, olipa se kuinka kiinnostavaa hyvänsä. Pysy uskollisena pyhille kirjoituksille ja tämän kirjan sanoille. Mikäli tilanteeseen sopii, käytä henkilökohtaisia kokemuksia ja kirkon lehtien artikkeleita oppiaiheiden täydennyksenä.

Katso lisää tästä aiheesta julkaisusta *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, s. 50–59.

Edistä uutteraa oppimista

Autta opettaessasi muita huomaamaan, miten evankeliumin periaatteet soveltuvat jokapäiväiseen elämään. Viritä keskusteluja siitä, miten nämä periaatteet voivat vaikuttaa tunteisiimme Jumalaa, omaa itseämme, perhettämme ja lähimmäisiämme kohtaan. Kannusta osallistujia elämään periaatteiden mukaan.

Pyri saamaan mahdollisimman monia mukaan oppiaiheen käsitteilyyn. Voit tehdä sen pyytämällä osallistujia lukemaan ääneen, vastaamaan kysymyksiin tai kertomaan kokemuksistaan, mutta tee niin vain silloin, kun voit olla varma siitä, ettei se ole heistä kiusallista. Haluat ehkä oppiaiheita valmistellessasi antaa osallistujille erityisiä tehtäviä. Suhtaudu hienotunteisesti muiden tarpeisiin ja tunteisiin. Voi olla tarpeen keskustella etukäteen kahden kesken luokan jäsenten kanssa siitä, miten he suhtautuvat oppiaiheeseen osallistumiseen.

Katso lisää tästä aiheesta julkaisusta *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, s. 61–74.

Lisäapua opettajille

Jokaisessa tämän kirjan luvussa on huomautus tai pari opettajalle. Näissä huomautuksissa on ideoita, jotka voivat auttaa sinua pyrkiessäsi rakastamaan niitä, joita opetat, opettamaan Hengen avulla, opettamaan oppia ja edistämään opetettäviesi uutteraa oppimista.

Taivaallinen Isämme

L u k u 1

On olemassa Jumala

- Mikä todistaa sinulle siitä, että on olemassa Jumala?

Alma, yksi Mormonin kirjan profeetoista, kirjoitti: ”Kaikki osoittaa, että on olemassa Jumala, niin, nimittäin maa ja kaikki, mitä sen päällä on, niin, ja sen liike, niin, ja myös kaikki planeetat, jotka liikkuvat säännöllisessä järjestyksessään, todistavat, että on olemassa Korkein Luoja!” (Alma 30:44.) Voimme katsoa yötaivaalle ja saada jonkinlaisen käsityksen siitä, mitä Alma tarkoitti. Siellä on miljoonia tähtiä ja planeettoja, kaikki täydellisessä järjestyksessä. Ne eivät ole joutuneet sinne sattumalta. Voimme nähdä Jumalan työn taivaalla ja maan päällä. Monet kauniit kasvit, monenlaiset eläimet, vuoret, joet, pilvet, jotka tuovat meille sadetta ja lunta – kaikki ne todistavat meille, että on olemassa Jumala.

Profeetat ovat opettaneet meille, että Jumala on maailmankaikkeuden kaikkivaltias hallitsija. Jumala asuu taivaassa (ks. OL 20:17). Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta Hän on luonut taivaan ja maan ja kaiken, mitä niissä on (ks. 3. Nefi 9:15; Moos. 2:1). Hän on tehnyt kuun, tähdet ja auringon. Hän on järjestänyt tämän maailman ja antanut sille muodon, liikkeen ja elämän. Hän on täyttänyt ilman ja vedet elävillä olennoilla. Hän on peittänyt kukkulat ja tasangot kaikenlaisilla eläimillä. Hän on antanut meille päivän ja yön, kesän ja talven, kylvö- ja korjuuajan. Hän on tehnyt ihmisen omaksi kuvakseen hallitsemaan muita luotujaan (ks. 1. Moos. 1:26–27).

Jumala on se korkein ja täydellinen olento, johon me uskomme ja jota me palvelemme. Hän on ”maailmankaikkeuden suuri Isä” ja

Opettajalle: Käytä osioiden alussa olevia kysymyksiä keskustelun herättämiseksi ja saadaksesi luokan tai perheen jäsenet etsimään lisää tietoa tekstistä. Käytä osioiden lopussa olevia kysymyksiä auttaaksesi luokan tai perheen jäseniä pohtimaan lukemansa tarkoitusta, keskustelemaan siitä ja soveltamaan sitä elämäänsä.

Hän ”valvoo koko ihmissukua isällisellä huolenpidolla” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 41*).

Jumalan olemus

- Mitä ominaisuuksia Jumalalla on?

Koska meidät on tehty Jumalan kuvaksi (ks. Moos. 2:26; 6:9), me tiedämme, että Hänellä on ruumis, joka on samannäköinen kuin meidän ruumiimme. Hänen iankaikkinen henkensä asuu käsin-kosketeltavassa liha- ja luuruumiissa (ks. OL 130:22). Jumalan ruumis on kuitenkin täydellinen ja kirkastettu kirkkaudella, jota on mahdotonta kuvata.

Jumala on täydellinen. Hän on vanhurskauden Jumala, jolla on sellaisia ominaisuuksia kuten rakkaus, armo, laupeus, totuus, voima, usko, tieto ja harkintakyky. Hänellä on kaikki valta. Hän tietää kaiken. Hän on täynnä hyvyyttä.

Kaikki hyvä tulee Jumalalta. Kaikki, mitä Hän tekee, on tarkoitettu auttamaan Hänen lapsiaan tulemaan Hänen kaltaisikseen jumaliksi. Hän on sanonut: ”Sillä katso, tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (Moos. 1:39).

- Miksi meidän on tärkeää ymmärtää, millainen Jumala on?

Jumalan tunteminen

- Kuinka me voimme tulla tuntemaan Jumalan?

Jumalan tunteminen on niin tärkeää, että Vapahtaja on sanonut: ”Ja ikuinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan todellisen Jumalan, ja hänet, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen” (Joh. 17:3).

Ensimmäinen ja suurin käsky on: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi” (Matt. 22:37).

Mitä paremmin tunnemme Jumalan, sitä enemmän rakastamme Häntä ja pidämme Hänen käskynsä (ks. 1. Joh. 2:3–5). Pitämällä Hänen käskynsä voimme tulla Hänen kaltaisikseen.

Voimme tuntea Jumalan, jos me

1. uskomme, että Hän on olemassa ja että Hän rakastaa meitä (ks. Moosia 4:9)
2. tutkimme pyhiä kirjoituksia (ks. 2. Tim. 3:14–17)
3. rukoilemme Häntä (ks. Jaak. 1:5)
4. noudatamme kaikkia Hänen käskyjään parhaan kykymme mukaan (ks. Joh. 14:21–23).

Kun teemme niin, tulemme tuntemaan Jumalan ja saamme lopulta iankaikkisen elämän.

- Pohdi, mitä voit tehdä päästäksesi lähemmäksi Jumalaa.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Ap. t. 7:55–56 (Poika Isän oikealla puolella)
- OL 88:41–44 (Jumalan ominaisuuksia)
- Ps. 24:1 (maa on Herran)
- Moos. 1:30–39 (luominen)
- Alma 7:20 (Jumala ei voi tehdä väärin)
- JS–H 17 (Isä ja Poika ovat erillisiä)
- Alma 5:40 (hyvä tulee Jumalalta)
- Joh. 14:6–9 (Poika ja Isä ovat samankaltaisia)
- Morm. 9:15–20 (ihmeiden Jumala)
- Aam. 3:7 (ilmoituksen Jumala)
- Joh. 3:16 (rakkauden Jumala)



Taivaallinen perheemme

L u k u 2

Me olemme taivaallisen Isämme lapsia

- Mitä pyhät kirjoitukset ja myöhempien aikojen profeetat opettavat meille suhteestamme Jumalaan?

Jumala ei ole ainoastaan meidän hallitsijamme ja luojamme; Hän on myös meidän taivaallinen Isämme. Kaikki miehet ja naiset ovat kirjaimellisesti Jumalan poikia ja tyttäriä. ”Ihminen – syntyi henkenä taivaallisista vanhemmista ja kasvoi aikuiseksi Isän iankaikkisissa asumuksissa ennen tulemistaan maan päälle ajalliseen [fyysiseen] ruumiiseen” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith, 1999, s. 335*).

Jokainen maan päälle syntynyt ihminen on henkiveljemme tai -sisaremmme. Koska olemme Jumalan henkilapsia, olemme perineet kyvyn kehittää itsessämme Hänen jumalallisia ominaisuuksiaan. Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta meistä voi tulla taivaallisen Isämme kaltaisia ja me voimme saada ilon täyteen.

- Kuinka tietosi siitä, että olet Jumalan lapsi, vaikuttaa ajatuksiisi, sanoihisi ja tekoihisi?

Eläessämme taivaassa meissä kehittyi persoonallisuus ja kykyjä

- Mieti niitä kykyjä ja lahjoja, joilla sinua on siunattu.

Pyhät kirjoitukset opettavat meille, että profeetat valmistautuivat tulemaan johtajiksi maan päällä ollessaan vielä henkinä taivaassa (ks. Alma 13:1–3). Ennen kuin he syntyivät kuolevaiseen ruumiiseen, Jumala asetti (valitsi) heidät ennalta johtajiksi maan päällä. Jeesus, Aadam ja Abraham olivat näitä johtajia. (Ks. Abr. 3:22–23.)

Opettajalle: Sinun ei tarvitse opettaa joka luvun kaikkea aineistoa. Kun valmistaudut rukoillen opettamaan, tavoittele Hengen johdatusta tietääksesi, mitä osia luvusta sinun tulee käsitellä ja mitä kysymyksiä esittää.

Joseph Smith on opettanut, että ”jokainen ihminen, joka on kutsuttu palvelemaan maan asukkaita, asetettiin [ennalta] tätä tarkoitusta varten” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 534). Jokaisella on kuitenkin maan päällä vapaus ottaa vastaan tai hylätä mikä tahansa tilaisuus palvella.

Emme olleet kaikki samanlaisia taivaassa. Tiedämme esimerkiksi, että olemme taivaallisten vanhempien poikia ja tyttäriä – miehiä ja naisia (ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, lokakuu 2004, s. 49). Meillä oli erilaisia lahjoja ja kykyjä, ja meidät kutsuttiin tekemään erilaisia asioita maan päällä. Voimme saada enemmän tietoa ”iankaikkisista mahdollisuuksistamme”, kun saamme patriarkallisen siunauksemme (ks. Thomas S. Monson, ”Patriarkallinen siunaukset – valkeuden Liahona”, *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 55).

Verho peittää muistimme kuolevaisuutta edeltävästä elämästämme, mutta taivaallinen Isämme tietää, keitä me olemme ja mitä me teimme ennen kuin tulimme tänne. Hän on päättänyt, milloin ja missä me kukin synnymme, jotta voimme saada ne opetukset, joita me henkilökohtaisesti tarvitsemme, ja voimme tehdä eniten hyvää yksilöllisillä lahjoillamme ja persoonallisuudellamme.

- Kuinka muiden ihmisten kyvyt ovat olleet siunaukseksi sinulle?
Kuinka omat kykysi ja lahjasi voivat olla siunaukseksi muille?

Taivaallinen Isämme esitti meille suunnitelman, jota noudattamalla voisimme tulla Hänen kaltaisikseen

- Miten maanpäällinen elämä valmistaa osaltaan meitä tulemaan taivaallisen Isämme kaltaisiksi?

Taivaallinen Isämme tiesi, ettemme voisi edistyä tiettyä pistettä edemmäksi, elleimme lähtisi joksikin aikaa pois Hänen luotaan. Hän halusi meidän saavan jumalallisia ominaisuuksia, joita Hänellä on. Jotta niin tapahtuisi, meidän täytyi lähteä kuolevaisuutta edeltävästä kodistamme koeteltaviksi ja saamaan kokemuksia. Meidän henkemme täytyi pukeutua fyysiseen ruumiiseen. Meidän täytyisi jättää fyysinen ruumiimme kuolemassa ja saada se takaisin ylösnousemuksessa.

Opettajalle: Luokan tai perheen jäsenet antavat todennäköisemmin pohditun vastauksen kysymykseen, jos heille annetaan aikaa miettiä vastaustaan. Voisit esimerkiksi kysymyksen esitettyäsi sanoa: ”Miettikää rauhassa hetki vastaustanne, niin kysyn niitä kohta.” Anna heille sitten aikaa miettiä.

Sitten saisimme sellaisen kuolemattoman ruumiin kuin taivaallisella Isällämme on. Jos läpäisisimme koetuksemme, saisimme sen ilon täyten, jonka taivaallinen Isämme on saanut. (Ks. OL 93:30–34.)

Taivaallinen Isämme kutsui koolle suuren neuvonpidon esittääkseen suunnitelmansa meidän edistymiseksemme (ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 217, 534). Saimme tietää, että jos noudattaisimme Hänen suunnitelmaansa, meistä tulisi Hänen kaltaisiaan. Me nousisimme kuolleista, meillä olisi kaikki valta taivaassa ja maan päällä, meistä tulisi taivaallisia vanhempia ja saisimme henkilapsia aivan samoin kuin Hän (ks. OL 132:19–20).

Saimme tietää, että Hän valmistaisi meille maan, jonka päällä meitä koeteltaisiin (ks. Abr. 3:24–26). Muistojemme ylle laskeutuisi verho, ja unohtaisimme taivaallisen kotimme. Se olisi välttämätöntä, jotta voisimme harjoittaa tahdonvapauttamme valitaksemme hyvän tai pahan ilman että muisto elämästä taivaallisen Isämme kanssa vaikuttaisi meihin. Näin voisimme olla kuuliaisia Hänelle uskomme tähden Häneen, emme tietomme tai muistomme tähden, joka meillä olisi Hänestä. Hän auttaisi meitä tunnistamaan totuuden, kun kuulisimme siitä jälleen maan päällä (ks. Joh. 18:37).

Suuressa neuvonpidossa saimme myös kuulla edistymisemme taroituksen: että saisimme ilon täyten. Saimme kuitenkin myös tietää, että jotkut joutuisivat petetyiksi, valitsisivat muita polkuja ja eksyisivät. Me saimme tietää, että kaikilla meillä olisi elämässämme koettelemuksia: sairautta, pettymystä, tuskaa, surua ja kuolemaa. Mutta ymmärsimme, että ne annettaisiin meille kokemukseksemme ja hyväksemme (ks. OL 122:7). Jos sallisimme sen, nämä koettelemukset puhdistaisivat meitä eivätkä murtaisi meitä. Ne opettaisivat meille kestävyyttä, kärsivällisyyttä ja rakkautta (ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 16–17).

Siinä neuvonpidossa saimme myös tietää, että heikkouksiemme vuoksi me kaikki pieniä lapsia lukuun ottamatta tekisimme syntiä (ks. OL 29:46–47). Saimme tietää, että meille varattaisiin Vapahtaja, niin että voisimme voittaa syntimme ja ylösnousemuksen ansiosta voittaa kuoleman. Saimme tietää, että jos uskoisimme Häneen, jos olisimme kuuliaisia Hänen sanalleen ja jos noudattaisimme Hänen

esimerkkiään, saisimme korotuksen ja meistä tulisi taivaallisen Isämme kaltaisia. Saisimme ilon täyteen.

- Tee luettelo joistakin taivaallisen Isän ominaisuuksista. Kuinka pelastussuunnitelma auttaa meitä saamaan näitä ominaisuuksia?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Hepr. 12:9; vuoden 1938 suomennos (Jumala on henkiemme Isä)
- Job 38:4–7 (viittaus kuolevaisuutta edeltävään elämään)
- Abr. 3:22–28 (näky kuolevaisuutta edeltävästä elämästä)
- Jer. 1:5 (näky kuolevaisuutta edeltävästä elämästä)
- OL 29:31–38 (näky kuolevaisuutta edeltävästä elämästä)
- Moos. 3:4–7 (hengellinen ja ajallinen luominen)
- 1. Kor. 15:44 (hengellinen ja ajallinen luominen)
- OL 76:23–24 (Jumalalle syntyneet pojat ja tyttäret)
- OL 132:11–26 (edistymisen suunnitelma)

Jeesus Kristus, Johtajaksemme ja Vapahtajaksemme valittu

L u k u 3

Tarvittiin Vapahtaja ja Johtaja

- Miksi meidän piti lähteä taivaallisen Isämme luota? Miksi me tarvitsemme Vapahtajan?

Kun meille kuolevaisuutta edeltävässä henkimaailmassa esitettiin pelastussuunnitelma, olimme niin onnellisia, että huusimme ääneen iloamme (ks. Job 38:7).

Ymmärsimme, että meidän täytyisi lähteä pois taivaallisesta kodistamme joksikin aikaa. Emme eläisi taivaallisen Isämme edessä. Kun olisimme poissa Hänen luotaan, me kaikki tekisimme syntiä ja jotkut meistä eksyisivät. Taivaallinen Isämme tunsu jokaisen meistä ja rakasti meitä jokaista. Hän tiesi, että tarvitsisimme apua, ja niin Hän suunnitteli keinon auttaa meitä.

Tarvitsimme Vapahtajan, joka maksaisi syntiemme hinnan ja opettaisi meille, kuinka voisimme palata taivaallisen Isämme luo. Isämme sanoi: ”Kenet minä lähetän?” (Abr. 3:27.) Jeesus Kristus, jota kutsuttiin Jehovaksi, sanoi: ”Tässä olen, lähetä minut” (Abr. 3:27; ks. myös Moos. 4:1–4).

Jeesus oli halukas tulemaan maan päälle, antamaan henkensä meidän puolestamme ja ottamaan meidän syntimme päälleen. Hän, samoin kuin taivaallinen Isämme, halusi meidän valitsevan, olisimmeko kuuliaisina taivaallisen Isän käskyille. Hän tiesi, että meillä täytyisi olla valinnanvapaus, jotta voisimme osoittautua kelpoiksi saamaan korotuksen. Jeesus sanoi: ”Isä, sinun tahtosi tapahtukoon, ja kunnia olkoon sinun ikuisesti” (Moos. 4:2).



Saatana, jota kutsuttiin Lusiferiksi, astui myös esiin sanoen: ”Katso, tässä olen, lähetä minut, minä olen poikasi ja lunastan koko ihmis-suvun, niin ettei yksikään sielu huku, ja totisesti minä teen sen; anna siis minulle kunniasi” (Moos. 4:1). Saatana tahtoi pakottaa meidät kaikki tekemään tahtonsa mukaan. Hänen suunnitelmassaan meidän ei annettaisi tehdä valintoja. Hän ottaisi pois sen valinnanvapauden, jonka Isämme oli meille antanut. Saatana tahtoi saada kaiken kunnian pelastumisestamme. Hänen ehdotuksessaan olisi maan päälle tulemistemme tarkoitus tehty turhaksi (ks. *Kirkon presidenttien ope-tuksia: David O. McKay*, 2003, s. 224).

Jeesus Kristus tuli valituksi Johtajaksemme ja Vapahtajaksemme

- Kun luet tätä osiota, mieti tunteitasi Vapahtajaa kohtaan.

Kuultuaan molempien poikien puhuvan taivaallinen Isä sanoi: ”Minä lähetän ensimmäisen” (Abr. 3:27).

Jeesus Kristus valittiin ja asetettiin ennalta Vapahtajaksemme. Siitä kertovat monet pyhien kirjoitusten kohdat (ks. esim. 1. Piet. 1:19–20; Moos. 4:1–2). Yhdessä kohdassa meille kerrotaan, että kauan ennen syntymäänsä Jeesus ilmestyi eräälle Mormonin kirjan profeetalle, joka tunnetaan Jeredin veljenä, ja sanoi: ”Katso, minä olen se, joka olin valmistettu maailman perustamisesta asti lunastamaan kansani. Katso, minä olen Jeesus Kristus. – – Minussa on koko ihmiskuku saava elämän, ja sen ikuisesti, nimittäin ne, jotka uskovat minun nimeeni.” (Et. 3:14.)

Eläessään maan päällä Jeesus opetti: ”Enhän minä ole tullut tai-vaasta tekemään oman tahtoni mukaan, vaan täyttämään lähettäjäni tahdon. – – Minun Isäni tahtoo, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on ikuinen elämä. Viimeisenä päivänä minä herätän hänet.” (Joh. 6:38, 40.)

Sota taivaassa

Koska taivaallinen Isämme valitsi Jeesuksen Kristuksen Vapahtajaksemme, Saatana vihastui ja ryhtyi kapinaan. Taivaassa syttyi sota. Saatana ja hänen seuraajansa taistelivat Jeesusta Kristusta

ja Hänen seuraajiaan vastaan. Vapahtajan seuraajat ”voittivat [Saatanan], Karitsan veri ja heidän todistuksensa toivat heille voiton” (Ilm. 12:11).

Tässä suuressa kapinassa Saatana ja kaikki ne henget, jotka seurasivat häntä, karkotettiin pois Jumalan edestä ja syöstiin alas taivaasta. Kolmasosaa taivaan joukoista rangaistiin, koska he seurasivat Saatanaa (ks. OL 29:36). Heiltä evättiin oikeus saada kuolevainen ruumis.

Koska me olemme täällä maan päällä ja meillä on kuolevainen ruumis, me tiedämme, että me valitsimme Jeesuksen Kristuksen ja taivaallisen Isämme seuraamisen. Myös Saatana ja hänen seuraajansa ovat maan päällä, mutta henkinä. He eivät ole unohtaneet, keitä me olemme, ja he ovat joka päivä ympärillämme kiusaten meitä ja houkutellessa meitä tekemään asioita, joihin taivaallinen Isämme ei ole mieltynyt. Kuolevaisuutta edeltävässä elämässämme me päätimme seurata Jeesusta Kristusta ja hyväksyä Jumalan suunnitelman. Meidän täytyy edelleen seurata Jeesusta Kristusta täällä maan päällä. Vain seuraamalla Häntä me voimme palata taivaalliseen kotiimme.

- Millä tavoin sota taivaassa jatkuu nykyään?

Meillä on Vapahtajan opetukset noudatettavinamme

- Ajattele sitä, kuinka Vapahtajan opetukset ovat vaikuttaneet sinuun.

Alusta asti Jeesus Kristus on ilmoittanut evankeliumin, joka kertoo meille, mitä meidän täytyy tehdä voidaksemme palata taivaallisen Isämme luo. Määrättynä aikana Hän tuli itse maan päälle. Hän opetti pelastuksen ja korotuksen suunnitelmaa niin sanoillaan kuin elämäntavallaankin. Hän perusti kirkkonsa ja asetti pappautensa maan päälle. Hän otti päälleen meidän syntimme.

Noudattamalla Hänen opetuksiaan me voimme periä paikan taivaan valtakunnassa. Hän teki oman osansa auttaakseen meitä palaamaan taivaalliseen kotiimme. Nyt meidän jokaisen on tehtävä oma osamme tullaksemme kelvollisiksi korotukseen.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Moos. 4:1–4; Abr. 3:22–28 (Vapahtaja valittiin kuolevaisuutta edeltävässä elämässä)
- OL 76:25–29 (sota taivaassa)
- Ilm. 12:7–9, 11 (Ne, jotka seurasivat Vapahtajaa taivaassa käydyssä sodassa, voittivat Saatanan Karitsan verellä ja todistuksensa sanalla)
- Jes. 14:12–15 (miksi Lusifer syöstiin alas)

Opettajalle: Voisit pyytää luokan tai perheen jäseniä tutkimaan yksinään, pareittain tai koko ryhmänä osion ”Muita pyhien kirjoitusten kohtia”.



Vapaus valita

L u k u 4

Tahdonvapaus on iankaikkinen periaate

- Jos joku kysyisi sinulta, miksi on tärkeää, että meillä on tahdonvapaus, mitä vastaisit?

”Saat kuitenkin itse päättää, sillä se on sinulle suotu” (Moos. 3:17).

Jumala on sanonut meille profeettojensa välityksellä, että olemme vapaita valitsemaan hyvän ja pahan välillä. Voimme valita vapauden ja iankaikkisen elämän seuraamalla Jeesusta Kristusta. Olemme vapaita valitsemaan myös vankeuden ja kuoleman seuraamalla Saatanaa. (Ks. 2. Nefi 2:27.) Oikeutta valita hyvän ja pahan välillä ja toimia omasta puolestamme kutsutaan tahdonvapaudeksi.

Kuolevaisuutta edeltävässä elämässämme meillä oli moraalinen tahdonvapaus. Yksi maanpäällisen elämän tarkoituksista on osoittaa, millaisia valintoja teemme (ks. 2. Nefi 2:15–16). Jos meidät pakotettaisiin valitsemaan oikein, emme kykenisi osoittamaan, millaisia valintoja tekisimme itse. On myös niin, että toimimme mieluummin silloin, kun olemme saaneet itse tehdä valintamme.

Tahdonvapaus oli yksi tärkeimmistä kysymyksistä, mitä nousi esiin kuolevaisuutta edeltävässä neuvonpidossa taivaassa. Se oli yksi tärkeimmistä syistä sotaan Kristuksen seuraajien ja Saatanan seuraajien välillä. Saatana sanoi: ”Katso, tässä olen, lähetä minut, minä olen poikasi ja lunastan koko ihmissuvun, niin ettei yksikään sielu huku, ja totisesti minä teen sen; anna siis minulle kunniasi” (Moos. 4:1). Sanoessaan niin hän ”kapinoi [Jumalaa] vastaan ja pyrki hävittämään ihmisen tahdonvapauden” (Moos. 4:3). Hänen ehdotuksensa hylättiin, hän kapinoi ja hänet syöstiin seuraajineen alas taivaasta (ks. OL 29:36–37).

Tahdonvapaus on välttämätön osa pelastussuunnitelmaa

Tahdonvapaus tekee maanpäällisestä elämästämme koetusajan. Suunnitellessaan ihmisen luomista kuolevaiseen tilaansa Jumala sanoi: ”Koettelemme heitä näin nähdäksemme, tekevätkö he kaiken, mitä Herra, heidän Jumalansa, käskee heidän tehdä” (Abr. 3:25). Ilman tahdonvapauden lahjaa emme olisi kyenneet osoittamaan taivaalliselle Isällemme, tekisimmekö kaiken, mitä Hän käskisi meitä tekemään. Koska voimme valita, olemme vastuussa teoistamme (ks. Hel. 14:30–31).

Kun me päätämme elää Jumalan meitä varten laatiman suunnitelman mukaisesti, tahdonvapautemme vahvistuu. Oikeat valinnat lisäävät voimaamme tehdä lisää oikeita valintoja.

Kun olemme kuuliaisia jokaiselle Isämme käskylle, viisautemme ja luonteenlujuutemme karttuvat. Uskomme lisääntyy. Meidän on helpompaa tehdä oikeita valintoja.

Aloimme tehdä valintoja ollessamme henkilapsina taivaallisen Isämme edessä. Siellä tekemiemme valintojen ansiosta olimme kelvollisia tulemaan maan päälle. Taivaallinen Isämme haluaa meidän kasvavan uskossa, voimassa, tiedossa, viisaudessa ja kaikissa muissa hyvissä ominaisuuksissa. Jos me pidämme Hänen käskynsä ja teemme oikeita valintoja, tulemme saamaan tietoa ja ymmärrystä. Meistä tulee Hänen kaltaisiaan. (Ks. OL 93:28.)

- Miten oikeiden valintojen tekeminen auttaa meitä tekemään lisää oikeita valintoja?

Tahdonvapaus edellyttää, että on olemassa vaihtoehto

- Miksi vastakohtaisuus on välttämätöntä?

Me emme voi valita vanhurskautta, ellei eteemme aseteta hyvän ja pahan vastakohtia. Lehi, eräs suuri Mormonin kirjan profeetta, kertoi pojalleen Jaakobille, että Jumalan iankaikkisten tarkoitusten toteuttamiseksi on välttämätöntä, että ”kaikessa on vastakohtaisuutta. Ellei niin olisi, – – ei voisi olla vanhurskautta eikä jumalattomuutta, ei pyhyttä eikä kurjuutta, ei hyvää eikä pahaa.” (2. Nefi 2:11.)

Jumala sallii Saatanan vastustaa hyvää. Jumala sanoi Saatanasta:

”Minä käsinkin syöstä hänet alas;

ja hänestä tuli Saatanana, niin, nimittäin Perkele, kaikkien valheiden isä, eksyttämään ja sokaisemaan ihmisiä ja johdattamaan heitä vankeina tahtonsa mukaan, vieläpä kaikkia, jotka eivät kuule minun ääntäni” (Moos. 4:3–4).

Saatanana tekee kaiken voitavansa tuhotakseen Jumalan työn. Hän tavoittelee ”koko ihmissuvun kurjuutta. – Hän pyrki siihen, että kaikki ihmiset olisivat yhtä kurjia kuin hän itse.” (2. Nefi 2:18, 27.) Hän ei rakasta meitä. Hän ei halua meille mitään hyvää (ks. Moroni 7:17). Hän ei halua meidän olevan onnellisia. Hän tahtoo tehdä meistä orjiaan. Hän käyttää monia valepukuja orjuuttaakseen meidät.

Kun me noudatamme Saatanan houkutusia, rajoitamme omia valinnanmahdollisuuksiamme. Seuraava esimerkki osoittaa, kuinka tämä tapahtuu. Kuvittele, että näet meren rannalla kyltin, jossa lukee: ”Vaara – pyörre vedessä. Uiminen täällä kielletty.” Saatamme ajatella, että se on rajoitus. Mutta onko se? Meillä on yhä monia vaihtoehtoja. Olemme vapaita uimaan jossakin muualla. Olemme vapaita kävelemään hiekkarannalla ja poimimaan simpukankuoria. Olemme vapaita katselemaan auringonlaskua. Olemme vapaita menemään kotiin. Olemme vapaita myös olemaan välittämättä kyltistä ja uimaan vaarallisessa paikassa. Mutta kun pyörre on saanut meistä otteen ja vetää meitä syvyyteen, meillä on hyvin vähän vaihtoehtoja. Voimme yrittää päästä pois tai voimme huutaa apua, mutta saatamme silti hukkuu.

Vaikka olemmekin vapaita valitsemaan sen, mitä teemme, emme ole vapaita valitsemaan tekojemme seurauksia. Seuraukset, niin hyvät kuin pahatkin, ovat luonnollinen tulos jokaisesta tekemästämmme valinnasta (ks. Gal. 6:7; Ilm. 22:12).

Taivaallinen Isä on kertonut meille, kuinka voimme välttää Saatanan orjuuden. Meidän täytyy valvoa ja rukoilla aina sekä pyytää Jumalaa auttamaan meitä kestämään Saatanan kiusaukset (ks. 3. Nefi 18:15).

Opettajalle: Yksinkertainen piirros voi auttaa oppijoita huomionsa keskittämässä. Jos käytät varoituskylttivertausa sellaisena kuin se on esitetty tässä luvussa, voit halutessasi piirtää sellaisen kyltin tauluun tai suureen paperiin.

Taivaallinen Isämme ei salli kiusauksen käydä meille ylivoimaiseksi (ks. 1. Kor. 10:13; Alma 13:28).

Jumalan käskyt ohjaavat meitä pois vaarasta ja kohti iankaikkista elämää. Tekemällä viisaita valintoja voimme saavuttaa korotuksen, edistyä iankaikkisesti ja kokea täydellistä onnea (ks. 2. Nefi 2:27–28).

- Millaiset teot esimerkiksi rajoittavat valinnanmahdollisuuksiamme? Millaiset teot esimerkiksi antavat meille enemmän vapautta?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Moos. 7:32 (tahdonvapaus)
- Abr. 3:24–25 (maanpäällinen elämä on koetusaikaa)
- Alma 41:3; Moroni 7:5–6 (tuomitseminen tekojen mukaan)
- 2. Nefi 2:11–16 (vastakohtaisuus on välttämätöntä)
- Moroni 7:12–17 (hyvän ja pahan valitseminen)
- 2. Piet. 2:19; Joh. 8:34 (synti on orjuutta)
- 2. Nefi 2:28–29; Alma 40:12–13 (palkka tekojen mukaan)

Luominen

L u k u 5

Jumalan suunnitelma meitä varten

- Miksi meidän piti tulla maan päälle?

Kun elimme henkilapsina taivaallisten vanhempiemme luona, taivaallinen Isämme kertoi meille suunnitelmastaan, jonka avulla voisimme tulla enemmän Hänen kaltaisikseen. Huusimme ääneen iloamme, kun kuulimme Hänen suunnitelmansa (ks. Job 38:7). Olimme innokkaita saamaan uusia kokemuksia. Jotta niin voisi tapahtua, meidän täytyi lähteä pois Isämme edestä ja saada kuolevainen ruumis. Tarvitsimme toisen paikan, jossa voisimme asua ja valmistautua tulemaan Hänen kaltaisikseen. Meidän uutta kotiamme kutsuttiin maaksi.

- Miksi arvelet meidän huutaneen ilosta, kun saimme tietää pelastussuunnitelmasta?

Jeesus on luonut maailman

Jeesus Kristus on luonut tämän maailman ja kaiken siinä olevan. Hän on luonut myös monia muita maailmoja. Hän on tehnyt sen pappeuden voimalla taivaallisen Isämme johdolla. Isä Jumala on sanonut: ”Ja maailmoja luvutta olen minä luonut; – ja minä loin ne Pojan kautta, joka on minun Ainosyntyiseni” (Moos. 1:33). Meillä on muitakin todistuksia tästä totuudesta. Joseph Smith ja Sidney Rigdon näkivät Jeesuksen Kristuksen näyssä. He todistivat, ”että juuri hän on luonut nykyiset ja menneet maailmat ja että niiden asukkaat ovat Jumalalle syntyneitä poikia ja tyttäriä” (OL 76:24).

Opettajalle: Kaikki luokan tai perheen jäsenet eivät ehkä halua lukea ääneen. Ennen kuin pyydät heitä lukemaan, voisit kysyä: ”Kuka haluaisi lukea?” Pyydä sitten niitä, jotka ovat tarjoutuneet.



Luomisen toteuttaminen

- Mikä on luomisen tarkoitus?

Maa ja kaikki sen päällä oleva luotiin hengellisesti, ennen kuin ne luotiin fyysisesti (ks. Moos. 3:5). Suunnitellessaan fyysisen maan luomista Kristus sanoi niille, jotka olivat Hänen kanssaan: ”Me menemme alas, sillä siellä on avaruutta, ja – – teemme maan, jonka päällä [taivaallisen Isämme henkilapset] saavat asua” (Abr. 3:24).

Isän johdolla Kristus muodosti ja järjesti maan. Hän erotti valon pimeydestä tehdäkseen päivän ja yön. Hän muodosti auringon, kuun ja tähdet. Hän erotti vedet kuivasta maasta meriksi, joiksi ja järviksi. Hän teki maasta kauniin ja hedelmällisen. Hän teki ruohoa, puita, kukkia ja kaikenlaisia muita kasveja. Näissä kasveissa oli siemeniä, joista saattoi kasvaa uusia kasveja. Sitten Hän loi eläimet – kalat, karjaeläimet, hyönteiset ja kaikenlaiset linnut. Näillä eläimillä oli kyky lisääntyä kukin oman lajinsa mukaan.

Nyt maa oli valmis kaikkein suurinta luomistyötä – ihmiskuntaa – varten. Hengellemme annettaisiin lihaa ja verta oleva ruumis, niin että se voisi elää maan päällä. ”Ja minä, Jumala, sanoin Ainosyntyiselleni, joka oli minun luonani alusta asti: Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme; ja niin tapahtui” (Moos. 2:26). Ja niin ensimmäiselle miehelle, Aadamille, ja ensimmäiselle naiselle, Eevalle, muodostettiin ja annettiin ruumis, joka muistutti taivaallisten vanhempiemme ruumista. ”Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät” (1. Moos. 1:27). Kun Herra sai päätökseen luomistyönsä, Hän oli hyvillään ja tiesi, että se oli hyvää, ja Hän lepäsi jonkin aikaa.

Jumalan rakkaus ilmenee Hänen luomistöissään

- Kuinka Jumalan luomistyöt osoittavat sen, että Hän rakastaa meitä?

Nyt elämme tässä kauniissa maailmassa. Ajattele aurinkoa, joka antaa meille lämpöä ja valoa. Ajattele sadetta, joka saa kasvit kasvamaan ja maailman tuntumaan puhtaalta ja raikkaalta. Ajattele, kuinka hyvältä tuntuu kuulla linnun laulavan tai ystävän nauravan. Ajattele, kuinka ihmeellinen ruumiimme on – kuinka voimme tehdä työtä ja leikkiä ja levätä. Kun ajattelemme kaikkia näitä

luomistöitä, alamme ymmärtää, kuinka viisaita, voimallisia ja rakastavia olentoja Jeesus Kristus ja taivaallinen Isämme ovat. He ovat osoittaneet suurta rakkautta meitä kohtaan huolehtimalla kaikista tarpeistamme.

Myös kasvillisuus ja eläinkunta luotiin antamaan meille iloa. Herra sanoi: ”Niin, kaikki, mikä tulee maasta omana aikansa, on tehty ihmisen hyödyksi ja käytettäväksi, sekä miellyttämään silmää että ilahduttamaan sydäntä; niin, ravinnoksi ja vaatteiksi, mauksi ja tuoksuksi, vahvistamaan ruumista ja elävöittämään sielua” (OL 59:18–19). Vaikka Jumalan luomistöitä on paljon, Hän tuntee ne kaikki ja rakastaa niitä kaikkia. Hän on sanonut: ”Kaikki on luettu minulle, sillä ne ovat minun ja minä tunnen ne” (Moos. 1:35).

- Mitä asioita arvostat Jumalan luomistöissä?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 1. Moos. 1; 2:1–7; Abr. 3:22–23; 4–5; Moos. 1:27–42; 2–3 (kertomuksia luomisesta)
- Hepr. 1:1–3; Kol. 1:12–17; OL 38:1–3 (Jeesus, Luoja)
- OL 59:18–20; Moos. 2:26–31; OL 104:13–17; Matt. 6:25–26 (luominen ilmentää Jumalan rakkautta)

Aadamin ja Eevan lankeemus

L u k u 6

Aadam ja Eeva tulivat ensimmäisinä maan päälle

- Mitä todisteita meillä on siitä, että Aadam ja Eeva olivat uskollisia henkiä?

Jumala valmisti tämän maan kodiksi lapsilleen. Aadam ja Eeva valittiin ensimmäisiksi ihmisiksi asumaan maan päällä (ks. Moos. 1:34; 4:26). Heidän osansa Isämme suunnitelmassa oli tuoda kuolevaisuus maailmaan. Heistä oli määrä tulla ensimmäiset vanhemmat. (Ks. OL 107:54–56.)

Aadam ja Eeva olivat Isämme jaloimpia lapsia. Henkimaailmassa Aadamia kutsuttiin ylienkeleli Mikaeliksi (ks. OL 27:11; Juud. 9). Taivaallinen Isämme valitsi hänet johtamaan vanhurskaita taistelussa Saatanaa vastaan (ks. Ilm. 12:7–9). Aadam ja Eeva asetettiin ennalta ensimmäisiksi vanhemmiksemme. Herra lupasi Aadamille suuria siunauksia: ”Minä olen asettanut sinut pääksi; kansakuntien paljous tulee sinusta, ja sinä olet niiden ruhtinas ikuisesti” (OL 107:55).

Eeva oli ”kaikkien elävien äiti” (Moos. 4:26). Jumala toi Aadamin ja Eevan yhteen avioliitossa, koska ”miehen ei ollut hyvä olla yksinään” (Moos. 3:18; ks. myös 1. Kor. 11:11). Eeva jakoi Aadamin kanssa vastuun ja tulee myös jakamaan hänen kanssaan iankaikkiset siunaukset.

- Mitä me voimme oppia Aadamin ja Eevan esimerkeistä?

Opettajalle: Käytä osioiden alussa olevia kysymyksiä keskustelun herättämiseksi ja saadaksesi luokan tai perheen jäsenet etsimään lisää tietoa tekstistä. Käytä osioiden lopussa olevia kysymyksiä auttaaksesi luokan tai perheen jäseniä pohtimaan lukemansa tarkoitusta, keskustelemaan siitä ja soveltamaan sitä elämäänsä.



Eedenin puutarha

- Millaisissa oloissa Aadam ja Eeva elivät Eedenin puutarhassa?

Kun Aadam ja Eeva asetettiin Eedenin puutarhaan, he eivät vielä olleet kuolevaisia. Siinä tilassa ”heillä [ei] olisi ollut lapsia” (2. Nefi 2:23). Kuolemaa ei ollut. Heillä oli *fyysinen* elämä, koska heidän henkensä asui maan tomusta muovatussa fyysisessä ruumiissa (ks. Moos. 6:59; Abr. 5:7). Heillä oli *hengellinen* elämä, koska he olivat Jumalan edessä. He eivät vielä olleet tehneet valintaa hyvän ja pahan välillä.

Jumala käski heidän hankkia lapsia. Hän sanoi: ”Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa, ja ottakaa se valtaanne, ja vallitkaa – – jokaista elävää olentoa, joka liikkuu maan päällä” (Moos. 2:28). Jumala sanoi heille, että he voisivat syödä vapaasti jokaisesta puutarhan puusta paitsi yhdestä, hyvän- ja pahantiedon puusta. Siitä puusta Jumala sanoi: ”Sinä päivänä, jona siitä syöt, olet kuoleman oma” (Moos. 3:17).

Saatana, joka ei tuntenut Jumalan mieltä vaan pyrki tuhoamaan Jumalan suunnitelman, tuli Eevan luokse Eedenin puutarhassa. Hän houkutteli Eevaa syömään hyvän- ja pahantiedon puun hedelmää. Hän vakuutti Eevalle, etteivät Eeva ja Aadam kuolisi vaan olisivat ”jumalien kaltaisia [tietäen] hyvän ja pahan” (Moos. 4:11). Eeva antoi periksi kiusaukselle ja söi hedelmää. Kun Aadam kuuli, mitä oli tapahtunut, hänkin päätti syödä sitä. Niitä muutoksia, jotka Aadam ja Eeva kokivat siitä syystä, että he söivät hedelmää, kutsutaan lankeemukseksi.

Aadamin ja Eevan ero Jumalasta

- Mitä fyysisiä ja hengellisiä muutoksia Aadamissa ja Eevassa tapahtui heidän rikkomuksensa seurauksena?

Koska Aadam ja Eeva olivat syöneet hyvän- ja pahantiedon puun hedelmää, Herra karkotti heidät Eedenin puutarhasta maailmaan. Heidän fyysisessä tilassaan tapahtui muutos sen seurauksena, että he olivat syöneet kiellettyä hedelmää. Heistä tuli kuolevaisia, kuten Jumala oli luvannut. He ja heidän lapsensa kokisivat sairautta, kipua ja fyysisen kuoleman.

Rikkomuksensa vuoksi Aadam ja Eeva kärsivät myös hengellisen kuoleman. Se merkitsi sitä, että he ja heidän lapsensa eivät voineet elää ja puhua kasvokkain Jumalan kanssa. Aadam ja Eeva ja heidän lapsensa joutuivat eroon Jumalasta sekä fyysisesti että hengellisesti.

Rikkomuksesta seurasi suuria siunauksia

- Kuinka lankeemus suo meille mahdollisuuden tulla taivaallisen Isämme kaltaiseksi?

Jotkut ihmiset uskovat, että Aadam ja Eeva tekivät vakavan synnin syödessään hyvän- ja pahantiedon puusta. Myöhempien aikojen pyhät kirjoitukset auttavat meitä kuitenkin ymmärtämään, että heidän lankeemuksensa oli välttämätön askel elämän suunnitelmassa ja suuri siunaus kaikille meille. Lankeemuksen ansiosta meitä on siunattu fyysisellä ruumiilla, oikeudella valita joko hyvä tai paha sekä mahdollisuudella saavuttaa iankaikkinen elämä. Emme olisi saaneet mitään näistä etuoikeuksista, jos Aadam ja Eeva olisivat jääneet puutarhaan.

Lankeemuksen jälkeen Eeva sanoi: ”Ellei rikkomustamme olisi ollut, meillä ei olisi koskaan ollut jälkeläisiä emmekä olisi koskaan tienneet hyvää emmekä pahaa, emme lunastuksemme iloa emmekä iankaikkista elämää, jonka Jumala antaa kaikille kuuliaisille” (Moos. 5:11).

Profeetta Lehi selitti:

”Ja nyt, katso, ellei Aadam olisi rikkonut, hän ei olisi langennut [joutunut pois Jumalan edestä], vaan hän olisi jäänyt Eedenin puutarhaan. Ja kaiken, mikä oli luotu, olisi täytynyt jäädä samaan tilaan, jossa se oli luomisensa jälkeen; – –

Eikä heillä olisi ollut lapsia; niinpä he olisivat jääneet viattomuuden tilaan, kokematta iloa, sillä he eivät tunteneet kurjuutta; tekemättä hyvää, sillä he eivät tunteneet syntiä.

Mutta katso, kaikki on tapahtunut hänen viisautensa mukaan, joka tietää kaiken.

Aadam lankesi, jotta ihmisiä voisi olla, ja ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo.” (2. Nefi 2:22–25.)

- Miksi on mielestäsi tärkeää tietää lankeemuksesta ja siitä, kuinka se vaikuttaa meihin?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 1. Nefi 5:11; 2. Nefi 2:20 (Aadam ja Eeva ovat ensimmäiset vanhemmat ja ensimmäinen perhe)
- 2. Nefi 2:14–21 (vastakohtaisuus ja lankeemus; elämä on koetusaika)
- 2. Nefi 2:22–26 (lankeemus on osa pelastussuunnitelmaa)

Pyhä Henki

L u k u 7

Aadam ja Eeva saivat Pyhän Hengen

- Miksi Aadam ja Eeva tarvitsivat Pyhän Hengen johdatusta?

Lähdettyään Eedenin puutarhasta Aadam ja Eeva alkoivat viljellä maata ja tehdä muita töitä elättääkseen itsensä. He saivat paljon lapsia, ja myös heidän poikansa ja tyttärensä menivät naimisiin ja saivat lapsia (ks. Moos. 5:1–3). Näin taivaallisen Isämme henkilapset alkoivat lähteä Hänen kasvojensa edestä tullakseen maan päälle, kuten heille oli luvattu (ks. Abr. 3:24–25). Kun he tulivat maan päälle, heiltä otettiin pois muisti heidän taivaallisesta kodistaan. Isämme ei kuitenkaan sulkenut heitä vaikutuspiirinsä ulkopuolelle. Hän lähetti Pyhän Hengen lohduttamaan ja auttamaan ja opastamaan kaikkia henkilapsiaan.

Aadam ja Eeva huusivat avuksi taivaallista Isää rukouksessa. Hän puhui heille ja antoi heille käskyjä, joita he noudattivat. Herran enkeli tuli opettamaan Aadamille ja Eevalle pelastussuunnitelman. Herra lähetti Pyhän Hengen todistamaan Isästä ja Pojasta ja opettamaan Aadamille ja Eevalle evankeliumia. (Ks. Moos. 5:4–9.)

Pyhän Hengen voimasta Aadam ”alkoi profetoida kaikista maan suvuista sanoen: Siunattu olkoon Jumalan nimi, sillä minun rikkomukseni tähden silmäni ovat avautuneet, ja tässä elämässä minulla on ilo, ja jälleen lihassa saan nähdä Jumalan” (Moos. 5:10). Eeva sanoi Pyhän Hengen hänelle antaman todistuksen johdosta: ”Ellei rikkomustamme olisi ollut, meillä ei olisi koskaan ollut jälkeläisiä emmekä olisi koskaan tienneet hyvää emmekä paha, emme lunastuksemme iloa emmekä iankaikkista elämää, jonka Jumala antaa kaikille kuuliaisille” (Moos. 5:11).

Opettajalle: Kun puhuttelet luokan jäseniä nimeltä, he tietävät, että he ovat tärkeitä sinulle ja että välität heistä. Opettele heidän nimensä ja puhuttele heitä nimeltä kullakin oppitunnilla. Auta heitä oppimaan toistensa nimet.

- Kuinka tarpeemme saada johdatusta Pyhästä Hengeltä on samankaltainen kuin Aadamin ja Eevan?

Pyhän Hengen ominaisuuksia

- Kuinka Pyhä Henki eroaa Isästä ja Pojasta? Miksi tuo ero on tärkeä meille?

Pyhä Henki on yksi jumaluuden jäsenistä (ks. 1. Joh. 5:7 [vuoden 1776 suomennos]; OL 20:28). Hän on henkipersona (ks. OL 130:22). Hän voi olla vain yhdessä paikassa kerrallaan, mutta Hänen vaikutuksensa voi olla kaikkialla samanaikaisesti.

Taivaallista Isää, Jeesusta Kristusta ja Pyhää Henkeä kutsutaan jumaluudeksi. He ovat yhtä tarkoituksessa. Jokaisella on tärkeä tehtävä pelastussuunnitelmassa. Taivaallinen Isä on isämme ja hallitsijamme. Jeesus Kristus on Vapahtajamme. Pyhä Henki on kaiken totuuden ilmoittaja ja todistaja.

Pyhä Henki on taivaallisen Isämme sanansaattaja ja erityinen lahja meille (ks. luku 21 tässä kirjassa).

Pyhän Hengen tehtävä

- Mitä totuuksia Pyhä Henki ilmoittaa meille?

Pyhän Hengen tehtävänä on todistaa Isästä ja Pojasta sekä kaikesta totuudesta.

Pyhä Henki todistaa meille, että Jeesus on Vapahtajamme ja Lunastajamme (ks. 3. Nefi 28:11; OL 20:27). Hän ilmoittaa meille, että taivaallinen Isämme on henkemme Isä. Hän auttaa meitä ymmärtämään, että voimme tulla korotetuiksi kuten taivaallinen Isämme. (Ks. Room. 8:16–17.) Herran profeetat ovat luvanneet: ”Pyhän Hengen voimalla te voitte tietää totuuden kaikesta” (Moroni 10:5).

Ilman Pyhää Henkeä emme voisi tietää, että Jeesus on Kristus. Apostoli Paavali on kirjoittanut: ”Kukaan ei – – voi sanoa: ’Jeesus on Herra’, muuten kuin Pyhän Hengen vaikutuksesta” (1. Kor. 12:3). Vapahtaja itse on sanonut: ”Ja ikuinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan todellisen Jumalan, ja hänet, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen” (Joh. 17:3). Pyhän Hengen voima johdattaa

meitä ymmärtämään Jeesuksen Kristuksen evankeliumia ja elämään sen mukaan.

Pyhän Hengen vakuuttava voima on niin suuri, ettei voi olla epäilystäkään siitä, että se, mitä Hän meille ilmoittaa, on totta. Presidentti Joseph Fielding Smith on sanonut:

”Kun Pyhä Henki ilmaisee itsensä ihmiselle, Hän jättää lähtemättömän vaikutuksen ihmisen sieluun, sellaisen, jota ei ole helppo pyyhkiä pois. Silloin Henki puhuu hengelle, ja se tapahtuu vakuuttavalla voimalla. Enkelin tai vaikkapa itsensä Jumalan Pojan ilmestyminen tekisi vaikutuksen silmään ja mieleen, ja vähitellen tämä jälki hämärtyisi, mutta Pyhän Hengen vaikutus vaipuu syvemmälle sieluun, ja sitä on vaikeampi pyyhkiä pois.” (Ks. *Kokoelma vastauksia evankeliumin kysymyksiin*, Melkisedekin pappeuden oppikirja 1972–1973, s. 43.)

Presidentti Smith on sanonut myös: ”Pyhän Hengen kautta totuus punoutuu itse ruumiin kudoksiin ja jänteisiin, niin että sitä ei voi unohtaa” (*Pelastuksen oppeja*, 3 osaa, 1977–1982, osa 1, s. 55).

Meidän Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenten tulee tehdä itsestämme kelvollisia saamaan tämä erityinen sanansaattaja ja todistaja taivaallisesta Isästäme ja Jeesuksesta Kristuksesta.

- Ajattele hetkiä, jolloin Pyhä Henki on auttanut todistustasi vahvistumaan. Mikäli tilanteeseen sopii, kerro joitakin näistä kokemuksestasi luokan tai perheen jäsenille.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Moos. 5 (kertomus Aadamin perheestä)
- OL 130:22 (millainen Pyhä Henki on)
- Joh. 14:26; 15:26; 16:13; Luuk. 12:12; 2. Nefi 31:18; 32:5, 8; 33:1; Alma 14:11; 3. Nefi 27:20; 4. Nefi 48; Moroni 10:6–7; OL 8:2–3; 11:12–13; 20:26 (Pyhän Hengen tehtäviä)

Taivaallisen Isämme rukoileminen

L u k u 8

Mitä rukous on?

Jeesus on opettanut: ”Teidän täytyy aina rukoilla Isää minun nimessäni” (3. Nefi 18:19).

Rukous on yksi suurimmista siunauksistamme ollessamme täällä maan päällä. Rukouksen avulla me voimme olla yhteydessä taivaalliseen Isäämme ja tavoitella Hänen johdatustaan päivittäin.

Rukous on vilpittömyyttä, harrasta puhetta taivaallisen Isämme kanssa. Meidän tulee rukoilla Jumalaa eikä ketään muuta. Emme rukoile ketään muuta olentoa emmekä mitään ihmisen tai Jumalan tekemää (ks. 2. Moos. 20:3–5).

Miksi me rukoilemme?

Rukous on ollut tärkeä osa evankeliumia maailman alusta asti. Herran enkeli käski Aadamia ja Eevaa tekemään parannuksen ja huutamaan avuksi Jumalaa Pojan nimessä (ks. Moos. 5:8). Tätä käskyä ei ole koskaan kumottu. Rukous auttaa meitä pääsemään lähemmäksi Jumalaa. Rukouksemme vaikuttavat kaikkiin ajatuksiimme, sanoihimme ja tekoihimme.

Meidän tulee rukoilla saadaksemme voimaa vastustaa Saatanan ja hänen seuraajiensa kiusauksia (ks. 3. Nefi 18:15; OL 10:5).

Opettajalle: Tämä luku on jaettu viiteen alaotsikkoon. Kukin otsikko on rukousta koskeva kysymys. Voisit käyttää näitä kysymyksiä oppiaiheesi ohjenuorana. Jos luokassa on tilaa pienryhmäkeskusteluihin, voit halutessasi jakaa luokan jäsenet 2–4 hengen ryhmiin. Anna kullekin ryhmälle tehtäväksi tutustua luvun yhteen alaotsikkoon. Pyydä kutakin ryhmää lukemaan saamansa alaotsikon aineisto, keskustelemaan siitä ja kertomaan siihen liittyvistä henkilökohtaisista kokemuksistaan. Keskustelkaa sitten koko luokka yhdessä viidestä alaotsikosta keskittyen kysymyksiin, jotka ovat luokan jäsenistä kiinnostavimpia.



Meidän tulee rukoilla tunnustaaksemme syntimme Jumalalle ja pyytääksemme Häneltä anteeksiantoa (ks. Alma 38:14).

Meidän tulee rukoilla Herran johdatusta ja apua jokapäiväisessä elämässämme. Meidän on tarpeen rukoilla perheemme ja ystäviemme, lähimmäistemme, satomme ja eläintemme sekä jokapäiväisen työmme ja muiden toimiemme puolesta. Meidän tulee rukoilla varjelusta vihollisiltamme. (Ks. Alma 34:17–27.)

Meidän tulee rukoilla ilmaistaksemme rakkautta taivaallista Isäämme kohtaan ja tunteaksemme Hänen läheisyyttään. Meidän tulee rukoilla Isäämme kiittääksemme Häntä hyvinvoinnistamme ja hyvistä oloistamme sekä kaikesta siitä, mitä Hän antaa meille joka päivä (ks. 1. Tess. 5:18). Meidän on tarpeen rukoilla pyytääksemme taivaalliselta Isältämme voimaa elää evankeliumin mukaan.

Meidän tulee rukoilla, jotta voisimme pysyä sillä kaidalla ja kapealla polulla, joka johtaa iankaikkiseen elämään. Meidän täytyy rukoilla Jumalaa, kaiken vanhurskauden tuojaa, jotta voisimme olla vanhurskaita ajatuksissamme, sanoissamme ja teoissamme.

- Kuinka rukous on auttanut sinua pääsemään lähemmäksi taivaallista Isää?

Milloin meidän tulee rukoilla?

Me voimme rukoilla joko ääneti tai ääneen aina kun tunnemme tarvetta olla yhteydessä taivaalliseen Isäämme. Joskus meidän täytyy olla yksin vuodattaaksemme sielumme Hänelle (ks. Matt. 6:6). Sen lisäksi voimme rukoilla suorittaessamme jokapäiväisiä toimiamme. Voimme rukoilla ollessamme kirkon kokouksessa, kotona, kävellessämme kadulla, tehdessämme työtä, valmistautessamme aterialla tai missä tahansa olemmekin ja mitä tahansa teemmekin. Voimme rukoilla mihin aikaan tahansa päivällä tai yöllä. Voimme rukoilla, kun olemme yksin tai kun olemme toisten ihmisten seurassa. Voimme pitää taivaallisen Isämme ajatuksissamme joka hetki (ks. Alma 34:27). Voimme rukoilla alati (ks. OL 10:5).

Joskus meidän ei ehkä tee mieli rukoilla. Olemme kenties vihaisia tai masentuneita tai järkyttyneitä. Sellaisina hetkinä meidän pitäisi erityisesti yrittää rukoilla (ks. 2. Nefi 32:8–9).

Meidän jokaisen tulee rukoilla yksinämme vähintään joka ilta ja joka aamu. Pyhissä kirjoituksissa puhutaan rukoilemisesta aamuin, keskipäivin ja illoin (ks. Alma 34:21).

Meitä on käsketty pitämään perherukouksia, jotta perhettämme siunattaisiin (ks. 3. Nefi 18:21). Kirkkomme johtajat ovat neuvoneet meitä rukoilemaan perheenä joka aamu ja ilta.

Meillä on myös etuoikeus rukoilla kiittäksemme ruoasta ja pyytäksemme sille siunausta ennen jokaista aterialla.

Aloitamme ja päätämme kaikki kirkkomme kokoukset rukouksella. Kiitämme Herraa Hänen siunauksistaan ja pyydämme Hänen apuaan, jotta voisimme palvella Häntä tavalla, joka miellyttää Häntä.

Kuinka meidän tulee rukoilla?

Siihen katsomatta, missä olemme, seisomme vai olemmeko polvistuneina, rukoilemmeko ääneen vai ääneti, rukoilemmeko yksin vai ryhmän puolesta, meidän tulee aina rukoilla uskoen, ”vilpittömin sydämin, vakain aikein” (Moroni 10:4).

Kun rukoilemme taivaallista Isäämme, meidän tulee kertoa Hänelle, mitä todella tunnemme sydämessämme, uskoutua Hänelle, pyytää Häneltä anteeksiantoa, anoa hartaasti Häneltä, kiittää Häntä, ilmaista rakkautemme Häntä kohtaan. Meidän ei pidä toistella merkityksettömiä sanoja ja lauseita (ks. Matt. 6:7–8). Meidän tulee aina pyytää, että Hänen tahtonsa tapahtuisi, muistaen, että se, mitä haluamme, ei ehkä ole meidän parhaaksemme (ks. 3. Nefi 18:20). Lopuksi päätämme rukouksemme Jeesuksen Kristuksen nimessä (ks. 3. Nefi 18:19).

Kuinka rukouksiin vastataan?

- Minkähän vuoksi rukouksiin saatuja vastauksia ei aina heti huomaa? Mistähän syystä emme saa vastauksia rukouksiimme aina silloin kun haluamme tai siten kuin haluamme?

Vilpittömiin rukouksiimme vastataan aina. Joskus vastaus saattaa olla kielteinen, koska se, mitä olemme pyytäneet, ei olisi meidän parhaaksemme. Joskus vastaus on myönteinen, ja saamme lämpimän, hyvän tunteen siitä, mitä meidän pitää tehdä (ks. OL 9:8–9).

Joskus vastaus on ”odota jonkin aikaa”. Rukouksiimme vastataan aina sinä hetkenä ja sillä tavalla, jonka Herra tietää auttavan meitä parhaiten.

Toisinaan Herra vastaa rukouksiimme toisten ihmisten välityksellä. Hyvä ystävä, aviomies tai vaimo, isä, äiti tai joku muu perheenjäsen, johtaja kirkossa, lähetyssaarnaaja – kuka tahansa näistä voi saada innoitusta tehdä tekoja, jotka vastaavat rukouksiimme. Tästä on esimerkkinä erään nuoren äidin kokemus. Hänen vauvansa oli loukkaantunut tapaturmassa kotona. Äidillä ei ollut mitään keinoa viedä vauvaa lääkäriin. Hän oli juuri muuttanut alueelle eikä tuntenut naapureitaan. Nuori äiti rukoili apua. Muutaman minuutin kuluttua naapurissa asuva rouva tuli ovelle sanoen: ”Minusta tuntui, että minun pitäisi tulla katsomaan, tarvitsetko apua.” Naapuri auttoi nuorta äitiä viemään vauvan lääkäriin.

Usein Jumala antaa meille voimaa, jonka avulla voimme itse vastata omiin rukouksiimme. Kun rukoilemme apua, meidän tulee tehdä kaikki voitavamme toteuttaaksemme sen, mitä haluamme.

Kun elämme Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan ja rukoulemme aina, tulemme saamaan iloa ja onnea. ”Ole nöyrä, niin Herra, sinun Jumalasi, johdattaa sinua kädestä ja antaa sinulle vastauksen rukouksiisi” (OL 112:10).

- Millä tavoin taivaallinen Isä on vastannut sinun rukouksiisi?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia ja lähteitä

- Jaak. 1:5 (mitä tulee rukoilla)
- 1. Tess. 5:17; Ps. 55:18; 2. Nefi 32:9 (milloin tulee rukoilla)
- Alma 34:26 (missä tulee rukoilla)
- 3. Nefi 19:6, 24 (kuinka tulee rukoilla)
- OL 88:63–65 (kuinka rukouksiin vastataan)
- Moroni 10:3–5; Alma 37:37 (lupauksia rukouksesta)
- Jaak. 5:16 (vanhurskaan ihmisen rukouksen voima)
- Pyhien kirjoitusten opas, ”Liitto”, s. 104–105



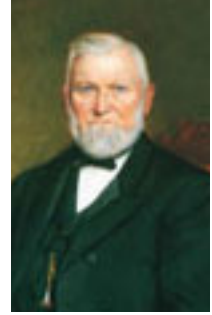
Joseph Smith



Brigham Young



John Taylor



Wilford Woodruff



Lorenzo Snow



Joseph F. Smith



Heber J. Grant



George Albert Smith



David O. McKay



Joseph Fielding Smith



Harold B. Lee



Spencer W. Kimball



Ezra Taft Benson



Howard W. Hunter



Gordon B. Hinckley



Thomas S. Monson

Jumalan profeetat

L u k u 9

Profeetat ovat Jumalan edustajia maan päällä

- Mitä voimia ja lahjoja profeetalla on?

”Ei Herra Jumala tee mitään ilmoittamatta suunnitelmiaan palvelijoilleen, profeetoille” (Aam. 3:7).

Monet ihmiset elävät pimeydessä, epävarmoina siitä, mikä on Jumalan tahto. He uskovat, että taivaat on suljettu ja että ihmisten täytyy kohdata maailman vaarat yksin. Kuinka onnekkaita myöhempien aikojen pyhät ovatkaan! Tiedämme, että Jumala on yhteydessä kirkkoon profeettansa välityksellä. Ympäri maailman pyhät laulavat kiitollisin sydämin: ”Kiitos, Luojamme, profeetasta, jonka tietämme toit johtamaan” (*MAP-lauluja*, 10).

Profeetta on mies, jonka Jumala on kutsunut edustajakseen maan päällä. Kun profeetta puhuu Jumalan puolesta, se on kuin Jumala puhuisi (ks. OL 1:38). Profeetta on myös Kristuksen erityinen todistaja, joka todistaa Hänen jumalallisuudestaan ja opettaa Hänen evankeliumiaan. Profeetta opettaa totuutta ja tulkitsee Jumalan sanaa. Hän kutsuu jumalattomia parannukseen. Hän saa Herralta ilmoituksia ja ohjeita meidän hyväksemme. Hän voi nähdä tulevaisuuteen ja ennustaa tulevia tapahtumia, niin että maailmaa voidaan varoittaa.

Profeetta voi tulla erilaisista elämänoloista. Hän voi olla nuori tai vanha, korkeasti koulutettu tai kouluja käymätön. Hän voi olla maanviljelijä, lakimies tai opettaja. Entisaikojen profeetoilla oli yllään viitta ja kädessään sauva. Nykyajan profeetoilla on yllään puku ja kädessään salkku. Mistä sitten tuntee todellisen profeetan? Todellinen profeetta on aina Jumalan valitsema, ja hänet on kutsuttu tehtävänsä oikealla pappeuden valtuudella (ks. UK 5).

Myöhempien aikojen pyhät hyväksyvät ensimmäisen presidenttikunnan ja kaksitoista apostolia profeetoiksi. Kuitenkin puhuessamme ”kirkon profeetasta” tarkoitamme kirkon presidenttiä, joka on ylipappeuden presidentti.

Jumala on kautta aikojen kutsunut profeettoja johtamaan ihmiskuntaa

- Millä tavoin profeetat ovat johdattaneet Jumalan lapsia aiemmin?

Maan päällä on ollut profeettoja Aadamin ajoista lähtien. Näiden suurten miesten kokemukset kiehtovat ja innoittavat meitä. Mooses, yksi Vanhan testamentin profeetoista, johti tuhansia kansastaan pois Egyptistä ja orjuudesta luvattuun maahan. Hän kirjoitti Vanhan testamentin viisi ensimmäistä kirjaa ja merkitsi muistiin kymmenen käskyä. Nefi, yksi Mormonin kirjan profeetoista, matkusti Jerusalemissa meren yli Amerikan mantereelle 600 vuotta ennen Kristuksen syntymää. Tämä suuri johtaja ja siirtokunnan perustaja antoi meille monia tärkeitä kirjoituksia, joita on Mormonin kirjassa. Johannes Kastaja valittiin valmistamaan maailmaa Herran Jeesuksen Kristuksen tulemistä varten. Herra palautti kirkon erään myöhempien aikojen profeetan, Joseph Smithin, välityksellä. Joseph Smith myös käänsi Mormonin kirjan ollessaan vasta nuori mies.

- Mitä olet oppinut profeettojen elämästä ja opetuksista?

Meillä on maan päällä tänä aikana elävä profeetta

- Miksi me tarvitsemme elävää profeettaa tänä aikana?

Meillä on maan päällä tänä aikana elävä profeetta. Tämä profeetta on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentti. Hänellä on oikeus saada ilmoitusta koko kirkkoa varten. Hänellä on ”valtakunnan avaimet”, mikä tarkoittaa sitä, että hänellä on valtuus johtaa koko kirkkoa ja Jumalan valtakuntaa maan päällä mukaan lukien pappeustoimitusten johtaminen (ks. Matt. 16:19). Kukaan muu kuin valittu profeetta ja presidentti ei voi saada tietää Jumalan tahtoa koko kirkon jäsenistöä varten. Herra on sanonut: ”Maan päällä on kerrallaan vain yksi sellainen, jolle tämä valtuus ja tämän pappeuden avaimet on annettu” (OL 132:7). Kirkon

presidentin apuna ovat hänen neuvonantajansa ensimmäisessä presidenttikunnassa ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet, jotka myös ovat profeettoja, näkijöitä ja ilmoituksensaajia.

Meidän tulee tehdä sitä, mitä profeetat käskevät meitä tekemään. Presidentti Wilford Woodruff on sanonut, että profeetan ei sallita koskaan johtaa kirkkoa harhaan:

”Herra ei koskaan salli minun eikä kenenkään muun, joka on tämän kirkon presidenttinä, johtaa teitä harhaan. Se ei ole suunnitelmassa. Se ei ole Jumalan mielessä. Jos minä yrittäisin sitä, Herra siirtäisi minut pois sijaltani.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Wilford Woodruff*, 2005, s. 205.)

- Millä tavalla elävä profeetta on vaikuttanut kirkkoon?

Meidän tulee tukea Herran profeettaa

- Mitä voimme tehdä seurataksemme ja tukeaksemme profeettaa?

Monien ihmisten on helppoa uskoa menneiden aikojen profeettoihin. Mutta on paljon suuriarvoisempaa uskoa elävään profeettaan ja seurata häntä. Nostamme kätemme tukeaksemme kirkon presidenttiä profeettana, näkijänä ja ilmoituksensaajana.

Miten me voimme tukea profeettaa? Meidän tulee rukoilla hänen puolestaan. Hänen kuormansa ovat raskaita, ja pyhien tulee vahvistaa häntä rukouksillaan.

Meidän tulee tutkia hänen sanojaan. Voimme kuunnella hänen konferenssipuheitaan. Voimme myös tilata *Ensign*- tai *Liahona*-lehden, niin että voimme lukea hänen konferenssi- ja muita sanoja, joita hän antaa.

Meidän tulee noudattaa hänen innoitettuja opetuksiaan täydellisesti. Meidän ei pitäisi tehdä valintaa, että noudatamme osaa hänen innoitetuista neuvoistaan ja jätämme noudattamatta sen, mikä on epämieluisaa tai vaikeaa. Herra on käskennyt meidän noudattaa profeettansa innoitettuja opetuksia:

”Sinun – – tulee ottaa varteen kaikki hänen [profeetan] sanansa ja käskynsä, jotka hän antaa sinulle, kun hän saa niitä vaeltaessaan kaikessa pyhydessä minun edessäni;

sillä teidän tulee ottaa vastaan hänen sanansa niin kuin minun omasta suustani kaikessa kärsivällisyydessä ja uskossa” (OL 21:4–5).

Herra ei salli milloinkaan kirkon presidentin johtavan meitä harhaan.

- Mitä kirkon presidentti on opettanut tai tähdentänyt viime aikoina?

Kuuliaisuudesta profeetalle seuraa suuria siunauksia

Jos olemme kuuliaisimpia, Herra lupaa: ”Helvetin portit eivät teitä voita; niin, ja Herra Jumala hajottaa pimeyden voimat teidän edestänne ja saattaa taivaat järkkymään teidän parhaaksenne ja nimensä kunniaksi” (OL 21:6). Kun me teemme niin kuin profeettamme neuvoo, taivaasta vuodatetaan siunauksia.

Pysyäkseen tosi kirkon täytyy olla rakennettu niin, että sen ”perustuksena ovat apostolit ja profeetat ja – – kulmakivenä on itse Kristus Jeesus” (Ef. 2:20). Olemme siunattuja, kun meillä tässä epävarmassa maailmassa on profeetta, jonka välityksellä Herra ilmoittaa tahtonsa.

- Mitä olet kokenut, kun olet noudattanut profeetan neuvoja?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 4. Moos. 12:6 (Jumala puhuu profeettojen välityksellä)
- 1. Sam. 9:9 (profeettaa kutsutaan näkijäksi)
- Aam. 3:7 (Jumala ilmoittaa salaisuutensa profeetoille)
- Moosia 8:16–18 (näkiä voi tietää menneistä ja tulevista)
- Luuk. 1:70 (Jumala puhuu profeettojen suulla)
- OL 45:10, 15 (Jumala puhuu tänä aikana samoin kuin muinaisina aikoina)
- 1. Nefi 22:2 (asioita ilmoitetaan profeetoille Hengen kautta)

Opettajalle: Kokemuksista kertominen ja todistuksen lausuminen tuovat Hengen. Kun päätät tämän oppiaiheen, voit halutessasi kertoa jonkin kokemuksesi siitä, kun olet noudattanut kirkon presidentin neuvoa. Lausu todistuksesi elävästä profeetasta.

- OL 68:3–5 (kun Herran palvelijat puhuvat Pyhän Hengen innoittamina, se on Herran mieli, tahto ja ääni)
- OL 107:65–67, 91–92 (kirkon presidentin velvollisuuksia)
- OL 43:1–7 (vain profeetalla on valtuus saada ilmoituksia kirkkoa varten)



Pyhät kirjoitukset

L u k u 10

Pyhät kirjoitukset ovat käytössämme tänä aikana

- Mistä siunauksista nautimme tänä aikana siksi, että pyhät kirjoitukset ovat niin helposti saatavilla?

Kun Herran palvelijat puhuvat tai kirjoittavat Pyhän Hengen vaikutuksen alaisina, heidän sanoistaan tulee pyhiä kirjoituksia (ks. OL 68:4). Alusta asti Herra on käskennyt profeettojaan pitämään aikakirjaa Hänen ilmoituksistaan ja Hänen kanssakäymisestään lastensa kanssa. Hän on sanonut: ”Sillä minä käsken kaikkia ihmisiä, sekä idässä että lännessä ja pohjoisessa ja etelässä ja meren saarilla, että heidän tulee kirjoittaa ne sanat, jotka minä heille puhun; sillä niistä kirjoista, jotka kirjoitetaan, minä tuomitsen maailman, jokaisen ihmisen tekojensa mukaan, sen mukaisesti, mitä on kirjoitettu” (2. Nefi 29:11).

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko pitää pyhinä kirjoituksina neljää kirjaa: Raamattua, Mormonin kirjaa, Oppia ja liittoja ja Kallisarvoista helmeä. Myös elävien profeettojemme innoitetut sanat hyväksytään pyhiksi kirjoituksiksi.

Raamattu

Raamattu on kokoelma pyhiä kirjoituksia, jotka sisältävät Jumalan ilmoituksia ihmiselle. Nämä kirjoitukset kattavat monta vuosisataa, Aadamın ajoista aina siihen aikaan asti, jolloin Jeesuksen Kristuksen apostolit elivät. Niitä ovat kirjoittaneet monet profeetat, jotka elivät maailman historian eri aikoina.

Opettajalle: Kannustaaksesi keskusteluun neljästä pyhästä kirjasta voit antaa kullekin luokan tai perheen jäsenelle jonkin numeron 1–4. Pyydä niitä, joilla on numero 1, lukemaan, mitä tässä luvussa opetetaan Raamatusta, niitä, joilla on numero 2, lukemaan, mitä tässä luvussa opetetaan Mormonin kirjasta, niitä, joilla on numero 3, lukemaan, mitä tässä luvussa opetetaan Opista ja liitoista, ja niitä, joilla on numero 4, lukemaan, mitä tässä luvussa opetetaan Kallisarvoisesta helmestä. Pyydä heitä sitten kertomaan, mitä he ovat oppineet.

Raamattu on jaettu kahteen osaan: Vanhaan testamenttiin ja Uuteen testamenttiin. Monet Vanhan testamentin profetiat ennustavat Vapahtajan ja Lunastajan tulemisesta. Uusi testamentti kertoo Vapahtajan ja Lunastajan, Jeesuksen Kristuksen, elämästä. Se kertoo myös Hänen kirkkonsa perustamisesta tuona aikana. ”Me uskomme, että Raamattu on Jumalan sanaa, sikäli kuin se on oikein käännetty” (UK 8).

Herra on laajentanut ymmärtämystämme joistakin raamatunkohdista profeetta Joseph Smithin avulla. Herra innoitti profeetta Josephia palauttamaan Raamatun tekstiin totuuksia, jotka olivat kadonneet tai joita oli muutettu sen jälkeen kun alkuperäiset sanat oli kirjoitettu. Näitä innoitettuja oikaisuja kutsutaan Joseph Smithin raamatunkäännökseksi. Kolmoissidoksessa olevassa Pyhien kirjoitusten oppaassa on valittuja kohtia Joseph Smithin raamatunkäännöksestä sivuilla 215–237 sekä monissa alaviitteissä.

Mormonin kirja

Mormonin kirja on eräiden Amerikan mantereella noin 2000 eKr. ja 400 jKr. välisenä aikana eläneiden kansojen pyhä aikakirja. Se sisältää Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen (ks. OL 20:9; 42:12; 135:3). Mormonin kirja kertoo Jeesuksen Kristuksen käynnistä Amerikan mantereella asuneiden ihmisten luona pian ylösnousemuksensa jälkeen.

Joseph Smith käänsi Mormonin kirjan englannin kielelle Jumalan lahjan ja voiman avulla. Hän on sanonut, että se on ”virheettömin kaikista kirjoista maan päällä ja uskontomme lakikivi ja että ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla” (Mormonin kirjan johdanto).

Presidentti Ezra Taft Benson on auttanut meitä ymmärtämään, kuinka Mormonin kirja on uskontomme lakikivi. Hän on sanonut: ”Mormonin kirja on kolmella tavalla uskontomme lakikivi. Se on lakikivi todistuksessa Kristuksesta. Se on oppimme lakikivi. Se on todistuksemme lakikivi.

Mormonin kirja on lakikivi todistuksessamme Jeesuksesta Kristuksesta, joka itse on kulmakivenä kaikessa, mitä me teemme. Se todistaa Hänestä selkeästi ja voimallisesti. – –

[Se] avartaa ymmärrystämme pelastuksen opeista. – – Mormonin kirja – – on kirjoitettu meidän aikaamme varten. – – [Siinä on] malli siitä, kuinka valmistautua toiseen tulemiseen. – –

Mormonin kirja [opettaa] meille totuutta [ja todistaa Jeesuksesta] Kristuksesta – –. Siinä on muutakin. Tässä kirjassa on voimaa, joka alkaa virrata elämäänne heti, kun alatte tutkia sitä vakavasti. Saatte enemmän voimaa vastustaa kiusauksia. Saatte voimaa välttää petosta. Saatte voimaa pysyä kapealla ja kaidalla polulla. Pyhien kirjoitusten on sanottu olevan 'elämän sanoja' – – ja jos missä niin Mormonin kirjassa se pitää paikkansa. – – 'Jokaisen myöhempien aikojen pyhän on otettava tämän kirjan tutkiminen elämäntehtäväkseen.'" ("Mormonin kirja – uskontomme lakikivi", *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 3, 4, 5.)

Oppi ja liitot

Oppi ja liitot on kokoelma uuden ajan ilmoituksia. Opin ja liittojen ensimmäisessä luvussa Herra ilmoittaa, että kirja on julkaistu maan asukkaille, jotta heitä valmistettaisiin Hänen tulemiseensa:

"Ja nyt, Herran ääni kuuluu maan ääriin, jotta kaikki, jotka tahtovat kuulla, voivat kuulla:

Valmistautukaa, valmistautukaa siihen, mikä on tuleva, sillä Herra on lähellä" (OL 1:11–12).

Tämä kirja sisältää ilmoituksia, jotka koskevat näinä viimeisinä päivinä palautettua Jeesuksen Kristuksen kirkkoa. Useissa kirjan luvuissa selitetään kirkon organisaatiota ja määritellään pappeuden virkoja ja niiden tehtäviä. Toiset luvut, kuten luvut 76 ja 88, sisältävät suurenmoisia totuuksia, jotka olivat kadoksissa maailmalta satojen vuosien ajan. Muutamat taasen, kuten luvut 29 ja 93, valottavat Raamatun opetuksia. Lisäksi jotkin luvut, kuten luku 133, sisältävät profetioita tulevista tapahtumista. Jumala on käskenyt meidän tutkia tässä kirjassa olevia ilmoituksiaan: "Tutkikaa näitä käskyjä, sillä ne ovat todet ja luotettavat, ja kaikki niissä olevat profetiat ja lupaukset täyttyvät" (OL 1:37).

Kallisarvoinen helmi

Kallisarvoinen helmi sisältää Mooseksen kirjan, Abrahamin kirjan sekä joitakin Joseph Smithin innoitettuja kirjoituksia. Mooseksen kirjassa on selonteko joistakin Mooseksen näyistä ja kirjoituksista, jotka ilmoitettiin profeetta Joseph Smithille. Se selkeyttää oppeja ja opetuksia, jotka olivat kadonneet Raamatusta, ja antaa lisää tietoa maan luomisesta.

Profeetta Joseph Smith käänsi Abrahamin kirjan papyruskääröstä, joka oli löydetty egyptiläisestä hautakammioista. Tämä kirja sisältää arvokasta tietoa luomisesta, evankeliumista, Jumalan luonteesta ja pappeudesta.

Joseph Smithin kirjoitukset sisältävät osan Joseph Smithin innoitettua raamatunkäännöksestä, otteita hänen kirjoittamastaan kirkon historiasta *History of the Church* sekä uskonkappaleet.

- Mitkä näiden pyhien kirjoitusten kertomuksista ovat innoittaneet sinua? Mitkä näiden pyhien kirjojen kertomuksista ovat auttaneet sinua?

Elävien profeettojemme sanat

Näiden neljän pyhän kirjan lisäksi elävien profeettojemme innoitettuja sanoista tulee meille pyhiä kirjoituksia. Me saamme heidän sanansa konferenssien, *Liahona*- tai *Ensign*-lehden ja paikallisten pappeusjohtajien saamien ohjeiden välityksellä. ”Me uskomme kaiken, mitä Jumala on ilmoittanut, kaiken, mitä hän nykyään ilmoittaa, ja me uskomme, että hän ilmoittaa vielä monia suuria ja tärkeitä Jumalan valtakuntaa koskevia asioita” (UK 9).

- Mistä me voimme saada käsiimme elävien profeettojen sanoja?

Pyhien kirjoitusten tutkiminen

- Mitä siunauksia voimme saada, kun tutkimme pyhiä kirjoituksia?

Meidän jokaisen tulee tutkia pyhiä kirjoituksia päivittäin. Meidän tulee puhua näistä totuuksista lapsillemme. Meidän tulee lukea pyhiä kirjoja lastemme kanssa, niin että he oppivat rakastamaan niitä ja käyttämään niihin sisältyviä totuuksia.

Jos haluamme välttyä tämän maailman pahuudelta, meidän täytyy ravita mieltämme pyhissä kirjoituksissa olevalla totuudella ja vanhurskaudella. Pääsemme lähemmäksi Jumalaa ja toisiamme, kun luemme ja pohdiskelemme pyhiä kirjoituksia yhdessä.

Kun luemme ja pohdiskelemme pyhiä kirjoituksia sekä rukouksemme niiden johdosta pyytäen Jumalalta ymmärrystä, Pyhä Henki todistaa meille niiden totuudesta. Saamme jokainen itse tietää, että nämä asiat ovat tosia. Meitä ei eksytetä (ks. JS–M. 37). Voimme saada saman tunteen, jonka Nefi ilmaisi sanoessaan: ”Minun sieluni iloitsee siitä, mikä on Herran, ja minun sydämeni pohdiskelee alati sitä, mitä olen nähnyt ja kuullut” (2. Nefi 4:16).

- Kuinka voimme pitää sitouksemme tutkia pyhiä kirjoituksia joka päivä? Voit halutessasi varata tietyn ajan ja paikan jokapäiväiseen pyhien kirjoitusten tutkimiseen.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 1. Nefi 14:20–26 (profeettoja on käsketty kirjoittamaan)
- 1. Nefi 19:1–3, 6–7; Alma 37:1–8 (pyhien kirjoitusten suuri arvo)
- 2. Nefi 33:10 (pyhät kirjoitukset todistavat Kristuksesta)
- Alma 29:8 (Herra puhuu kaikille kansoille pyhien kirjoitusten välityksellä)
- Alma 31:5; Hel. 3:29–30 (Jumalan sana on voimallinen)
- Hel. 15:7–8 (pyhät kirjoitukset ohjaavat meitä olemaan vahvoja ja lujia uskossa)
- 2. Tim. 3:16–17; 1. Nefi 19:21–24 (miksi ja miten pyhiä kirjoituksia annetaan)
- 2. Piet. 1:20; Alma 13:20; OL 10:62 (pyhät kirjoitukset tuovat valoon tosia opinkohtia)
- OL 128:18; UK 9; 1. Nefi 14:25–26 (pyhiä kirjoituksia on vielä tulossa)
- 2. Nefi 29:3–10 (pyhät kirjoitukset juutalaisille ja pakanoilta)



Kristuksen elämä

L u k u 11

Kristuksen elämä ennustettiin kauan ennen Hänen syntymäänsä

Jokainen maan päälle tuleva ihminen on riippuvainen siitä, että Jeesus Kristus täytti taivaassa antamansa lupauksen olla Vapahtajamme. Ilman Häntä pelastussuunnitelma olisi rauennut tyhjiin. Koska Kristuksen tehtävä oli välttämätön, kaikki profeetat Aadamista Hänen aikaansa asti todistivat, että Hän tulisi (ks. Ap. t. 10:43). Kaikki profeetat Kristuksen jälkeen ovat todistaneet, että Hän todella tuli. Meidän jokaisen täytyy tutkia Vapahtajan elämää ja seurata Häntä uskollisesti koko elämämme ajan.

Aadam sai tietää, että Vapahtajan nimi tulisi olemaan Jeesus Kristus (ks. Moos. 6:51–52). Henok näki, että Jeesus kuolisi ristillä ja nousisi kuolleista (ks. Moos. 7:55–56). Myös Nooa ja Mooses todistivat Hänestä (ks. Moos. 1:11; 8:23–24). Noin 800 vuotta ennen kuin Vapahtaja syntyi maan päälle, Jesaja näki ennalta Hänen elämänsä. Kun Jesaja näki sen surun ja murheen, jonka Vapahtaja kärsisi maksaakseen syntiemme hinnan, hän huudahti:

”Hyljeksitty hän oli, ihmisten torjuma, kipujen mies, sairauden tuttava – –

Ja kuitenkin: hän kantoi meidän kipumme, otti taakakseen meidän sairautemme. – –

Meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekomme hänet ruhjoneet. – –

Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen, ei hän suutansa avannut. Kuin karitsa, jota teuraaksi viedään.” (Jes. 53:3–5, 7.)

Opettajalle: Tässä luvussa on luultavasti enemmän aineistoa kuin ehdit käsitellä luokassa. Kun opiskelet sitä valmistautuessasi opettamaan, tavoittele Hengen johdatusta päättäessäsi, mitkä osuudet ovat hyödyllisimpiä niille, joita opetat.

Myös Nefi näki näyssä Vapahtajan tulevan syntymän ja tehtävän. Hän näki kauniin neitsyen, ja enkeli selitti: ”Katso, neitsyt, jonka näet, on Jumalan Pojan äiti lihan tavan mukaan” (1. Nefi 11:18). Sitten Nefi näki neitsyen kantavan lasta sylissään. Enkeli julisti: ”Katso, Jumalan Karitsa, aivan niin, iankaikkisen Isän Poika!” (1. Nefi 11:21.)

Noin 124 vuotta ennen Jeesuksen syntymää kuningas Benjamin, toinen nefiläinen profeetta, näki ennalta Vapahtajan elämän:

”Sillä katso, aika tulee, eikä ole kaukana, jolloin Herra Kaikkivaltias, joka hallitsee, joka oli ja on kaikesta iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen, tulee voimassa alas taivaasta ihmislasten keskuuteen ja asuu tomumajassa ja kulkee ihmisten keskuudessa tehden voimallisia ihmeitä, kuten parantaen sairaita, herättäen kuolleita, saaden rammatt kävelemään, sokeat saamaan näkönsä ja kuurot kuulemaan ja parantaen kaikenlaisia tauteja.

Ja hän on ajava ulos riivajia eli pahoja henkiä, jotka asuvat ihmislasten sydämessä.

Ja katso, hän on kärsivä koetuksia ja ruumiin tuskaa, nälkää, janoa ja uupumusta, jopa enemmän kuin ihminen voi kärsiä kuolematta; sillä katso, veri tihkuu jokaisesta huokosesta, niin suuri on oleva hänen piinansa hänen kansansa jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

Ja hänen nimensä on oleva Jeesus Kristus, Jumalan Poika, taivaan ja maan Isä, kaiken Luoja alusta asti; ja hänen äitinsä nimi on oleva Maria.” (Moosia 3:5–8.)

- Mitä Jeesuksesta Kristuksesta on muinoin ennustettu?

Hän oli Isän Ainosyntyinen

- Mitä Jeesus Kristus peri Isältään? Mitä Hän peri äidiltään?

Kertomus Vapahtajan syntymästä ja elämästä on Uudessa testamentissa Matteuksen, Markuksen, Luukkaan ja Johanneksen evankeliumeissa. Heidän kertomustensa perusteella tiedämme, että Jeesus syntyi neitsyestä, jonka nimi oli Maria. Hän oli kihloissa Joosefin kanssa, kun Herran enkeli ilmestyi hänelle. Enkeli kertoi hänelle,

että hänestä oli tuleva Jumalan Pojan äiti. Maria kysyi enkeliltä, miten se oli mahdollista (ks. Luuk. 1:34). Enkeli vastasi hänelle: ”Pyhä Henki tulee sinun yllesi, Korkeimman voima peittää sinut varjollaan. Siksi myös lapsi, joka syntyy, on pyhä, ja häntä kutsutaan Jumalan Pojaksi.” (Luuk. 1:35.) Näin Isästä Jumalasta tuli Jeesuksen Kristuksen kirjaimellinen isä.

Jeesus on maan päällä ainoa henkilö, joka on syntynyt kuolevaisesta äidistä ja kuolemattomasta isästä. Siitä syystä Häntä kutsutaan ainosyntyiseksi Pojaksi. Isältään Hän peri jumalallisia voimia. Äidiltään Hän peri kuolevaisuuden ja saattoi kokea nälkää, janoa, väsymystä, kipua ja kuoleman. Kukaan ei voinut riistää Vapahtajalta henkeä, ellei Hän itse sitä halunnut. Hänellä oli valta antaa henkensä ja valta ottaa ruumiinsa takaisin kuolemansa jälkeen. (Ks. Joh. 10:17–18.)

Hän eli täydellisen elämän

- Mitä Vapahtajan elämä merkitsee meille?

Nuoruudestaan lähtien Jeesus oli kuuliainen kaikelle, mitä taivaallinen Isämme Häneltä vaati. Marian ja Joosefin opastuksella Jeesus varttui suuressa määrin samoin kuin muutkin lapset varttuvat. Hän rakasti totuutta ja oli sille kuuliainen. Luukas kertoo meille, että ”lapsi kasvoi, vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo seurasi häntä” (Luuk. 2:40; ks. myös OL 93:12–14).

Kaksitoistavuotiaaksi tultuaan Jeesus oli oppinut ymmärtämään, että Hänet oli lähetetty tekemään Isänsä tahto. Hän meni vanhempiensa kanssa Jerusalemiin. Kun Hänen vanhempansa olivat palamassa kotiin, he huomasivat, ettei Hän ollutkaan heidän seurueensa mukana. He palasivat Jerusalemiin etsimään Häntä. ”Kolmen päivän kuluttua he löysivät hänet temppelistä istumassa opettajien keskellä, ja he kuuntelivat häntä ja kysyivät häneltä kysymyksiä” (JSR Luuk. 2:46). ”Kaikki, jotka kuulivat mitä hän puhui, ihmettelivät hänen ymmärrystään ja hänen antamiaan vastauksia” (Luuk. 2:47).

Joosef ja Maria olivat helpottuneita löytäessään Hänet, mutta he ”hämmästyivät kovasti, ja hänen äitinsä sanoi: ’Poikani, miksi teit tämän meille? Isäsi ja minä olemme etsineet sinua, ja me olimme jo

huolissamme.’ Jeesus vastasi heille: ’ – Ettekö tienneet, että minun tulee olla [taivaallisen] Isäni luona?’” (Luuk. 2:48–49.)

Voidakseen täyttää tehtävänsä Jeesuksen oli määrä tehdä taivaallisen Isänsä tahto. ”[En] tee mitään omin neuvoin”, Hän julisti, ”vaan puhun niin kuin Isä on minua opettanut. – Minä teen kaiken hänen mielensä mukaan.” (Joh. 8:28–29.)

Kun Jeesus oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen, Hän tuli serkkunsa Johannes Kastajan luo kastettavaksi Jordanissa. Johannes oli vastahakoinen kastamaan Jeesusta, koska hän tiesi, että Jeesus oli suurempi kuin hän. Jeesus pyysi Johannesta kastamaan Hänet, jotta he täyttäisivät ”Jumalan vanhurskaan tahdon”. Johannes kastoi Vapahtajan upottamalla Hänet kokonaan veteen. Kun Jeesus oli kastettu, Hänen Isänsä puhui taivaasta sanoen: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt.” Pyhä Henki laskeutui alas, mistä oli osoituksena kyyhkysen merkki. (Ks. Matt. 3:13–17.)

Pian kasteensa jälkeen Jeesus paastosi 40 päivää ja 40 yötä ollakseen Jumalan kanssa. Sen jälkeen Saatana tuli kiusaamaan Häntä. Jeesus vastusti lujasti kaikkia Saatanan kiusauksia ja käski sitten Saatanaa poistumaan. (Ks. Matt. 4:1–11; ks. myös JSR Matt. 4:1, 5–6, 8–9, 11.) Jeesus Kristus pysyi synnittömänä, ainoana täydellisenä olentona, joka on koskaan elänyt maan päällä (ks. Hepr. 4:15; 1. Piet. 2:21–22).

- Mitkä kertomukset Vapahtajan elämästä ovat erityisen merkityksellisiä sinulle?

Hän opetti meitä rakastamaan ja palvelemaan toisiamme

- Kuinka Vapahtaja opetti meitä rakastamaan ja palvelemaan toisiamme?

Paastottuaan ja kohdattuaan Saatanan Jeesus aloitti julkisen palvelutyönsä. Hän ei ollut tullut maan päälle ainoastaan kuolemaan meidän puolestamme, vaan myös opettamaan meille, kuinka meidän tulee elää. Hän opetti, että on kaksi suurta käskyä: ensiksi rakastaa Jumalaa koko sydämestämme, sielustamme ja mielestämme ja toiseksi rakastaa muita niin kuin itseämme (ks. Matt. 22:36–39). Hänen elämänsä on esimerkki siitä, kuinka meidän

tulee noudattaa näitä kahta käskyä. Jos rakastamme Jumalaa, luotamme Häneen ja olemme kuuliaisia Hänelle kuten Jeesus. Jos rakastamme lähimmäisiämme, autamme heitä täyttämään fyysiset ja hengelliset tarpeensa.

Jeesus käytti elämänsä toisten palvelemiseen. Hän paransi heitä sairauksista. Hän sai sokeat näkemään, kuurot kuulemaan ja rannat kävelemään. Kerran kun Hän oli parantamassa sairaita, tuli myöhä ja ihmiset olivat nälkäisiä. Sen sijaan että olisi lähettänyt heidät pois Hän siunasi viisi leipää ja kaksi kalaa ja pystyi ihmeellisesti ruokkimaan noin viisituhatta ihmistä. (Ks. Matt. 14:14–21.) Hän opetti, että aina kun näemme nälkäisiä, viluisia, alastomia tai yksinäisiä ihmisiä, meidän tulee auttaa heitä parhaamme mukaan. Kun me autamme muita, me palvelemme Herraa. (Ks. Matt. 25:35–46.)

Jeesus rakasti muita koko sydämestään. Usein Hänen sydämensä oli niin täynnä myötätuntoa, että Hän itki. Hän rakasti pieniä lapsia, vanhuksia ja nöyriä, yksinkertaisia ihmisiä, jotka uskoivat Häneen. Hän rakasti syntisiä ja opetti heitä suurta myötätuntoa tuntien tekemään parannuksen ja ottamaan kasteen. Hän opetti: ”Minä olen tie, totuus ja elämä” (Joh. 14:6).

Jeesus rakasti niitäkin, jotka tekivät syntiä Häntä vastaan eivätkä tahtoneet tehdä parannusta. Elämänsä lopussa ollessaan ristillä Hän rukoili Isää niiden sotilaiden puolesta, jotka olivat ristiinnaulineet Hänet, pyytäen: ”Isä, anna heille anteeksi. He eivät tiedä, mitä tekevät.” (Luuk. 23:34.) Hän opetti: ”Minun käskyni on tämä: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä” (Joh. 15:12).

- Millä tavoin voimme osoittaa Herralle rakastavamme Häntä?

Hän perusti ainoan tosi kirkon

- Miksi Vapahtaja perusti kirkkonsa ja asetti apostoleita?

Jeesus tahtoi evankeliumiaan opetettavan ihmisille kaikkialla maailmassa, joten Hän valitsi kaksitoista apostolia todistamaan Hänestä. Nämä apostolit olivat Hänen kirkkonsa ensimmäiset johtajat. He saivat valtuuden toimia Hänen nimessään ja tehdä sitä, mitä he olivat nähneet Hänen tekevän. Ne, jotka saivat valtuuden apostoleilta, saivat myös opettaa, kastaa ja suorittaa muita toimituksia

Hänen nimessään. Hänen kuolemansa jälkeen he jatkoivat Hänen työtään, kunnes ihmisistä tuli niin jumalattomia, että he surmasivat apostolit.

Hän lunasti meidät synneistämme ja vapahti meidät kuolemasta

- Kun tutkit tätä osiota, pohdi rauhassa sovituksen tapahtumia.

Kuolevaisuudessa tekemänsä palvelutyön lähestyessä loppuaan Jeesus valmistautui antamaan äärettömän uhrin koko ihmiskunnan syntien vuoksi. Hänet oli tuomittu kuolemaan, koska Hän oli todistanut ihmisille olevansa Jumalan Poika.

Ristiinnaulitsemistaan edeltäneenä iltana Hän meni puutarhaan, jonka nimi oli Getsemane. Pian Hän oli syvän murheen murtama, ja Hän itki rukoillessaan. Myöhempien aikojen apostoli Orson F. Whitney sai nähdä Vapahtajan kärsimykset näyssä. Nähdessään Vapahtajan itkevän hän sanoi: ”Olin niin liikuttunut näystä, että minäkin itkin silkasta myötätunnosta – –. Tunsin Häntä kohtaan sääliä koko sydämeistäni. Rakastin Häntä koko sielustani ja kaipasin Hänen luokseen enemmän kuin kaipasin mitään muuta.” (”The Divinity of Jesus Christ”, *Improvement Era*, tammikuu 1926, s. 224–225; ks. myös Jeffrey R. Holland, ”Jeesuksen Kristuksen sovitus”, *Liahona*, maaliskuu 2008, s. 33.) Jeesus ”meni vähän kauemmaksi, heittäytyi kasvoilleen maahan ja rukoili: ’Isä, jos se on mahdollista, niin menköön tämä malja minun ohitseni. Mutta ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä.’” (Matt. 26:39.)

Nykyajan ilmoituksessa Vapahtaja kuvasi, kuinka suuri Hänen kärsimyksensä oli, sanoen, että se sai Hänet ”vapisemaan tuskasta ja vuotamaan verta joka huokosesta ja kärsimään sekä ruumiissa että hengessä” (OL 19:18). Hän kärsi ”lihan mukaan” ottaen päälleen kipumme, sairautemme, heikkoutemme ja syntimme (ks. Alma 7:10–13). Kukaan kuolevainen ihminen ei voi täysin käsittää, kuinka suuri tämä taakka oli. Kukaan toinen ei olisi voinut kestää sellaista ruumiin ja hengen tuskaa. Hän ”laskeutui kaiken alapuolelle – –, jotta hän voi olla kaikessa ja kaiken kautta, totuuden valo” (OL 88:6).

Opettajalle: Pohtiminen tuo Hengen läsnäolon. Voit halutessasi pyytää luokan tai perheen jäseniä lukemaan itsekseen luvun kaksi viimeistä osiota ajatellen samalla, mitä he tuntevat Vapahtajaa kohtaan. Kehota sitten halukkaita kertomaan ajatuksistaan luokalle.

Mutta Jeesuksen kärsimys ei ollut vielä päättynyt. Seuraavana päivänä Häntä lyötiin ja nöyryytettiin ja Hänen päälleen syljettiin. Häntä vaadittiin kantamaan oma ristinsä ylös kukkulalle; sitten Hänet nostettiin ristille ja naulattiin siihen. Häntä kidutettiin yhdellä julmimmista tavoista, mitä ihmiset ovat milloinkaan keksineet. Kärsittyään ristillä Hän huudahti tuskassaan: ”Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?” (Mark. 15:34.) Jeesuksen katkerimmalla hetkellä Isä oli vetäytynyt Hänen luotaan, niin että Hän voisi kärsiä loppuun saakka rangaistuksen koko ihmiskunnan synneistä ja saisi täydellisen voiton synnin ja kuoleman voimista (ks. James E. Talmage, *Jeesus Kristus*, 1982, s. 464–465).

Kun Vapahtaja tiesi, että Isä oli hyväksynyt Hänen uhrinsa, Hän huusi suureen ääneen: ”Se on täytetty” (Joh. 19:30). ”Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni” (Luuk. 23:46). Hän painoi päänsä ja antoi vapaaehtoisesti henkensä. Vapahtaja oli kuollut. Voimakas maanjäristys vavisutti maata.

Muutamit Vapahtajan ystävästä veivät Hänen ruumiinsa hautaan, jossa se oli kolmanteen päivään asti. Sinä aikana Hänen henkensä meni järjestämään lähetystyön muiden henkien keskuudessa, joiden oli tarpeen saada Hänen evankeliuminsa (ks. 1. Piet. 3:18–20; OL 138). Kolmantena päivänä, sunnuntaina, Hän palasi ruumiiseensa ja otti sen jälleen. Hän oli ensimmäinen, joka voitti kuoleman. Oli täyttynyt ennustus, että ”Jeesus oli nouseva kuolleista” (Joh. 20:9).

Pian ylösnousemuksensa jälkeen Vapahtaja ilmestyi nefiläisille ja perusti kirkkonsa Amerikan mantereelle. Hän opetti ihmisiä ja siunasi heitä. Tämä liikuttava kertomus on Kolmannen Nefin kirjan luvuissa 11–28.

Uhrillaan Hän osoitti rakkautensa Isäänsä ja meitä kohtaan

Jeesus opetti: ”Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta. Te olette ystäviäni, kun teette sen minkä käsken teidän tehdä.” (Joh. 15:13–14.) Hän kärsi auliisti ja nöyrästi murheen Getsemanessa ja tuskat ristillä, jotta me voisimme saada kaikki pelastussuunnitelman siunaukset. Näiden siunausten

saamiseksi meidän on tultava Hänen luokseen, tehtävä parannus synneistämme ja rakastettava Häntä koko sydämestämme. Hän on sanonut:

”Ja tämä on evankeliumi, jonka minä olen antanut teille – että minä tulin maailmaan tekemään Isäni tahdon, koska minun Isäni lähetti minut.

Ja minun Isäni lähetti minut, jotta minut korotettaisiin ristille ja jotta minä sen jälkeen, kun minut oli korotettu ristille, voisin vetää kaikki ihmiset luokseni – – [tuomittaviksi] tekojensa mukaan – –.

Sillä niitä tekoja, joita te olette nähneet minun tekevän, teidänkin tulee tehdä – –.

Millaisia miehiä teidän siis tulee olla? Totisesti minä sanon teille: *Sellaisia kuin minä olen.*” (3. Nefi 27:13–15, 21, 27, kursivointi lisätty.)

- Mitä tunnet pohtiessasi Vapahtajan puolestasi antamaa uhria?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia ja lähteitä

- 2. Nefi 25:12 (Isän Ainosyntyinen lihassa)
- Moos. 6:57 (Jeesusta Kristusta kutsutaan Ainosyntyiseksi)
- Matt., Mark., Luuk., Joh. (Jeesuksen Kristuksen elämä ja opetukset)
- Matt. 10:1–8; Luuk. 9:1–2 (apostolit asetettiin ja heille annettiin voima ja valtuus)
- Matt. 26–28; Mark. 14–16; Luuk. 22–24; Joh. 18–20 (Jeesus Getsemanessa, Hänen kavaltamisensa, ristiinnaulitsemisensa ja ylösnousemuksensa)
- ”Elävä Kristus – apostolien todistus”, *Liahona*, huhtikuu 2000, s. 2–3

Sovitus

L u k u 1 2

Sovitus on välttämätön pelastuksellemme

- Miksi sovitus on välttämätön pelastuksellemme?

Jeesus Kristus ”tuli maailmaan – – ristiinnaulittavaksi maailman tähden ja kantamaan maailman synnit ja pyhittämään maailman ja puhdistamaan sen kaikesta vääryydestä; jotta hänen kauttaan pelastuisivat kaikki” (OL 76:41–42). Sitä suurta uhria, jonka Hän antoi maksaakseen syntiemme hinnan ja voittaakseen kuoleman, kutsutaan sovituksiksi. Se on tärkein tapahtuma koko ihmiskunnan historiassa: ”Sillä on välttämätöntä, että sovitus suoritetaan; sillä iankaikkisen Jumalan suuren suunnitelman mukaan sovitus täytyy suorittaa, tai muuten koko ihmissuvun täytyisi väistämättä hukkuu; – – niin, kaikki ovat langenneita ja kadotettuja, ja heidän täytyisi hukkuu, elleivät he voisi pelastua sovituksen kautta” (Alma 34:9).

Aadamin lankeemus toi maailmaan kaksi erilaista kuolemaa: fyysisen kuoleman ja hengellisen kuoleman. Fyysinen kuolema on ruumiin ja hengen ero toisistaan. Hengellinen kuolema on ero Jumalasta. Ellei Jeesuksen Kristuksen sovitus olisi saanut voittoa näistä kahdesta erilaisesta kuolemasta, sillä olisi ollut kaksi seurausta: ruumiimme ja henkemme olisivat jääneet ikuisesti erilleen, emmekä me voisi elää jälleen taivaallisen Isämme luona (ks. 2. Nefi 9:7–9).

Mutta viisas taivaallinen Isämme valmisti suurenmoisen, armollisen suunnitelman pelastaakseen meidät fyysiseltä ja hengelliseltä kuolemalta. Hän suunnitteli, että maan päälle tulisi Vapahtaja lunastamaan (vapahtamaan) meidät synneistämme ja kuolemasta. Syntiemme ja kuolevaisen ruumiimme heikkouden tähden emme

Opettajalle: Yksinkertaiset taulukot ja piirroksot voivat auttaa luokan tai perheen jäseniä ymmärtämään periaatteita ja oppeja. Voit halutessasi laatia taulukon, jossa on kaksi saraketta. Toisen otsikkona voisi olla *Lankeemuksen seurauksia* ja toisen *Sovituksen siunauksia*. Käytä tässä luvussa olevia tietoja taulukon täyttämiseksi.



kykenisi lunastamaan itse itseämme (ks. Alma 34:10–12). Hänen, joka olisi Vapahtajamme, täytyisi olla synnitön ja Hänellä täytyisi olla valta kuolemaan.

Jeesus Kristus oli ainoa, joka kykeni sovittamaan syntimme

- Miksi Jeesus Kristus oli ainoa, joka kykeni sovittamaan syntimme?

On useita syitä siihen, miksi Jeesus Kristus oli ainoa henkilö, joka saattoi olla Vapahtajamme. Yksi syy on se, että taivaallinen Isä valitsi Hänet Vapahtajaksi. Hän oli Jumalan ainosyntyinen Poika, ja siten Hänellä oli valta kuolemaan. Jeesus selitti: ”Minä annan henkeni – saadakseni sen jälleen takaisin. Kukaan ei sitä minulta riistä, itse minä sen annan pois. Minulla on valta antaa se ja valta ottaa se takaisin.” (Joh. 10:17–18.)

Jeesus oli myös kelpollinen Vapahtajaksemme, koska Hän on ainoa maan päällä koskaan elänyt ihminen, joka ei ole tehnyt syntiä. Se teki Hänestä kelpollisen uhrin maksuksi muiden synneistä.

Kristus kärsi ja kuoli sovittaakseen syntimme

- Kun luet tätä osiota, kuvittele itsesi Getsemanen puutarhaan tai ristin juurelle todistamaan Jeesuksen Kristuksen kärsimistä.

Vapahtaja sovitti syntimme kärsimällä Getsemanessa ja antamalla henkensä ristillä. Meidän on mahdotonta ymmärtää täysin sitä, kuinka Hän kärsi kaikkien meidän syntiemme tähden. Getsemanen puutarhassa syntiemme taakka sai Hänet tuntemaan sellaista tuskaa ja sydämen murhetta, että Hän vuoti verta jokaisesta huokosesta (ks. OL 19:18–19). Myöhemmin ollessaan ristillä Jeesus kärsi tuskallisen kuoleman yhdellä julmimmista ihmisen tuntemista tavoista.

Kuinka Jeesus rakastaakaan meitä, että Hän kärsi sellaista hengellistä ja fyysistä tuskaa meidän tähtemme! Kuinka suuri onkaan taivaallisen Isämme rakkaus, että Hän lähetti ainosyntyisen Poikansa kärsimään ja kuolemaan muiden lastensa puolesta. ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän” (Joh. 3:16).

Sovitus ja ylösousemus tuovat ylösousemuksen kaikille

Kolmantena päivänä ristiinnaulitsemisensa jälkeen Kristus otti ruumiinsa takaisin ja Hänestä tuli ensimmäinen ylösoussut ihminen. Kun Hänen ystävänsä menivät etsimään Häntä, Hänen hautaansa vartioivat enkelit sanoivat heille: ”Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista, niin kuin itse sanoi” (Matt. 28:6). Hänen henkensä oli jälleen astunut Hänen ruumiiseensa, eivätkä ne enää koskaan olisi erossa toisistaan.

Näin Kristus voitti fyysisen kuoleman. Hänen sovituksensa ansiosta jokainen tämän maan päälle syntynyt ihminen tulee nousemaan kuolleista (ks. 1. Kor. 15:21–22). Aivan kuten Jeesus nousi kuolleista, meidänkin henkemme tulee liittymään uudelleen ruumiiseemme, ”niin etteivät he voi enää kuolla; – – niin ettei niitä koskaan eroteta” (Alma 11:45). Tätä tilaa kutsutaan kuolemattomuudeksi. Kaikki ihmiset, jotka ovat ikinä eläneet, tulevat nousemaan kuolleista, sekä vanhat että nuoret, sekä orjat että vapaat, sekä miehet että naiset, sekä jumalattomat että vanhurskaat (ks. Alma 11:44).

- Kuinka tieto ylösousemuksesta on auttanut sinua?

Sovitus antaa Kristukseen uskovalle mahdollisuuden pelastua synneistään

- Mieti, kuinka tässä osassa oleva vertaus auttaa meitä ymmärtämään sovಿತusta. Keitä vertauksessa ovat ihmiset kuvaavat meidän elämässämme?

Vapahtajan sovitus antaa meille mahdollisuuden voittaa hengellinen kuolema. Vaikka kaikki ihmiset tulevat nousemaan kuolleista, vain ne, jotka ottavat vastaan sovituksen, tulevat pelastumaan hengellisestä kuolemasta (ks. UK 3).

Otamme vastaan Kristuksen sovituksen uskomalla Häneen.

Tämä usko johtaa meidät tekemään parannuksen synneistämme,

Opettajalle: Havaintoesitykset voivat auttaa luokan ja perheen jäseniä ymmärtämään periaatteita ja oppeja. Voit halutessasi käyttää seuraavaa havaintoesitystä kuoleman ja ylösousemuksen selittämiseen: Pane käteesi käsine. Selitä, että käsineessä olevaa kättä voidaan verrata ruumiissaan olevaan ihmisen henkeen. Ota käsine pois kädestä. Selitä, että tämä kuvaa fyysisistä kuolemaa – henki (käsi) ja ruumis (käsine) ovat erossa toisistaan. Pane sitten käsine takaisin käteesi. Selitä, että se on kuin ylösousemus – henki ja ruumis yhdistyvät jälleen.

ottamaan vastaan kasteen ja Pyhän Hengen ja olemaan kuuliaisista Hänen käskyilleen. Meistä tulee Jeesuksen Kristuksen uskollisia opetuslapsia. Saamme syntimme anteeksi ja meidät puhdistetaan synnistä ja meitä valmistetaan palaamaan taivaallisen Isämme luokse ja elämään Hänen luonaan ikuisesti.

Vapahtaja sanoo meille: ”Sillä katso, minä, Jumala, olen kärsinyt tämän kaikkien puolesta, jottei heidän tarvitse kärsiä – – samoin kuin minä” (OL 19:16–17). Kristus teki oman osansa syntiemme sovittamiseksi. Saattaaksemme Hänen sovitustyönsä täysin voimaan omassa elämässämme meidän täytyy pyrkiä olemaan kuuliaisista Hänelle ja tehdä parannus synneistämme.

Presidentti Boyd K. Packer kahdentoista neuvostosta on kertonut seuraavan esimerkin osoittaakseen, kuinka Kristuksen sovitukset antaa mahdollisuuden pelastua synnistä, *jos* me teemme oman osamme.

”Saanen kertoa teille erään kertomuksen – vertauksen:

Oli kerran mies, joka halusi erästä asiaa hyvin paljon. Se tuntui tärkeämmältä kuin mikään muu hänen elämässään. Saadakseen haluamansa asian hän otti suuren velan.

Häntä oli varoitettu ottamasta niin suurta velkaa, ja erityisesti häntä oli varoitettu velkojastaan. Mutta hänestä tuntui erittäin tärkeältä tehdä sitä, mitä hän halusi tehdä, ja saada sitä, mitä hän halusi saada juuri nyt. Hän oli varma siitä, että hän voisi maksaa sen myöhemmin.

Niinpä hän allekirjoitti sopimuksen. Hän maksaisi velan sitten joskus. Hän ei huolehtinut siitä kovin paljon, koska eräpäivä näytti olevan niin kaukana. Hänellä oli nyt se, mitä hän halusi, ja vain se tuntui tärkeältä.

Velkoja oli aina jossakin taustalla hänen ajatuksissaan, ja hän suoritti silloin tällöin lyhennyksiä ajatellen jotenkin, ettei tilinteon päivä tosiasiaa koskaan tulisi.

Mutta se päivä tuli, niin kuin se aina tulee, ja sopimus eräntyi. Velkaa ei ollut maksettu kokonaan. Hänen velkojansa saapui ja vaati maksua kokonaisuudessaan.

Vasta silloin hän tajusi, että hänen velkojallaan ei ollut ainoastaan valtaa ottaa haltuunsa kaikkea, mitä hän omisti, vaan tällä oli myös valta heittää hänet vankilaan.

'En voi maksaa sinulle, sillä minä en kykene siihen', hän tunnusti.

'Silloin', sanoi velkoja, 'me panemme sopimuksen täytäntöön, otamme omaisuutesi, ja sinä joudut vankilaan. Sinä suostuit siihen. Se oli oma valintasi. Sinä allekirjoitit sopimuksen, ja nyt se täytyy panna täytäntöön.'

'Etkö voi pidentää aikaa tai antaa velkaa anteeksi?' velallinenanoi. 'Järjestä jotenkin niin, että minä saan pitää sen, mitä minulla on, enkä joudu vankilaan. Kai sinä uskot armoon? Etkö halua osoittaa armoa?'

Velkoja vastasi: 'Armo on aina niin yksipuolista. Siitä olisi hyötyä vain sinulle. Jos minä osoitan sinulle armoa, minä jään vaille mak-sua. Minä vaadin oikeutta. Uskotko sinä oikeuteen?'

'Minä uskoin oikeuteen, kun allekirjoitin sopimuksen', velallinen sanoi. 'Se oli silloin minun puolellani, joten ajattelin sen suojelevan minua. En tarvinnut silloin armoa enkä uskonut tarvitsevani sitä kos-kaan. Ajattelin, että oikeus hyödyttäisi meitä kumpaakin yhtä hyvin.'

'Oikeus vaatii, että sinä maksat sopimuksen mukaan tai kärsit ran-gaistuksen', vastasi velkoja. 'Se on laki. Sinä olet suostunut siihen, ja niin täytyy tapahtua. Armo ei voi ryöstää oikeudelta.'

Siinä he olivat: toinen jakamassa oikeutta, toinen anomassa armoa. Kumpikaan ei voinut päästä voitolle muutoin kuin toisen kustannuksella.

'Jos et anna velkaa anteeksi, ei ole mitään armoa', rukoili velallinen.

'Jos teen sen, ei ole mitään oikeutta', oli vastaus.

Näytti siltä, että molempia lakeja ei voisi noudattaa. Ne ovat kaksi iankaikkista ihannetta, jotka tuntuvat olevan ristiriidassa keskenään. Eikö ole olemassa mitään keinoa, jolla oikeudenmukaisuuden ja myös armon vaatimukset voidaan täysin tyydyttää?

On olemassa eräs keino! Oikeudenmukaisuuden laki *voidaan* tyydyttää täysin ja armo *voidaan* toteuttaa täysin – mutta siihen tarvitaan joku muu. Ja niin tapahtui tällä kertaa.

Velallisella oli eräs ystävä. Hän tuli apuun. Hän tunsu velallisen hyvin. Hän tiesi tämän olevan lyhytnäköinen. Hän ajatteli tämän olleen mieletön, kun oli saattanut itsensä sellaiseen ahdinkoon. Siitä huolimatta hän halusi auttaa, koska rakasti tätä. Hän astui heidän väliinsä, kääntyi velkojan puoleen ja esitti seuraavan tarjouksen:

'Minä maksan velan, jos sinä vapautat velallisen sopimuksestaan, niin että hän voi pitää omaisuutensa eikä joudu vankilaan.'

Kun velkoja pohti tarjousta, välimies lisäsi: 'Sinä vaadit oikeutta. Vaikka hän ei voi maksaa sinulle, minä teen sen. Sinä saat oikeudenmukaisen kohtelun etkä voi pyytää enempää. Se ei olisi oikeudenmukaista.'

Ja niin velkoja suostui.

Välimies kääntyi sitten velallisen puoleen. 'Jos minä maksan velkasi, hyväksytkö minut velkojaksesi?'

'Oi kyllä, kyllä', huudahti velallinen. 'Sinä pelastat minut vankilasta ja osoitat minulle armoa.'

'Siinä tapauksessa', sanoi hyväntekijä, 'sinä maksat velan minulle ja minä määrään ehdot. Se ei tule olemaan helppoa, mutta se on mahdollista. Minä osoitan siihen keinon. Sinun ei tarvitse mennä vankilaan.'

Ja niin tapahtui, että velkoja sai täyden maksun. Häntä oli kohdeltu oikeudenmukaisesti. Mitään sopimusta ei ollut rikottu.

Velallinen puolestaan oli saanut armon. Molemmat lait oli täytetty. Koska oli olemassa välimies, oikeus oli saanut koko osansa ja armo oli täysin tyydytetty." ("Välimies", *Valkeus*, lokakuu 1977, s. 60.)

Meidän syntimme ovat hengellisiä velkojamme. Ilman Jeesusta Kristusta, joka on Vapahtajamme ja Välimiehemme, me kaikki maksaisimme synneistämme kärsimällä hengellisen kuoleman. Mutta Hänen ansiostaan voimme palata asumaan taivaallisen Isämme luo, jos pidämme Hänen ehtonsa, jotka ovat parannuksen tekeminen ja Hänen käskyjensä pitäminen.

On suurenmoista, että Kristus on tarjonnut meille keinon parantua synneistämme. Hän on sanonut:

”Katso, minä olen tullut maailmaan – – pelastamaan maailman synnistä.

Sen tähden minä otan vastaan jokaisen, joka tekee parannuksen ja tulee minun luokseni niin kuin pieni lapsi, sillä sellaisten on Jumalan valtakunta. Katso, sellaisten puolesta minä olen antanut henkeni ja ottanut sen jälleen; sen tähden tehkää parannus ja tulkaa minun luokseni, te maan ääret, ja pelastukaa.” (3. Nefi 9:21–22.)

- Pohdi, kuinka sinä voit osoittaa kiitollisuutta sovituksen lahjasta.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Alma 34:9–16 (sovitus on välttämätön; Jumalan uhri)
- 2. Nefi 9:7–12 (sovitus pelastaa meidät fyysisestä ja hengellisestä kuolemasta)
- Room. 5:12–17 (yhden kautta tuli kuolema, yhden kautta tuli elämä)
- Hel. 14:15–18 (Jeesuksen kuoleman tarkoitus)
- UK 3 (kaikki voivat pelastua)
- 1. Piet. 1:18–20 (Jeesus oli asetettu ennalta)
- Matt. 16:21 (Jeesuksen uhri oli välttämätön)
- Luuk. 22:39–46 (Jeesuksen kärsimys Getsemanessa)
- 1. Joh. 1:7 (Jeesus puhdistaa synnistä)
- 2. Nefi 9:21–22 (Vapahtaja kärsi kaikkien ihmisten puolesta)
- Moosia 16:6–8 (ylösousemus on mahdollinen vain Jeesuksen ansiosta)
- Alma 11:40–45; Morm. 9:12–14 (kaikki tulevat nousemaan kuolleista)
- Jes. 1:18 (synnit tehdään valkeiksi)
- 1. Kor. 15:40–44; Alma 40:23 (kuvaus ylösousemuksesta)

Pappeus

L u k u 13

Mikä pappeus on?

Pappeus on Jumalan iankaikkinen voima ja valtuus. Pappeudellaan Hän on luonut taivaat ja maan ja hallitsee niitä. Tällä voimalla maailmankaikkeus pidetään täydellisessä järjestyksessä. Tällä voimalla Hän toteuttaa työnsä ja kirkkautensa, joka on ”ihmisen kuolemattoisuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (Moos. 1:39).

Taivaallinen Isämme antaa kirkon kelvollisille miespuolisille jäsenille valtuuden käyttää pappeutensa voimaa. Pappeus tekee heille mahdolliseksi toimia Jumalan nimessä ihmissuvun pelastamiseksi. Sen avulla he voivat saada valtuuden julistaa evankeliumia, suorittaa pelastavia toimituksia ja hallita Jumalan valtakuntaa maan päällä.

- Mieti sitä, miten merkittävää on, että Jumala antaa pappeutensa kelvollisille miehille ja pojille.

Miksi tarvitsemme pappeutta maan päällä?

Meillä täytyy olla pappeuden valtuus voidaksemme toimia Jumalan nimessä suorittaessamme evankeliumin pyhiä toimituksia, kuten kasteen, konfirmoinnin, sakramentin siunaamisen tai temppeleliavioliittoon vihkimisen. Jos ihmisellä ei ole pappeutta, niin vaikka hän olisikin vilpiton, Herra ei tunnusta hänen suorittamiaan toimituksia (ks. Matt. 7:21–23; UK 5). Miesten, joilla on pappeus, täytyy suorittaa nämä tärkeät toimitukset maan päällä.

Opettajalle: Tämä luku on jaettu viiteen alaotsikkoon. Kukin alaotsikko on jokin pappeutta koskeva kysymys. Voisit käyttää näitä kysymyksiä oppiaiheesi ohjenuorana. Jos luokassa on tilaa pienryhmäkeskusteluihin, voit halutessasi jakaa luokan jäsenet 2–4 hengen ryhmiin. Anna kullekin ryhmälle tutkittavaksi yksi alaotsikko luvusta (suuremmissa luokissa jotkin alaotsikot voidaan antaa useamman kuin yhden ryhmän tutkittaviksi). Pyydä kutakin ryhmää toimimaan seuraavasti: 1) Lukekaa saamanne alaotsikon aineisto ja keskustelkaa siitä. 2) Etsikää pyhien kirjoitusten kohtia, jotka auttavat vastaamaan alaotsikon kysymyksen. 3) Kertokaa henkilökohtaisista kokemuksista, jotka liittyvät alaotsikkoon. Pyydä sitten luokan jäseniä kertomaan joitakin näistä kokemuksista koko luokalle.



Miehet tarvitsevat pappeuden toimiakseen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon johtajina ja johtaakseen kirkon työtä kaikkialla maailmassa. Kun Kristus eli maan päällä, Hän valitsi apostolinsa ja asetti heidät, niin että he saattoivat johtaa Hänen kirkkoaan. Hän antoi heille pappeuden voiman ja valtuuden toimia Hänen nimessään. (Ks. Mark. 3:13–15; Joh. 15:16.)

Toinen syy, miksi pappeutta tarvitaan maan päällä, on se, että me voisimme ymmärtää Herran tahdon ja toteuttaa Hänen tarkoituksensa. Jumala ilmoittaa tahtonsa valtuuttamalleen pappeusedustajalle maan päällä, profeetalle. Profeetta, joka on kirkon presidentti, toimii Jumalan puhemiehenä kaikille kirkon jäsenille ja kaikille ihmisille maan päällä.

- Miksi on välttämätöntä, että henkilöllä on oikea valtuus, kun hän suorittaa jonkin toimituksen?

Kuinka ihminen saa pappeuden?

Herra on valmistanut järjestäytyneen tavan, jolla Hänen pappeutensa annetaan Hänen pojilleen maan päällä. Kelvollinen kirkon miespuolinen jäsen saa pappeuden ”saarnatakseen evankeliumia ja suorittaakseen sen toimituksia – – niiden kätten päällepanemisella, joilla on toimivalta” (UK 5).

Tällä samalla tavalla pappeus saatiin kauan sitten, jo Mooseksen aikoina: ”Kukaan ei itse ota tätä arvoa itselleen, vaan ylipapin kutsuu Jumala, joka kutsui jo Aaronin” (Hepr. 5:4). Aaron sai pappeuden Moosekselta, joka oli hänen pappeusjohtajansa (ks. 2. Moos. 28:1). Vain ne, joilla on pappeus, voivat asettaa toisia, ja he voivat tehdä sen vain silloin, kun he saavat siihen toimivallan niiltä, joilla on tuon asettamisen avaimet (ks. luku 14 tässä kirjassa).

Pappeuden voimaa ja valtuutta ei voi ostaa eikä myydä. Tätä valtuutta ei voi myöskään itse ottaa itselleen. Uudessa testamentissa kerrotaan Simon-nimisestä miehestä, joka eli Kristuksen apostolien johtaessa kirkkoa. Simon kääntyi ja hänet kastettiin kirkon jäseneksi. Koska hän oli taitava noita, ihmiset uskoivat, että hänellä oli Jumalan voima. Mutta Simonilla ei ollut pappeutta, ja hän tiesi sen.

Simon tiesi, että apostoleilla ja muilla kirkon pappeusjohtajilla oli todellinen Jumalan voima. Hän näki heidän käyttävän pappeuttaan tehdessään Herran työtä, ja hän halusi tämän voiman itselleen. Hän tarjoutui ostamaan pappeuden. (Ks. Ap. t. 8:9–19.) Mutta pääapostoli Pietari sanoi: ”Kadotukseen joudut rahoinesi, kun luulet, että Jumalan lahja on rahalla ostettavissa!” (Ap. t. 8:20.)

- Miksi on merkittävää, että ”kukaan ei itse ota tätä [pappeuden] arvoa itselleen”?

Kuinka miehet käyttävät pappeuttaan oikealla tavalla?

Pappeutta tulee käyttää taivaallisen Isämme lasten elämän siunaukseksi täällä maan päällä. Pappeudenhaltijoiden tulee johtaa rakkaudella ja lempeydellä. Heidän ei pidä pakottaa perhettään ja muita olemaan kuuliaisia heille. Herra on sanonut meille, että pappeuden voimaa ei voi käyttää muuten kuin vanhurskaudessa (ks. OL 121:36). Kun yritämme käyttää pappeutta saavuttaaksemme rikkautta tai kuuluisuutta tai missä tahansa muussa itsekäässä tarkoituksessa, ”katso, taivaat vetäytyvät; Herran Henki tulee murheeliseksi, ja kun se on vetäytynyt, se on sen miehen pappeuden eli valtuuden loppu” (OL 121:37).

Kun mies käyttää pappeutta ”taivuttelemalla, pitkämielisyydellä, lempeydellä, sävyisyydellä ja vilpittömällä rakkaudella” (OL 121:41), hän voi tehdä monia suurenmoisia asioita perheensä ja muiden hyväksi. Hän voi kastaa, konfirmoida ja siunata sakramenttin, kun hän saa valtuuden niiltä, joilla on noiden toimitusten avaimet. Hän voi siunata sairaita. Hän voi antaa pappeuden siunauksia perheensä jäsenille antaakseen heille rohkaisua ja turvaa, kun heillä on erityisiä tarpeita. Hän voi myös pyydettyessä auttaa muita perheitä näiden toimitusten ja siunausten suorittamisessa.

Miehet käyttävät pappeuden valtuutta toimiessaan kirkossa sellaisissa johtotehtävissä kuin seurakunnanjohtajana, piispana, kooruminjohtajana, vaarnanjohtajana ja lähetysjohtajana. Miehet ja naiset, jotka toimivat kirkossa virkailijoina ja opettajina, työskentelevät pappeusjohtajien johdolla ja Pyhän Hengen opastamina.

Mitä siunauksia saamme, kun käytämme pappeutta oikealla tavalla?

Herra on luvannut suuria siunauksia vanhurskaille pappeudenhaltijoille, jotka käyttävät pappeutta toisten siunaukseksi:

”Silloin sinun luottamuksesi vahvistuu Jumalan edessä ja pappeuden oppi laskeutuu sieluusi kuin kaste taivaasta.

Pyhä Henki on kumppanisi alati ja valtikkasi muuttumaton vanhurskauden ja totuuden valtikka; ja sinun herruutesi on oleva ikuisen herruus, ja ilman pakkoa se virtaa sinulle aina ja ikuisesti.” (OL 121:45–46.)

Presidentti David O. McKay lupasi jokaiselle miehelle, joka käyttää pappeutta vanhurskaasti, että hänen ”elämänsä käy suloiseksi, hänen ymmärryksensä terävöityy erottamaan nopeasti oikean väärästä, hänen tunteensa käyvät herkiksi ja myötätuntoisiksi, mutta hänen henkensä tulee voimakkaaksi ja pelottomaksi oikeuden puolustamisessa; pappeudesta tulee hänelle pettämätön onnen lähde – elävän veden lähde, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään” (*Kirkon presidenttien opetuksia: David O. McKay, 2004, s. 125*).

- Millaisia siunauksia sinä olet saanut pappeuden ansiosta?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- OL 84; 107 (ilmoituksia pappeudesta mukaan lukien pappeuden vala ja liitto kohdassa OL 84:33–40)
- OL 20:38–67 (pappeuden velvollisuuksia selitetään)



Pappeuden järjestys

L u k u 14

Pappeus on maan päällä tänä aikana

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoa hallitsee pappeus. Pappeus, joka aina liittyy Jumalan työhön, ”jatkuu Jumalan kirkossa kaikkien sukupolvien aikana ja on vailla päivien alkua ja vuosien loppua” (OL 84:17). Se on tänä aikana maan päällä. Kirkon jäseniksi kastetaan kaikenikäisiä miehiä, ja kun heidät katsotaan kelvollisiksi, heidät asetetaan pappeuteen. Heille annetaan valtuus toimia Herran puolesta ja tehdä Hänen työtään maan päällä.

Pappeuden kaksi osaa

- Kuinka Melkisedekin pappeus ja Aaronin pappeus saivat nimensä?

Pappeus jakaantuu kahteen osaan: Melkisedekin pappeuteen ja Aaronin pappeuteen (ks. OL 107:1). ”Ensimmäistä kutsutaan Melkisedekin pappeudeksi, koska Melkisedek oli sangen suuri ylipappi.

Ennen hänen aikaansa sitä kutsuttiin *pyhäksi pappeudeksi Jumalan Pojan järjestyksen mukaan*.

Mutta kunnioituksesta ja arvostuksesta Korkeimman Olennon nimeä kohtaan, välttääkseen hänen nimensä liiallista toistamista he, kirkko, kutsuivat tuota pappeutta muinaisina aikoina Melkisedekin mukaan eli Melkisedekin pappeudeksi.” (OL 107:2–4, kursivointi alkuperäislähteessä.)

Vähäisempi pappeus kuuluu lisänä Melkisedekin pappeuteen. Sitä kutsutaan Aaronin pappeudeksi, koska se annettiin Aaronille

Opettajalle: Käytä osioiden alussa olevia kysymyksiä keskustelun herättämiseksi ja saadaksesi luokan tai perheen jäsenet etsimään lisää tietoa tekstistä. Käytä osioiden lopussa olevia kysymyksiä auttaaksesi luokan tai perheen jäseniä pohtimaan lukemansa tarkoitusta, keskustelemaan siitä ja soveltamaan sitä elämäänsä.

ja hänen pojilleen kautta kaikkien sukupolvien. Niillä, joilla on Aaronin pappeus, on valtuus suorittaa ulkoisia toimituksia kuten sakramentti ja kaste. (Ks. OL 20:46; 107:13–14, 20.)

Niillä, joilla on Melkisedekin pappeus, on voima ja valtuus johtaa kirkkoa ja johtaa evankeliumin saarnaamista kaikkialla maailmassa. He huolehtivat kaikesta kirkon hengellisestä työstä (ks. OL 84:19–22; 107:8). He johtavat temppeleissä tehtävää työtä. He toimivat seurakuntien, vaarnojen ja lähetyskenttien johtajina. Herran valittu profeetta, kirkon presidentti, on Melkisedekin pappeuden johtava ylipappi (ks. OL 107:65–67).

Pappeuden avaimet

- Mikä on pappeuden ja pappeuden avainten välinen ero? Ketkä pappeusjohtajista saavat avaimia?

Sillä, että ihminen asetetaan johonkin virkaan pappeudessa, ja sillä, että hän saa pappeuden avaimia, on eroa. Presidentti Joseph F. Smith on opettanut:

”Pappeus on yleisesti ottaen ihmiselle annettu valtuus toimia Jumalan puolesta. Tämä valtuus on annettu jokaiselle, joka on asetettu johonkin pappeuden asteeseen.

Mutta on välttämätöntä, että jokainen tällä valtuudella suoritettu teko tapahtuu oikeaan aikaan ja oikeassa paikassa, oikealla tavalla ja oikeassa järjestyksessä. Valta ohjata näitä toimia on sama kuin pappeuden *avaimet*. Täydellisinä näitä avaimia pitää hallussaan vain yksi henkilö kerrallaan, kirkon profeetta ja presidentti. Hän voi siirtää minkä tahansa osan tästä vallasta toiselle, missä tapauksessa tuo henkilö pitää hallussaan juuri sen tehtävän avaimia. Täten temppelinjohtajalla, vaaranjohtajalla, seurakunnan piispalla, lähetysjohtajalla, kooruminjohtajalla on kullakin hallussaan niiden tehtävien avaimet, joita siinä nimenomaisessa organisaatiossa tai sillä alueella suoritetaan. Hänen pappeutensa ei lisäännä tästä erikoisnimityksestä, – – eikä vanhinten koorumin johtajalla esimerkiksi ole enempää pappeutta kuin kenellä tahansa kyseisen koorumin jäsenellä. Mutta hänellä on hallussaan valta johtaa kyseisen – – koorumin virallisia tehtäviä eli toisin sanoen tuon työn *avaimet*.” (*Kirkon*

presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith, 1999, s. 141, kursivointi alkuperäislähteessä.)

- Kuinka pappeuden avaimet suojaavat kirkkoa?

Aaronin pappeuden virat ja velvollisuudet

- Millä tavoilla Aaronin pappeuden haltijat palvelevat?

Kun miehelle tai pojalle annetaan Aaronin pappeus, hänet asetetaan johonkin virkaan tuossa pappeudessa. Aaronin pappeuden virat ovat diakoni, opettaja, pappi ja piispa. Jokaiseen virkaan kuuluu velvollisuuksia ja vastuuta. Jokaista koorumia johtaa kooruminjohtaja, joka opettaa jäsenille heidän velvollisuuksiaan ja pyytää heitä suorittamaan tehtäviä.

Jotkut miehet liittyvät kirkkoon tai tulevat aktiivisiksi sen jälkeen kun he ovat ohittaneet tavanomaisen iän, jossa tämän pappeuden virat saadaan. Yleensä heidät asetetaan johonkin virkaan Aaronin pappeudessa, ja pian heidät voidaan asettaa muihin virkoihin, jos he ovat kelvollisia.

Diakoni

Nuori mies, joka on kastettu ja konfirmoitu kirkon jäseneksi ja on kelvollinen, voidaan asettaa diakonin virkaan, kun hän on 12-vuotias. Diakonien tehtävänä on yleensä jakaa sakramentti kirkon jäsenille, pitää kirkon rakennukset ja piha-alueet hyvässä kunnossa, toimia pappeusjohtajien sanomien välittäjinä ja suorittaa erityistehelmiä, kuten kerätä paastouhreja.

Opettaja

Kelvollinen nuori mies voidaan asettaa opettajaksi, kun hän on vähintään 14-vuotias. Opettajilla on kaikki diakonin viran velvollisuudet, oikeudet ja valtuudet sekä eräitä muita. Opettajien Aaronin pappeudessa tulee auttaa kirkon jäseniä elämään käskyjen mukaan (ks. OL 20:53–59). Jotta he voisivat täyttää tämän tehtävän, heille annetaan yleensä tehtävä toimia kotiopettajina. He käyvät kirkon jäsenten kodeissa ja kannustavat näitä elämään evankeliumin periaatteiden mukaan. Heidä on käsketty opettamaan evankeliumin

totuuksia pyhistä kirjoituksista (ks. OL 42:12). Opettajat valmistavat myös leivän ja veden sakramenttipalvelusta varten.

Pappi

Kelvollinen nuori mies voidaan asettaa papiksi, kun hän on vähintään 16-vuotias. Papeilla on kaikki diakonin ja opettajan virkojen velvollisuudet, oikeudet ja valtuudet sekä eräitä muita (ks. OL 20:46–51). Pappi voi kastaa. Hän voi myös siunata sakramentin. Hän voi asettaa muita pappeja, opettajia ja diakoneja. Pappi voi johtaa kokouksia silloin kun Melkisedekin pappeuden haltijoita ei ole läsnä. Hänen tulee saarnata evankeliumia ympäristössään oleville.

Piispa

Piispa asetetaan ja erotetaan johtamaan seurakunnan Aaronin pappeutta. Hän on pappien koorumin johtaja (ks. OL 107:87–88). Toimiessaan Aaronin pappeuden virassaan piispa käsittelee pääasiassa ajallisia asioita kuten talousasioita ja aikakirjoja sekä johtaa huolenpitoa köyhistä ja avuntarpeessa olevista (ks. OL 107:68).

Piispa asetetaan myös ylipapiksi, jotta hän voi johtaa kaikkia seurakunnan jäseniä (ks. OL 107:71–73; 68:15). Piispa on tuomari Israelissa (ks. OL 107:74, 76), ja hän puhuttelee jäseniä temppeleisuosituksia, pappeuteen asettamisia ja muita tarkoituksia varten. Hänellä on oikeus saada erottamisen lahja.

- Kuinka Aaronin pappeuden haltijoiden palvelu on ollut siunauksena sinulle?

Melkisedekin pappeuden virat ja velvollisuudet

- Millä tavoilla Melkisedekin pappeuden haltijat palvelevat?

Melkisedekin pappeuden virat ovat vanhin, ylipappi, patriarkka, seitsenkymmen ja apostoli.

Vanhin

Vanhimmat kutsutaan opettamaan, selittämään, kehottamaan, kastamaan ja valvomaan kirkkoa (ks. OL 20:42). Kaikki Melkisedekin pappeuden haltijat ovat vanhimpia. Heillä on valtuus antaa Pyhän Hengen lahja käten päällepanemisella (ks. OL 20:43). Vanhinten

tulee johtaa kirkon kokouksia sen mukaan kuin Pyhä Henki heitä johdattaa (ks. OL 20:45; 46:2). Vanhimmat voivat siunata sairaita (ks. OL 42:44) ja pieniä lapsia (ks. OL 20:70). Vanhimmat voivat johtaa kirkon kokouksia silloin kun ylipappeja ei ole läsnä (ks. OL 107:11).

Ylipappi

Ylipapille annetaan valtuus toimia virkamiehenä kirkossa ja palvella hengellisissä asioissa (ks. OL 107:10, 12). Hän voi toimia myös kaikissa vähäisemmissä viroissa (ks. OL 68:19). Vaarnajohtajat, lähetysjohtajat, korkean neuvoston jäsenet, piispat ja muut kirkon johtajat asetetaan ylipapeiksi.

Patriarkka

Johtavat auktoriteetit tai kahdentoista neuvoston valtuuttamina vaarnajohtajat asettavat patriarkat antamaan kirkon jäsenille patriarkallisia siunauksia. Nämä siunaukset antavat meille ymmärrystä kutsumuksistamme maan päällä. Ne ovat Herran sana meille henkilökohtaisesti. Myös patriarkat ovat tehtävänsä asetettuja ylipappeja. (Ks. OL 107:39–56.)

Seitsenkymmen

Seitsenkymmenet ovat Jeesuksen Kristuksen erityisiä todistajia maailmalle ja auttavat vahvistamaan ja ohjaamaan kirkkoa ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin johdolla (ks. OL 107:25, 34, 38, 93–97).

Apostoli

Apostoli on Jeesuksen Kristuksen nimen erityinen todistaja koko maailmassa (ks. OL 107:23). Apostolit johtavat kirkon asioita maailmalla maailmassa. Ne, jotka asetetaan apostolin virkaan Melkisedekin pappeudessa, erotetaan tavallisesti kahdentoista apostolin koorumin jäseniksi. Jokaiselle annetaan kaikki Jumalan valtakunnan avaimet maan päällä, mutta vain virkaiältään vanhin apostoli, joka on kirkon presidentti, käyttää aktiivisesti kaikkia avaimia. Muut toimivat hänen johdolla.

- Kuinka Melkisedekin pappeuden haltijoiden palvelu on ollut siunauksena sinulle?

Aaronin pappeuden koorumit

Herra on neuvonut järjestämään pappeudenhaltijat koorumeiksi. Koorumi on joukko veljiä, joilla on sama pappeuden virka.

Aaronin pappeuden koorumeita on kolme:

1. Diakonien koorumi, johon voi kuulua korkeintaan 12 diakonia (ks. OL 107:85). Piispa kutsuu diakonien koorumin johtokunnan koorumin jäsenten joukosta.
2. Opettajien koorumi, johon voi kuulua korkeintaan 24 opettajaa (ks. OL 107:86). Piispa kutsuu opettajien koorumin johtokunnan koorumin jäsenten joukosta.
3. Pappien koorumi, johon voi kuulua korkeintaan 48 pappia (ks. OL 107:87–88). Koorumia johtaa sen seurakunnan piispa, johon koorumi kuuluu. Piispa on ylipappi ja kuuluu niin ollen myös ylipappien koorumiin.

Kun jollekin koorumille määrätty jäsenmäärä ylittyy, koorumi voidaan jakaa.

Melkisedekin pappeuden koorumit

Kirkon yleisjohdossa ensimmäisen presidenttikunnan jäsenet muodostavat koorumin ja samoin kaksitoista apostolia. Seitsenkymmenet on myös järjestetty koorumeiksi.

Paikallistasolla – seurakunnissa sekä vaarnoissa ja piireissä – Melkisedekin pappeuden haltijat on järjestetty seuraaviin koorumeihin:

Vanhinten koorumi

Jokainen vanhinten koorumi ”on perustettu paikoillaan pysyviä palvelijoita varten; he voivat kuitenkin matkustaa, mutta heidät on asetettu paikoillaan pysyviksi palvelijoiksi” (ks. OL 124:137). He tekevät suurimman osan työstään lähellä kotiaan. Koorumissa on enintään 96 vanhinta, joita johtaa koorumin johtokunta. Kun tämä lukumäärä ylittyy, koorumi voidaan jakaa.

Ylipappien koorumi

Kuhunkin koorumiin kuuluvat kaikki vaarnan alueella asuvat yli-papit sekä patriarkat ja piispat. Vaarnanjohtaja ja hänen neuvonantajansa toimivat tämän koorumin johtokuntana. Kunkin seurakunnan yli-papit on järjestetty ryhmäksi, jolla on ryhmänjohtaja.

Pappeuskoorumien tärkeys

- Kuinka pappeuskoorumi voivat auttaa vahvistamaan yksilöitä ja perheitä?

Kun mies tai poika asetetaan pappeuteen, hänestä tulee automaattisesti jonkin pappeuskoorumin jäsen. Hänen odotetaan siitä lähtien koko elämänsä ajan olevan virkaansa kuuluvan pappeuskoorumin jäsen (ks. Boyd K. Packer, ”Mitä jokaisen vanhimman tulee tietää – ja jokaisen sisaren samoin: Pappeuden hallinnon periaatteiden alkeet”, *Valkeus*, marraskuu 1994, s. 19).

Jos pappeuskoorumi toimii oikealla tavalla, sen johtajat rohkaisevat, siunaavat ja perehdyttävät koorumin jäseniä sekä opettavat heille evankeliumia. Vaikka mies voidaan vapauttaa sellaisista kirkon tehtävistä kuin opettaja, kooruminjohtaja, piispa, korkean neuvoston jäsen tai vaarnanjohtaja, hänen jäsenyytensä koorumissaan ei muutu. Pappeuskoorumin jäsenyyttä tulee pitää pyhänä etuoikeutena.

Pappeuden apujärjestöt

- Kuinka pappeuden apujärjestöt voivat auttaa vahvistamaan yksilöitä ja perheitä?

Kaikki kirkon järjestöt työskentelevät pappeusjohtajien alaisuudessa ja auttavat heitä toteuttamaan Herran työtä. Esimerkiksi seurakunnan Apuyhdistyksen, Nuorten Naisten, Nuorten Miesten, Alkeisyhdistyksen ja pyhäkoulun johtokunnat palvelevat piispakunnan johdolla. Näitä järjestöjä kutsutaan pappeuden apujärjestöiksi.

- Mikä osuus sinulla yksityisenä ihmisenä on auttaa pappeuskoorumeita ja apujärjestöjä onnistumaan tehtävässään?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Alma 13:1–19 (tapa, jolla miehet asetettiin pappeuteen)
- Matt. 16:19; OL 68:12 (apostoleille annetaan pappeuden avaimet ja voima; se, mitä he sitovat maan päällä, on sidottu taivaissa)
- OL 20:38–67 (vanhinten, pappien, opettajien ja diakonien velvollisuudet)
- OL 84; 107 (ilmoitukset pappeudesta)
- 1. Kor. 12:14–31 (kaikki pappeuden virat ovat tärkeitä)

Herran liittokansa

L u k u 15

Liittojen luonne

- Mikä on liitto? Miksi myöhempien aikojen pyhiä kutsutaan liittokansaksi?

Alusta asti Herra on tehnyt liittoja maan päällä olevien lastensa kanssa. Kun Hänen kansansa tekee liittoja (tai lupauksia) Hänen kanssaan, se tietää, mitä Hän siltä odottaa ja mitä siunauksia se voi odottaa Häneltä. Hänen kansansa pystyy tekemään paremmin Hänen työtään maan päällä. Ihmisryhmää, joka tekee liittoja Herran kanssa ja jonka kanssa Herra tekee liittoja, kutsutaan Herran liittokansaksi. Kirkon jäsenet kuuluvat Herran liittokansaan.

Evankeliumissa liitto tarkoittaa pyhää sopimusta tai molemminpuolista lupausta Jumalan ja ihmisen tai ihmisryhmän välillä. Kun tehdään liitto, Jumala lupaa jonkin siunauksen kuuliaisuudesta tiettyjä käskyjä kohtaan. Hän määrää liittojensa ehdot, ja Hän ilmoittaa nämä ehdot profetoilleen. Jos päätämme olla kuuliaisia liiton ehdoille, saamme luvatut siunaukset. Jos päätämme olla noudattamatta liiton ehtoja, Hän pidättää siunaukset, ja joissakin tapauksissa annetaan myös rangaistus.

Kun esimerkiksi liitymme kirkkoon, teemme monia liittoja Jumalan kanssa (ks. luku 20 tässä kirjassa). Kasteessa teemme Vapahtajan kanssa liiton, että otamme Hänen nimensä päällemme. Hän lupaa, että ”kaikki, jotka tekevät parannuksen ja ottavat kasteen minun nimeeni, joka on Jeesus Kristus, ja kestävät loppuun asti, pelastuvat” (OL 18:22). Teemme Herran kanssa liiton nauttiessamme sakramentin (ks. luku 23 tässä kirjassa). Me lupaamme ottaa päällemme Hänen nimensä, muistaa Hänet ja noudattaa Hänen käskyjään. Meille luvataan, että Pyhä Henki on oleva kanssamme. (Ks. OL 20:77–79.) Kun me saamme temppelitoimituksia, me teemme



muuta pyhiä liittoja ja uskollisesta kuuliaisuudesta meille luvataan korotus (ks. OL 132; ks. myös tämän kirjan luku 47).

Jumala on tehnyt myös tiettyjen ihmisten tai ihmisryhmien kanssa erityisiä liittoja. Hän teki erityisiä liittoja Aadamin, Henokin, Nooan, israelilaisten ja Lehin kanssa (ks. Moos. 6:31–36, 52; 1. Moos. 9:9–17; 2. Moos. 19:5–6; 2. Nefi 1). Hän teki Abrahamin ja hänen jälkeläistensä kanssa erityisen liiton, joka on siunauksena kirkon jäsenille ja kaikille maan kansoille tänäkin aikana.

- Mieti niitä liittoja, joita olet tehnyt Jumalan kanssa, ja niitä siunauksia, joita Hän on luvannut sinulle näiden liittojen pitämisestä.

Jumalan liitto Abrahamin ja hänen jälkeläistensä kanssa

- Mikä on Abrahamin liitto?

Abraham, eräs Vanhan testamentin profeetta, oli hyvin vanhurskas mies (ks. tässä luvussa olevaa kuvaa). Hän kieltäytyi palvelemasta isänsä epäjumalia. Hän piti kaikki Herran käskyt. Abrahamin vanhurskauden tähden Herra teki hänen ja hänen jälkeläistensä kanssa liiton.

Herra lupasi Abrahamille, että tällä olisi lukematon määrä jälkeläisiä. Hän lupasi, että he kaikki olisivat oikeutettuja ottamaan vastaan evankeliumin, pappeuden siunaukset ja kaikki korotukseen kuuluvat toimitukset. Pappouden voimalla nämä jälkeläiset veisivät evankeliumin kaikille kansoille. Heidän kauttaan kaikki maan sukukunnat tulisivat siunatuiksi (ks. Abr. 2:11). Lisäksi Jumala lupasi, että jos he olisivat vanhurskaita, Hän pitäisi voimassa liittonsa kaikkien Abrahamin lasten sukupolvien kanssa (ks. 1. Moos. 17:4–8).

- Kuinka Abrahamin liittoon kuuluvat käskyt ja lupaukset soveltuvat meihin? (Pohdi, kuinka tämä kysymys soveltuu käytäntöön eri tilanteissa, kuten kotona, työssä, yhteisössä tai lähetyssaarnaajana.)

Kirkon jäsenet ovat liittokansaa

- Mitä siunauksia ja velvollisuuksia Jumalan liittokansalla on tänä aikana?

Opettajalle: Voit auttaa luokan tai perheen jäseniä ajattelemaan syvällisemmin kysymystä antamalla heille aikaa pohtia. Kun heillä on ollut riittävästi aikaa, pyydä heiltä vastauksia.

Abrahamin biologiset jälkeläiset eivät ole ainoa kansa, jota Jumala kutsuu liittokansakseen. Puhuessaan Abrahamille Jumala sanoi: ”Kaikkia, jotka ottavat vastaan tämän evankeliumin, kutsutaan sinun nimesi mukaan, ja heidät luetaan sinun jälkeläisiisi, ja he nousevat ja siunaavat sinua isänänsä” (Abr. 2:10). Siten Abrahamin kanssa tehty liitto koskee kahta ihmisryhmää: 1) Abrahamin vanhurskaita biologisia jälkeläisiä ja 2) hänen sukuunsa lapseksi otettuja, jotka ovat ottaneet vastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ja elävät sen mukaan (ks. 2. Nefi 30:2).

Kun meidät kastetaan kirkon jäseniksi, meistä tulee sen liiton alaisia, jonka Herra teki Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa (ks. Gal. 3:26–29). Jos olemme kuuliaisia, perimme tuon liiton siunaukset. Meillä on oikeus saada apua ja opastusta Pyhästä Hengeltä. Kelvollisilla miehillä on oikeus saada pappeus. Perheet voivat saada pappeuden siunaukset. Voimme saavuttaa iankaikkisen elämän selestisessä valtakunnassa. Ei ole olemassa suurempia siunauksia kuin ne.

Niiden siunausten lisäksi, joita saamme Herran liittokansana, meillä on myös suuria velvollisuuksia. Herra lupasi Abrahamille, että tämän jälkeläiset veisivät evankeliumin kaikkialle maailmaan. Olemme täyttämässä tätä tehtävää kirkon kokoaikaisella lähetystyöohjelmalla sekä jäsenten tekemällä lähetystyöllä. Tämä mahdollisuus saarnata evankeliumia koko maailmalle kuuluu vain Herran kirkolle ja Hänen liittokansalleen.

Herran liittokansana meidän tulisi pitää Hänen käskynsä. Herra on sanonut: ”Minä, Herra, olen sidottu, kun te teette, mitä minä sanon; mutta kun te ette tee, mitä minä sanon, teillä ei ole mitään lupausta” (OL 82:10). Jos hylkäämme liittomme sen jälkeen kun olemme ottaneet vastaan evankeliumin, liitto mitätöityy ja olemme tuomittuja Jumalan edessä (ks. OL 132:4). Hän on sanonut: ”Pidättäytykää synnistä, etteivät ankarat tuomiot kohtaisi teitä. Sillä siltä, jolle paljon on annettu, paljon vaaditaan; ja se, joka tekee syntiä suurempaa valoa vastaan, saa suuremman tuomion.” (OL 82:2–3.)

Uusi ja ikuinen liitto

- Mitä me lupaamme tehdä, kun otamme vastaan evankeliumin? Mitä siunauksia taivaallinen Isä antaa meille, kun pidämme nämä lupaukset?

Evankeliumin täyteyttä kutsutaan uudeksi ja ikuiseksi liitoksi. Se sisältää liitot, jotka tehdään kasteessa, sakramenttia nautittaessa, temppelissä ja kaikissa muissa yhteyksissä. Herra kutsuu sitä ikuiseksi, koska se on iankaikkisen Jumalan asettama ja koska liitto ei koskaan tule muuttumaan. Hän antoi tämän saman liiton Aadamille, Henokille, Nooalle, Abrahamille ja muille profeetoille. Siinä mielessä se ei ole uusi. Mutta Herra sanoo sitä uudeksi, koska aina kun evankeliumi palautetaan sen jälkeen kun se on otettu pois maan päältä, se on uusi sille kansalle, joka sen saa (ks. Jer. 31:31–34; Hes. 37:26).

Kun otamme vastaan uuden ja ikuisen liiton, me lupaamme tehdä parannuksen, mennä kasteelle, ottaa vastaan Pyhän Hengen, ottaa vastaan temppeliendaumenttimme, ottaa vastaan avioliiton liiton temppelissä sekä seurata Kristusta ja olla kuuliaisimpia Hänelle elämämme loppuun asti. Kun pidämme liittomme, taivaallinen Isämme lupaa meille, että tulemme saamaan korotuksen selestisessä valtakunnassa (ks. OL 132:20–24; ks. myös luku 47 tässä kirjassa).

Kuolevaisten on vaikea ymmärtää tuon lupauksen suuruutta. Ne käskyt, jotka Hän antaa, ovat meidän hyväksemme, ja kun olemme uskollisia, voimme päästä ikuisesti osallisiksi taivaan ja maan siunauksista ja ihanuuksista. Voimme elää Hänen kasvojensa edessä ja päästä osallisiksi Hänen rakkaudesta, laupeudesta, voimastaan, suuruudesta, tiedostaan, viisaudesta, kirkkaudesta ja vallastaan.

- Miten Herran liittokansaan kuulumisen liittyy siihen, miten pukeudumme, käyttäydymme ja pidämme Jumalan käskyt?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia ja lähteitä

- 1. Piet. 2:9–10 (Jumalan oma kansa)
- OL 54:4–6 (liittojen pitämisen ja rikkomisen seuraukset)
- OL 132:7 (liitot tehdään asianmukaisella valtuudella)
- OL 133:57–60 (liittojen tarkoitus)
- OL 35:24 (lupauksia kuuliaisuudesta liitoille)
- Hepr. 8:6 (Jeesus Kristus on suuremman liiton välittäjä)
- Pyhien kirjoitusten opas, ”Liitto”, s. 104–105

Jeesuksen Kristuksen kirkko varhaisempina aikoina

L u k u 16

Eräitä Jeesuksen Kristuksen kirkon ominaispiirteitä

”Me uskomme samaan järjestykseen, joka oli alkukirkossa, nimittäin apostoleihin, profeettoihin, paimeniin, opettajiin, evankelistoihin ja niin edelleen” (UK 6).

Jeesus perusti kirkkonsa ollessaan maan päällä. Sitä kutsuttiin Jeesuksen Kristuksen kirkoksi (ks. 3. Nefi 27:8), ja jäseniä kutsuttiin pyhiksi (ks. Ef. 2:19–20).

Ilmoitus

Kun Jeesus perusti kirkkonsa, Hän opetti ja opasti sen johtajia henkilökohtaisesti. Hän puolestaan sai ohjeensa taivaalliselta Isältään. (Ks. Hepr. 1:1–2.) Siten Jeesuksen Kristuksen kirkkoa johti Jumala eivätkä ihmiset. Jeesus opetti seuraajilleen, että ilmoitus oli se ”kallio”, jolle Hän rakentaisi kirkkonsa (ks. Matt. 16:16–18).

Ennen kuin Jeesus astui taivaaseen ylösnousemuksensa jälkeen, Hän sanoi apostoleilleen: ”Minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti” (Matt. 28:20). Uskollisena sanoilleen Hän johti heitä edelleen taivaasta. Hän lähetti Pyhän Hengen heille puolustajaksi ja ilmoituksen antajaksi (ks. Luuk. 12:12; Joh. 14:26). Hän puhui Saulille näyssä (ks. Ap. t. 9:3–6). Hän ilmoitti Pietarille,

Opettajalle: Voit halutessasi kehottaa kutakin perheen tai luokan jäsentä tutkimaan yhtä kuudesta piirteestä, jotka ovat tunnusomaisia kirkolle – kursivoituidut otsikot kuten *Ilmoitus* ja *Valtuus Jumalalta*. (Suuremmissa luokissa useampi jäsen voi tutkia samaa piirrettä. Perheissä ja pienissä luokissa joillekuille jäsenille voidaan antaa tutkittavaksi useampi kuin yksi piirre.) Kun heillä on ollut aikaa tutkia, kehota heitä keskustelemaan siitä, mitä he ovat oppineet.



että evankeliumia ei pidä opettaa ainoastaan juutalaisille vaan koko maailmalle (ks. Ap. t. 10). Hän ilmoitti Johannekselle monia suurenmoisia totuuksia, jotka on kirjoitettu Johanneksen ilmestykseen. Uudessa testamentissa kerrotaan monista muista tavoista, joilla Jeesus ilmoitti tahtonsa opastaakseen kirkkooan ja valistaakseen opetuslapsiaan.

Valtuus Jumalalta

Evankeliumin toimituksia ei voi suorittaa eikä periaatteita opettaa ilman pappeutta. Isä antoi tämän valtuuden Jeesukselle Kristukselle (ks. Hepr. 5:4–6), joka puolestaan asetti apostolinsa ja antoi heille pappeuden voiman ja valtuuden (ks. Luuk. 9:1–2; Mark. 3:14). Hän muistutti heitä: ”Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät” (Joh. 15:16, vuoden 1938 suomennos).

Jotta kirkossa olisi järjestys, Jeesus antoi suurimman vastuun ja valtuuden kahdelletoista apostolille. Hän kutsui Pietarin johtavaksi apostoliksi ja antoi hänelle avaimet siunausten sinetöimiseen sekä maan päällä että taivaissa (ks. Matt. 16:19). Jeesus asetti myös muita virkailijoita, joilla oli suoritettavanaan tiettyjä tehtäviä. Hänen taivaaseenastumisensa jälkeen tehtävään kutsumisen ja asettamisen mallia noudatettiin edelleen. Ne, jotka jo olivat saaneet valtuuden, asettivat muita pappeuteen. Jeesus teki tiettäväksi Pyhän Hengen välityksellä, että Hän hyväksyi nuo asettamiset (ks. Ap. t. 1:24).

Kirkon järjestys

Jeesuksen Kristuksen kirkko oli tarkoin järjestetty yksikkö. Sitä verrattiin rakennukseen, jonka ”perustuksena ovat apostolit ja profeetat ja jonka kulmakivenä on itse Kristus Jeesus” (Ef. 2:20).

Jeesus kutsui muita pappeusjohtajia apostolien avuksi palvelutyössä. Hän lähetti seitsenkymmeniksi kutsuttuja virkailijoita kaksittain saarnaamaan evankeliumia (ks. Luuk. 10:1). Muita virkailijoita kirkossa olivat evankelistat (patriarkat), paimenet (johtavat virkailijat), ylipapit, vanhimmat, piispat, papit, opettajat ja diakonit (ks. luku 14 tässä kirjassa). Kaikki nämä virkailijat olivat välttämättömiä lähetystyön tekemiseksi, toimitusten suorittamiseksi sekä kirkon jäsenten opettamiseksi ja innoittamiseksi. Nämä virkailijat auttoivat

kirkon jäseniä pääsemään ”yhteen ja samaan uskoon ja Jumalan pojan tuntemiseen” (Ef. 4:13).

Raamattu ei kerro meille kaikkea pappeudesta tai kirkon järjestyksestä ja hallinnosta. Raamatussa on kuitenkin säilynyt riittävästi sellaista, mikä tuo esiin kirkon järjestyksen kauneuden ja täydellisyyden. Apostoleille annettiin käsky lähteä kaikkialle maailmaan ja saarnata (ks. Matt. 28:19–20). He eivät voineet jäädä mihinkään kaupunkiin valvomaan uusia käännyttäjiä. Siksi kutsuttiin ja asetettiin paikallisia pappeusjohtajia, joita apostolit johtivat. Apostolit ja muut kirkon johtohenkilöt kävivät eri seurakunnissa ja kirjoittivat niille kirjeitä. Siitä syystä Uusi testamenttimme sisältää Paavalin, Pietarin, Jaakobin, Johanneksen ja Juudaksen kirjoittamia kirjeitä, joissa annetaan neuvoja ja ohjeita paikallisille pappeusjohtajille.

Uusi testamentti osoittaa, että tämä kirkon järjestys oli tarkoitettu jatkuvaksi. Esimerkiksi Juudaksen kuoleman jälkeen jäljelle jäi vain yksitoista apostolia. Pian Jeesuksen taivaaseenastumisen jälkeen yksitoista apostolia kokoontuivat yhteen valitakseen jonkun Juudaksen tilalle. Pyhän Hengen ilmoituksella he valitsivat Mattiaksen. (Ks. Ap. t. 1:23–26.) Jeesus oli asettanut kaksitoista apostolia johtamaan kirkkoa. Näytti selvältä, että järjestyksen oli tarkoitus jatkua sellaisena kuin Hän sen oli asettanut.

Ensimmäiset periaatteet ja toimitukset

Apostolit opettivat kahta pääperiaatetta: uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen ja parannusta. Kun uudet käännyttäjät uskoivat, että Jeesus Kristus oli Jumalan Poika ja heidän Lunastajansa, ja olivat tehneet parannuksen synneistään, he saivat kaksi toimitusta: upotuskasteen ja Pyhän Hengen lahjan käten päällepanemisella (ks. Ap. t. 19:1–6). Nämä olivat evankeliumin ensimmäiset periaatteet ja toimitukset. Jeesus oli opettanut: ”Totisesti, totisesti: jos ihminen ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan” (Joh. 3:5).

Toimitukset kuolleiden puolesta

Jeesus on antanut jokaiselle mahdollisuuden kuulla evankeliumi joko maan päällä tai kuoleman jälkeen. Kuolemansa ja ylösnousemuksensa välisenä aikana Jeesus kävi kuolleiden henkien luona. Hän

järjesti lähetystyön niiden keskuudessa, jotka olivat kuolleet. Hän kutsui vanhurskaita sanansaattajia ja antoi heille valtuuden opettaa evankeliumia kaikille kuolleiden hengille. Tämä antoi heille mahdollisuuden ottaa vastaan evankeliumi. (Ks. 1. Piet. 3:18–20; 4:6; OL 138.) Sen jälkeen Hänen kirkkonsa elävät jäsenet suorittivat toimitukset kuolleiden puolesta (ks. 1. Kor. 15:29). Sellaiset toimitukset kuin kaste ja konfirmointi täytyy tehdä maan päällä.

Hengelliset lahjat

Kaikki uskolliset kirkon jäsenet olivat oikeutettuja saamaan Hengen lahjoja. Niitä annettiin heille heidän yksilöllisten tarpeidensa, kykujensä ja tehtäviensä mukaan. Näitä lahjoja olivat usko, johon kuului voima parantaa ja parantua, profetoiminen ja näyt. (Hengen lahjoja käsitellään yksityiskohtaisemmin luvussa 22.) Jeesuksen Kristuksen tosi kirkossa on aina ollut hengellisiä lahjoja (ks. 1. Kor. 12:4–11; Moroni 10:8–18; OL 46:8–29). Jeesus sanoi opetuslapsilleen, että nämä merkit eli hengelliset lahjat seuraavat aina niitä, jotka uskovat (ks. Mark. 16:17–18). Monet Hänen opetuslapsistaan tekivät ihmetekojä, profetoivat tai näkivät näkyjä Pyhän Hengen voimasta.

- Miksi nämä kuusi ominaispiirrettä ovat tarpeen Jeesuksen Kristuksen kirkossa?

Jeesuksen Kristuksen kirkko Amerikan mantereella

Ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus kävi Amerikan mantereella olevien ihmisten luona ja järjesti kirkkonsa heidän keskuuteensa opettaen heitä kolmen päivän ajan ja käyden siellä sitten usein uudelleen jonkin aikaa sen jälkeen (ks. 3. Nefi 11–28). Sitten Hän lähti heidän luotaan ja astui ylös taivaaseen. Yli 200 vuotta he elivät vanhurskaina ja olivat yksi onnellisimmista kansoista, mitä Jumala oli luonut (ks. 4. Nefi 16).

Luopumus tosi kirkosta

- Mitä sanalla *luopumus* tarkoitetaan?

Kautta historian ovat jumalattomat ihmiset yrittäneet hävittää Jumalan työn. Tätä tapahtui apostolien vielä eläessä ja johtaessa nuorta kasvavaa kirkkoa. Muutamat jäsenet opettivat vanhoista

pakanauuskonnoistaan tai juutalaisista uskomuksistaan peräisin olevia ajatuksia Jeesuksen opettamien yksinkertaisten totuuksien sijaan. Jotkut kapinoivat avoimesti. Lisäksi kirkkoa vainottiin ulkopuolelta. Kirkon jäseniä kidutettiin ja surmattiin uskonkäsitystensä tähden. Yksi kerrallaan apostolit surmattiin tai otettiin muulla tavoin pois maan päältä. Jumalattomuuden ja luopumuksen vuoksi myös apostolinen valtuus ja pappeuden avaimet otettiin maan päältä. Sitä järjestystä, jonka Jeesus Kristus oli vakiinnuttanut, ei ollut enää, ja seurasi sekasorto. Kirkon oppeihin hiipi yhä enemmän virheitä, ja pian kirkon hajoaminen oli täydellinen. Sitä aikakautta, jolloin tosi kirkkoa ei ollut maan päällä, kutsutaan suureksi luopumukseksi.

Pian pakanalliset uskomukset hallitsivat niin sanottujen kristittyjen ajattelua. Rooman keisari omaksui tämän väärän kristinuskon valtionuskonnoksi. Tämä kirkko oli hyvin erilainen kuin se kirkko, jonka Jeesus järjesti. Se opetti, että Jumala on olento, jolla ei ole muotoa ja joka ei ole ainetta.

Nämä ihmiset kadottivat käsityksen Jumalan rakkaudesta meitä kohtaan. He eivät tienneet, että olemme Hänen lapsiaan. He eivät ymmärtäneet elämän tarkoitusta. Monia toimituksia muutettiin, koska pappeutta ja ilmoitusta ei enää ollut maan päällä.

Keisari valitsi omat johtajansa ja käytti heistä toisinaan samoja nimiä, joita käytettiin Kristuksen tosi kirkon pappeusjohtajista. Ei ollut apostoleja tai muita pappeusjohtajia, joilla olisi ollut Jumalan voima, eikä ollut hengellisiä lahjoja. Profeetta Jesaja oli nähnyt ennalta tällaisen tilanteen profetoidessaan: ”Maa muuttuu saastaiseksi jalkojen alla, sillä sen asukkaat ovat hylänneet lain, rikkoneet käskyt, tehneet tyhjäksi ikuisen liiton” (Jes. 24:5). Se ei ollut enää Jeesuksen Kristuksen kirkko; se oli ihmisten kirkko. Sen nimikin oli muutettu. Myös Amerikan mantereella tapahtui luopumus (ks. 4. Nefi).

Palautus ennustettu

- Missä Vanhan ja Uuden testamentin profetioissa ennustettiin palautus?

Jumala oli nähnyt luopumuksen ennalta, ja Hän oli valmistanut evankeliumin palauttamisen. Apostoli Pietari puhui tästä juutalaisille:

”Herra – – lähettäisi Jeesuksen, teille ennalta valitsemansa Voidellun. Taivas oli oleva hänen asuinsijansa siihen aikaan saakka, jolloin kaikki pannaan kohdalleen, niin kuin Jumala ikiajoista asti on luvannut pyhien profeettojensa suulla.” (Ap. t. 3:20–21.)

Myös ilmestyksensaaaja Johannes oli nähnyt ennalta ajan, jolloin evankeliumi palautettaisiin. Hän sanoi: ”Minä näin taas uuden enkelin, joka lensi korkealla taivaan laella. Hänen tehtävänään oli julistaa ikuinen evankeliumi maan asukkaille, kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille.” (Ilm. 14:6.)

- Miksi palautus oli välttämätön?
- Mieti siunauksia, joita olet saanut siksi, että Jeesuksen Kristuksen kirkko on palautettu maan päälle.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Ef. 2:19 (jäseniä kutsutaan pyhiksi)
- 1. Kor. 12:12–31 (kirkkoa verrataan ihmisruumiiseen)
- Luuk. 10:1; Ap. t. 14:23; Tit. 1:7; 1. Tim. 2:7 (kirkon virkailijoita mainitaan)
- Joh. 8:26–29 (Isä johtaa Jeesusta)
- Luuk. 9:1; Jaak. 1:17; 5:14–15 (hengellisiä lahjoja)
- Moosia 27:13 (luopumus tulee rikkomuksen johdosta)
- 2. Piet. 2:1; Matt. 24:9–12; Joh. 16:1–3; Aam. 8:11; 2. Tess. 2:3–4 (luopumus ennustettu)
- Dan. 2:44–45; Matt. 24:14; Ap. t. 3:19–21; Miika 4:1; Jes. 2:2–4 (palautus ennustettu)



Jeesuksen Kristuksen kirkko nykyisin

L u k u 17

Jeesuksen Kristuksen kirkko otettiin pois maan päältä

- Miksi Jeesuksen Kristuksen kirkko otettiin pois maan päältä pian Vapahtajan kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen?

Kun Jeesus eli maan päällä, Hän perusti kirkkonsa, ainoan tosi kirkon. Hän järjesti kirkkonsa siten, että evankeliumin totuuksia voitiin opettaa kaikille ihmisille ja evankeliumin toimituksia voitiin suorittaa oikealla tavalla ja valtuudella. Tämän järjestyksen avulla Kristus saattoi tuoda pelastuksen siunaukset ihmiskunnalle.

Vapahtajan taivaaseenastumisen jälkeen ihmiset muuttivat ne toimitukset ja opit, jotka Hän ja Hänen apostolinsa olivat antaneet. Luopumuksen tähden ei ollut suoraa ilmoitusta Jumalalta. Tosi kirkkoa ei enää ollut maan päällä. Ihmiset perustivat erilaisia kirkkoja. Jokainen kirkko väitti olevansa tosi, mutta ne opettivat ristiriitaisia oppeja. Uskonnosta tuli paljon sekaannusta ja kiistaa. Herra oli nähnyt ennalta tämän tilanteen ja sanonut: ”Minä lähetän maahan nälän. En leivän nälkää, en veden janoa, vaan Herran sanan kuulemisen nälän. Ihmiset – – harhailevat etsimässä Herran sanaa, mutta eivät löydä.” (Aam. 8:11–12.)

- Kuinka nälkä, josta kohdassa Aam. 8:11–12 puhutaan, vaikuttaa ihmisiin?

Herra lupasi palauttaa tosi kirkkonsa

- Millaiset olot maailmassa valmistivat tietä evankeliumin palautukselle?
-

Vapahtaja lupasi palauttaa kirkkonsa myöhempinä aikoina. Hän sanoi: ”Minä teen uudelleen tälle kansalle ihmeellisiä, hämmästyttäviä ihmetekoja” (Jes. 29:14).

Ihmiset elivät monia vuosia hengellisessä pimeydessä. Noin 1 700 vuotta Kristuksen jälkeen ihmisiä alkoi yhä enemmän kiinnostaa totuus Jumalasta ja uskonnosta. Muutamat heistä huomasivat, että Jeesuksen opettamaa evankeliumia ei enää ollut maan päällä.

Jotkut huomasivat, että ei ollut ilmoitusta eikä tosi valtuutta ja että maan päällä ei ollut Kristuksen järjestämää kirkkoa. Oli tullut aika palauttaa Jeesuksen Kristuksen kirkko maan päälle.

- Millä tavoin evankeliumin täyteyden palautus on ”ihmeteko”?

Uutta ilmoitusta Jumalalta

- Mitä Joseph Smith sai tietää Jumalasta saadessaan ensimmäisen näkynsä?

Keväällä vuonna 1820 tapahtui yksi maailmanhistorian tärkeimmistä tapahtumista. Oli tullut sen hämmästyttävän ihmeteon aika, josta Herra oli puhunut. Nuori poika Joseph Smith halusi tietää, mikä kaikista kirkoista oli Jeesuksen Kristuksen tosi kirkko. Hän meni kotinsa lähellä olevaan metsään ja rukoili nöyrästi ja hartaasti taivaallista Isäänsä kysyen, mihin kirkkoon hänen pitäisi liittyä.

Tuona aamuna tapahtui jotakin ihmeellistä. Taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus ilmestyivät Joseph Smithille. Vapahtaja kielsi häntä liittymästä mihinkään kirkkoon, koska maan päällä ei ollut tosi kirkkoa. Hän sanoi myös, että senhetkisten kirkkojen uskontunnustukset olivat ”iljettäviä hänen silmissään” (ks. JS–H 19; ks. myös jakeet 7–18, 20). Tästä tapahtumasta alkaen saatiin jälleen suoraa ilmoitusta taivaista. Herra oli valinnut uuden profeetan. Sen jälkeen taivaita ei ole suljettu. Ilmoitus jatkuu nykyäänkin kunkin Hänen valitun profeettansa kautta. Josephin oli määrä olla se, joka auttoi Jeesuksen Kristuksen tosi evankeliumin palauttamisessa.

- Miksi ensimmäinen näky oli yksi maailmanhistorian tärkeimmistä tapahtumista?

Jumalalta tullut valtuus palautettiin

- Miksi Aaronin pappeuden ja Melkisedekin pappeuden palautus olivat välttämättömiä?

Evankeliumin palautuksen myötä Jumala antoi pappeuden jälleen ihmisille. Johannes Kastaja tuli vuonna 1829 antamaan Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle Aaronin pappeuden (ks. OL 13; 27:8). Sen jälkeen varhaiskristillisen kirkon presidenttikunta eli Pietari, Jaakob ja Johannes tulivat antamaan Josephille ja Oliverille Melkisedekin pappeuden ja Jumalan valtakunnan avaimet (ks. OL 27:12–13). Myöhemmin taivaalliset sanansaattajat kuten Mooses, Elias ja Elia palauttivat muita pappeuden avaimia (ks. OL 110:11–16). Palautus toi pappeuden takaisin maan päälle. Henkilöillä, joilla on tämä pappeus nykyään, on valtuus suorittaa toimituksia, esimerkiksi kastaa. Heillä on myös valtuus johtaa Herran valtakuntaa maan päällä.

Kristuksen kirkko järjestettiin uudelleen

- Mitkä tapahtumat johtivat siihen, että kirkko järjestettiin taas maan päälle?

Huhtikuun 6. päivänä vuonna 1830 Vapahtaja johti jälleen kirkkonsa järjestämistä maan päälle (ks. OL 20:1). Hänen kirkkooaan kutsutaan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkoksi (ks. OL 115:4). Kristus on kirkkonsa pää nykyään aivan samoin kuin Hän oli muinaisina aikoina. Herra on sanonut, että se on koko maan päällä ainoa tosi ja elävä kirkko, ”johon minä, Herra, olen mieltynyt” (OL 1:30).

Joseph Smith hyväksyttiin profeetaksi ja kirkon ”ensimmäiseksi vanhimmaksi” (ks. OL 20:2–4). Myöhemmin järjestettiin ensimmäinen presidenttikunta ja hänet hyväksyttiin presidentiksi. Silloin kun kirkko järjestettiin, luotiin vain kehykset. Organisaatio kehittyisi kirkon kasvun jatkuessa.

Kirkko järjestettiin siten, että siinä oli samat virat kuin alkukirkossa. Tuohon järjestykseen kuuluivat apostolit, profeetat, seitsenkymmenet, evankelistat (patriarkat), paimenet (johtavat virkailijat),

Opettajalle: Todistuksen lausuminen luo Hengen vaikutukselle suotuisan ilmapiirin. Todista tätä oppiainetta opettaessasi palautuksesta ja anna muille tilaisuus tehdä samoin.

ylipapit, vanhimmat, seurakunnan kaitsijat (piispat), papit, opettajat ja seurakunnanpalvelijat (diakonit). Nämä samat virat ovat Hänen kirkossaan nykyään (ks. UK 6).

Herran ohjauksen alaisena toimiva profeetta johtaa kirkkoa. Tämä profeetta on myös kirkon presidentti. Hänellä on kaikki valtuus, joka on tarpeen Herran työn johtamiseksi maan päällä (ks. OL 107:65, 91). Presidentillä on apunaan kaksi neuvonantajaa. Kaksitoista apostolia, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen nimen erityisiä todistajia, opettavat evankeliumia ja ohjaavat kirkon asioita kaikkialla maailmassa. Muut kirkon johtavat virkailijat, joilla on erityistehtäviä, kuten johtava piispakunta ja seitsemänkymmenen koorumit, palvelevat ensimmäisen presidenttikunnan ja niiden kahdentoista johdolla.

Pappeuden virkoihin kuuluvat apostolit, seitsenkymmenet, patriarkat, ylipapit, vanhimmat, papit, opettajat ja diakonit. Nämä samat virat olivat alkukirkossa.

Kirkko on kasvanut paljon suuremmaksi kuin se oli Jeesuksen aikoina. Sen kasvaessa Herra on ilmoittanut muita kirkon organisaation yksiköitä. Kun kirkko on täysin järjestetty jollakin alueella, sillä on paikallisia yksiköitä, joita kutsutaan vaarnoiksi. Kutakin vaarnaa johtavat vaarnanjohtaja ja hänen kaksi neuvonantajaansa. Vaarnassa on kaksitoista korkean neuvoston jäsentä, jotka auttavat tekemään Herran työtä vaarnassa. Vaarnanjohtajan johdolla vaarnassa on järjestetty Melkisedekin pappeuden koorumit (ks. luku 14 tässä kirjassa). Kukin vaarna on jaettu pienempiin alueellisiin yksiköihin, joita kutsutaan seurakunniksi. Kutakin vaarnaseurakuntaa johtavat piispa ja hänen kaksi neuvonantajaansa.

Niillä alueilla maailmassa, missä kirkko vasta kehittyy, on piirejä, jotka ovat samantapaisia kuin vaarnat. Piirit on jaettu pienempiin yksiköihin eli seurakuntiin aivan kuten vaarnatkin.

Tärkeitä totuuksia palautettiin

- Mitä tärkeitä totuuksia kirkon palautus on tuonut takaisin?

Kirkko opettaa meidän aikanamme samoja periaatteita ja suorittaa samoja toimituksia kuin Jeesuksen aikoina. Evankeliumin ensimmäiset periaatteet ja toimitukset ovat usko Herraan Jeesukseen

Kristukseen, parannus, upotuskaste ja kätten päällepaneminen Pyhän Hengen lahjan saamiseksi (ks. UK 4). Nämä kallisarvoiset totuudet tuotiin takaisin täysimääräisinä silloin, kun kirkko palautettiin.

Joseph Smith käänsi Jumalan lahjan ja voiman avulla Mormonin kirjan, joka sisältää evankeliumin yksinkertaiset ja kallisarvoiset totuudet. Monia muitakin ilmoituksia seurasi, ja ne on tallennettu pyhinä kirjoituksina Oppiin ja liittoihin sekä Kallisarvoiseen helmeen (ks. luku 10 tässä kirjassa).

Muita tärkeitä Herran palauttamia totuuksia ovat mm. seuraavat:

1. Taivaallinen Isämme on todellinen olento, jolla on lihaa ja luuta oleva käsin kosketeltava, täydellistynyt ruumis, ja niin on Jeesus Kristuskin. Pyhä Henki on henkipersoona.
 2. Olimme olemassa kuolevaisuutta edeltävässä elämässä Jumalan henkilapsina.
 3. Pappuus on välttämätön evankeliumin toimitusten suorittamiseksi.
 4. Saamme rangaistuksen omista synneistämme emmekä Aadamin rikkomuksesta.
 5. Lapsia ei tarvitse kastaa, ennen kuin he ovat vastuullisessa iässä (kahdeksanvuotiaita).
 6. Taivaassa on kolme kirkkauden valtakuntaa, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armosta ihmiset palkitaan niiden tekojen mukaan, joita he ovat tehneet maan päällä, ja heidän sydämensä halujen mukaan.
 7. Pappuuden sinetöimisvaltuuden ansiosta perhesuhteet voivat olla iankaikkisia.
 8. Pelastus edellyttää toimituksia ja liittoja, jotka ovat sekä elävien että kuolleiden saatavilla.
- Kuinka nämä totuudet ovat vaikuttaneet sinuun ja muihin?

Jeesuksen Kristuksen kirkkoa ei tulla koskaan hävittämään

- Mikä on kirkon tehtävä?

Vuonna 1830 tapahtuneesta palautuksesta lähtien Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenmäärä on kasvanut nopeasti. Sen jäseniä on lähes jokaisessa maailman maassa. Kirkon kasvu tulee jatkumaan. Kuten Kristus sanoi: ”Tätä valtakunnan evankeliumia saarnataan kaikessa maailmassa todistukseksi kaikille kansakunnille” (JS–M 31). Kirkkoa ei enää milloinkaan oteta pois maan päältä. Sen tehtävänä on tuoda totuus jokaiselle ihmiselle. Tuhansia vuosia sitten Herra sanoi, että Hän pystyttäisi ”valtakunnan, joka ei ikinä tuhoudu, eikä sitä valtakuntaa anneta toiselle kansalle – – ja se pysyy ikuisesti” (Dan. 2:44).

- Kuinka sinä olet auttanut Jumalan valtakunnan työssä? Mitä voit tehdä jatkaaksesi tätä työtä?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Ap. t. 3:19–21; Ilm. 14:6; Dan. 2:44–45; Jes. 2:2–4; 2. Nefi 3:6–15 (palautus on ennustettu)
- OL 110; 128:19–21; 133:36–39, 57–58 (evankeliumin palautus)
- Ef. 2:20 (Jeesus Kristus on kirkon kulmakivi)
- OL 20:38–67 (kirkon virkailijoiden velvollisuudet)
- Matt. 24:14 (evankeliumia on saarnattava kaikille kansoille)

Usko Jeesukseen Kristukseen

L u k u 18

Mitä usko on?

Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen on evankeliumin ensimmäinen periaate. Se on hengellinen lahja, ja se on pelastuksellemme välttämätön. Kuningas Benjamin julisti: ”Pelastus ei tule kenellekään – – paitsi parannuksen ja uskon kautta Herraan Jeesukseen Kristukseen” (Moosia 3:12).

Usko on sellaisen toivomista, ”mikä ei näy mutta on totta” (ks. Alma 32:21; ks. myös Hepr. 11:1). Usko on toiminnan ja voiman periaate, joka motivoi jokapäiväisiä toimiamme.

Tutkisimmeko ja oppisimmeko, ellemme uskoisi, että voimme saada viisautta ja tietoa? Tekisimmekö joka päivä työtä, ellemme toivoisi niin tekemällä saavuttavamme jotakin? Kylväisikö maanviljelijä peltonsa, ellei hän odottaisi satoa? Teemme joka päivä työtä sellaisten asioiden hyväksi, joita toivomme, vaikka emme näe lopputulosta. Se on uskoa. (Ks. Hepr. 11:3.)

Monissa pyhien kirjoitusten kertomuksissa kerrotaan, kuinka uskon voimalla on saavutettu suuria asioita.

Uskon turvin Nooa rakensi arkin ja pelasti perheensä vedenpaisumukselta (ks. Hepr. 11:7). Mooses halkaisi Punaisenmeren vedet (ks. Hepr. 11:29). Elia anoi tulta alas taivaasta (ks. 1. Kun.

Opettajalle: Tämä luku on jaettu neljään alaotsikkoon. Kukin otsikko on uskoa koskeva kysymys. Voisit käyttää näitä kysymyksiä oppiaiheesi ohjenuorana. Jos luokassa on tilaa pienryhmäkeskusteluihin, voit halutessasi jakaa luokan jäsenet neljän hengen ryhmiin. Pyydä kutakin ryhmää jakamaan luvun alaotsikot keskenään. Kehota sitten kutakin toimimaan saamansa alaotsikon kanssa seuraavasti: 1) Lue alaotsikon aineisto. 2) Etsi pyhien kirjoitusten kohtia, jotka auttavat vastaamaan alaotsikon kysymykseen. 3) Ajattele henkilökohtaisia kokemuksiasi, jotka liittyvät alaotsikkoon. 4) Kerro alaotsikon herättämistä ajatuksista muille ryhmän jäsenille.



18:17–40). Nefi anoi nälänhätää (ks. Hel. 11:3–5). Hän pyysi myös Herraa lopettamaan nälänhädän (ks. Hel. 11:9–17). Meriä on tynnytetty, näkyjä avautunut ja rukoukset saaneet vastauksen uskon voimasta.

Kun tutkimme tarkoin pyhiä kirjoituksia, huomaamme, että usko on sielussamme oleva voimakas vakaumus totuudesta, joka saa meidät tekemään hyvää. Se herättääkin meissä kysymyksen: Kehen meidän pitäisi uskoa?

- Mieti jokapäiväisiä toimiasi. Mitä sellaista teet joka päivä, minkä lopputuloksia et näe? Millä tavoin usko saa sinut toimimaan?

Miksi meidän tulee uskoa Jeesukseen Kristukseen?

Uskomme tulee keskittyä Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Usko Jeesukseen Kristukseen tarkoittaa sitä, että luotamme Häneen niin paljon, että tottelemme Häntä kaikessa, mitä Hän käskee. Kun uskomme Jeesukseen Kristukseen ja meistä tulee Hänen kuuliaisia opetuslapsiaan, taivaallinen Isä antaa anteeksi syntimme ja valmistaa meitä palaamaan luokseen.

Apostoli Pietari saarnasi, että ”mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaisi, ei ole ihmisille annettu koko taivaankannen alla” (Ap. t. 4:12; ks. myös Moosia 3:17). Jaakob opetti, että ihmisillä täytyy olla täydellinen usko ”Israelin Pyhään [Jeesukseen Kristukseen], tai muuten heitä ei voida pelastaa Jumalan valtakuntaan” (2. Nefi 9:23). Uskomalla Vapahtajaan ja tekemällä parannuksen me saamme Hänen sovituksensa täysin voimaan elämässämme. Usko voi antaa myös voimaa voittaa kiusaukset (ks. Alma 37:33).

Emme voi uskoa Jeesukseen Kristukseen uskomatta myös taivaalliseen Isäämme. Jos uskomme Heihin, uskomme myös, että Pyhä Henki, jonka He lähettävät, opettaa meille kaikkea totuutta ja lohduttaa meitä.

- Kuinka usko Jeesukseen Kristukseen voi vaikuttaa meihin kirkon tehtävissämme? Entä perhesuhteissamme? Entä työssämme? Kuinka usko Jeesukseen Kristukseen vaikuttaa toivoomme iankaikkisesta elämästä?

Miten voimme vahvistaa uskoamme Jeesukseen Kristukseen?

Koska tiedämme ne monet siunaukset, jotka tulevat, kun osoitamme uskoa Jeesukseen Kristukseen, meidän tulee pyrkiä kasvattamaan uskoamme Häneen. Vapahtaja on sanonut: ”Jos teillä olisi uskoa edes sinapinsiemenen verran, – – mikään ei olisi teille mahdotonta” (Matt. 17:20). Sinapinsiemen on hyvin pieni, mutta siitä kasvaa suuri puu.

Kuinka voimme vahvistaa uskoamme? Samalla tavoin kuin vahvistamme tai kehitämme mitä tahansa taitoa. Kuinka kehitämme taitojamme veistämässä, kutomisessa, maalaamisessa, ruoanvalmistuksessa, saviesineiden tekemisessä tai jonkin soittimen soittamisessa? Opiskelemme ja harjoitteleme ja teemme työtä sen hyväksi. Niin tehdessämme me kehitymme. Samoin on uskon laita. Jos haluamme vahvistaa uskoamme Jeesukseen Kristukseen, meidän täytyy tehdä työtä sen hyväksi. Profeetta Alma vertasi Jumalan sanaa siemeneen, jota meidän täytyy uskollamme hoivata:

”Mutta katso, jos te heräätte ja herätätte kykynne, jopa niin että kokeillette sanojani, ja osoitate vähäsen uskoa, niin, vaikka ette voisi enempää kuin haluta uskoa, antakaa tämän halun tehdä työtä itsessänne, kunnes uskotte sillä tavalla, että voitte antaa sijaa osalle sanoistani.

Nyt vertaamme sanaa siemeneen. Nyt, jos te annatte sijaa, niin että sydämeenne voidaan kylvää siemen, katso, jos se on oikea siemen eli hyvä siemen, jos te ette epäuskollanne heitä sitä pois, niin että vastustatte Herran Henkeä, katso, se alkaa paisua teidän rinnassanne; ja kun te tunnette nämä paisumisen liikkeet, te alatte sanoa itseksenne: Tämän täytyy olla hyvä siemen, eli sanan täytyy olla hyvä, sillä se alkaa avartaa sieluani; niin, se alkaa valaista ymmärrystäni – –.

Nyt, katso, eikö tämä lisäisi teidän uskoanne?” (Alma 32:27–29.)

Voimme siis saada lisää uskoa Jumalaan noudattamalla meissä olevaa *halua* uskoa Häneen.

Voimme saada lisää uskoa myös rukoilemalla taivaallista Isäämme ja kertomalla toiveistamme, pyrkimyksistämme ja tarpeistamme (ks. Alma 34:17–26). Emme kuitenkaan saa luulla, että meidän ei tarvitse muuta kuin pyytää. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan, että usko

ilman tekoja on kuollut (ks. Jaak. 2:17). Seuraava kertomus on miehestä, jonka usko ilmeni tekoina.

Tämä mies halusi tutkia pyhiä kirjoituksia, mutta hän ei osannut lukea. Hän rukoili, että taivaallinen Isä auttaisi häntä oppimaan lukemaan. Jonkin ajan kuluttua hänen kotikyläänsä tuli eräs opettaja, ja hän pyysi opettajaa auttamaan. Hän opetteli aakkoset. Hän tutki ääniteitä ja oppi yhdistelemään kirjaimia sanoiksi. Pian hän luki yksinkertaisia sanoja. Mitä enemmän hän harjoitteli, sitä enemmän hän oppi. Hän kiitti Herraa siitä, että tämä oli lähettänyt opettajan ja auttanut häntä oppimaan lukemaan. Tämä mies on vahvistanut uskoaan, nöyryyttään ja tietoaan siinä määrin, että on palvellut kirkossa seurakunnanjohtajana.

Presidentti Spencer W. Kimball on selittänyt: ”Uskoon täytyy liittyä tekoja. Kuinka tyhmää olisikaan pyytää Herraa *antamaan* meille tietoa, mutta kuinka viisasta olisikaan pyytää Herraa auttamaan meitä hankkimaan tietoa, tutkimaan rakentavasti, ajattelemaan selkeästi ja muistamaan ne asiat, jotka olemme oppineet.” (*Faith Precedes the Miracle*, 1972, s. 205, kursivointi alkuperäislähteessä.)

Uskoon kuuluu se, että teemme kaiken voitavamme toteuttaaksemme sen, mitä toivomme ja rukoilemme. Presidentti Kimball on sanonut: ”Kylvämme siemenen uskossa, ja pian näemme kukkaan puhkeamisen ihmeen. Ihmiset ovat usein ymmärtäneet asian väärin ja kääntäneet tapahtumasarjan päinvastaiseksi.” Hän jatkaa selittäen, että monet meistä haluavat terveyttä ja voimaa noudattamatta terveyslakeja. Haluamme saada vaurautta maksamatta kymmenyksiämme. Haluamme olla lähellä Herraa, mutta emme halua paastota ja rukoilla. Haluamme saada sadetta ajallaan ja säilyttää rauhan maassa pyhittämättä lepopäivää ja pitämättä muita Herran käskyjä. (Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 152.)

Yksi tärkeä tapa vahvistaa uskoamme on kuulla ja tutkia Herran sanaa. Kuulemme Herran sanaa kirkkomme kokouksissa. Voimme tutkia Hänen sanaansa pyhistä kirjoituksista. ”Ja koska kaikilla ei ole uskoa, etsikää utterasti ja opettakaa toisillenne viisauden sanoja; niin, etsikää parhaista kirjoista viisauden sanoja; etsikää oppia vieläpä tutkimalla sekä uskon kautta” (OL 88:118).

- Miten näet uskomme ja tekojemme liittyvän toisiinsa?

Millaisia siunauksia uskosta seuraa?

Uskon lahjalla tehdään ihmeitä, ilmestyy enkeleitä, annetaan muita Hengen lahjoja, saadaan vastauksia rukouksiin ja ihmisistä tulee Jumalan poikia (ks. Moroni 7:25–26, 36–37).

”Usko tuo tullessaan – apostolit, profeetat, evankelistat, paimenet, opettajat, lahjat, viisauden, tiedon, ihmeet, sairaiden parantamiset, kielillä puhumisen, kielten tulkitsemisen jne. Kaikki nämä ilmenevät silloin kun usko ilmenee maan päällä ja katoavat, kun se katoaa maan päältä, sillä ne ovat uskon vaikutusta. – Ja ihminen, jolla se on, voi sen kautta saavuttaa kaiken tarpeellisen tiedon ja viisauden, kunnes hän tulee tuntemaan Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen, jonka Hän on lähettänyt – joiden tunteminen on iankaikkinen elämä.” (*Lectures on Faith*, 1985, s. 83.)

- Missä pyhien kirjoitusten kertomuksissa ihmisistä on tulleet vahvempia sen vuoksi, että he ovat uskoneet Jeesukseen Kristukseen? Kuinka olet nähnyt saman tapahtuvan omassa elämässäsi?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Hepr. 11; Alma 32 (uskon olemusta selitetään)
- 2. Moos. 14:19–22 (Kaislameren vesien jakautuminen)
- 1. Moos. 6–8 (Nooa ja vedenpaisumus)
- Matt. 8:5–33 (sairaiden parantaminen, myrskyn tyynnyttäminen, uskon ihmeitä)
- Mark. 5:25–34 (parantuminen uskon kautta)
- Room. 10:17 (usko syntyy Jumalan sanan kuulemisesta)

Parannus

L u k u 19

Meidän kaikkien on tehtävä parannus

- Mitä on synti? Miten syntimme vaikuttavat meihin?

Usko Jeesukseen Kristukseen johtaa luonnollisesti parannukseen. Parannus on ollut tarpeen maailmassa Aadamin ajoista nykypäivään saakka. Herra opetti Aadamia: ”Ja nyt, opeta lapsillesi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus, tai he eivät voi mitenkään periä Jumalan valtakuntaa, sillä mikään saastainen ei voi asua siellä eli asua hänen edessään” (Moos. 6:57).

Tulemme tänne maan päälle kasvaaksemme ja edistyäksemme. Se on elinikäinen tapahtumasarja. Sinä aikana me kaikki teemme syntiä (ks. Room. 3:23). Meidän kaikkien on tehtävä parannus. Joskus teemme syntiä tietämättömyydestä, joskus heikkouttamme ja joskus tahallisesta tottelemattomuudesta. Raamatussa sanotaan, että ”maan päällä ei ole yhtäkään niin hurskasta, että hän tekisi aina vain hyvää eikä koskaan syntiä” (Saarn. 7:20) ja että ”jos väitämme, ettemme ole syntisiä, me petämme itseämme eikä totuus ole meissä” (1. Joh. 1:8).

Mitä on synti? Jaakob sanoi: ”Joka tietää, mitä on tehtävä, mutta ei tee, se syyllistyy syntiin” (Jaak. 4:17). Johannes kuvasi kaikkea vääryyttä synniksi (ks. 1. Joh. 5:17) ja ”laittomuudeksi” (1. Joh. 3:4).

Siitä syystä Herra on sanonut, että ”kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus” (Moos. 6:57). Lukuun ottamatta Jeesusta Kristusta, joka eli täydellistä elämää, jokainen maan päällä elänyt on tehnyt syntiä. Taivaallinen Isämme on suuressa rakkaudessaan antanut meille tämän mahdollisuuden tehdä parannuksen synneistämme.



Synneistämme vapautuminen parannuksen kautta

- Mitä parannus on?

Parannus on meille annettu mahdollisuus vapautua synneistämme ja saada ne anteeksi. Synnit hidastavat hengellistä edistymistämme ja voivat jopa pysäyttää sen. Parannus antaa meille mahdollisuuden kasvaa ja kehittyä jälleen hengellisesti.

Etuoikeus parannuksentekoon on tullut mahdolliseksi Jeesuksen Kristuksen sovitustyön ansiosta. Jeesus maksoi syntimme tavalla, jota emme täysin ymmärrä. Presidentti Joseph Fielding Smith sanoi tästä:

”Olen kärsinyt tuskaa, te olette kärsineet tuskaa, ja joskus se on ollut sängen kovaakin; mutta en voi ymmärtää tuskaa, joka – – voi saada veren vuotamaan hien lailla ruumiista. Se oli jotakin kauhistuttavaa, jotakin pelottavaa – –

tähän maailmaan ei ole koskaan syntynyt ihmistä, joka olisi voinut kestää sen taakan painon alla, joka oli Jumalan Pojan päällä, kun Hän kantoi minun syntini ja teidän syntinne, ja antoi meille mahdollisuuden päästä synneistämme.” (Pelastuksen oppeja, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1979–1982, osa 1, s. 131–132, kursivointi alkuperäislähteessä.)

Joskus parannuksen tekeminen vaatii suurta rohkeutta, paljon voimaa, monia kyyneleitä, lakkaamatonta rukousta ja väsymättömiä ponnistuksia elää Herran käskyjen mukaan.

Parannuksen periaatteet

- Mitkä ovat parannuksen periaatteet?

Presidentti Spencer W. Kimball on selittänyt: *”Parannukseen ei ole mitään valtatieitä, anteeksiantoon ei ole mitään etuoikeutettua polkua. Jokaisen ihmisen on kuljettava samaa tietä, olipa hän rikas tai köyhä, oppinut tai kouluttamaton, pitkä tai lyhyt, ruhtinas tai kerjäläinen, kuningas tai kansanmies.”* (Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball, 2006, s. 41, kursivointi alkuperäislähteessä.)

Opettajalle: Luettelon kirjoittaminen voi herättää kiinnostusta ja auttaa oppijoita keskittymään. Kun keskustelet parannuksen periaatteista luokan tai perheenjäsenten kanssa, voit halutessasi pyytää jotakuta kirjoittamaan periaatteet tauluun tai suureen paperiin.

Meidän täytyy tiedostaa syntimme

Parannuksen tehdäksemme meidän on myönnettävä itsellemme, että olemme tehneet syntiä. Ellemme myönnä sitä, emme voi tehdä parannusta.

Alma neuvoi poikaansa Koriantonia, joka oli ollut uskoton lähetystyökutsumuksessaan ja oli syyllistynyt vakaviin synteihin: ”[Anna] syntiesi vaivata itseäsi sillä vaivalla, joka johdattaa sinut parannukseen. – Älä yritä puolustella itseäsi vähimmässäkään määrin.” (Alma 42:29–30.) Lisäksi pyhissä kirjoituksissa neuvotaan meitä olemaan puolustelematta synnillisiä tapojamme (ks. Luuk. 16:15–16).

Emme voi salata mitään elämämme tekoa itseltämme tai Herralta.

Meidän täytyy tuntea murhetta synneistämme

Sen lisäksi, että tiedostamme syntimme, meidän täytyy tuntea vilpittöntä murhetta siitä, mitä olemme tehneet. Meidän täytyy tuntea, että syntimme ovat kauheita. Meidän täytyy haluta päästä niistä eroon ja hylätä ne. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan: ”Kaikki ne, jotka nöyryvät Jumalan edessä ja haluavat ottaa kasteen ja tulevat särkynein sydämin ja murtunein mielin ja – – ovat todella tehneet parannuksen kaikista synneistään – – otettakoon kasteen kautta hänen kirkkoonsa” (OL 20:37).

- Tutki kohtia 2. Kor. 7:9–10 ja Morm. 2:10–14. Millä tavoin mielestäsi ”Jumalan mielen mukainen murhe” on erilaista kuin katuminen?

Meidän täytyy hylätä syntimme

Vilpittömän murheemme tulee johtaa meidät hylkäämään (lopetamaan) syntimme. Jos olemme varastaneet jotakin, emme varasta enää. Jos olemme valehdelleet, emme valehtele enää. Jos olemme tehneet aviorikoksen, lopetamme sen tekemisen. Herra ilmoitti profeetta Joseph Smithille: ”Tästä te voitte tietää, tekeekö ihminen parannuksen synneistänsä – katso, hän tunnustaa ne ja hylkää ne” (OL 58:43).

Meidän täytyy tunnustaa syntimme

Syntiemme tunnustaminen on hyvin tärkeää. Herra on käskenyt meitä tunnustamaan syntimme. Tunnustaminen vapauttaa synnintekijän raskaasta taakasta. Herra on luvannut: ”Minä, Herra, annan synnit anteeksi ja olen armollinen niille, jotka tunnustavat syntinsä nöyrin sydämin” (OL 61:2).

Meidän täytyy tunnustaa kaikki syntimme Herralle. Lisäksi meidän täytyy tunnustaa asianmukaiselle pappeusjohtajalle vakavat synnit – kuten aviorikos, haureus, homoseksuaaliset suhteet, puolison tai lapsen hyväksikäyttö tai pahoinpitely ja huumeiden myynti tai käyttö – jotka saattavat vaikuttaa asemaamme kirkossa. Jos olemme tehneet syntiä toista ihmistä vastaan, meidän tulee tunnustaa sille henkilölle, jota olemme loukanneet. Jotkin vähemmän vakavat synnit eivät koske ketään muita kuin itseämme ja Herraa. Ne voidaan tunnustaa yksityisesti Herralle.

Meidän täytyy hyvittää syntimme

Hyvittäminen on osa parannusta. Se tarkoittaa sitä, että sikäli kuin on mahdollista, meidän täytyy hyvittää kaikki vääryys, jonka olemme tehneet. Esimerkiksi varkaan tulee antaa takaisin se, mitä hän on varastanut. Valehtelijan tulee kertoa totuus. Juoruilijan, joka on panetellut jotakuta, tulee pyrkiä palauttamaan vahingoittamansa ihmisen hyvä maine. Kun teemme niin, Jumala ei muista syntejämme, kun olemme tuomittavina (ks. Hes. 33:14–16).

Meidän täytyy antaa anteeksi muille

Eräs hyvin tärkeä osa parannusta on antaa anteeksi niille, jotka ovat tehneet syntiä meitä vastaan. Herra ei anna meille anteeksi, ellei sydämemme ole täysin puhdas kaikesta vihasta, katkeruudesta ja pahoista tunteista muita kohtaan (ks. 3. Nefi 13:14–15). ”Sen tähden minä sanon teille, että teidän tulee antaa anteeksi toinen toisellenne; sillä se, joka ei anna veljelleen anteeksi hänen rikkomuksiaan, seisoo tuomittuna Herran edessä; sillä hänelle jää suurempi synti” (OL 64:9).

Meidän täytyy pitää Jumalan käskyt

Jotta parannuksemme olisi täydellinen, meidän täytyy pitää Herran käskyt (ks. OL 1:32). Emme ole tehneet täysin parannusta, ellemmme maksa kymmenyksiämme tai emme pyhitä lepopäivää tai emme noudata viisauden sanaa. Emme ole tehneet parannusta, ellemmme tue kirkon johtajia emmekä rakasta Herraa ja lähimmäisiämme. Jos emme rukoile ja olemme epäystävällisiä muille, emme varmasti ole tehneet parannusta. Kun teemme parannuksen, elämämme muuttuu.

Presidentti Kimball on sanonut: ”Ensiksi ihminen tekee parannuksen. Saatuaan tämän verran maaperää jalkojensa alle hänen on sen jälkeen elettävä Herran käskyjen mukaan, jotta hän voi säilyttää saamansa edullisen aseman. Tämä on välttämätöntä täyden anteeksiannon varmistamiseksi.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, s. 47.)

- Kuinka tämän osion opetukset eroavat siitä väärästä ajatuksesta, että parannus on luettelo yksinkertaisista vaiheista tai rutiinotoimista ja niiden suorittamisesta?

Kuinka parannus auttaa meitä?

- Millä tavoin parannuksesta on meille apua?

Kun teemme parannuksen, Jeesuksen Kristuksen sovitustyö astuu täysin voimaan elämässämme, ja Herra antaa syntimme anteeksi. Vapaudumme syntiemme orjuudesta ja koemme iloa.

Alma kertoi siitä, kuinka hän teki parannuksen syntisestä menneisyydestään:

”Kaikki syntini raastoivat ja kiduttivat sieluani mitä suurimmassa määrin.

Niin, minä muistin kaikki syntini ja pahat tekoni, joiden takia helvetin tuskat piinasivat minua, niin, minä käsitin, että olin kapinoinut Jumalaani vastaan ja etten ollut pitänyt hänen pyhiä käskyjään.

– – Pahat tekoni olivat olleet niin suuret, että ajatuskin tulemisesta Jumalani eteen kidutti sieluani sanomattomalla kauhulla.

Ja tapahtui, että ollessani näin – – monien syntieni muiston raastama, katso, minä muistin myös kuulleen isäni profetoivan – – erään Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, tulemisesta sovittamaan maailman synnit.

Nyt, kun mieleni takertui tähän ajatukseen, huusin sydämessäni: Oi Jeesus, sinä Jumalan Poika, armahda minua – –.

Ja nyt, katso, kun tätä ajattelin, en enää voinut muistaa tuskiani – –.

Ja oi, mikä ilo, ja minkä ihmeellisen valon minä näinkään; niin, minun sieluni täyttyi yhtä suuresta ilosta kuin tuskani oli ollut!

– – [Ei] voi olla mitään niin suurta ja ihanaa kuin iloni oli.” (Alma 36:12–14, 17–21.)

- Kuinka parannus ja anteeksianto toivat Almalle iloa?

Parannuksemme lykkäämisen vaarat

- Mitä mahdollisia seurauksia on siitä, että lykkäämme parannuksen tekemistä?

Profeetat ovat julistaneet, että ”tämä elämä on ihmisille aika valmistautua kohtaamaan Jumala” (Alma 34:32). Meidän tulee tehdä parannus nyt, joka päivä. Kun nousemme aamulla, meidän tulee tutkistella itseämme nähdäksemme, onko Jumalan Henki kanssamme. Illalla ennen nukkumaanmenoamme meidän tulee tarkastella tekojamme ja sanojamme päivän aikana ja pyytää Herraa auttamaan meitä huomaamaan ne asiat, joista meidän on tehtävä parannus. Kun teemme joka päivä parannuksen ja Herra antaa meille syntimme anteeksi, koemme jokapäiväistä edistymistä täydelliseksi tulemisessamme. Onnemme ja ilomme voi olla ihanaa ja suloista aivan samoin kuin Alman.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Matt. 9:10–13; Luuk. 13:3; Hes. 18:30 (tehkää parannus tai teidät hävitetään)
- Alma 7:21 (mikään epäpuhdas ei voi olla Jumalan edessä)

- 2. Kor. 7:9–10 (Jumalan mielen mukainen murhe)
- Moosia 4:10–12 (parannuksen askeleet)
- Jes. 1:18; Moosia 26:28–32 (parannus tuo anteeksiannon)
- OL 58:42 (syntejä ei muisteta enää)
- 2. Nefi 9:23 (parannus on välttämätön pelastukselle)
- 2. Nefi 2:21 (tehkää parannus ollessanne lihassa)
- OL 19:15–20 (Herra on käskenyt meidän tehdä parannuksen, niin ettei meidän tarvitse kärsiä kuten Hän)

Kaste

L u k u 2 0

Käsky mennä kasteelle

- Miksi meidät täytyy kastaa?

Samoin kuin Jeesuksen aikoina, nykyään on tiettyjä evankeliumin periaatteita ja toimituksia, jotka meidän täytyy oppia ja joita meidän täytyy noudattaa. Evankeliumin periaate on jokin tosi uskomus tai opetus. Toimitus on jokin uskonnollinen meno tai seremonia. Evankeliumin kaksi ensimmäistä periaatetta ovat usko Herraan Jeesukseen Kristukseen ja parannus. Kaste on evankeliumin ensimmäinen toimitus. Yksi ohjeista, jotka Herra antoi apostoleilleen, oli: ”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käsenyt teidän noudattaa.” (Matt. 28:19–20.)

Meidät täytyy kastaa syntiemme anteeksisaamiseksi

Kun uskomme Jeesukseen Kristukseen, teemme parannuksen ja otamme kasteen, syntimme annetaan anteeksi Jeesuksen Kristuksen sovitustyön ansiosta.

Pyhissä kirjoituksissa sanotaan, että Johannes Kastaja ”julisti autiomaassa, että ihmisten tuli kääntyä ja ottaa kaste, jotta synnit annettaisiin heille anteeksi” (Mark. 1:4). Apostoli Pietari opetti: ”Kääntykää ja ottakaa itse kukin kaste Jeesuksen Kristuksen nimeen, jotta syntinne annettaisiin anteeksi” (Ap. t. 2:38). Kun Paavali oli kääntynyt, Ananias sanoi hänelle: ”Nouse ja anna kastaa itsesi, anna pestä syntisi pois” (Ap. t. 22:16).

Opettajalle: Käytä osioiden alussa olevia kysymyksiä keskustelun herättämiseksi ja saadaksesi luokan tai perheen jäsenet etsimään lisää tietoa tekstistä. Käytä osioiden lopussa olevia kysymyksiä auttaaksesi luokan tai perheen jäseniä pohtimaan lukemansa tarkoitusta, keskustelemaan siitä ja soveltamaan sitä elämäänsä.



Meidät täytyy kastaa, jotta meistä tulisi Jeesuksen Kristuksen kirkon jäseniä

”Kaikki ne, jotka nöyrytyvät Jumalan edessä ja haluavat ottaa kasteen ja – – ovat todella tehneet parannuksen kaikista synneistään – – otettakoon kasteen kautta hänen kirkkoonsa” (OL 20:37).

Meidät täytyy kastaa ennen kuin voimme saada Pyhän Hengen lahjan

Herra sanoi: ”Jos sinä käännyt minun puoleeni ja – – teet parannuksen kaikista rikkomuksistasi [synneistäsi] ja otat kasteen, tosiaan vedessä, minun ainosyntyisen Poikani nimeen – – sinä saat Pyhän Hengen lahjan” (Moos. 6:52).

Meidät täytyy kastaa kuuliaisuuden osoittamiseksi

Jeesus Kristus oli synnitön, mutta silti Hänet kastettiin. Hän sanoi, että Hänet oli kastettava Jumalan vanhurskaan tahdon täyttämiseksi (ks. Matt. 3:15). Profeetta Nefi selitti, että Herra käski häntä: ”Seuratkaa minua ja tehkää sitä, mitä olette nähneet minun tekevän – – vilpittömin sydämin osoittamatta mitään tekopyhyyttä ja petollisuutta Jumalan edessä, vaan vakain aikein, tehden parannuksen synneistänne, todistaen Isälle, että olette halukkaita ottamaan Kristuksen nimen päällemme kasteen kautta” (2. Nefi 31:12–13).

Meidät täytyy kastaa, jotta pääsisimme selestiseen valtakuntaan

Jeesus sanoi: ”Jokainen, joka uskoo minuun ja ottaa kasteen – – [perii] Jumalan valtakunnan. Ja jokainen, joka ei usko minuun ja jota ei kasteta, tuomitaan.” (3. Nefi 11:33–34.) Kaste on portti, josta me astumme selestiseen valtakuntaan johtavalle tielle (ks. 2. Nefi 31:17–18).

Oikea kastamistapa

- Kuinka meidät tulee kastaa?

On olemassa vain yksi oikea kastamistapa. Jeesus ilmoitti profeetta Joseph Smithille, että henkilön, jolla on asianmukainen valtuus kasteen suorittamiseen, ”tulee mennä alas veteen henkilön kanssa, joka on tullut kastettavaksi – –. Sitten hänen tulee upottaa hänet

veteen ja tulla sitten pois vedestä.” (OL 20:73–74.) Upottaminen on välttämätöntä. Apostoli Paavali opetti, että upottaminen veteen ja siitä pois tuleminen on vertauskuva kuolemasta, hautaamisesta ja ylösnousemuksesta. Kasteen jälkeen aloitamme uuden elämän. Paavali sanoi:

”Tiedättehän, että meidät kaikki Kristukseen Jeesukseen kastetut on kastettu hänen kuolemaansa.

Näin meidät kasteessa annettiin kuolemaan ja haudattiin yhdessä hänen kanssaan, jotta mekin alkaisimme elää uutta elämää, niin kuin Kristus Isän kirkkauden voimalla herätettiin kuolleista.

Jos kerran yhtäläinen kuolema on liittänyt meidät yhteen hänen kanssaan, me myös nousemme kuolleista niin kuin hän.” (Room. 6:3–5.)

Ainoa hyväksyttävä kastamistapa on, että sen suorittaa upottamalla henkilö, jolla on oikea valtuus.

- Miksi valtuus kasteen suorittamiseen on tärkeä?
- Millä tavoin upotuskaste on samanlainen kuin Vapahtajan hautaaminen ja ylösnousemus?

Kaste vastuullisessa iässä

- Kenet tulee kastaa?

Jokainen ihminen, joka on täyttänyt kahdeksan vuotta ja on vastuullinen teoistaan, tulee kastaa. Eräät kirkot opettavat, että pienet lapset pitäisi kastaa. Se ei ole Vapahtajan opetusten mukaista. Puhuessaan pienistä lapsista Jeesus sanoi: ”Heidän kaltaistensa on taivasten valtakunta” (Matt. 19:14).

Profeetta Mormon sanoi, että on pilkkaa Jumalan edessä kastaa pieniä lapsia, sillä he eivät kykene tekemään syntiä. Kastetta ei vaa-dita henkilöiltä, jotka ovat henkisesti kykenemättömiä erottamaan oikeaa ja väärää (ks. Moroni 8:9–22).

Kaikki muut ihmiset tulee kastaa. Meidän täytyy saada kastetoimintus ja pysyä uskollisina niille liitoille, jotka silloin teemme.

- Mitä sanoisit ystävälle, joka uskoo, että pikkuvauvat tarvitsevat kasteen?

Teemme kasteessa liittoja

Monet pyhien kirjoitusten kohdat opettavat kasteesta. Yhdessä näistä kohdista profeetta Alma opetti, että usko ja parannus ovat askelia, jotka valmistavat meitä kasteeseen. Hän opetti, että kun meidät kastetaan, me teemme liiton Herran kanssa. Lupaamme tehdä tiettyjä asioita, ja Jumala puolestaan lupaa siunata meitä.

Alma selitti, että meidän täytyy haluta tulla nimitetyiksi Jumalan kansaksi. Meidän täytyy olla halukkaita auttamaan ja lohduttamaan toisiamme. Meidän täytyy olla Jumalan todistajina kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla. Kun teemme tämän ja otamme kasteen, Jumala antaa syntimme anteeksi. Alma sanoi kansalle, joka uskoi hänen opetuksiinsa evankeliumista:

”Katso, tässä ovat Mormonin vedet – –, ja nyt, koska te haluatte tulla Jumalan lammastarhaan ja tulla nimitetyiksi hänen kansakseen – –, mitä teillä on sitä vastaan, että teidät kastetaan Herran nimeen, todistukseksi hänen edessään, että te olette tehneet hänen kanssaan liiton, että palvelette häntä ja pidätte hänen käskynsä, jotta hän vuodattaisi Henkeään runsaammin teidän päällenne?” (Moosia 18:8, 10). Ihmiset taputtivat käsiään ilosta ja sanoivat, että heidän halunsa oli tulla kastetuiksi. Alma kastoi heidät Mormonin vesissä. (Ks. Moosia 18:7–17.)

Alma opetti, että kun meidät kastetaan, me teemme Herran kanssa liiton, että

1. tulemme Jumalan lammastarhaan
2. kannamme toistemme kuormia
3. olemme Jumalan todistajina kaikkina aikoina ja kaikkialla
4. palvelemme Jumalaa ja pidämme Hänen käskynsä.

Kun meidät kastetaan ja pidämme kasteenliitot, Herra lupaa

1. antaa syntimme anteeksi (ks. Ap. t. 2:38; OL 49:13)
2. vuodattaa Henkeään runsaammin päällemme (ks. Moosia 18:10)
3. antaa meille Pyhän Hengen päivittäistä opastusta ja apua (ks. Ap. t. 2:38; OL 20:77)

4. antaa meidän tulla esiin ensimmäisessä ylösnousemuksessa (ks. Moosia 18:9)
 5. antaa meille iankaikkisen elämän (ks. Moosia 18:9).
- Mitä mielestäsi tarkoittaa toistenne kuormien kantaminen? Entä oleminen Jumalan todistajina kaikkina aikoina ja kaikkialla?

Kaste antaa meille uuden alun

Kasteessa aloitamme uuden elämäntavan. Siksi kutsumme sitä uudestisyntymiseksi. Jeesus sanoi, että ellemme synny vedestä ja Hengestä, emme pääse sisälle Jumalan valtakuntaan (ks. Joh. 3:3–5). Tämä periaate selitettiin selkeästi Aadamille:

”Koska te olette syntyneet maailmaan veden ja veren ja hengen kautta, jotka minä olen tehnyt, ja niin tuli tomusta elävä sielu, aivan samoin teidän täytyy syntyä uudesti taivaan valtakuntaan vedestä ja Hengestä ja tulla puhdistetuiksi verellä, nimittäin Ainosyntyiseni verellä” (Moos. 6:59).

Apostoli Paavali sanoi, että kasteemme jälkeen meidän tulee aloittaa uusi elämä: ”Näin meidät kasteessa – – haudattiin yhdessä hänen kanssaan, jotta mekin alkaisimme elää uutta elämää” (Room. 6:4). Yksi kasteen suuria siunauksia on se, että se tarjoaa meille uuden alun tiellämme kohti iankaikkista päämääräämme.

- Kuinka sinun kasteesi oli uusi alku?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 2. Nefi 31:4–7 (kasteen tarkoitus ja tarpeellisuus)
- 3. Nefi 11:21–27; OL 20:72–74 (kuinka kaste suoritetaan)
- Ap. t. 2:38–39 (kaste syntien anteeksisaamiseksi)
- Moroni 8:8–12; OL 20:71–72 (kastetta ei vaadita pieniltä lapsilta; kaste vaaditaan kaikilta, jotka tekevät parannuksen)
- Alma 7:14–16 (kaste on puhdistautuminen, astuminen iankaikkisen elämän liittoon)

Pyhän Hengen lahja

L u k u 21

Pyhä Henki

Luvussa 7 opimme, että Pyhä Henki on yksi jumaluuden jäsenistä. Hän on henkipersoonaa (ks. OL 130:22). Hänellä ei ole lihaa ja luuta olevaa ruumista. Hänen vaikutuksensa voi olla kaikkialla samanaikaisesti. Hänen tehtävänä on todistaa Isästä ja Pojasta sekä kaikesta totuudesta. Lisäksi Pyhä Henki puhdistaa eli pyhittää meidät valmistukseksi meitä asumaan Jumalan edessä. Pyhä Henki puhdistaa sydämemme niin, ettei meillä enää ole halua tehdä pahaa.

Pyhän Hengen ja Pyhän Hengen *lahjan* välillä on eroa. Tässä luvussa opimme, mikä on Pyhän Hengen lahja ja kuinka voimme saada tämän suuren Jumalan lahjan.

Pyhän Hengen lahja

- Mitä eroa on Pyhän Hengen ja Pyhän Hengen lahjan välillä?

Pyhän Hengen lahja on Jeesukseen Kristukseen uskoville ja kirkon jäseneksi kastetuille ja konfirmoiduille henkilöille annettu etuoikeus saada Pyhäältä Hengeltä jatkuvaa opastusta ja innoitusta.

Joseph Smith sanoi meidän uskovan, että Pyhän Hengen lahja ilmenee yhtä suuressa määrin nyt kuin ensimmäisten apostolien aikana. Uskomme tähän lahjaan kaikessa sen täyteydessä, voimassa, suuruudessa ja kirkkaudessa. (Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 101–102.)

Ihminen voi tilapäisesti saada Pyhän Hengen opastusta, vaikka hän ei olisi saanut Pyhän Hengen lahjaa (ks. OL 130:23). Tämä opastus

Opettajalle: Voit halutessasi pyytää luokan tai perheen jäseniä osallistumaan yhteen tai useampaan seuraavista toiminnoista: 1) lukemaan luvun lopussa luetellut pyhien kirjoitusten kohdat ja keskustelemaan siitä, kuinka Pyhä Henki auttaa meitä matkallamme kuolevaisuudessa, 2) kertomaan joistakin siunauksista, joita he ovat saaneet elämäänsä, koska heillä on Pyhän Hengen lahja, 3) keskustelemaan siitä, mitä vanhemmat voivat tehdä auttaakseen lapsiaan ymmärtämään Pyhän Hengen lahjaa ja kuinka Pyhä Henki puhuu meille.



ei kuitenkaan ole jatkuvaa, ellei hän ota vastaan kastetta ja kätten päällepanemista Pyhän Hengen lahjan saamiseksi. Apostolien tekojen luvussa 10 kerrotaan, että roomalainen sotilas Cornelius sai Pyhän Hengen innoitusta, niin että hän tiesi, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi oli tosi. Mutta Cornelius ei saanut Pyhän Hengen lahjaa ennen kuin hänet oli kastettu. Profeetta Joseph Smith opetti, että ellei Cornelius olisi ottanut vastaan kastetta ja Pyhän Hengen lahjaa, Pyhä Henki olisi jättänyt hänet (ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 101).

Nykyään ihmiset, jotka eivät ole kirkon jäseniä, saavat Pyhän Hengen voimasta tietää, että Mormonin kirja on totta (ks. Moroni 10:4–5). Mutta tuo alustava todistus jättää heidät, elleivät he ota vastaan Pyhän Hengen lahjaa. He eivät saa sitä jatkuvaa varmuutta, jonka ne, joilla on Pyhän Hengen lahja, voivat saada.

Pyhän Hengen lahjan saaminen

- Mitä meidän täytyy tehdä saadaksemme Pyhän Hengen jatkuvan toveruuden?

Kun ihminen on kastettu, hänet konfirmoidaan kirkon jäseneksi ja hänelle annetaan Pyhän Hengen lahja kätten päällepanemisella. Herra on sanonut: ”Ja ne, joilla on uskoa, teidän tulee konfirmoida minun kirkossani kätten päällepanemisella, ja minä annan heille Pyhän Hengen lahjan” (OL 33:15).

Jokainen kelvollinen kirkon vanhin voi valtuutuksen saatuaan antaa Pyhän Hengen lahjan toiselle ihmiselle. Ei ole kuitenkaan mitään takeita siitä, että tämä henkilö tulee saamaan Pyhän Hengen innoitusta ja opastusta vain siitä syystä, että vanhimmat ovat panneet kätensä hänen päällensä. Jokaisen ihmisen täytyy ”ottaa vastaan Pyhä Henki”. Se tarkoittaa, että saamme Pyhän Hengen vain siten, että olemme uskollisia ja haluamme apua tältä taivaalliselta sanansaattajalta.

Ollaksemme kelvollisia saamaan apua Pyhältä Hengeltä meidän täytyy pyrkiä rehellisesti noudattamaan Jumalan käskyjä. Meidän täytyy pitää ajatuksemme ja tekemme puhtaina.

Pyhän Hengen vaikutuksen tunnistaminen

Pyhä Henki viestii yleensä kanssamme ääneti. Hänen vaikutustaan sanotaan usein hiljaiseksi ja vienoksi ääneksi (ks. 1. Kun. 19:9–12; Hel. 5:30; OL 85:6). Presidentti Boyd K. Packer selitti: ”Pyhä Henki puhuu äänellä, jonka *tunnette* pikemminkin kuin *kuulette*. – – Vaikka me puhumme Hengen kuiskausten ’kuuntelemisesta’, niin useimmiten hengellistä ohjausta kuvataan sanomalla ’Minulla oli tunne...’” Hän jatkoi: ”Tämä Hengen ääni puhuu lempeästi, kuiskaten teille, mitä tehdä tai mitä sanoa, tai se voi varoittaa teitä.” (”Henkilökohtainen ilmoitus – lahja, koe ja lupaus”, *Valkeus*, tammi-kuu 1995, s. 59.)

Yksi Jumalan suurimmista lahjoista

- Mitä siunauksia me voimme saada Pyhän Hengen lahjan ansiosta?

Pyhän Hengen lahja on yksi Jumalan suurimmista lahjoista meille. Pyhän Hengen kautta voimme tietää, että Jumala elää, että Jeesus on Kristus ja että Hänen kirkkonsa on palautettu maan päälle. Pyhän Hengen kuiskaukset voivat osoittaa meille kaiken, mitä meidän tulee tehdä (ks. 2. Nefi 32:5). Pyhä Henki pyhittää meidät valmistukseemme meitä pääsemään Jumalan eteen. Voimme nauttia Hengen lahjoista (ks. luku 22 tässä kirjassa). Tämä taivaallisen Isämme suuri lahja voi myös antaa sydämeemme rauhan ja ymmärryksen siitä, mikä on Jumalan (ks. 1. Kor. 2:9–12).

- Miksi Pyhän Hengen lahja on yksi Jumalan suurimmista lahjoista meille?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 1. Kor. 3:16–17; OL 130:22–23 (Pyhä Henki asuu uskollisten luona)
 - Ap. t. 19:1–7 (Pyhän Hengen lahja annettiin muinoin)
 - Moroni 8:25–26 (kuinka Pyhän Hengen voi saada)
 - Moroni 10:5 (Pyhä Henki todistaa totuudesta)
 - Moosia 5:2 (Pyhä Henki muuttaa sydämen)
 - Alma 5:54 (Pyhä Henki pyhittää)
-

Hengen lahjat

L u k u 2 2

Hengen lahjat

- Mitä hengellisiä lahjoja Herra antaa meille?

Kasteen jälkeen jokaisen meidän pään päälle pantiin kädet, jotta ottaisimme vastaan Pyhän Hengen lahjan. Jos olemme uskollisia, Hänen vaikutuksensa voi olla jatkuvasti kanssamme. Hänen kauttaan me jokainen voimme tulla siunatuiksi tietyillä hengellisillä voimilla, joita kutsutaan Hengen lahjoiksi. Näitä lahjoja annetaan niille, jotka ovat uskollisia Kristukselle. ”Kaikki nämä lahjat tulevat Jumalalta Jumalan lasten hyödyksi” (OL 46:26). Ne auttavat meitä tuntemaan ja opettamaan evankeliumin totuuksia. Ne auttavat meitä olemaan siunaukseksi muille. Ne opastavat meidät takaisin taivaallisen Isämme luo. Voidaksemme käyttää lahjojamme viisaasti meidän täytyy tietää, mitä ne ovat, kuinka voimme kehittää niitä ja kuinka voimme erottaa ne Saatanan jäljitelmistä.

Pyhissä kirjoituksissa mainitaan monia Hengen lahjoja. Näitä lahjoja on annettu tosi kirkon jäsenille aina, kun se on ollut maan päällä (ks. Mark. 16:16–18). Hengen lahjoja ovat mm. seuraavat:

Kielillä puhumisen lahja (OL 46:24)

Joskus on välttämätöntä puhua evankeliumista kielellä, jota emme osaa. Tällaisessa tilanteessa Herra saattaa siunata meitä kyvyllä puhua tuota kieltä. Monet lähetyssaarnaajat ovat saaneet kielillä puhumisen lahjan (ks. tässä luvussa olevaa kuvaa). Esimerkiksi Hollannissa oli lähetyssaarnaajana vanhin Alonzo A. Hinckley, joka ymmärsi ja puhui hyvin vähän hollantia, vaikka hän oli rukoillut ja

Opettajalle: Voit halutessasi pyytää kutakin luokan tai perheen jäsentä käymään läpi tässä luvussa luetellut hengelliset lahjat ja valitsemaan kaksi, joista he haluaisivat tietää enemmän. Anna heille oppitunnilla aikaa tutkia itsekseen valitsemiinsa lahjoja koskevat kappaleet ja pyhien kirjoitusten kohdat. Kun heillä on ollut aikaa tutkia, kehota heitä kertomaan, mitä he ovat oppineet.



opiskellut ahkerasti. Kun hän meni uudelleen erääseen kotiin, jossa hän oli käynyt aikaisemmin, muuan nainen aukaisi oven ja puhui hänelle hyvin vihaisesti hollannin kielellä. Hämmästykseseen vanhin Hinckley ymmärsi joka sanan. Hän tunsi voimakasta halua lausua todistuksensa naiselle hollannin kielellä. Vanhin Hinckley alkoi puhua, ja sanat tulivat hyvin selvinä hollannin kielellä. Mutta kun hän palasi näyttämään lähetysjohtajalleen, että hän osasi puhua hollantia, kyky oli poissa. Monia uskollisia jäseniä on siunattu kielillä puhumisen lahjalla. (Ks. Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 2, s. 32–33.)

Kielten tulkitsemisen lahja (OL 46:25)

Tämä lahja annetaan meille toisinaan, kun emme ymmärrä jotakin kieltä ja meidän täytyy saada jokin tärkeä sanoma Jumalalta. Esimerkiksi presidentti David O. McKay halusi suuresti puhua Uuden-Seelannin pyhille ilman tulkkia. Hän sanoi heille toivovansa, että Herra siunaisi heitä niin, että he voisivat ymmärtää häntä. Hän puhui englanniksi. Hänen sanomansa kesti noin 40 minuuttia. Puhuessaan hän näki heidän kasvoistaan ja heidän silmissään olevista kyynelistä, että he ymmärsivät hänen sanomansa. (Ks. *Answers to Gospel Questions*, osa 2, s. 30–31.)

Kääntämisen lahja (OL 5:4)

Jos kirkon johtajat ovat kutsuneet meidät kääntämään Herran sanaa, voimme saada lahjan kääntää paremmin kuin mitä luonnolliset kykymme edellyttäisivät. Samoin kuin kaikkien lahjojen suhteen, meidän täytyy elää vanhurskaasti, opiskella ahkerasti ja rukoilla saadaksemme sen. Kun teemme niin, Herra saattaa sydämemme palamaan rinnassamme, jos käännös on oikea (ks. OL 9:8–9). Joseph Smithillä oli kääntämisen lahja, kun hän käänsi Mormonin kirjan. Hän sai tämän lahjan vain silloin, kun hän oli sopusoinnussa Hengen kanssa.

Viisauden lahja (OL 46:17)

Muutamia meistä on siunattu kyvyllä ymmärtää ihmisiä sekä evankeliumin periaatteita ja niiden soveltamista elämäämme. Meille on sanottu:

”Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta. Hän on saava pyytämänsä, sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta.

Mutta pyytäköön uskossa, lainkaan epäilemättä. Joka epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa sinne tänne.

Älköön sellainen luulko saavansa Herralta mitään.” (Jaak. 1:5–7.)

Herra on sanonut: ”Älä etsi rikkauksia vaan viisautta, ja katso, Jumalan salaisuudet paljastetaan sinulle” (OL 6:7).

Tiedon lahja (OL 46:18)

Jokainen, joka tulee taivaallisen Isän kaltaiseksi, tulee lopulta tietämään kaiken. Pyhä Henki ilmoittaa tiedon Jumalasta ja Hänen laeistaan (ks. OL 121:26). Emme voi pelastua, jos olemme tietämättömiä näistä laeista (ks. OL 131:6).

Herra on ilmoittanut: ”Jos ihminen hankkii tässä elämässä ahkeroisellaan ja kuuliaisuudellaan tietoa ja älyä enemmän kuin toinen, hän on niin paljon paremmassa asemassa tulevassa maailmassa” (OL 130:19). Herra on antanut meille käskyn oppia niin paljon kuin vain voimme Hänen työstään. Hän haluaa meidän hankkivan tietoa taivaasta, maasta, siitä, mikä on tapahtunut tai tulee tapahtumaan, siitä, mikä on kotimaassa ja muissa maissa (ks. OL 88:78–79).

On kuitenkin ihmisiä, jotka yrittävät saada tietoa ainoastaan omalla tutkimisellaan. He eivät pyydä Pyhän Hengen apua. He ovat niitä, jotka ovat aina alttiita uusille opetuksille mutta eivät voi koskaan päästä selville totuudesta (ks. 2. Tim. 3:7). Kun me saamme tietoa Pyhän Hengen ilmoituksella, Hänen Henkensä puhuu mielellemme ja sydämellellemme (ks. OL 6:15, 22–24; 8:2; 9:7–9).

Viisauden ja tiedon opettamisen lahja (Moroni 10:9–10)

Joillekuille ihmisille on annettu erityinen kyky selittää evankeliumin totuuksia ja todistaa niistä. Tätä lahjaa voimme käyttää

opettaessamme jotakin luokkaa. Vanhemmat voivat käyttää sitä opettaessaan lapsiaan. Tämä lahja auttaa meitä myös opettamaan muita, niin että he voivat ymmärtää evankeliumia.

Lahja tietää, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika (OL 46:13)

Tämä lahja on annettu profeetoille ja apostoleille, jotka on kutsuttu Jeesuksen Kristuksen erityisiksi todistajiksi. Tämä lahja annetaan kuitenkin myös muille. Jokainen ihminen voi saada todistuksen Pyhän Hengen kuiskausten avulla. Presidentti David O. McKay on opettanut: ”Herra sanoo Opissa ja liitoissa, että joidenkuiden on annettu Pyhän Hengen kautta tietää, että Jeesus on Jumalan Poika ja että Hänet ristiinnaulittiin maailman syntien tähden [ks. OL 46:13]. Tarkoitam juuri näitä, jotka seisovat lujina ilmoituksen kalliolla todistuksessa, jonka he esittävät maailmalle.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: David O. McKay, 2004, s. 179.*)

Lahja uskoa toisten todistuksiin (OL 46:14)

Pyhän Hengen voimasta voimme tietää kaikesta totuuden. Jos haluamme tietää, puhuuko joku toinen totta, meidän täytyy kysyä uskossa Jumalalta. Jos asia, josta rukoilemme, on totta, Herra puhuu rauhaa meidän mielellemme (ks. OL 6:22–23). Tällä tavoin voimme tietää, onko joku toinen, jopa profeetta, saanut ilmoituksen. Nefi pyysi Herraa antamaan hänen nähdä, tuntea ja tietää, että hänen isänsä uni oli tosi (ks. 1. Nefi 10:17–19).

Profetoimisen lahja (OL 46:22)

Ne, jotka saavat oikeita ilmoituksia menneisyydestä, nykyhetkestä tai tulevaisuudesta, ovat saaneet profetoimisen lahjan. Profeetoilla on tämä lahja, mutta mekin voimme saada sen avuksemme omassa elämässämme (ks. 1. Kor. 14:39). Voimme saada Jumalalta ilmoituksia itseämme ja omaa tehtäväämme varten, mutta emme koskaan kirkkoa tai sen johtajia varten. On vastoin taivaan järjestystä, että joku saa ilmoitusta jotakuta sellaista varten, joka ei kuulu hänen johdettaviinsa. Jos meillä todella on profetoimisen lahja, me emme saa mitään ilmoitusta, mikä ei ole sopusoinnussa sen kanssa, mitä Herra on sanonut pyhissä kirjoituksissa.

Parantamisen ja parantumisen lahja (OL 46:19–20)

Toisilla on usko tehdä terveeksi ja toisilla on usko tulla terveeksi. Me kaikki voimme osoittaa uskoa tulla terveeksi, kun olemme sairaana (ks. OL 42:48). Monilla pappeudenhaltijoilla on lahja parantaa sairaita. Toisille saatetaan antaa tieto siitä, kuinka parannetaan sairauksia.

Ihmetekojen tekemisen lahja (OL 46:21)

Herra on siunannut kansaansa monia kertoja ihmeellisellä tavalla. Kun Utahin pioneerit kylvivät ensimmäisen satonsa, heinäsiirkkalauma miltei hävitti sen. Pioneerit rukoilivat, että Herra säästäisi sadon, ja Hän lähetti lokkeja syömään heinäsiirakat. Kun tarvitsemme apua ja pyydämme uskossa, Herra tekee meille ihmetekoja, jos se on meille hyödyksi (ks. Matt. 17:20; OL 24:13–14).

Uskon lahja (Moroni 10:11)

Jeredin veljellä oli suuri usko. Uskonsa ansiosta hän sai muitakin lahjoja. Hänen uskonsa oli niin suuri, että Vapahtaja näyttäytyi hänelle (ks. Et. 3:9–15). Ilman uskoa ei voida antaa mitään muuta lahjaa. Moroni lupaa: ”Joka uskoo Kristukseen, mitään epäilemättä, mitä ikinä hän pyytää Isältä Kristuksen nimessä, se annetaan hänelle” (Morm. 9:21). Meidän tulee pyrkiä vahvistamaan uskoamme, saamaan selville lahjamme ja käyttämään niitä.

Toisilta ihmisiltä puuttuu uskoa, ja he kieltävät näiden Hengen lahjojen todellisen olemassaolon. Heille Moroni sanoo:

”Ja vielä minä puhun teille, jotka kiellätte Jumalan ilmoitukset ja sanotte, että ne ovat lakanneet, ettei ole ilmoituksia eikä profetioita eikä lahjoja eikä parantamista eikä kielillä puhumista ja kielen tulkittamista;

katso, minä sanon teille: Se, joka nämä asiat kieltää, ei tunne Kristuksen evankeliumia; eli hän ei ole lukenut kirjoituksia, ja jos on, hän ei ymmärrä niitä” (Morm. 9:7–8.)

- Miksi Herra antaa meille hengellisiä lahjoja?

Voimme kehittää lahjojamme

- Kuinka me voimme tavoitella ”vakaasti parhaita lahjoja”? (OL 46:8.)

Herra on sanonut: ”Sillä kaikille ei ole annettu jokaista lahjaa; sillä lahjoja on monia, ja jokaiselle ihmiselle on annettu lahja Jumalan Hengen kautta. Toisille on annettu toinen, ja toisille on annettu toinen, jotta kaikki siten hyötyisivät.” (OL 46:11–12.)

Voidaksemme kehittää lahjojamme meidän täytyy saada selville, mitä lahjoja meillä on. Voimme tehdä sen rukoilemalla ja paastoaamalla. Meidän tulee tavoitella parhaita lahjoja (ks. OL 46:8). Joskus patriarkallinen siunaus auttaa meitä tietämään, mitä lahjoja meille on annettu.

Meidän täytyy olla kuuliaisimpia ja uskollisia, jotta meille annettaisiin lahjamme. Sitten meidän tulee käyttää näitä lahjoja Herran työn tekemiseen. Niitä ei anneta uteliaisuutemme tyydyttämiseksi tai todistamaan meille mitään, koska meiltä puuttuu uskoa. Herra on sanonut hengellisistä lahjoista: ”Niitä annetaan niiden hyödyksi, jotka rakastavat minua ja pitävät kaikki minun käskyni, ja sen, joka pyrkii tekemään niin” (OL 46:9).

- Mieti joitakin hengellisiä lahjoja, jotka vahvistaisivat sinua henkilökohtaisesti tai auttaisivat sinua palvelemaan Herraa ja muita. Mitä aiot tehdä tavoitellaksesi näitä lahjoja?

Saatana jäljittelee Hengen lahjoja

- Kuinka voimme erottaa toisistaan todelliset Hengen lahjat ja Saatanan jäljitelmät?

Saatana kykenee jäljittelemään kielillä puhumisen, profetian, näkyjen ja parantamisen lahjoja sekä muita ihmeitä. Mooseksen täytyi kilpailla Saatanan jäljitelmien kanssa faraon hovissa (ks. 2. Moos. 7:8–22). Saatana haluaa meidän uskovan väärin profeettoihinsa, väärin parantajiinsa ja väärin ihmeidentekijöihinsä. Nämä saattavat näyttää meistä niin oikeilta, että ainoa keino tietää on pyytää Jumalalta erottamisen lahjaa. Itse paholainen voi ilmestyä valon enkelinä (ks. 2. Nefi 9:9).

Saatana haluaa sokaista meidät näkemästä totuutta ja estää meitä tavoittelemasta todellisia Hengen lahjoja. Meediat, astrologit, ennustajat ja noidat saavat innoituksensa Saatanalta, vaikka he väittäisivätkin seuraavansa Jumalaa. Heidän tekonsa ovat kauhistus Herran edessä (ks. Jes. 47:12–14; 5. Moos. 18:9–10). Meidän tulee välttää kaikkea kanssakäymistä Saatanan voimien kanssa.

Meidän tulee suhtautua huolellisesti saamiimme Hengen lahjoihin

- Kuinka me voimme kunnioittaa hengellisten lahjojen pyhyttä?

Herra on sanonut: ”Mutta käskyn minä annan heille, että he eivät saa ylpeillä näistä asioista eivätkä puhua niistä maailman edessä; sillä nämä asiat on annettu teille teidän hyödyksenne ja pelastukseksenne” (OL 84:73). Meidän on muistettava, että hengelliset lahjat ovat pyhiä (ks. OL 6:10).

Vastineeksi siitä, että Herra on antanut meille näitä lahjoja, Hän pyytää, että me annamme kiitoksen ”Jumalalle Hengessä kaikista siunauksista, joilla [meitä] on siunattu” (OL 46:32).

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 3. Nefi 29:6–7 (niiden kohtalo, jotka kieltävät lahjat)
- Moroni 10:7–19 (lahjat riippuvat uskosta)
- 3. Nefi 26:17; 27:20; OL 84:64 (kastettaessa annettava lahja)
- 1. Kor. 12 (Hengen lahjat Jeesuksen Kristuksen alkukirkossa)
- OL 46:9–26 (Hengen lahjat kirkossa nykyään)

Sakramentti

L u k u 23

Kristus asetti sakramentin

- Mitä sakramentin vertauskuvat opettavat Jeesuksen Kristuksen sovituksesta?

Vapahtajamme haluaa, että me muistamme Hänen suuren sovitusuh-rinsa ja pidämme Hänen käskynsä. Auttaakseen meitä tässä Hän on käskennyt meitä kokoontumaan usein ja nauttimaan sakramentin.

Sakramentti on pyhä pappeuden toimitus, joka auttaa meitä muista-maan Vapahtajan sovituksen. Sakramentin aikana nautimme leipää ja vettä. Teemme sen muistoksi Hänen ruumiistaan ja verestään, jotka Hän antoi uhriksi meidän puolestamme. Nauttiessamme sakramentin me uudistamme pyhiä liittoja taivaallisen Isämme kanssa.

Vähän ennen ristiinnaulitsemistaan Jeesus Kristus kokosi aposto-linsa ympärilleen erääseen yläkerran huoneeseen. Hän tiesi kuolevansa pian ristillä. Oli viimeinen kerta, jolloin Hän tapaisi nämä rakastamansa miehet ennen kuolemaansa. Hän halusi heidän aina muistavan Hänet, niin että he voisivat olla vahvoja ja uskollisia.

Auttaakseen heitä muistamaan Hän asetti sakramentin. Hän mursi leivän ja siunasi sen. Sitten Hän sanoi: ”Ottakaa, syökää; tämä on minun ruumiini muistoksi, jonka minä annan teidän lunastukseksenne” (JSR Matt. 26:22). Sitten Hän otti viinimaljan, siunasi sen, antoi apostoleilleen juotavaksi ja sanoi: ”Tämä on minun – – vereni muistoksi, joka vuodatetaan kaikkien niiden puolesta, jotka uskovat minun nimeeni, heidän syntiensä anteeksisaamiseksi” (JSR Matt. 26:24; ks. myös Matt. 26:25–28; Mark. 14:22–24; Luuk. 22:15–20).

Ylösousemuksensa jälkeen Vapahtaja tuli Amerikan mantereelle ja opetti nefiläisille saman toimituksen (ks. 3. Nefi 18:1–11; 20:1–9). Kun kirkko oli palautettu myöhempinä aikoina, Jeesus käski jälleen kansaansa nauttimaan sakramentin Hänen muistokseen, sanoen:



Simon Dewey

”On tarpeen, että kirkko kokoontuu usein yhteen nauttimaan leipää ja viiniä Herran Jeesuksen muistoksi” (OL 20:75).

Miten sakramenttipalvelus toimitetaan?

Pyhissä kirjoituksissa selitetään tarkoin, miten sakramenttipalvelus tulee toimittaa. Kirkon jäsenet kokoontuvat jokaisena lepopäivänä palvelemaan Jumalaa ja nauttimaan sakramentin (ks. OL 20:75). Sakramenttipalveluksen toimittavat henkilöt, joilla on tarvittava pappeuden valtuus. Pappi tai Melkisedekin pappeuden haltija murtaa leivän palasiksi, polvistuu ja siunaa sen (ks. OL 20:76). Diakoni tai joku muu pappeudenhaltija jakaa sitten sakramenttileivän seurakunnalle. Sitten pappi tai Melkisedekin pappeuden haltija siunaa veden, ja sekin jaetaan jäsenille. Sakramentin asettaessaan Jeesus antoi opetuslapsilleen viiniä. Myöhempien aikojen ilmoituksessa Hän on kuitenkin sanonut, että sillä, mitä syömme ja juomme sakramentin aikana, ei ole merkitystä, kunhan muistamme Hänet (ks. OL 27:2–3). Nykyään myöhempien aikojen pyhät juovat viinin sijasta vettä.

Jeesus on ilmoittanut tarkat sanat kumpaankin sakramenttirukoukseen. Meidän tulee kuunnella tarkkaavaisesti näitä kauniita rukouksia ja yrittää ymmärtää, mitä me lupaamme ja mitä meille luvataan. Tämä on rukous, joka lausutaan leipää siunattaessa:

”Oi Jumala, iankaikkinen Isä, me pyydämme sinua Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä siunaamaan ja pyhittämään tämän leivän kaikkien niiden sieluille, jotka sitä nauttivat, jotta he söisivät Poikasi ruumiin muistoksi ja todistaisivat sinulle, oi Jumala, iankaikkinen Isä, että he ovat halukkaita ottamaan Poikasi nimen päällensä ja muistamaan hänet aina ja pitämään hänen käskynsä, jotka hän on antanut heille, jotta hänen Henkensä olisi aina heidän kanssansa. Aamen.” (OL 20:77.)

Tämä on rukous, joka lausutaan vettä siunattaessa:

”Oi Jumala, iankaikkinen Isä, me pyydämme sinua Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä siunaamaan ja pyhittämään tämän viinin [veden] kaikkien niiden sieluille, jotka sitä juovat, jotta he tekisivät sen Poikasi veren muistoksi, joka on vuodatettu heidän tähtensä; jotta he todistaisivat sinulle, oi Jumala, iankaikkinen Isä, että he muistavat hänet aina, jotta hänen Henkensä olisi heidän kanssansa. Aamen.” (OL 20:79.)

Sakramenttitoimitus suoritetaan hyvin yksinkertaisesti ja kunnioittavasti.

- Käy huolella läpi sakramenttirukoukset. Mieti jokaisen lauseen merkitystä.

Liitot, jotka uudistamme nauttiessamme sakramentin

- Mitä liittoja me uudistamme sakramentin aikana? Mitä siunauksia Herra lupaa meille, kun me pidämme nuo liitot?

Aina kun nautimme sakramentin, uudistamme Herran kanssa tekemämme liitot. Liitto on pyhä lupaus Herran ja Hänen lastensa välillä. Ne liitot, jotka teemme, määritellään selkeästi sakramenttirukouksissa. On tärkeätä tietää, mitä nuo liitot ovat ja mitä ne merkitsevät.

Teemme liiton, että olemme halukkaita ottamaan Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme. Näin osoitamme, että olemme halukkaita tulemaan samastetuiksi Häneen ja Hänen kirkkoonsa. Me sitoudumme palvelemaan Häntä ja lähimmäisiämme. Lupaamme, ettemme tuota häpeää tai moitetta tuolle nimelle.

Teemme liiton, että muistamme aina Jeesuksen Kristuksen. Hän ja Hänen työnsä vaikuttavat kaikkiin ajatuksiimme, tunteisiimme ja tekoihimme.

Lupaamme pitää Hänen käskynsä.

Otamme nämä velvoitukset päällemme silloin kun meidät kastetaan (ks. OL 20:37; Moosia 18:6–10). Niin ollen me uudistamme sakramentin nauttiessamme ne liitot, jotka teimme, kun meidät kastettiin. Jeesus antoi meille mallin sakramentin nauttimisesta (ks. 3. Nefi 18:1–12) ja sanoi, että kun noudatamme tätä mallia tehden parannuksen synneistämme ja uskoen Hänen nimeensä, saamme syntimme anteeksi (ks. JSR Matt. 26:24).

Herra lupaa, että jos me pidämme liittomme, Hänen Henkensä on aina oleva meidän kanssamme. Ihminen, jota Henki ohjaa, saa tiedon, uskon, voiman ja vanhurskauden iankaikkisen elämän saavuttamiseksi.

- Mitä me voimme tehdä muistaaksemme nämä lupaukset viikolla?
-

Asenteemme nauttiessamme sakramentin

- Kuinka voimme valmistautua nauttimaan sakramentin? Mitä selaista voimme ajatella sakramentin aikana, mikä auttaa meitä muistamaan Vapahtajan sovituksen?

Ennen kuin nautimme sakramentin, meidän tulee valmistautua hengellisesti. Herra painottaa, että kenenkään ei pidä nauttia sakramenttia kelvottomana. Se merkitsee sitä, että meidän tulee tehdä parannus synneistämme, ennen kuin nautimme sakramentin. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan: ”Jos joku on tehnyt rikkomuksen, hän älköön nauttiko sakramenttia ennen kuin tekee sovinnon” (OL 46:4). Herra neuvoi kahtatoista nefiläistä opetuslastaan: ”Ettei teidän pidä tietien sallia kenenkään nauttia minun lihaani ja vertani kelvottomana, kun te siunaatte ja annatte sen; sillä jokainen, joka syö ja juo minun lihaani ja vertani kelvottomana, syö ja juo tuomion sielulleen” (3. Nefi 18:28–29).

Sakramenttipalveluksen aikana meidän tulee karkottaa mielestämme kaikki maalliset ajatukset. Meidän tulee tuntea rukouksen henkeä ja kunnioitusta. Meidän tulee ajatella Vapahtajamme sovitusta ja olla siitä kiitollisia. Meidän tulee tarkastella elämäämme ja etsiä keinoja parantaa sitä. Meidän tulee myös uudistaa päätöksemme pitää käskyt.

Meidän ei tarvitse olla täydellisiä ennen sakramentin nauttimista, mutta meillä tulee olla parannuksen henki sydämessämme. Se asenne, joka meillä on nauttiessamme sakramentin, vaikuttaa siihen, millä tavoin sen koemme. Jos nautimme sakramentin puhtain sydämin, saamme Herran lupaamat siunaukset.

- Miksi arvelet sakramentin nauttimisen kelvollisena lisäävän hengellistä voimaamme?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 1. Kor. 11:27–29 (nauttikaa sakramentti kelvollisesti)
- Joh. 4:5–14 (Jeesus on elävä vesi)
- Joh. 6:30–35 (Jeesus on elämän leipä)

Opettajalle: Jos monilla niistä, joita opetat, on lapsia, voit halutessasi pyytää heitä kertomaan ideoita siitä, kuinka he voivat auttaa lapsiaan valmistautumaan sakramentin nauttimiseen kunnioittavasti.



Lepopäivä

L u k u 24

Lepopäivän merkitys

- Mikä lepopäivä on?

”Muista pyhittää lepopäivä” (2. Moos. 20:8; ks. myös OL 68:29).

Lepopäivä eli *sapatti* tulee hepreankielisestä sanasta, joka tarkoittaa *lepoa*. Ennen Jeesuksen Kristuksen ylösnousemusta sapatinpäivää vietettiin sen päivän muistoksi, jolloin Jumala lepäsi päätettyään luomistyön. Se oli merkki liitosta Jumalan ja Hänen kansansa välillä. Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa kerrotaan, että Jumala loi taivaat ja maan kuudessa ajanjaksossa, joita Hän nimitti päiviksi: ”Jumala oli saanut työnsä päätökseen, ja seitsemäntenä päivänä hän lepäsi kaikesta työstään. Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska hän sinä päivänä lepäsi kaikesta luomistyöstään.” (1. Moos. 2:2–3.) Nykyään *sapattia* vietetään myös Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen muistoksi.

Lepopäivä on joka seitsemäs päivä. Se on pyhä päivä, jonka Jumala on asettanut levätäksemme jokapäiväisestä työstämme ja palvellaksemme Häntä.

Lepopäivän tarkoitus

- Kuinka selittäisit lepopäivän tarkoituksen sellaiselle ihmiselle, joka ei tiedä siitä mitään?

Jeesus opetti, että lepopäivä oli tehty meidän hyödyksemme (ks. Mark. 2:27). Sapatin on tarkoitus olla määrätty viikonpäivä, jolloin suuntaamme ajatuksemme ja tekemme Jumalaan. Se ei ole ainoastaan lepopäivä työstä. Se on pyhä päivä, joka tulee viettää Jumalaa palvellen ja kunnioittaen. Levätessämme tavallisista jokapäiväisistä toimistamme mieleemme vapautuu pohdiskelamaan hengellisiä

asioita. Tänä päivänä meidän tulee uudistaa liittomme Herran kanssa ja ravita sieluamme Hengen asioilla.

- Mieti, mitä voit tehdä pitääksesi sapatin tarkoituksen mielessäsi valmistautuessasi siihen joka viikko.

Sapatin historia

Maailman alussa Jumala pyhitti seitsemännen päivän sapatiksi (ks. 1. Moos. 2:2–3). Varhaisimmista ajoista lähtien pyhän seitsemännen päivän perinne on säilynyt maailman eri kansojen keskuudessa. Jumala uudisti tätä päivää koskevan käskyn israelilaisille sanoen: ”Muista pyhittää lepopäivä” (2. Moos. 20:8). Lepopäivän pitäminen kunniaissa oli myös merkinä siitä, että israelilaiset olivat Hänen liittokansansa (ks. 2. Moos. 31:12–13, 16; Jes. 56:1–8; Jer. 17:19–27).

Muutamit juutalaisten johtajat tekivät kuitenkin monia tarpeettomia sapatia koskevia sääntöjä. He päättivät, kuinka pitkän matkan ihminen sai kävellä, millaisen solmun hän sai sitoa ja niin edelleen. Kun eräät juutalaisten johtajat arvostelivat Jeesusta Kristusta siitä, että Hän paransi sairaita sapatina, Jeesus muistutti heitä, että sapatit oli ihmistä varten.

Myös nefiläiset pyhittivät lepopäivän Jumalan käskyjen mukaan (ks. Jar. 5).

Nykyaikana Herra on uudistanut käskynsä, että meidän tulee viettää sapatinpäivää ja pyhittää se (ks. OL 68:29).

Herran päivä

- Miksi sapatit muutettiin lauantaista sunnuntaiksi?

Jeesuksen Kristuksen ylösnousemukseen saakka Hän ja Hänen opetuslapsensa viettivät lauantaia sapatina. Hänen ylösnousemuksensa jälkeen sunnuntai pyhitettiin Herran päiväksi Hänen tuona päivänä tapahtuneen ylösnousemuksensa muistoksi (ks. Ap. t. 20:7; 1. Kor. 16:2). Siitä alkaen Hänen seuraajansa viettivät sunnuntaita lepopäivänään. Kummassakin tapauksessa oli kuusi päivää työtä ja yksi päivä lepoa ja hartaudenharjoituksia varten.

Omana aikanamme Herra on suoraan käskenyt meitä, että meidänkin tulee kunnioittaa sunnuntaita, Herran päivää, sapattinamme (ks. OL 59:12).

- Kuinka ylönousemuksen muistaminen voi vaikuttaa siihen, miten vietämme sapattia?

Lepopäivän pyhittäminen

- Mitä lepopäivän pyhittäminen tarkoittaa?

Ensiksi Herra pyytää meitä pyhittämään lepopäivän. Joseph Smithille vuonna 1831 annetussa ilmoituksessa Herra antoi pyhille käskyn mennä rukoushuoneeseen ja antaa uhriksi sakramenttinsa, levätä töistään ja omistaa hartautensa Korkeimmalle (ks. OL 59:9–12).

Toiseksi Hän pyytää meitä lepäämään päivittäisestä työstämme. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän ei pitäisi tehdä mitään työtä, joka estäisi meitä kiinnittämästä koko huomiotamme hengellisiin asioihin. Herra sanoi israelilaisille: ”Silloin et saa tehdä mitään työtä, et sinä eikä sinun poikasi eikä tyttäresi, orjasi eikä orjattaresi, ei juhtasi” (2. Moos. 20:10). Profeettamme ovat sanoneet meille, että meidän ei pidä tehdä ostoksia, metsästää, kalastaa, käydä urheilupahtumissa tai osallistua sen kaltaiseen toimintaan tuona päivänä.

Vanhin Spencer W. Kimball on kuitenkin varoittanut, että jos vain vetelehdimme mitään tekemättä sapattina, emme pidä tuota päivää pyhänä. Lepopäivänä kaivataan rakentavia ajatuksia ja tekoja. (Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 182.)

Mitä *voimme* sitten tehdä sapattina? Profeetta Jesaja ehdotti, että meidän tulee olla ajamatta omia etujamme ja nimittää ”sapattia ilon päiväksi ja Herran pyhää päivää kunnian päiväksi” (Jes. 58:13).

Meidän pitäisi harkita vanhurskaita asioita, joita voimme tehdä lepopäivänä. Voimme pyhittää lepopäivän esimerkiksi käymällä kirkon kokouksissa, lukemalla pyhiä kirjoituksia ja kirkkomme johtajien sanoja, käymällä katsomassa sairaita, iäkkäitä ja rakkaitamme, kuuntelemalla kohottavaa musiikkia ja laulamalla kirkon lauluja, kiittämällä ja ylistämällä taivaallista Isäämme rukoillen,

Opettajalle: Voit auttaa luokan tai perheen jäseniä ajattelemaan syvällisemmin kysymystä antamalla heille aikaa pohtia. Kun heillä on ollut riittävästi aikaa, pyydä heiltä vastauksia.

tekemällä kirkon palvelutyötä, valmistelemalla sukututkimusasiakirjoja ja henkilöhistoriaa, kertomalla uskoa vahvistavia kertomuksia ja todistamalla perheenjäsenille ja jakamalla heidän kanssaan hengellisiä kokemuksia, kirjoittamalla kirjeitä lähetyssaarnaajille ja rakkaille, paastoamalla jonkin erityisen asian vuoksi sekä viettämällä aikaa lasten ja muiden kanssa kotona.

Päätettäessämme, mihin muihin toimintoihin meidän on sopivaa osallistua lepopäivänä, meidän tulee kysyä itseltämme: Kohottaako ja innoittaako se minua? Osoittaako se kunnioitusta Herraa kohtaan? Ohjaako se ajatukseni Häneen?

Saattaa olla tilanteita, joissa meitä vaaditaan tekemään työtä sapatina. Meidän tulee välttää sitä mikäli suinkin mahdollista, mutta silloin kun se on ehdottoman välttämätöntä, meidän tulee kuitenkin säilyttää mahdollisuuksien mukaan sapatin jumalanpalveluksen henki sydämessämme.

- Ajattele jotakin, mitä voit tehdä parantaaksesi pyrkimykseesi pyhittää lepopäivä. Jos sinulla on lapsia tai lastenlapsia, mieti, mitä voit tehdä auttaaksesi heitä ymmärtämään sapatin merkityksen.

Siunauksia sapatin pyhittämisestä

- Mitä siunauksia me saamme, kun pyhitämme lepopäivän?

Jos pidämme lepopäivän kunniaassa, voimme saada suuria hengellisiä ja ajallisia siunauksia. Herra on sanonut, että jos pyhitämme lepopäivän kiitollisin ja iloisin sydämin, tulemme täyttymään ilolla. Hän on luvannut:

”Maan täyteys on teidän – ravinnoksi tai vaatteiksi, asunnoiksi tai aitoiksi tai hedelmätarhoiksi tai puutarhoiksi tai viinitarhoiksi; niin, kaikki, mikä tulee maasta omana aikansa, on tehty ihmisen hyödyksi ja käytettäväksi, sekä miellyttämään silmää että ilahduttamaan sydäntä;

niin, ravinnoksi ja vaatteiksi, mauksi ja tuoksuksi, vahvistamaan ruumista ja elävöittämään sielua” (OL 59:16–19).

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 2. Moos. 31:16–17 (sapatti on ikuinen liitto Herran ja Hänen kansansa välillä)
- Moosia 13:16–19; 18:23; 2. Moos. 35:1–3; 3. Moos. 26:2–4, 6, 12 (pitäkää sapatti pyhänä päivänä)
- Luuk. 6:1–11 (on luvallista tehdä hyvää sapattina)
- Luuk. 13:10–17; Joh. 5:1–18 (Jeesuksen esimerkki hyvän tekemisestä sapattina)



Paasto

L u k u 25

Asianmukainen paasto

- Mitä voimme tehdä saadaksemme paastoamisesta iloisen kokemuksen?

Aadamin ajoista lähtien Jumalan kansa on paastonnut päästäkseen lähemmäksi Jumalaa ja palvellakseen Häntä. Jeesus osoitti paastoamisen tärkeyden omalla esimerkillään (ks. Luuk. 4:1–4). Myöhempien aikojen ilmoituksista olemme saaneet tietää, että Herra odottaa yhä kansansa paastoavan ja rukoilevan usein (ks. OL 88:76).

Paastoaminen tarkoittaa olemista syömättä ja juomatta. Paastoaminen ajoittain on hyväksi ruumiillemme ja auttaa mieltämme tulemaan aktiivisemmaksi.

Vapahtaja opetti, että merkityksellinen paastoaminen on muutakin kuin vain sitä, ettei syö eikä juo. Meidän täytyy myös keskittyä hengellisiin asioihin.

Meidän tulee rukoilla paastotessamme

Rukous on välttämätön osa paastoamista. Kaikkialla pyhissä kirjoituksissa rukous ja paastoaminen mainitaan yhdessä. Vilpittömän rukouksen tulee liittyä paastomiseemme, ja meidän tulee aloittaa ja päättää paastomme rukouksella.

Meidän tulee paastota jonkin tarkoituksen vuoksi

Paastoamisella voi olla monia tarkoituksia. Paastoamalla ja rukouksella voimme voittaa heikkouksia tai vaikeuksia. Joskus kenties haluamme paastota ja rukoilla pyytääksemme apua tai johdatusta toisille, kuten perheenjäsenelle, joka on sairaana ja tarvitsee siunausta (ks. Moosia 27:22–23). Paastoamalla voimme tulla tuntemaan

Opettajalle: Voit halutessasi jakaa luokan tai perheen jäsenet 2–4 hengen ryhmiin ja antaa kullekin ryhmälle tilaisuuden keskustella keinoista tehdä paastoamisesta iloinen kokemus. Kootkaa sitten yhdessä luettelo kaikkien ideoista – joko tauluun tai suureen paperiin.

totuuden asioista aivan samoin kuin profeetta Alma Mormonin kirjassa. Hän on sanonut: ”Minä olen paastonnut ja rukoillut monta päivää, jotta voisin itse tietää nämä asiat. Ja nyt minä tiedän itse, että ne ovat totta, sillä Herra Jumala on ilmoittanut ne minulle Pyhän Henkensä kautta.” (Alma 5:46.)

Me voimme paastota auttaaksemme muita ottamaan vastaan totuuden. Paastoaminen voi antaa lohtua surun ja murheen hetkinä (ks. Alma 28:4–6). Paastoaminen voi auttaa meitä nöyrytymään ja tuntemaan olevamme lähempänä taivaallista Isäämme (ks. Hel. 3:35).

Paastoamisemme tarkoituksena ei saa olla vaikutuksen tekeminen toisiin. Herra on neuvonut:

”Kun paastatte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin tekopyhät. He muuttavat muotonsa surkeaksi, jotta kaikki varmasti huomaisivat heidän paastoavan.

Totisesti: he ovat jo palkkansa saaneet.

Kun sinä paastat, voitele hiuksesi ja pese kasvosi. Silloin sinun paastoasi eivät näe ihmiset.” (Matt. 6:16–18.)

Meidän tulee olla paastotessamme iloisia eikä mainostaa paastoamistamme muille.

- Miten asenteemme vaikuttaa siihen, mitä koemme paastotessamme?

Paastopäivä

Myöhempien aikojen pyhät viettävät yhtenä sunnuntaina kuukaudessa paastopäivää. Sinä päivänä emme syö emmekä juo kahden perättäisen aterian aikana. Jos syömme ilta-aterian lauantaina, meidän ei tule syödä eikä juoda ennen kuin ilta-aterialla sunnuntaina.

Kaikkien jäsenten, jotka ovat fyysisesti kykeneviä, pitäisi paastota. Meidän tulee kehottaa lapsiamme paastoamaan sen jälkeen kun heidät on kastettu, mutta me emme saa koskaan pakottaa heitä. Paastopäivä on erityinen päivä, jolloin nöyryimme Herran edessä paastoon ja rukoukseen. Se on päivä, jolloin voimme rukoilla syntiemme anteeksiantoa ja voimaa voittaa virheemme ja antaa anteeksi toisille.

Paastosunnuntaina kirkon jäsenet kokoontuvat yhteen ja nauttivat sakramentin. He vahvistavat itseään ja toisiaan lausumalla todistuksensa paasto- ja todistuskokouksessa.

- Kuinka olet hyötynyt siitä, että olet lausunut todistuksesi paasto- ja todistuskokouksessa? Kuinka olet hyötynyt siitä, että olet kuulut muiden todistavan?

Paastouhrit

- Miksi lahjoitamme paastouhreja?

Kun paastoamme joka kuukausi, Herra pyytää meitä auttamaan puutteenalaisia. Yksi tapa tehdä niin on lahjoittaa asianomaisen pappeusjohtajan välityksellä se rahamäärä, jonka olisimme käyttäneet kahteen ateriaan. Meidän tulee lahjoittaa niin runsaskätisesti kuin kykenemme. Kun annamme paastouhrin, meistä tulee Herran työtovereita vähemmän onnekkaiden veljemme ja sisartemme tarpeiden tyydyttämisessä.

Saamme siunauksia, kun paastoamme

- Mitä siunauksia voimme saada, kun paastoamme asianmukaisesti?

Jesaja, yksi Vanhan testamentin profeetoista, kirjoitti Herran runsaista lupauksista niille, jotka paastoavat ja auttavat puutteenalaisia. Meille luvataan rauhaa, parempaa terveyttä ja hengellistä johdatusta. Jesaja kertoo siunauksista, joita saamme paastotessamme: ”Silloin sinun valosi puhkeaa näkyviin kuin aamunkoi ja hetkessä sinun haavasi kasvavat umpeen. Vanhurskaus itse kulkee sinun edelläsi ja Herran kirkkaus seuraa suojanasi. Ja Herra vastaa, kun kutsut häntä, kun huudat apua, hän sanoo: ”Tässä minä olen.” (Jes. 58:8–9.)

Paastoaminen tekee elämästämme parempaa ja antaa meille enemmän voimaa. Se auttaa meitä elämään muiden evankeliumin periaatteiden mukaan, koska se lähentää meitä Herraan.

Paastoaminen opettaa itsehillintää

Paastoaminen auttaa meitä saamaan luonteenlujuutta. Paastotessamme oikein opimme hillitsemään halujamme ja himojamme. Olemme vähän vahvempia todistettuamme itsellemme, että

meillä on itsehillintää. Jos opetamme lapsiamme paastoamaan, heissä kehittyy tahdonvoimaa voittaa suurempia kiusauksia myöhemmin elämässä.

Paastoaminen antaa meille hengellistä voimaa

Kun paastoamme viisaasti ja rukoillen, uskomme vahvistuu. Tuon uskon myötä tulemmes saamaan suurempaa hengellistä voimaa. Esimerkkinä tästä Alma (eräs Mormonin kirjan profeetta) kertoi siitä, kuinka hän tapasi jälleen Moosian pojat monia vuosia heidän ihmeellisen kääntymyksensä jälkeen. Hän tunsu suurta iloa saadesaan tietää, että heidän uskonsa oli vahvistunut ja he olivat saaneet suurta hengellistä voimaa. He olivat saaneet tämän voiman, koska ”he olivat omistautuneet paljolle rukoukselle ja paastolle; sen tähden heillä oli profetian henki ja ilmoituksen henki” (Alma 17:3).

Moosian pojat olivat saarnanneet lamanilaisille neljäntoista vuoden ajan. Koska Moosian pojat olivat paastonneet ja rukoilleet, Herran Henki lisäsi heidän sanojensa voimaa. Se antoi heille suurta menestystä heidän lähetystyössään. (Ks. Alma 17:4.)

Vapahtaja on sanonut niille, jotka paastoavat oikealla tavalla: ”Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut” (Matt. 6:18).

- Kuinka paastoaminen voi lisätä hengellistä voimaamme vastustaa kiusauksia? Entä saada ilmoitusta? Entä tehdä vanhurskaita tekoja?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Luuk. 2:37; Alma 45:1 (Jumalan palveleminen paastoten)
- Jes. 58:3–11 (oikeanlainen paasto)
- Moosia 27:19, 23 (paastoaminen sairaiden puolesta)
- 3. Nefi 27:1–3; 2. Moos. 34:27–28 (paastoaminen ilmoituksen ja todistuksen saamiseksi)
- Alma 6:6; 17:9 (paastoaminen kirkkoon kuulumattomien puolesta)
- Ap. t. 13:2–3 (paastoaminen kirkon virkailijoiden valitsemiseksi)
- Moosia 4:26 (säilytämme syntiemme anteeksiannon, kun autamme puutteenalaisia)

Uhraaminen

L u k u 26

Uhraamisen tarkoitus

Uhraaminen tarkoittaa sitä, että annamme Herralle mitä tahansa Hän pyytääkin – aikaamme, maallista omaisuuttamme ja voimiamme – Hänen työnsä edistämiseksi. Herra on antanut käskyn: ”Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan” (Matt. 6:33). Halukkuutemme uhrata on osoitus omistautumisestamme Jumalalle. Ihmisiä on aina koeteltu, jotta nähtäisiin, asettavatko he elämässään etusijalle sen, mikä on Jumalan.

- Miksi on tärkeää uhrata, mitä Herra pyytää, odottamatta mitään vastineeksi?

Uhrauksen laki oli käytössä entisaikoina

- Mikä merkitys oli Herran liittokansan entisaikoina suorittamilla uhreilla?

Aadamin ja Eevan ajoista aina Jeesuksen Kristuksen aikaan saakka Herran kansa noudatti uhraamisen lakia. Heille oli annettu käsky uhrata katraidensa esikoiset. Näiden eläinten täytyi olla täydellisiä ja virheettömiä. Tämä toimitus oli annettu muistuttamaan ihmisiä siitä, että Jeesus Kristus, Isän Esikoinen, tulisi maailmaan. Hän olisi joka suhteessa täydellinen ja Hän antaisi itsensä uhriksi meidän syntiemme edestä. (Ks. Moos. 5:5–8.)

Jeesus todellakin tuli antamaan itsensä uhriksi aivan niin kuin ihmisille oli opetettu. Hänen uhrinsa tähden jokainen tulee pelastumaan fyysisestä kuolemasta ylösnousemuksen ansiosta, ja kaikki voivat pelastua synneistään uskomalla Jeesukseen Kristukseen (ks. luku 12 tässä kirjassa).

Opettajalle: Sinun ei tarvitse opettaa kaikkea joka luvusta. Kun valmistaudut rukoillen opettamaan, tavoittele Hengen johdatusta tietääksesi, mitä osia luvusta sinun tulee käsitellä ja mitä kysymyksiä esittää.



Kristuksen sovitusuhri merkitsi veriuhrin päättymistä. Tällainen ulkoinen uhri korvattiin sakramenttitoimituksella. Sakramenttitoimitus annettiin muistuttamaan meitä Vapahtajan suuresta uhrista. Meidän tulee nauttia sakramentti usein. Leivän ja veden vertauskuvat muistuttavat meitä Vapahtajan runnellusta ruumiista ja Hänen verestään, jonka Hän vuodatti meidän edestämme (ks. luku 23 tässä kirjassa).

- Miksi sovitusuhria pidetään suurena ja viimeisenä uhrina?

Meidän täytyy yhä uhrata

- Millä tavoin noudatamme nykyään uhraamisen lakia?

Vaikka uhraaminen verta vuodattamalla lopetettiin, Herra pyytää meitä yhä uhraamaan. Mutta nyt Hän vaatii toisenlaista uhrin. Hän on sanonut: ”Eikä teidän pidä enää uhrata minulle verenvuodattusta – ja polttouhrienne on lakattava –. Ja teidän tulee uhrata minulle uhrina särkynyt sydän ja murtunut mieli.” (3. Nefi 9:19–20.) ”Särkynyt sydän ja murtunut mieli” tarkoittaa sitä, että tarjoamme uhriksi syvän murheen syntiemme tähden, kun nöyryyimme ja teemme parannuksen niistä.

Meidän täytyy olla valmiit uhraamaan Herralle kaikki mitä meillä on

- Miksi ihmiset ovat halukkaita uhraamaan?

Apostoli Paavali kirjoitti, että meistä pitäisi tulla pyhiä ja eläviä, Jumalalle mieluisia uhreja (ks. Room. 12:1).

Jos meistä on määrä tulla eläviä uhreja, meidän täytyy olla halukkaita antamaan kaikki, mitä meillä on, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkolle – Jumalan valtakunnan rakentamiseksi maan päällä ja tehdä työtä Siionin esiin tuomiseksi (ks. 1. Nefi 13:37).

Muuan korkeassa asemassa oleva mies kysyi Vapahtajalta: ”Mitä minun pitää tehdä – , että perisin iankaikkisen elämän?” Jeesus vastasi: ”Käskyt sinä tiedät: älä tee aviorikosta, älä tapa, älä varasta, älä todista valheellisesti, kunnioita isääsi ja äitiäsi.” Ja rikas mies vastasi: ”Kaikkea tätä olen noudattanut nuoresta pitäen.” Tämän kuultuaan Jeesus sanoi: ”Yksi sinulta vielä on tekemättä. Myy kaikki, mitä

sinulla on, ja jaa rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaissa. Tule sitten ja seuraa minua.” Kun mies kuuli tämän, hän tuli murheelliseksi. Hän oli hyvin rikas ja hänen sydämensä oli kiintynyt hänen rikkauksiinsa. (Ks. Luuk. 18:18–23; ks. myös tässä luvussa olevaa kuvaa.)

Tämä mies oli hyvä ihminen. Mutta kun hänet pantiin koetukselle, hän ei ollut valmis uhraamaan maallista omaisuuttaan. Toisaalta Herran opetuslapset Pietari ja Andreas olivat valmiit uhraamaan kaiken Jumalan valtakunnan tähden. Kun ”Jeesus sanoi heille: ’Lähtekää minun mukaani’, – he jättivät heti verkkonsa ja lähtivät seuraamaan Jeesusta” (Matt. 4:19–20).

Opetuslasten tavoin mekin voimme uhrata jokapäiväiset työmme uhrina Herralle. Me voimme sanoa: ”Tapahtukoon sinun tahtosi.” Abraham teki niin. Hän eli maan päällä ennen Kristusta aikana, jolloin vaadittiin veriuhreja ja polttouhreja. Koetellakseen Abrahamin uskoa Herra käski häntä uhraamaan poikansa Iisakin. Iisak oli Abrahamin ja Saaran ainoa poika. Käsky uhrata Iisak oli Abrahamille äärimmäisen tuskallinen.

Siitä huolimatta hän ja Iisak kulkivat pitkän matkaa Morian vuorelle, missä uhraamisen oli määrä tapahtua. He kulkivat kolmen päivän ajan. Kuvitelkaa Abrahamin ajatuksia ja hänen sydämensä tuskaa. Hänen piti uhrata poikansa Herralle. Kun he saapuivat Morian vuorelle, Iisak kantoi polttouhripuita ja Abraham kantoi tulta ja veitsen paikkaan, johon heidän oli määrä rakentaa alttari. Iisak kysyi: ”Isä – – tässä on tuli ja puut, mutta missä on karitsa polttouhriksi?” Abraham vastasi: ”Jumala katsoo kyllä itselleen karitsan polttouhriksi, poikani.” Sitten Abraham rakensi alttarin ja latoi puut sen päälle. Hän satoi Iisakin ja pani hänet puiden päälle. Sitten hän tarttui veitseen tappaakseen Iisakin. Sillä hetkellä Herran enkeli pysäytti hänet ja sanoi: ”Abraham – – älä koske poikaan äläkä tee hänelle mitään. Nyt minä tiedän, että sinä pelkäät ja rakastat Jumalaa, kun et kieltäytynyt uhraamasta edes ainoaa poikaasi.” (Ks. 1. Moos. 22:1–14.)

Abrahamin täytyi varmasti ilo, kun häntä ei enää vaadittu uhraamaan poikaansa. Mutta hän rakasti Herraa niin paljon, että hän oli valmis tekemään mitä tahansa mitä Herra pyysi.

- Mitä esimerkkejä uhraamisesta olet nähnyt tuntemiesi ihmisten elämässä? Mitä esimerkkejä uhraamisesta olet nähnyt esivanhempiesi elämässä? Entä varhaisten kirkon jäsenten elämässä? Entä pyhien kirjoitusten henkilöiden elämässä? Mitä olet oppinut näistä esimerkeistä?

Uhraaminen auttaa meitä valmistautumaan elämään Jumalan kasvojen edessä

Ainoastaan uhrauksen ansiosta voimme tulla kelvollisiksi elämään Jumalan kasvojen edessä. Ainoastaan uhrauksen ansiosta voimme saada iankaikkisen elämän. Monet, jotka ovat eläneet ennen meitä, ovat uhranneet kaiken, mitä heillä on ollut. Meidän täytyy olla valmiit tekemään samoin, jos haluamme saada sen suuren palkan, jonka he ovat saaneet.

Meitä ei ehkä pyydetä uhraamaan kaikkea. Mutta Abrahamin tavoin meidän tulee olla valmiit uhraamaan kaiken tullaksemme kelvollisiksi elämään Herran kasvojen edessä.

Herran kansa on aina tehnyt suuria uhrauksia monin eri tavoin. Jotkut ovat kärsineet vaikeuksia ja pilkkaa evankeliumin tähden. Jotkut uudet kirkon käännynnäiset ovat joutuneet eroon perheestään. Elinikäiset ystävät ovat kääntäneet selkensä. Jotkut jäsenet ovat menettäneet työpaikkansa. Jotkut ovat menettäneet henkensä. Mutta Herra panee merkille uhrauksemme. Hän lupaa: ”Jokainen, joka minun nimeni tähden on luopunut talostaan, veljistään tai sisaristaan, isästään, äidistään tai lapsistaan tai pelloistaan, saa satakertaisesti takaisin ja perii iankaikkisen elämän” (Matt. 19:29).

Kun todistuksemme evankeliumista kasvaa, kykenemme tekemään suurempia uhrauksia Herralle. Huomaa näissä todellisissa esimerkeissä tehdyt uhraukset:

Saksassa eräs kirkon jäsen säästi kymmenyksensä vuosikautia, kunnes henkilö, jolla oli pappeuden valtuus, pääsi sinne ottamaan ne vastaan.

Eräs Apuyhdistyksen kotikäyntiopettaja palveli kolmekymmentä vuotta jättämättä kertaakaan käymättä kenenkään sisaren luona.

Eräs pyhien joukko Etelä-Afrikassa matkusti seisten autossa kolme päivää voidakseen nähdä ja kuulla Herran profeettaa.

Aluekonferenssissa Meksikossa kirkon jäsenet nukkuivat paljaalla maalla ja paastosivat konferenssipäivien ajan. He olivat käyttäneet kaikki rahansa päästäkseen konferenssiin, eikä heillä ollut yhtään rahaa jäljellä ruokaan ja yösijaan.

Eräs perhe myi autonsa ja lahjoitti rahat temppelin rakennusrahastoon.

Eräs perhe myi talonsa saadakseen rahat temppeliin menoa varten. Monilla uskollisilla myöhempien aikojen pyhillä on hyvin vähän varoja elämiseen, mutta silti he maksavat kymmenyksensä ja antavat muita lahjoituksia.

Eräs veli uhrasi työpaikkansa, koska hän kieltäytyi tekemästä työtä sunnuntaisin.

Eräässä seurakunnassa nuoret olivat vapaaehtoisesti valmiit käyttämään aikaansa pikkulasten hoitamiseen sillä aikaa kun näiden vanhemmat auttoivat seurakuntakeskuksen rakentamisessa.

Nuoret miehet ja naiset luopuvat hyvistä opiskelu-, urheilu- tai työtilaisuuksista tai siirtävät ne tuonnemmaksi palvelukseen lähetyssaarnaajina.

Monia muitakin esimerkkejä voitaisiin mainita niistä, jotka tekevät uhrauksia Herralle. Kuitenkin paikka taivaallisen Isämme valtakunnassa on minkä tahansa uhrauksen arvoinen, joka meidän täytyy tehdä ajastamme, kyvyistämme, voimistamme, rahastamme ja elämästämme. Uhratessamme voimme saada Herralta tiedon, että Hän hyväksyy meidät (ks. OL 97:8).

- Minkähän vuoksi halukkuutemme uhrata liittyy valmiuteemme elää Jumalan edessä?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Luuk. 12:16–34 (missä on aarteenne, siellä on sydämenne)
- Luuk. 9:57–62 (uhraa ollaksesi sopiva valtakuntaan)
- OL 64:23; 97:12 (tämä päivä on uhripäivä)
- OL 98:13–15 (jotka antavat henkensä Herran tähden, löytävät sen)
- Alma 24 (Ammonin kansa uhraa henkensä mieluummin kuin rikoo valansa Herralle)



Työ ja henkilökohtainen vastuu

L u k u 27

Työ on iankaikkinen periaate

- Mitkä kokemuksesi ovat osoittaneet sinulle työn tärkeyden?

Taivaallinen Isämme ja Jeesus Kristus ovat omalla esimerkillään ja opetuksillaan osoittaneet meille, että työ on tärkeää taivaassa ja maan päällä. Jumala teki työtä luodessaan taivaat ja maan. Hän sai vedet kokoontumaan yhteen paikkaan ja maan kamaran tulemaan näkyviin. Hän sai maan kasvamaan ruohoja, kasveja ja puita. Hän loi auringon, kuun ja tähdet. Hän loi jokaisen elävän olennon meressä ja maan päällä. Sitten Hän asetti Aadamin ja Eevan maan päälle hoitamaan sitä ja vallitsemaan kaikkia eläviä olentoja. (Ks. 1. Moos. 1:1–28.)

Jeesus sanoi: ”Minun Isäni tekee työtään taukoamatta, ja niin teen myös minä” (Joh. 5:17). Hän sanoi myös: ”Meidän on tehtävä niitä tekoja, joita lähettäjäni meiltä odottaa” (Joh. 9:4).

Meitä on käsketty tekemään työtä

Työ on ollut elämäntapana maan päällä siitä lähtien kun Aadam ja Eeva lähtivät Eedenin puutarhasta. Herra sanoi Aadamille: ”Otsa hiessä sinun on hankittava leipäsi” (1. Moos. 3:19). Aadam ja Eeva tekivät työtä pelloilla täyttääkseen omat ja lastensa tarpeet (ks. Moos. 5:1).

Herra sanoi Israelin kansalle: ”Kuutena päivänä tee työtä” (2. Moos. 20:9).

Opettajalle: Yritä auttaa jokaista luokan tai perheen jäsentä osallistumaan oppiaiheeseen. He voivat auttaa laittamaan tuoleja paikoilleen, pitää alkua- tai loppurukouksen, kirjoittaa tauluun, lukea ääneen pyhien kirjoitusten kohtia, vastata kysymyksiin, lausua todistuksen tai tehdä yhteenvedon oppiaiheesta.

Palautetun kirkon alkuaikoina Herra sanoi myöhempien aikojen pyhille: ”Nyt minä, Herra, en ole mieltynyt Siionin asukkaisiin, sillä heidän keskuudessaan on laiskureita” (OL 68:31).

Eräs Jumalan profeetta on sanonut: ”Työ on jälleen saatettava kunniansa kirkkomme jäsenten elämän hallitsevana periaatteena” (Heber J. Grant, *Kirkon presidenttien opetuksia: Heber J. Grant*, 2003, s. 121).

Velvollisuudet perheessä

- Mitä velvollisuuksia isillä, äideillä ja lapsilla on kodissa? Mitä perheenjäsenet voivat tehdä jakaakseen työt?

Vanhemmat tekevät yhdessä työtä pitääkseen huolta perheensä fyysisestä, hengellisestä ja henkisestä hyvinvoinnista. Heidän ei koskaan pidä odottaa kenenkään pitävän huolta tästä velvollisuudesta heidän puolestaan. Apostoli Paavali on kirjoittanut: ”Mutta se, joka ei huolehdi omaisistaan ja kaikkein lähimmistään, on kieltänyt uskonsa ja on epäuskoista pahempi” (1. Tim. 5:8).

Avioparien tulee tavoitella Herran innoitusta ja noudattaa profeettojen neuvoja jakaessaan yksittäisiä tehtäviä. Sellaisen kodin luominen, jossa evankeliumin periaatteita opetetaan päivittäin ja jossa vallitsee rakkaus ja järjestys, on yhtä tärkeää kuin ruoan ja vaatetuksen perustarpeista huolehtiminen.

Lasten tulee tehdä oma osansa perheen töistä. Lasten täytyy saada kykyjensä vastaavia tehtäviä. Heitä pitää kiittää, kun he ovat onnistuneet. Hyvät työskentelyasenteet, -tavat ja -taidot opitaan kodissa onnistumisen kokemuksista.

Joskus ihmiset kohtaavat vaikeuksia yrittäessään pitää huolta perheestään. Pitkällinen sairaus, puolison menettäminen tai iäkkään vanhemman muutto asumaan perheen kanssa voivat lisätä tehtävien määrää kodissa. Taivaallinen Isämme muistaa perheitä, jotka ovat tällaisissa tilanteissa, ja antaa niille voimia hoitaa velvollisuutensa. Hän siunaa aina heitä, jos he anovat uskoen.

Voimme iloita työstämme

- Miten asenteemme vaikuttaa työhömmme?
-

Joillemme työ on ikävää raatamista. Toisille se on jännittävä osa elämää. Yksi tapa saada elämästä irti mahdollisimman paljon on oppia rakastamaan työntekoa.

Kaikki meistä eivät voi valita sitä, millaista työtä teemme. Jotkut meistä tekevät pitkiä työpäiviä saadakseen edes välttämättömimmän. Sellaisesta työstä on vaikea nauttia. Kuitenkin kaikkein onnellisimmat ihmiset ovat oppineet nauttimaan työstään, olipa se mitä tahansa.

Voimme auttaa toisiamme työssämme. Raskainkin taakka kevenee, kun joku jakaa sen kanssamme.

Asenteemme työtä kohtaan on hyvin tärkeä. Seuraava kertomus osoittaa, kuinka eräs mies näki arkipäiväistä työtään pitemmälle. Eräs matkustaja kulki kivilouhoksen ohitse ja näki kolme miestä työssä. Hän kysyi jokaiselta mieheltä, mitä tämä teki. Jokaisen miehen vastaus paljasti erilaisen asenteen samaa työtä kohtaan. ”Louhin kiveä”, vastasi ensimmäinen mies. Toinen vastasi: ”Ansaitseen kolme kultarahaa päivässä.” Kolmas mies hymyili ja sanoi: ”Autan rakentamaan Jumalan huonetta.”

Voimme palvella Jumalaa missä tahansa rehellisessä työssä. Kuningas Benjamin, nefiläinen profeetta, sanoi: ”Kun olette lähimmäistenne palveluksessa, olette pelkästään Jumalanne palveluksessa” (Moosia 2:17). Vaikka työmme tuottaisi vain välttämättömimmän itsellemme tai perheellemme, autamme kuitenkin joitakuita Jumalan lapsia.

- Kuinka voimme parantaa asennettamme työntekoon?

Jumala tuomitseen joutilaisuuden

Herra ei ole mielistynyt laiskoihin ja joutilaisiin. Hän on sanonut: ”Älköönkä laiskurilla olko sijaa kirkossa, ellei hän tee parannusta ja paranna tapojaan” (OL 75:29). Hän on antanut myös käskyn: ”Älä ole laiska, sillä se, joka on laiska, ei saa syödä työmiehen leipää eikä pitää tämän vaatteita” (OL 42:42).

Kirkon alkuaajoista lähtien profeetat ovat opettaneet myöhempien aikojen pyhiä olemaan riippumattomia ja omavaraisia sekä välttämään joutilaisuutta. Todellinen myöhempien aikojen pyhä ei halua vapaaehtoisesti siirtää elatuksensa taakkaa toisille. Hän hankkii

itselleen ja perheelleen elämän välttämättömyydet niin pitkään kuin voi.

Kaikkien kirkon jäsenten tulee mahdollisuuksiensa mukaan ottaa tehtäväkseen huolehtia sukulaisistaan, jotka eivät kykene itse huolehtimaan toimeentulostaan.

- Miten joutilaisuus vaikuttaa ihmiseen? Entä perheeseen? Entä yhteisöön?

Työ, virkistäytyminen ja lepo

- Miksi on tärkeää säilyttää elämässä tasapaino työn, virkistäytymisen ja levon välillä?

Meidän jokaisen pitäisi löytää oikea tasapaino työn, virkistäytymisen ja levon välillä. Vanha sanonta kuuluu: ”Kaikkein raskainta työtä on olla tekemättä mitään, koska silloin ei voi koskaan pysähtyä lepäämään.” Ilman työtä levolla ja virkistyksellä ei ole mitään merkitystä.

Lepo ei ole ainoastaan miellyttävää ja välttämätöntä, vaan meitä on käsketty lepäämään sapatinpäivänä (ks. 2. Moos. 20:10; OL 59:9–12). Tämä lepopäivä aina kuuden työpäivän jälkeen antaa virkistystä seuraavia päiviä varten. Herra lupaa myös ”maan täyteyden” niille, jotka pyhittävät lepopäivän (ks. OL 59:16–20; ks. myös luku 24 tässä kirjassa).

Muina viikonpäivinä voimme työnteon lisäksi käyttää aikaa kykyjemme kehittämiseen ja harrastuksista, virkistyksestä ja muusta piristävästä toiminnasta nauttimiseen.

- Mitä voimme tehdä säilyttääksemme hyvän tasapainon työn, virkistäytymisen ja levon välillä? Kuinka vanhemmat voivat auttaa lapsiaan säilyttämään tämän tasapainon?

Työn siunaukset

- Mitä siunauksia saa rehellisestä työstä?

Herra sanoi Aadamille: ”Otsa hiessä sinun on hankittava leipäsi” (1. Moos. 3:19). Sen lisäksi että tämä on ajallinen laki, se oli tarkoitettu myös Aadamin sielun pelastukseksi. Hengellisen, henkisen ja ruumiillisen työn välillä ei ole mitään todellista eroa. Työ on meille

jokaiselle välttämätöntä voidaksemme kasvaa, kehittääksemme luonnettamme ja saadaksemme monenlaista tyydytystä, jota laiskuri ei koskaan tunne.

Presidentti David O. McKay on sanonut: “Oivaltakaamme, että etuoikeus tehdä työtä on lahja, että voima tehdä työtä on siunaus, että rakkaus työhön on menestystä” (*Pathways to Happiness*, 1957, s. 381).

”Ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo” (2. Nefi 2:25). Työ on avain täydelliseen iloon Jumalan suunnitelmassa. Jos olemme vanhurskaita, voimme palata asumaan taivaallisen Isämme luona, ja meillä tulee olemaan työtä tehtävänä. Kun meistä tulee Hänen kaltaisiaan, meidän työmme tulee olemaan Hänen työnsä kaltaista. Hänen työnsä on ”ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (Moos. 1:39).

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Moos. 4:23–25 (Aadamia käskettiin tekemään työtä koko elinaikansa ravintonsa hankkimiseksi)
- OL 56:16–17 (Jumala varoittaa rikkaita ja köyhiä ahneudesta, kateudesta ja laiskuudesta)
- OL 58:26–29 (ihmisten tulee tehdä innokkaasti työtä hyvän asian puolesta)
- Matt. 25:14–30 (vertaus talenteista)
- Ef. 4:28 (älkää enää varastako, vaan tehkää työtä)
- 1. Tess. 4:11–12 (tehkää työtä omilla käsillänne)
- 2. Nefi 5:17 (Nefi opetti kansaansa tekemään työtä ja ahkeroimaan)



Palveleminen

L u k u 28

Kuinka voimme palvella

- Ajattele tapoja, joilla sinua ja perheesi jäseniä on palveltu.

Jeesus sanoi: ”Minä olen teidän keskellänne niin kuin se, joka palvelee” (Luuk. 22:27). Jeesuksen todellisina seuraajina meidänkin täytyy palvella toisia.

Palveleminen on apua tarvitsevien auttamista. Kristuksen esimerkin mukainen palveleminen syntyy aidosta rakkaudesta Vapahtajaa kohtaan sekä rakkaudesta ja huolenpidosta niitä kohtaan, joiden auttamiseen Hän antaa meille tilaisuuksia ja innoitusta. Rakkaus on enemmän kuin tunne; kun rakastamme muita, haluamme auttaa heitä.

Meidän kaikkien täytyy olla halukkaita palvelemaan, olipa tulotossomme, ikämme tai yhteiskunnallinen asemamme mikä tahansa. Jotkut luulevat, että vain köyhien ja vähäpätöisten tulee palvella. Toiset ajattelevat, että vain rikkaiden tulee palvella. Mutta Jeesus opetti toisin. Kun kahden Hänen opetuslapsensa äiti pyysi Häntä antamaan hänen pojilleen kunnian Hänen valtakunnassaan, Jeesus vastasi: ”Joka tahtoo teidän joukossanne tulla suureksi, se olkoon toisten palvelija, ja joka tahtoo tulla teidän joukossanne ensimmäiseksi, se olkoon toisten orja” (Matt. 20:26–27).

On monia tapoja palvella. Voimme auttaa muita taloudellisesti, sosiaalisesti, fyysisesti ja hengellisesti. Voimme esimerkiksi antaa rahaa, ruokaa tai muita tarvikkeita niille, jotka niitä tarvitsevat. Voimme auttaa avuntarvitsijoita antamalla runsaan paastouhrin. Voimme olla ystävä uudelle tulokkaalle. Voimme kylvää kasvimaan vanhukselle tai hoitaa jotakuta sairasta. Voimme opettaa evankeliumia jollekulle, joka kaipaa totuutta, tai lohduttaa jotakuta surevaa.

Voimme tehdä niin pieniä kuin suuriakin palveluksia. Meidän ei pitäisi koskaan olla auttamatta jotakuta siitä syystä, ettemme voi

tehdä mitään suurta. Eräs leskirouva kertoi kahdesta lapsesta, jotka tulivat hänen ovelle pian sen jälkeen kun hän oli muuttanut uuteen kaupunkiin. Lapset toivat hänelle lounaskorin ja pienen lapun, jossa luki: ”Jos haluatte jonkun toimittamaan asioitanne, soittakaa meille.” Rouva ilahtui tästä pienestä ystävällisyyden osoituksesta eikä koskaan unohtanut sitä.

Toisinaan meidän täytyy kuitenkin tehdä suuria uhrauksia palvelaksemme jotakuta. Vapahtaja antoi henkensä palvellessaan meitä.

- Mieti sukulaisiasi tai paikkakunnallanne asuvia ihmisiä, jotka ovat taloudellisen, sosiaalisen, fyysisen tai hengellisen avun tarpeessa. Pohdi, miten voit palvella heitä.

Miksi Vapahtaja haluaa meidän palvelevan muita

- Miksi Herra haluaa meidän palvelevan muita?

Jumalan työtä tehdään siten, että miehet ja naiset ja pojat ja työtöt palvelevat. Presidentti Spencer W. Kimball on selittänyt: ”Jumala huomaa meidät, ja Hän valvoo meitä. Mutta tavallisesti Hän täyttää tarpeemme jonkun toisen henkilön välityksellä” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball, 2006, s. 88.*)

Me kaikki olemme koko elämämme riippuvaisia muiden avusta. Kun olimme lapsia, vanhempamme ruokkivat ja vaatettivat meidät ja hoitivat meitä. Ilman tätä huolenpitoa olisimme kuolleet. Kun kasvoimme, muut ihmiset opettivat meille taitoja ja asenteita. Monet meistä ovat tarvinneet hoitoa sairauden aikana tai rahaa taloudellisissa vaikeuksissa. Muutamat meistä pyytävät Jumalaa siunaamaan kärsiviä ihmisiä eivätkä sitten tee mitään heidän hyväksi. Meidän täytyy muistaa, että Jumala toimii meidän kauttamme.

Kun autamme toisiamme, palvelemme Jumalaa. Kuningas Benjamin, suuri kuningas Mormonin kirjan aikoina, opetti tätä periaatetta kansalleen omalla elämäntavallaan. Hän palveli kansaansa koko elämänsä ajan ansaiten oman elatuksensa sen sijaan että kansa olisi elättänyt häntä. Yhdessä innoitetussa saarnassaan hän selitti, miksi hän rakasti palvelemista, sanoen:

”Kun olette lähimmäistenne palveluksessa, olette pelkäämään Jumalanne palveluksessa. – –

Ja jos minä, jota te kutsutte kuninkaaksenne, teen työtä palvelukseni teitä, niin eikö teidän pitäisi tehdä työtä palveluksenne toisianne?” (Moosia 2:17–18.)

- Mitä me voimme tehdä ollaksemme valmiita täyttämään toisten tarpeita?

Saamme siunauksia palvelemalla

- Millaisia siunauksia saamme palvelemalla muita?

Kun palvelemme muita, saamme tärkeitä siunauksia. Palvelemalla kykymme rakastaa kasvaa. Meistä tulee epäitsekämpiä. Kun ajattelemmme toisten ongelmia, omat ongelmamme näyttävät vähemmän vakavilta. Meidän täytyy palvella muita saadaksemme iankaikkisen elämän. Jumala on sanonut, että niiden, jotka asuvat Hänen luonaan, täytyy rakastaa ja palvella Hänen lapsiaan (ks. Matt. 25:34–40).

Kun ajattelemmme sellaisten ihmisten elämää, jotka palvelevat epäitsekkäästi, voimme huomata, että he saavat enemmän kuin antavat. Eräs sellainen ihminen oli myöhempien aikojen pyhä nimeltään Paul, joka menetti onnettomuudessa molempien jalkojensa toimintakyvyn. Jotkut olisivat saattaneet tulla katkeriksi ja hyödyttömiksi, mutta Paul päätti sen sijaan ajatella muita. Hän hankki ammatin ja ansaitsi riittävästi rahaa ostaakseen talon. Siellä hän ja hänen vaimonsa antoivat asunnon monille kodittomille, ei-toivoituille lapsille. Jotkut olivat pahasti vammautuneita. Kuolemaansa asti kaksikymmentä vuotta myöhemmin Paul palveli näitä lapsia ja muita. Häntä puolestaan rakastettiin suuresti, ja hänen ajatuksensa kääntyivät pois hänen halvaantuneista jaloistaan. Hän pääsi lähelle Herraa.

Presidentti Spencer W. Kimball on sanonut: ”Me kasvamme, kun palvelemme muita. Meidän on todellakin helpompi ’löytää’ itsemme, koska meissä on niin paljon enemmän löydettävää!” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball, s. 92.*)

Tilaisuudet palvella

Muutammat meistä palvelevat vain niitä, joiden seurassa he viihtyvät, ja välttelevät kaikkia muita. Jeesus kuitenkin käski meitä rakastamaan

ja palvelemaan jokaista. On olemassa monia tilaisuuksia palvella (ks. Moosia 4:15–19).

Voimme palvella perheemme jäseniä. Aviomiehen ja vaimon tulee olla tietoisia toistensa tarpeista. Vanhempien tulee palvella lapsiaan paitsi ruokkimalla ja vaatettamalla heitä niin myös opettamalla heitä sekä leikkimällä ja tekemällä työtä heidän kanssaan. Lapset voivat palvella auttamalla kotiaskareissa ja auttamalla sisaruksiaan.

Aviomies ja vaimo palvelevat ja auttavat toisiaan. He voivat auttaa toisiaan pitämään huolta lapsista, ja he voivat tukea toisiaan toistensa henkilökohtaisissa harrastuksissa ja pyrkimyksissä. Äiti ja isä voivat tehdä uhrauksia lähettääkseen lapsensa lähetystyöhön. Isoveli voi lohduttaa pikkusisartaan, joka pelkää pimeää, tai auttaa häntä lukemaan oppimisessa. Profeettamme ovat sanoneet, että perhe on yhteiskunnan tärkein yksikkö. Meidän täytyy palvella perhettämme hyvin (ks. Moosia 4:14–15).

Meillä on monia tilaisuuksia palvella naapureitamme ja ystäviämme, jopa tuntemattomiakin. Jos naapurillamme on vaikeuksia saada satonsa korjatuksi ennen myrskyn tuloa, voimme auttaa. Jos joku äiti on sairas, voimme hoitaa hänen lapsiaan tai auttaa taloustöissä. Jos joku nuori mies on jäämässä pois kirkosta, voimme johdattaa hänet takaisin. Jos jotakuta lasta pilkataan, voimme ystävystyä hänen kanssaan ja taivuttaa muut olemaan ystävällisiä. Meidän ei tarvitse tuntea ihmisiä, joita palvelemme. Meidän tulee etsiä tapoja palvella niin monia taivaallisen Isämme lapsia kuin voimme.

Jos meillä on erityisiä lahjoja, meidän tulee käyttää niitä palvellaksemme muita. Jumala siunaa meitä lahjoilla ja kyvyillä, jotta tekisimme toisten elämästä parempaa.

Meillä on tilaisuuksia palvella kirkossa. Yksi kirkon organisaation tarkoitus on antaa meille tilaisuuksia auttaa toisiamme. Kirkon jäsenet palvelevat tekemällä lähetystyötä, ottamalla vastaan johtotehtäviä, käymällä toisten kirkon jäsenten luona, opettamalla luokkia ja tekemällä muuta työtä kirkossa. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa ei ole ammattipapistoa, joten maallikkojäsenten täytyy toteuttaa kaikki kirkon toiminnat.

- Kuinka voimme antaa riittävästi aikaa perheellemme jopa monine tilaisuuksinemme palvella kirkossa ja yhteiskunnassa?

Jeesus Kristus on täydellinen esimerkki palvelemisesta

- Mitkä ovat pyhien kirjoitusten lempikertomuksiasi siitä, kuinka Vapahtaja näytti esimerkkiä palvelemisesta?

Vapahtaja antoi täydellisen esimerkin palvelemisesta. Hän selitti, että Hän ei tullut maan päälle palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä meidän puolestamme (ks. Matt. 20:28).

Jeesus Kristus rakastaa meitä kaikkia enemmän kuin voimme ymmärtää. Ollessaan maan päällä Hän palveli köyhiä, tietämättömiä, syntisiä ja halveksittuja. Hän opetti evankeliumia kaikille, jotka halusivat kuulla, ruokki nälkäisiä ihmisjoukkoja, jotka tulivat kuulemaan Häntä, paransi sairaita ja herätti kuolleita.

Hän on maailman Luoja ja Vapahtajamme, mutta teki silti monia nöyriä palvelutekoja. Juuri ennen ristiinnaulitsemistaan Hän kokoontui opetuslastensa kanssa. Opetettuaan heitä Hän otti pesuastian ja pellavaliinan ja pesi heidän jalkansa (ks. Joh. 13:4–10; ks. myös tässä luvussa olevaa kuvaa). Siihen aikaan vieraan jalkojen peseminen oli kunnianosoitus, ja sen teki tavallisesti palvelija. Jeesus teki sen esimerkkinä rakkaudesta ja palvelemisesta. Kun palvelemme auliisti muita rakkauden hengessä, meistä tulee enemmän Kristuksen kaltaisia.

- Mitä Vapahtajan esimerkki voi opettaa meille palvelemisesta?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Moosia 2 (kuningas Benjaminin saarna palvelemisesta)
- OL 81:5 (auta, nosta, vahvista)
- Kol. 3:23–24 (palvelkaa toisia niin kuin palvelisitte Herraa)
- Alma 17–18 (Ammon palveli kuningasta)
- Gal. 5:13 (rakastakaa ja palvelkaa toisianne)

Opettajalle: Kun lausumme todistuksemme Jeesuksesta Kristuksesta, syntyy Pyhän Hengen vaikutukselle suotuista ilmapiiri. Etsi valmistautuessasi ja opettaessasi usein tapoja todistaa Vapahtajasta ja kehota oppilaitasi tekemään samoin.



Herran terveyslaki

L u k u 29

Ruumiimme on Jumalan temppeli

Yksi suuri siunaus, jonka saimme tullessamme maan päälle, oli fyysinen ruumis. Tarvitsemme fyysisen ruumiin tullaksemme taivaallisen Isämme kaltaisiksi. Ruumiimme on niin tärkeä, että Herra kutsuu sitä Jumalan temppeliksi (ks. 1. Kor. 3:16–17; 6:19–20). Ruumiimme on pyhä.

Koska ruumiimme on tärkeä, taivaallinen Isämme haluaa meidän pitävän siitä hyvää huolta. Hän tietää, että voimme olla onnellisempia ja parempia ihmisiä, jos olemme terveitä. Pyhä Henki voi olla kanssamme, jos ruumiimme ja mielemme on puhdas. Isämme tietää, että meille tulee kiusauksia kohdella ruumistamme epäviisaasti tai nauttia vahingollisia aineita. Siitä syystä Hän on ilmoittanut meille, mitkä aineet ovat hyväksi terveydellemme ja mitkä aineet ovat vahingollisia. Suuri osa siitä tiedosta, jota Jumala on antanut meille hyvästä terveydestä, on Opin ja liittojen luvussa 89. Tätä ilmoitusta kutsutaan viisauden sanaksi.

Meidän täytyy noudattaa viisauden sanaa ollaksemme kelpollisia menemään temppeliin. Ellemme noudata viisauden sanaa, Herran Henki vetäytyy luotamme. Jos häpäisemme ”Jumalan temppelin” eli oman ruumiimme, vahingoitamme itseämme fyysisesti ja hengellisesti.

Meitä on kielletty nauttimasta tiettyjä aineita

- Mitä aineita Herra on kieltänyt meitä nauttimasta?

Herra käskää meitä olemaan käyttämättä viiniä ja väkijuomia, joilla tarkoitetaan alkoholipitoisia juomia. Ensimmäinen presidenttikunta on opettanut, että väkijuomat tuovat kotiin usein julmuutta, köyhyyttä, sairautta ja vitsauksia. Ne ovat usein syynä epärehellisyyteen,

siveyden menetykseen ja arvostelukyvyn menetykseen. Ne ovat kirous kaikille, jotka juovat. (Ks. ”Message of the First Presidency”, *Improvement Era*, marraskuu 1942, s. 686.) Odottavat äidit, jotka juovat, voivat aiheuttaa lapselleen fyysisiä ja henkisiä vaurioita. Ihmiset, jotka juovat alkoholia, aiheuttavat vuosittain monia auto-onnettomuuksia.

Herra on sanonut myös, että ”tupakka ei ole ruumista – – varten” (OL 89:8). Se on vahingollista ruumiillemme ja hengellemme. Emme saa polttaa savukkeita emmekä sikareja emmekä käyttäa nuuskaa. Tiedemiehet ovat osoittaneet, että tupakka aiheuttaa monia sairauksia ja voi vahingoittaa syntymätöntä lasta.

Herra on neuvonut meitä myös olemaan käyttämättä ”kuumia juomia” (OL 89:9). Kirkon johtajat ovat sanoneet, että tämä tarkoittaa kahvia ja teetä, jotka sisältävät vahingollisia aineita. Meidän tulee välttää kaikkia juomia, jotka sisältävät vahingollisia aineita.

Meidän ei pidä käyttää huumaavia aineita paitsi silloin kun ne ovat välttämättömiä lääkkeinä. Jotkin huumaavat aineet ovat vieläkin vahingollisempia kuin alkoholi ja tupakka (jotka nekin ovat huumaavia aineita). Niiden, jotka käyttävät väärin huumaavia aineita, pitää etsiä apua, rukoilla voimaa ja neuvotella piispansa kanssa, jotta he voivat tehdä täyden parannuksen ja tulla puhtaiksi.

Meidän tulee välttää kaikkea, minkä tiedämme olevan epäterveellistä. Emme saa käyttää mitään ainetta, joka aiheuttaa riippuvuutta. Meidän tulee välttää myös ylensyöntiä. Viisauden sana ei mainitse kaikkea, mitä tulee välttää, mutta se antaa meille suuntaviivat. Se on arvokas ajallinen laki. Se on myös suuri hengellinen laki. Elämällä viisauden sanan mukaan meistä tulee hengellisesti vahvempia. Puhdistamme ruumiimme niin, että Herran Henki voi asua meissä.

- Mitä sellaisia aineita, joita ei erikseen mainita viisauden sanassa, meidän tulee välttää?

Opettajalle: Luetteloiden kirjoittaminen voi herättää kiinnostusta ja auttaa oppijoita huomionsa keskittämisessä. Kun luokan tai perheen jäsenet keskustelevat aineista, joita Herra on kieltänyt meitä nauttimasta, voit halutessasi pyytää jotakuta kirjoittamaan heidän vastauksensa tauluun tai suureen paperiin. Voisit tehdä samoin, kun he keskustelevat asioista, jotka ovat terveellisiä.

Meille opetetaan, että tietyt aineet ovat meille hyväksi

- Minkä aineiden Herra sanoo viisauden sanan mukaan olevan vahingollisia?

Hedelmät, vihannekset ja terveelliset yrtit ovat meille hyväksi. Meidän tulee käyttää niitä viisaasti ja kiitollisuudella.

Myös lintujen ja muiden eläinten liha on annettu ravinnoksemme. Meidän tulee kuitenkin käyttää lihaa säästeliäästi (ks. OL 49:18; 89:12). Myös kala on terveellistä.

Vilja on meille hyväksi. Vehnä on erityisen terveellistä.

- Kuinka näiden aineiden käyttö on ollut sinulle siunaukseksi?

Työ, lepo ja liikunta ovat tärkeitä

- Miten työ, lepo ja liikunta liittyvät Herran terveyslakiin?

Opin ja liittojen luvun 89 lisäksi muissa pyhien kirjoitusten kohdissa kerrotaan, kuinka voimme pysyä terveenä. Niissä sanotaan, että meidän tulee lakata olemasta laiskoja, lakata nukkumasta pitempään kuin on tarpeellista, käydä vuoteeseen aikaisin, ettemme olisi väsyneitä, nousta varhain, jotta ruumiimme ja mieleemme olisivat virkistyneitä (ks. OL 88:124). Meille on sanottu myös: ”Kuutena päivänä tee työtä ja hoida kaikkia tehtäviäsi” (2. Moos. 20:9). Herra neuvoo meitä olemaan tekemättä työtä enempää kuin mihin meillä on voimia (ks. OL 10:4).

Eräs myöhempien aikojen profeetta on sanonut, että meidän tulee pitää ruumiimme terveenä. Hän on neuvonut: ”Terveellinen ruoka, säännöllinen liikunta ja sopiva määrä unta ovat välttämättömiä, jotta ruumis olisi vahva, samoin kuin jatkuva pyhien kirjoitusten tutkiminen ja rukous vahvistavat mieltä ja henkeä” (Thomas S. Monson, ”Että saisimme koskettaa taivasta”, *Valkeus*, tammikuu 1991, s. 44).

Siunauksia, joita meille on luvattu Herran terveyslain mukaan elämisestä

- Mitä siunauksia saamme noudattamalla viisauden sanaa?

Taivaallinen Isämme on antanut meille terveyslakeja opettaakseen meitä huolehtimaan ruumiistamme. Pyhät kirjoitukset sanovat

Jumalan laeista: ”Mitään ajallista käskyä minä en – – antanut, sillä minun käskyni ovat hengellisiä” (OL 29:35). Se merkitsee sitä, että Hänen käskynsä, jotka koskevat fyysisistä tilaamme, ovat hengelliseksi hyödyksemme.

Kun pidämme Herran terveyslain ja olemme kuuliaiset Hänen muille käskyilleen, Herra lupaa siunata meitä fyysisesti ja hengellisesti.

Fyysisesti meille on luvattu hyvää terveyttä. Tämän hyvän terveyden ansiosta me juoksemme emmekä uuvu ja vaellamme emmekä väsy (ks. OL 89:20). Se on suuri siunaus, mutta Hänen lupaa-mansa hengelliset siunaukset ovat vielä suurempia kuin fyysiset siunaukset.

Herra lupaa, että me löydämme ”viisautta ja suuria tiedon aarteita, tosiaankin salattuja aarteita” (OL 89:19). Ilmoituksen kautta Pyhä Henki opettaa tärkeitä totuuksia. Presidentti Boyd K. Packer on opettanut: ”Meidän fyysinen ruumiimme on mieleemme työväline. Ihmeellisessä ilmoituksessa, viisauden sanassa, sanotaan, miten me voimme pitää ruumiimme vapaana epäpuhtauksista, jotka saattavat tylsistyttää tai jopa tuhota herkät fyysiset aistit, joita tarvitaan hengelliseen viestintään. Viisauden sana on avain henkilökohtaiseen ilmoitukseen.” (”Ilmoitus muuttuvassa maailmassa”, *Valkeus*, tammi 1990, s. 13.)

Herra lupaa myös, että tuhon enkeli on kulkeva meidän ohitsemme. Presidentti Heber J. Grant on sanonut: ”Jos te ja minä haluamme siunaukseksemme elämää, terveyttä, ruumiin ja mielen voimaa, jos me haluamme tuhon enkelin kulkevan meidän ohitsemme kuten hän kulki Israelin lasten ohitse, niin meidän on elettävä viisauden sanan mukaan. Silloin Jumala on sidottu, ja me saamme siunauksia.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Heber J. Grant*, 2003, s. 200.)

- Kuinka me voimme auttaa lapsia ja nuoria ymmärtämään viisauden sanan iankaikkisen merkityksen?
- Mitä voimme tehdä auttaaksemme perheenjäseniä tai ystäviä, joilla on vaikeuksia noudattaa viisauden sanaa?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Tuom. 13:13–14; Sananl. 20:1; Jes. 5:11–12; Dan. 1 (välttää paihdyttäviä juomia)
- OL 59:16–20 (maan antimet ihmisen hyödyksi)
- Sananl. 23:20–21 (varoitus juoppoudesta ja ylensyömisestä)
- OL 136:24 (lakatkaa juomasta itseänne juovuksiin)



Rakkaus

L u k u 3 0

Mitä on rakkaus?

- Kuinka määrittelisit rakkauden?

Vapahtajan elämä kuvastaa Hänen puhdasta rakkauttaan kaikkia ihmisiä kohtaan. Hän antoi jopa henkensä meidän puolestamme. Hän on käskenyt meitä rakastamaan toisiamme niin kuin Hän rakastaa meitä. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan, että rakkaus tulee puhtaasta sydäimestä (ks. 1. Tim. 1:5). Meillä on puhdasta rakkautta silloin kun sydämeistämme osoitamme aitoa huolenpitoa ja myötätuntoa kaikkia veljiämme ja sisariamme kohtaan.

Rakkaus on suurin kaikista hyveistä

Profeetta Mormon sanoo: ”Pitäkää sen vuoksi kiinni rakkaudesta, joka on suurin kaikista, sillä kaiken täytyy kadota – mutta aito rakkaus on Kristuksen puhdasta rakkautta, ja se kestää ikuisesti” (Moroni 7:46–47; ks. myös 1. Kor. 13; 2. Nefi 26:30; Moroni 7:44–45, 48).

Vapahtaja antoi meille elämällään esimerkin, jota meidän tulee seurata. Hän oli Jumalan Poika. Hänen rakkautensa oli täydellistä, ja Hän näytti meille, kuinka rakastaa. Omalla esimerkillään Hän osoitti meille, että lähimmäistemme hengelliset ja fyysiset tarpeet ovat yhtä tärkeitä kuin omat tarpeemme. Ennen kuin Hän antoi henkensä meidän edestämme, Hän sanoi:

”Minun käskyini on tämä: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä.

Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta.” (Joh. 15:12–13.)

Puhuessaan Herralle Moroni sanoi:

”Minä muistan sinun sanoneen, että sinä olet rakastanut maailmaa, jopa niin että olet antanut henkesi maailman edestä – –.

Ja nyt minä tiedän, että tämä rakkaus, jota sinulla on ollut ihmislapsia kohtaan, on aitoa rakkautta; ellei siis ihmisillä ole rakkautta, he eivät voi periä sitä sijaa, jonka sinä olet valmistanut Isäsi huoneisiin.” (Et. 12:33–34.)

Meidän ei ehkä tarvitse antaa henkeämme kuten Vapahtaja antoi. Mutta meillä voi olla rakkautta, jos teemme Hänestä elämämme keskipisteen ja noudatamme Hänen esimerkkiään ja opetuksiaan. Vapahtajan tavoin mekin voimme olla siunaukseksi veljiemme ja sisartemme elämässä täällä maan päällä.

- Miksi rakkaus on suurin kaikista hyveistä?

Rakkauteen kuuluu antaminen sairaille, kärsiville ja köyhille

Vapahtaja esitti monia opetuksia kertomusten tai vertausten muodossa. Vertaus laupiaasta samarialaisesta opettaa, että meidän täytyy antaa puutteenalaisille riippumatta siitä, ovatko he ystäviämme vai eivät (ks. Luuk. 10:30–37; ks. myös James E. Talmage, *Jeesus Kristus*, 1982, s. 300–302). Vertauksessa Vapahtaja sanoi, että eräs mies matkusti toiseen kaupunkiin. Matkalla rosvot hyökkäsivät hänen kimpuunsa. He varastivat hänen vaatteensa ja rahansa ja löivät häntä jättäen hänet henkiihieveriin. Paikalle tuli pappi, joka näki hänet ja kulki hänen ohitse. Sitten kulki ohi leeviläinen temppeleipalvelija, katsoi häntä ja jatkoi matkaansa. Paikalle tuli kuitenkin samarialainen, jota juutalaiset halveksivat, ja kun hän näki miehen, hän tunsu myötätuntoa (ks. tässä luvussa olevaa kuvaa). Laupias samarialainen polvistui hänen viereensä, sitoi hänen haavansa ja vei hänet aasin selässä majataloon. Hän maksoi majatalon isännälle, jotta tämä hoitaisi miestä, kunnes mies tervehtyisi.

Jeesus opetti, että meidän tulee antaa ruokaa nälkäisille, asunto kodittomille ja vaatteita köyhille. Kun käymme katsomassa sairaita ja vankeudessa olevia, on kuin tekisimme sen Hänelle. Hän lupaa, että kun teemme sen, tulemme perimään Hänen valtakuntansa. (Ks. Matt. 25:34–46.)

Meidän ei pidä yrittää päätellä, onko joku todella ansainnut apumme vai ei (ks. Moosia 4:16–24). Jos olemme ensiksi huolehtineet oman perheemme tarpeista, meidän tulee sen jälkeen auttaa

kaikkia, jotka tarvitsevat apua. Tällä tavoin olemme kuten taivaallinen Isämme, joka lähettää sateen niin hurskaille kuin jumalattomilekin (ks. Matt. 5:44–45).

Presidentti Thomas S. Monson on muistuttanut meitä siitä, että on ihmisiä, jotka tarvitsevat muutakin kuin aineellista apua:

”Esittäkäämme itsellemme seuraavat kysymykset: ”Tänään olenko hyvää mä tehnyt lain? Ketään toimissaan auttanut?” [*MAP-lauluja*, 144.] Mikä onnen kaava! Mikä resepti tyytyväisyyteen, sisäiseen rauhaan – herättää innoitettua kiitollisuutta toisessa ihmisessä.

Mahdollisuutemme tehdä jotakin muiden hyväksi ovat todellakin rajattomat, mutta ne ovat myös katoavaisia. On sydämiä, joita voi ilahduttaa. On ystävällisiä sanoja, joita voi sanoa. On lahjoja, joita voi antaa. On tekoja, joita voi tehdä. On sieluja, joita voi pelastaa.” (Ks. ”Nyt on aika”, *Liahona*, tammikuu 2002, s. 69.)

- Miten kuvailisit niitä, jotka vertauksessa laupiaasta samarialaisesta menivät loukkaantuneen miehen ohitse? Kuinka kuvailisit samarialaista? Millä tavoin voimme soveltaa tämän vertauksen sanomaa elämäämme?

Rakkaus tulee sydäimestä

- Miten voimme rakastaa ihmisiä huolimatta heidän synneistään ja virheistään?

Vaikka antaisimmekin tarvitseville, niin ellemme tunne myötätuntoa heitä kohtaan, meillä ei ole rakkautta (ks. 1. Joh. 3:16–17). Apostoli Paavali opetti, että kun meillä on rakkautta, sydämemme on täynnä hyviä tunteita kaikkia ihmisiä kohtaan. Olemme kärsivällisiä ja lempeitä. Emme ole pöyhkeitä, ylpeitä, itsekkäitä emmekä töykeitä. Kun meillä on rakkautta, emme muistele sitä pahaa, jota muut ovat tehneet, emmekä iloitse siitä. Emme myöskään tee hyvää vain siitä syystä, että siitä on meille etua. Sen sijaan iloitsemme niiden kanssa, jotka elävät totuuden mukaan. Kun meillä on rakkautta, olemme uskollisia, uskomme muista ihmisistä parasta ja olemme heille ystävällisiä. Pyhissä kirjoituksissa opetetaan, että ”rakkaus ei koskaan katoa”. (Ks. 1. Kor. 13:4–8.)

Vapahtaja oli esimerkkinne siitä, mitä meidän tulee tuntea muita kohtaan ja miten kohdella heitä. Hän vihasi syntiä, mutta Hän rakasti syntisiä heidän synneistään huolimatta. Hän tunsu myötätuntoa lapsia, vanhuksia, köyhiä ja puutteenalaisia kohtaan. Hänellä oli niin paljon rakkautta, että Hän saattoi rukoilla taivaallista Isäämme antamaan anteeksi niille sotilaille, jotka löivät naulat Hänen käsiinsä ja jalkoihinsa (ks. Luuk. 23:34). Hän opetti, että ellemme anna anteeksi muille, taivaallinen Isämme ei anna meille anteeksi (ks. Matt. 18:33–35). Hän sanoi: ”Minä sanon teille: rakastakaa vihamiehiänne ja rukoilkaa vainoojienne puolesta. – Jos te rakastatte niitä, jotka rakastavat teitä, minkä palkan te siitä ansaitsette?” (Matt. 5:44, 46.) Meidän täytyy oppia tuntemaan muita kohtaan samoin kuin Jeesus tunsu.

Rakkauden hyveen omaksuminen

- Kuinka meistä voi tulla rakastavampia?

Yksi tapa, jolla voimme tulla rakastavammiksi, on tutkia Jeesusken Kristuksen elämää ja pitää Hänen käskynsä. Voimme tutkia, mitä Hän teki tietyissä tilanteissa, ja tehdä samoin ollessamme samanlaisissa tilanteissa.

Toiseksi, kun meillä on epäystävällisiä tunteita, voimme rukoilla enemmän rakkautta. Mormon kehottaa meitä: ”Rukoilkaa siis – Isää koko sydämen voimalla, että täytyisitte tällä rakkaudella, jonka hän on suonut kaikille Poikansa Jeesusken Kristuksen tosi seuraajille” (Moroni 7:48).

Kolmanneksi, voimme opetella rakastamaan itseämme, mikä tarkoittaa sitä, että me ymmärrämme todellisen arvomme taivaallisen Isämme lapsina. Vapahtaja opetti, että meidän täytyy rakastaa muita *niin kuin itseämme* (ks. Matt. 22:39). Voidaksemme rakastaa itseämme meidän täytyy kunnioittaa itseämme ja uskoa itseemme.

Opettajalle: Otsikon ”Rakkauden hyveen omaksuminen” jokaisessa neljässä ensimmäisessä kappaleessa opetetaan yksi tapa, jolla meistä voi tulla rakastavampia. Jos luokassa on tilaa pienryhmäkeskusteluihin, voit halutessasi jakaa luokan jäsenet neljän hengen ryhmiin. Anna kunkin ryhmän kullekin jäsenelle tutkittavaksi yksi neljästä kappaleesta. Kehota osallistujia tutkimaan saamaansa kappaletta itseksään. Pyydä heitä ajattelemaan tunteidensa ihmisten tai pyhien kirjoitusten ihmisten elämästä esimerkkejä, jotka kuvaavat tätä tapaa tulla rakastavaksi. Pyydä heitä sitten kertomaan esimerkeistään toisilleen ryhmissään.

Se merkitsee sitä, että meidän täytyy olla kuuliaisia evankeliumin periaatteille. Meidän täytyy tehdä parannus kaikista vääristä teoista. Meidän täytyy antaa itsellemme anteeksi, kun olemme tehneet parannuksen. Voimme oppia rakastamaan itseämme enemmän silloin, kun tunnemme syvää, lohdullista varmuutta siitä, että Vapahtaja todella rakastaa meitä.

Neljänneksi, voimme välttää ajattelemasta, että olemme parempia kuin muut ihmiset. Voimme suhtautua kärsivällisesti heidän virheisiinsä. Joseph Smith on sanonut: ”Mitä lähemmäksi pääsemme taivaallista Isäämme, sitä taipuvaisemmat olemme suhtautumaan myötätuntoisesti hukkuviin sieluihin; meistä tuntuu, että haluamme nostaa heidät harteillemme ja heittää heidän syntinsä selkämme taakse” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 448).

Mormonin kirjassa kerrotaan Enosista, nuoresta miehestä, joka halusi tietää, että hänen syntinsä olivat anteeksiannettut. Hän kertoo:

”Ja minun sielullani oli nälkä; ja minä polvistuin maahan Luojaani eteen, ja minä huusin hänen puoleensa voimallisessa rukouksessa ja anomisessa oman sieluni puolesta; ja kaiken päivää minä huusin hänen puoleensa; niin, ja kun yö tuli, minä yhä korotin korkealle ääneni, niin että se yliti taivaisiin.

Ja minulle tuli ääni sanoen: Enos, sinun syntisi on annettu sinulle anteeksi, ja sinä olet oleva siunattu.” (En. 4–5.)

Herra selitti Enosille, että koska hän uskoi Kristukseen, hänen syntinsä oli annettu anteeksi. Kun Enos kuuli nämä sanat, hän ei enää ollut huolissaan itsestään. Hän tiesi, että Herra rakasti häntä ja siunaisi häntä. Sen sijaan hän alkoi tuntea huolta ystäviensä ja sukulaistensa, nefiläisten, hyvinvoinnista. Hän vuodatti koko sielunsa Jumalan eteen heidän puolestaan. Herra vastasi ja sanoi, että heitä siunattaisiin sen uskollisuuden mukaan, jota he osoittaisivat niiden käskyjen pitamisessä, jotka heille jo oli annettu. Näiden sanojen jälkeen Enosin rakkaus lisääntyi vielä entisestään, ja hän rukoili monta kertaa kamppaillen kauan lamanilaisten puolesta, jotka olivat nefiläisten vihollisia. Herra antoi hänelle hänen toiveidensa

mukaan, ja hän vietti lopun elämänsä yrittäen pelastaa nefiläisten ja lamanilaisten sieluja. (Ks. En. 6–26.)

Enos oli niin kiitollinen Herran rakkaudesta ja anteeksiantamuksesta, että hän halusi käyttää lopun elämänsä auttaakseen muita saamaan tämän saman lahjan. Enos oli todellakin alkanut tuntea rakkautta. Mekin voimme alkaa tuntea sitä. Itse asiassa meidän täytyy alkaa tuntea sitä, jotta voisimme periä sen sijan, joka on meille valmistettuna Isämme valtakunnassa.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Kol. 3:12–14 (rakkaus tekee kaiken täydelliseksi)
- Alma 34:28–29 (rukouksemme ovat turhia, ellemme toimi rakastavasti)
- 1. Kor. 12:29–13:3 (rakkauden määritelmä)
- OL 121:45–46 (olkaamme täynnä rakkautta kaikkia ihmisiä kohtaan)

Rehellisyys

L u k u 31

Rehellisyys on yksi pelastuksen periaate

- Millainen yhteiskunta olisi, jos kaikki olisivat täysin rehellisiä?

Uskonkappaleessa 13 sanotaan: ”Me uskomme, että tulee olla vilpittömän.” Mormonin kirjassa kerrotaan ihmisryhmästä, joka ”oli myös tunnettu palavuudestaan Jumalaa kohtaan sekä ihmisiä kohtaan, sillä se oli täysin rehellinen ja oikeamielinen kaikessa; ja se oli luja uskossa Kristukseen loppuun asti” (Alma 27:27). Sekä lähimmäiset että Jumala panivat nämä ihmiset merkille heidän rehellisyytensä tähden. On tärkeitä tulla tietämään, mitä rehellisyys on, kuinka joudumme kiusaukseen olla epärehellisiä ja kuinka voimme voittaa tämän kiusauksen.

Täydellinen rehellisyys on pelastuksellemme välttämätöntä.

Presidentti Brigham Young on sanonut: ”Jos me hyväksymme pelastuksen niillä ehdoilla, joilla se meille tarjotaan, meidän on oltava rehelliset jokaisessa ajatuksessamme, mielteissämme, mietiskelyssämme, ystäväpiirissämme, sopimuksissamme, julistuksissamme ja jokaisessa elämämme toimessa” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young, 1997, s. 293*).

Jumala on rehellinen ja oikeudenmukainen kaikessa (ks. Alma 7:20). Meidänkin täytyy olla rehellisiä kaikessa tullaksemme Hänen kaltaisikseen. Jeredin veli on todistanut: ”Kyllä, Herra, minä tiedän, että – – sinä olet totuuden Jumala etkä voi valehdella” (Et. 3:12). Paholainen sitä vastoin on valehtelija. Itse asiassa hän on valheiden isä (ks. 2. Nefi 9:9). ”Niistä, jotka valitsevat pettämisen ja valehtelun ja juonittelun ja väärentelyn, tulee hänen orjiaan” (Mark E. Petersen, ”Rehellisyys – pelastuksen periaate”, *Konferenssiraportit 1970–1972, s. 157*).



Rehelliset ihmiset rakastavat totuutta ja oikeutta. He ovat rehellisiä sanoissaan ja teoissaan. He eivät valehtele, varasta eivätkä petä.

Valehteleväminen on epärehellistä

Valehteleväminen on tarkoituksellista toisten harhauttamista. Valheellisesti todistaminen on yksi valehtelevämisestä. Herra antoi Israelin lapsille tämän käskyn: ”Älä todista valheellisesti toista ihmistä vastaan” (2. Moos. 20:16). Myös Jeesus opetti tätä maan päällä ollessaan (ks. Matt. 19:18). On olemassa monia muitakin tapoja valehdella. Kun puhumme sellaista, mikä ei ole totta, syyllistymme valehtelevämiseen. Voimme myös harhauttaa tarkoituksellisesti muita jollakin eleellä tai ilmeellä, vaikenemalla tai kertomalla vain osan totuutta. Aina kun johdatamme jollakin tavoin ihmisiä uskomaan sellaista, mikä ei ole totta, olemme epärehellisiä.

Herra ei ole mieltynyt sellaiseen epärehellisyyteen, ja me joudumme tilille valheistamme. Saatana haluaa meidän uskovan, ettei valehtelevämisessä ole mitään pahaa. Hän sanoo: ”Niin, valehdelkaa vähäsen – – ei tässä ole mitään pahaa” (2. Nefi 28:8). Saatana kehottaa meitä puolustelemaan itsellemme valheitamme. Rehellinen ihminen tunnistaa Saatanan houkutukset ja kertoo koko totuuden, vaikka se tuntuisi olevan hänelle epäedullista.

Varastaminen on epärehellistä

Jeesus on opettanut: ”Älä varasta” (Matt. 19:18). Varastaminen on sitä, että otamme jotakin sellaista, mikä ei kuulu meille. Kun otamme ilman lupaa sellaista, mikä kuuluu jollekulle toiselle tai jollekin yritykselle tai yhteiskunnalle, me varastamme. Tavaroiden tai tarvikkeiden ottaminen työnantajalta on varastamista. Musiikin, elokuvien, kuvien tai kirjoitetun tekstin kopioiminen ilman tekijänoikeuksien haltijan lupaa on epärehellistä ja siis varastamista. Jos otamme vastaan enemmän vaihtorahaa tai tavaraa kuin mei-

Opettajalle: Tässä luvussa on kolme osiota, joissa kuvaillaan epärehellisyyden muotoja: valehtelevämisestä, varastamisesta ja petämisestä. Voit halutessasi jakaa luokan tai perheen jäsenet kolmeen ryhmään. Anna kullekin ryhmälle yksi näistä kolmesta osiosta. Pyydä kunkin ryhmän jäseniä lukemaan ääneti saamansa osio ja miettimään osiossa kuvattuja epärehellisyyden muotoja. Keskustelkaa sitten osioista koko luokka tai perhe yhdessä. Kysy, kuinka me voimme olla rehellisiä kussakin kuvatussa tilanteessa.

dän pitäisi saada, olemme epärehellisiä. Jos otamme mitä tahansa enemmän kuin sen, mikä meille kuuluu, se on varastamista.

Pettäminen on epärehellistä

Petämme, kun annamme vähemmän kuin olemme velkaa tai kun saamme jotakin, jota emme ole ansainneet. Jotkut työntekijät pettävät työnantajaansa siten, etteivät tee täysiä työpäiviä mutta ottavat kuitenkin vastaan täyden palkan. Jotkut työnantajat eivät ole rehellisiä työntekijöitään kohtaan. He maksavat näille vähemmän kuin kuuluisi. Saatana sanoo: ”Käyttäkää toista hyväksenne hänen sanojensa tähden, kaivakaa kuoppa lähimmäisellenne” (2. Nefi 28:8). Se, että käyttää toista hyväksi, on yksi epärehellisyiden muoto. Huonon palvelun tai tuotteen tarjoaminen on pettämistä.

Emme saa puolustella epärehellisyyttämme

- Mitä meille tapahtuu hengellisesti, kun puolustelemme epärehellisyyttämme?

Ihmiset puolustelevat epärehellisyyttä monin tavoin. Ihmiset valehtelevat suojellakseen itseään ja saadakseen muut ajattelemaan heistä hyvää. Jotkut puolustelevat varastamista ajatellen, että he ansaitsevat saada sen, mitä ottivat, tai että he aikovat palauttaa sen tai että he tarvitsevat sitä enemmän kuin omistaja. Jotkut huijaavat saadakseen parempia arvosanoja koulussa tai siksi että ”kaikki muutkin tekevät niin” tai kostaakseen.

Näitä ja monia muita verukkeita esitetään syinä epärehellisyteen. Herralle ei ole olemassa hyväksyttäviä syitä. Puolustellessamme itseämme petämme itseämme, ja Jumalan Henki lakkaa olemasta kanssamme. Meistä tulee yhä jumalattomampia.

Voimme olla täysin rehellisiä

- Mitä merkitsee olla täysin rehellinen?

Voidaksemme tulla täysin rehellisiksi meidän täytyy tarkastella huolellisesti elämäämme. Jos on asioita, joissa olemme vähimmänsäkään määrin epärehellisiä, meidän tulee tehdä välittömästi parannus niistä.

Kun olemme täysin rehellisiä, meitä ei voi lahjoa. Olemme uskollisia jokaiselle luottamustehtävälle, velvollisuudelle, sopimukselle tai liitolle, vaikka se maksaisi meille rahamme, ystävämme tai henkemme. Sitten voimme kohdata Herran, itsemme ja muut tuntematta häpeää. Presidentti Joseph F. Smith on neuvonut: ”Eläköön jokainen niin, että hänen luonteensa kestää ankarimmankin arvostelun ja että sitä voidaan tarkastella kuin avointa kirjaa, niin ettei hänellä ole mitään salattavaa eikä hävettävää” (*Evankeliumin oppi*, 1980, s. 241).

- Millä tavoin rehellisyytemme tai epärehellisyytemme vaikuttaa siihen, mitä ajattelemme itsestämme?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- OL 50:17 (puhukaa vain totuuden Hengessä)
- OL 76:103–106 (valehtelijoiden kohtalo)
- OL 42:27 (käsky olla puhumatta pahaa lähimmäisistä)
- 2. Moos. 20:15–16 (käsky olla varastamatta ja todistamatta valheellisesti)
- OL 42:20, 84–85; 59:6 (varastaminen kielletty)
- OL 3:2 (Jumala on rehellinen)
- OL 10:25–28 (Saatana pettää)



Kymmenykset ja lahjoitukset

L u k u 3 2

Kymmenysten ja lahjoitusten maksaminen

- Kuinka halukkuutemme maksaa kymmenyksiä ja lahjoituksia osoittaa kiitollisuutta taivaalliselle Isällemme kaikista Hänen meille suomistaan siunauksista?

Meille on annettu käskyjä, jotka auttavat meitä valmistautumaan kaikin tavoin elämään taivaallisen Isämme edessä. Hän on antanut meille keinon kiittää Häntä siunauksistamme. Vapaaehtoinen kymmenysten ja muiden lahjoitusten maksaminen on yksi tapa, jolla kiitämme Häntä. Kun maksamme nämä lahjoitukset, osoitamme Vapahtajalle, että rakastamme Häntä ja haluamme olla kuuliaiset Hänen neuvoilleen.

- Millä tavoin kymmenysten ja lahjoitusten maksaminen auttaa meitä kiittämään taivaallista Isäämme?

Kymmenysten lain noudattaminen

- Mitä tarkoitetaan rehellisillä kymmenyksillä?

Abraham ja Jaakob noudattivat entisaikoina käskyä maksaa kymmenesosan tuloistaan kymmenyksinä (ks. Hepr. 7:1–10; 1. Moos. 14:19–20; 28:20–22).

Nykyaikana profeetta Joseph Smith rukoili: ”Oi Herra, osoita palvelijallesi, kuinka paljon sinä vaadit kansasi omaisuudesta kymmenyksinä” (OL 119, johdanto). Herra vastasi: ”Ja tämä olkoon kansani kymmenysten alku. Ja sen jälkeen ne, jotka ovat siten maksaneet

Opettajalle: Käytä osion alussa olevia kysymyksiä keskustelun herättämiseksi ja saadaksesi luokan tai perheen jäsenet etsimään lisää tietoa tekstistä. Käytä osion lopussa olevia kysymyksiä auttaaksesi luokan tai perheen jäseniä pohtimaan lukemansa tarkoitusta, keskustelemaan siitä ja soveltamaan sitä elämäänsä.

kymmenykset, maksakoot yhden kymmenesosan kaikista tuloistaan vuosittain; ja tämä olkoon pysyvä laki heille ikuisesti.” (OL 119:3–4.)

Kun maksamme kymmenykset, osoitamme uskollisuutemme Herralle. Opetamme myös lapsillemme tämän lain arvon. He haluavat seurata esimerkkiämme ja maksaa kymmenykset kaikista rahoista, jotka he ansaitsevat.

- Millä tavoin kymmenykset on enemmän uskon kuin rahankäytön periaate?
- Mitä vanhemmat voivat tehdä opettaakseen lapsensa maksamaan kymmenykset ja ymmärtämään niiden tärkeyden?

Meidän tulee antaa mielellämme

- Miksi asenteemme kymmenyksiä maksaessamme on tärkeä?

On tärkeätä antaa mielellään. ”Kun joku maksaa kymmenyksensä iloitsematta, hän menettää osan siunauksesta. Hänen pitää oppia antamaan iloisella mielellä, vapaaehtoisesti ja riemuiten, niin hänen lahjansa siunataan.” (Stephen L Richards, *Kymmenysten laki*, lehtinen, 1984, s. 9.)

Apostoli Paavali on opettanut, että yhtä tärkeää kuin se, mitä annamme, on se, kuinka annamme. Hän on sanonut: ”Kukin antakoon sen mukaan kuin on mielessään päättänyt, ei vastahakoisesti eikä pakosta, sillä iloista antajaa Jumala rakastaa” (2. Kor. 9:7).

- Millainen on mielestäsi ”iloinen antaja”?

Kymmenykset ja muut lahjoitukset

- Millä tavoin kirkko käyttää kymmenysvaroja ja muita lahjoituksia?

Me kirkon jäsenet annamme kymmenykset ja muut lahjoitukset Herralle.

Kymmenykset

Kirkko käyttää kymmenyksiä moniin tarkoituksiin. Tällaisia tarkoituksia ovat muiden muassa

1. temppelien, seurakuntakeskusten ja muiden rakennusten rakentaminen, kunnossapito ja käyttäminen

2. vaarnojen, seurakuntien ja muiden kirkon yksikköjen toiminnan rahoittaminen (Nämä yksiköt käyttävät varoja toteuttaakseen kirkon ohjelmia, joihin sisältyvät evankeliumin opettaminen ja yhteisten toimintojen järjestäminen.)
3. lähetystyöohjelmassa auttaminen
4. nuorten koulutus kirkon kouluissa, seminaareissa ja instituuteissa
5. opetusaineiston painaminen ja jakelu
6. sukututkimus- ja temppelityössä auttaminen.

Muut lahjoitukset

Paastouhrit. Kirkon jäsenet paastoavat kuukausittain olemalla syömättä ja juomatta kahden perättäisen aterian ajan. He lahjoittavat rahaa vähintään sen verran kuin he olisivat käyttäneet aterioihin. He voivat antaa niin anteliaasti kuin kykenevät. Tätä lahjoitusta kutsutaan paastouhriksi. Piispat käyttävät näitä paastouhreja hankkiakseen ruokaa, majoituksen, vaatteita ja terveydenhoitoa tarvitseville. (Ks. luku 25 tässä kirjassa.)

Osa paastopäivää on se, että jäsenet osallistuvat kokoukseen, jota kutsutaan paasto- ja todistuskokoukseksi ja jossa he kertovat toisilleen todistuksestaan Kristuksesta ja Hänen evankeliumistaan.

Muut lahjoitukset. Kirkon jäsenet voivat tehdä lahjoituksia muuhunkin kirkon työhön, kuten lähetystyöhön, jatkuvaan koulutusrahastoon, temppelien rakentamiseen ja humanitaariseen apuun.

Palveleminen. Jäsenet antavat myös aikaansa, taitojaan ja tavaroitaan muiden auttamiseksi. Tällainen palveleminen tekee kirkolle mahdolliseksi auttaa apua tarvitsevia jäseniä ja kirkkoon kuulumattomia kaikkialla maailmassa – paikallisesti, kansallisesti ja kansainvälisesti – varsinkin katastrofitilanteissa.

Saamme siunauksia antaessamme kymmenyksiä ja lahjoituksia

Herra on luvannut siunata meitä, jos maksamme uskollisesti kymmenyksemme ja lahjoituksemme. Hän on sanonut: ”Tuokaa täydet

kymmenykset aarekammioon, jotta temppelissäni olisi ruokaa. Koetelkaa minua tällä tavalla – –. Silloin saatte nähdä, että minä avaam taivaan ikkunat ja vuodatan teille sateen runsaan siunauksen.” (Mal. 3:10.)

Myöhempien aikojen ilmoituksessa kerrotaan eräästä toisesta siunauksesta niille, jotka maksavat kymmenyksensä: ”Totisesti se on uhripäivä ja minun kansani kymmenysten päivä; sillä se, joka maksaa kymmenykset, ei pala hänen tulemisessaan” (OL 64:23).

Meille luvatut siunaukset ovat sekä aineellisia että hengellisiä. Jos annamme mielellämme, taivaallinen Isä pitää huolta jokapäiväisistä tarpeistamme ja antaa ruoan, vaatteet ja asunnon. Puhuessaan myöhempien aikojen pyhille Filippiineillä presidentti Gordon B. Hinckley sanoi, että jos ihmiset ”ottavat vastaan evankeliumin ja elävät sen mukaan, maksavat kymmenyksensä ja antimensa, vaikka ne olisivat niukkojakin, Herra pitää muinoin antamansa lupauksen heidän hyväkseen, ja heillä on oleva riisiä kulhoissa ja vaatteet päällään ja katto päänsä päällä. En näe mitään muuta ratkaisua. He tarvitsevat voimaa, joka on suurempi kuin mikään maallinen voima ja joka nostaa heitä ja auttaa heitä.” (”Elävän profeetan sanoja”, *Valkeus*, kesäkuu 1997, s. 33.) Herra auttaa meitä myös kasvamaan ”Jumalan tuntemisessa, todistuksessa, voimassa elää evankeliumin mukaan ja innoittaa perhettämme tekemään samoin” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Heber J. Grant*, 2003, s. 130).

Ne, jotka maksavat kymmenyksensä ja uhrinsa, saavat suuria siunauksia. Heillä on hyvä tunne siitä, että he auttavat rakentamaan Jumalan valtakuntaa maan päälle.

- Mitä siunauksia sinä, perheesi jäsenet tai ystäväsi olette saaneet maksamalla kymmenyksiä ja muita uhreja?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- OL 119:1–4 (kymmenysten laki)
- 1. Moos. 14:18–20; Alma 13:13–16 (Abraham maksoi kymmenykset)

Lähetystyo

L u k u 33

Herran kirkko on lähetystyökirkko

- Millä tavoin lähetystyo on osa Jumalan lapsiaan varten laatimaa suunnitelmaa?

Herra ilmoitti evankeliumin suunnitelman Aadamille: ”Ja näin evankeliumia alettiin saarnata alusta asti” (Moos. 5:58). Myöhemmin Aadamın vanhurskaat perilliset lähetettiin saarnaamaan evankeliumia: ”He – – kutsuivat kaikkia ihmisiä kaikkialla parannukseen; ja ihmislapsille opetettiin uskoa” (Moos. 6:23).

Kaikki profeetat ovat olleet lähetystyösaarnaajia. Jokainen sai omana aikanaan käskyn saarnata evankeliumin sanomaa. Aina kun pappeus on ollut maan päällä, Herra on tarvinnut lähetystyösaarnaajia saarnaamaan evankeliumin iankaikkisia periaatteita Hänen lapsilleen.

Herran kirkko on aina ollut lähetystyökirkko. Eläessään maan päällä Vapahtaja asetti apostolit ja seitsenkymmenet ja antoi heille valtuuden ja velvollisuuden saarnata evankeliumia. He saarnasivat suurimmaksi osaksi omalle kansalleen, juutalaisille (ks. Matt. 10:5–6). Ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus lähetti apostolit saarnaamaan evankeliumia pakanoille. Hän antoi apostoleille käskyn: ”Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille” (Mark. 16:15).

Apostoli Paavali oli suuri lähetystyösaarnaaja, joka lähetettiin pakanoiden luo. Käännyttyään kirkkoon hän käytti lopun elämänsä evankeliumin saarnaamiseen pakanoille. Lähetystyönsä aikana häntä milloin ruoskittiin, milloin kivitettiin tai hänet pantiin vankilaan. Silti hän jatkoi evankeliumin saarnaamista (ks. Ap. t. 23:10–12; 26).

Opettajalle: Evankeliumin periaatteista saatujen kokemusten kertominen voi luoda ilmi-piirin, joka on otollinen Hengen vaikutukselle. Voit halutessasi pyytää etukäteen muutamaa luokan tai perheen jäsentä valmistautumaan siihen, että he kertovat kokemuksista, jotka ovat heille merkityksellisiä ja jotka voivat auttaa muita.



Lähetystyö alkoi jälleen, kun Herran kirkko palautettiin profeetta Joseph Smithin kautta. Tänä aikana apostoleille ja seitsenkymmeneille on annettu päävastuu evankeliumin saarnaamisesta ja siitä huolehtimisesta, että sitä saarnataan kaikkialla maailmassa. Herra sanoi Joseph Smithille: ”[Julista] minun evankeliumiani maasta maahan ja kaupungista kaupunkiin – –. Todista joka paikassa, kaikille ihmisille.” (OL 66:5, 7.) Kesäkuussa 1830 Samuel Harrison Smith, profeetan veli, aloitti kirkon ensimmäisen lähetysmatkan.

Sen jälkeen on yli miljoona lähetysaarnajaa kutsuttu ja lähetetty saarnaamaan evankeliumia. Sanoma, jonka he vievät maailmalle, on se, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika ja meidän Vapahtajamme. He todistavat, että evankeliumi on palautettu maan päälle Jumalan profeetan välityksellä. Lähetysaarnajille annetaan velvollisuus saarnata evankeliumia kaikille kansoille, kastaa heidät ja opettaa heitä tekemään kaikki, mitä Herra on käskenyt (ks. Matt. 28:19–20). Myöhempien aikojen pyhien lähetysaarnajat menevät omalla kustannuksellaan kaikkialle maailmaan saarnaamaan evankeliumin sanomaa.

Evankeliumia tullaan saarnaamaan koko maailmalle

- Mitä eri tapoja Herra on valmistanut meille evankeliumin eteenpäin viemiseksi?

Myöhempien aikojen ilmoituksessa meille on sanottu, että meidän täytyy viedä palautettu evankeliumi kaikille kansakunnille ja kansoille (ks. OL 133:37). Herra ei koskaan anna meille käskyä valmistamatta meille mahdollisuutta toteuttaa sitä (ks. 1. Nefi 3:7). Herra on valmistanut meille mahdollisuuksia opettaa evankeliumia sellaisille kansakunnille, jotka aiemmin oli meiltä suljettu. Kun rukouksemme edelleen ja osoitamme uskoa, Herra avaa muita kansakuntia lähetystyölle.

Herra myös ”innoittaa suurenmoisten ihmisten mieltä, niin että he tekevät keksintöjä, jotka edistävät Herran työtä tavoilla, joista tämä maailma ei ole koskaan tiennyt” (Russell M. Nelson, ”Computerized Scriptures Now Available”, *Ensign*, huhtikuu 1988, s. 73). Sanomaja aikakauslehdet, televisio, radio, satelliitit, tietokoneet, internet ja

niihin liittyvä teknologia auttavat viemään evankeliumin sanoman miljoonille ihmisille. Meidän, joilla on evankeliumin täyteys, täytyy käyttää näitä keksintöjä täyttääksemme Herran käskyn: ”Sillä totisesti, äänen täytyy lähteä tästä paikasta kaikkialle maailmaan ja maan ääriin saakka – evankeliumia täytyy saarnata kaikille [ihmisille]” (OL 58:64).

- Millä tavoin olet nähnyt teknologiaa käytettävän tehokkaasti evankeliumin eteenpäin viemiseen?

Lähetystyö on tärkeää

- Miksi on tärkeää, että jokainen ihminen kuulee ja ymmärtää evankeliumin?

”Tästä me kirkkona olemme kiinnostuneita – ihmislasten sielujen pelastamisesta ja korottamisesta” (Ezra Taft Benson, ”Lähetystyö – suuri velvollisuus”, *Valkeus*, lokakuu 1974, s. 424). Lähetystyö on välttämätöntä, jotta maailman ihmisille annettaisiin mahdollisuus kuulla evankeliumi ja ottaa se vastaan. Heidän pitää saada tietää totuus, kääntyä Jumalan puoleen ja saada syntinsä anteeksi.

Ihmisten väärät opetukset ovat sokaisseet monia maan päällä olevista veljistämme ja sisaristamme, ja he ”ovat erossa totuudesta vain siksi, että eivät tiedä, mistä sen löytäisivät” (OL 123:12). Lähetystyötä tekemällä voimme tuoda heille totuuden.

Herra on antanut käskyn: ”Tehkää työtä minun viinitarhassani viimeisen kerran – viimeisen kerran kutsukaa maan asukkaita” (OL 43:28). Kun opetamme evankeliumia veljillemme ja sisarillemme, valmistamme tietä Vapahtajan toiselle tulemiselle (ks. OL 34:6).

Meidän kaikkien tulee olla lähetysaarnajia

- Millä tavoin voimme aktiivisesti etsiä tilaisuuksia kertoa evankeliumista muille? Millä tavoin voimme valmistautua sellaisiin tilaisuuksiin?

Jokainen kirkon jäsen on lähetysaarnaja. Meidän tulee olla lähetysaarnajia, vaikka meitä ei muodollisesti kutsuttaisi ja erotettaisi siihen tehtävään. Velvollisuutenamme on opettaa evankeliumia sanoin ja teoin kaikille taivaallisen Isämme lapsille. Herra

on sanonut meille: ”Jokaisen, jota on varoitettu, kuuluu varoittaa lähimmäistään” (OL 88:81). Eräs profeetta on sanonut meille, että meidän tulee osoittaa lähimmäisillemme, että rakastamme heitä, ennen kuin varoitamme heitä (ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 280). Heidän pitää kokea ystävyystemme ja toveruutemme.

Moosian pojat olivat valmiit ottamaan vastaan tehtävänsä opettaa evankeliumia. Kun he kokivat kääntymyksen kirkkoon, heidän sydämensä täyttyi rakkaudella lähimmäisiään kohtaan. He halusivat saarnata evankeliumia vihollisilleen lamanilaisille, ”sillä he eivät voineet kestää sitä, että yksikään ihmissielu hukkuisi; niin, jopa ajatuksetkin siitä, että yksikin sielu joutuisi kestäämään loputonta piinaa, värisyttivät ja vavisuttivat heitä” (Moosia 28:3). Kun evankeliumi täyttää elämämme ilolla, tunnemme tällaista rakkautta ja myötätuntoa veljiämme ja sisariamme kohtaan. Haluamme kertoa evankeliumin sanomasta jokaiselle, joka haluaa kuulla.

On monia tapoja kertoa evankeliumista. Seuraavassa on muutamia ehdotuksia:

1. Voimme näyttää ystävillemme ja muille sitä iloa, jota koemme eläessämme evankeliumin totuuksien mukaan. Tällä tavoin olemme valona maailmalle (ks. Matt. 5:16).
2. Voimme voittaa luontaisen ujoutemme olemalla ystävällisiä muille ja tekemällä heille ystävällisiä tekoja. Voimme auttaa heitä huomaamaan, että olemme vilpittömästi kiinnostuneita heistä emmekä tavoittele henkilökohtaista hyötyä.
3. Voimme selittää evankeliumia kirkkoon kuulumattomille ystävillemme ja muille.
4. Voimme kutsua kotiimme lähetyssaarnaajien opetettaviksi ystäviämme, jotka ovat kiinnostuneita tietämään enemmän evankeliumista. Jos kirkkoon kuulumattomat ystävämme asuvat liian kaukana, voimme pyytää heidän alueellaan toimivia lähetyssaarnaajia käymään heidän luonaan.
5. Voimme opettaa lapsillemme sitä, kuinka tärkeätä on kertoa evankeliumista, ja voimme valmistaa heitä hengellisesti ja

taloudellisesti lähetystyöhön. Voimme myös itse valmistautua palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä varttuneemmalla iällä.

6. Voimme maksaa kymmenyksemme ja tehdä lahjoituksia lähetyssaarnaajarahastoon. Näitä lahjoituksia käytetään lähetystyön edistämiseen.
7. Voimme tehdä lahjoituksia seurakunnan tai yleiseen lähetystyörahastoon tukeaksemme taloudellisesti lähetyssaarnaajia, joiden perhe ei kykene rahoittamaan heidän lähetystyötään.
8. Voimme tehdä sukututkimus- ja temppeilyötä auttaaksemme esivanhempiamme saamaan evankeliumin täydet siunaukset.
9. Voimme kutsua kirkkoon kuulumattomia ihmisiä sellaisiin toimintoihin kuin perheiltoihin sekä kirkon juhliin, konferensseihin ja kokouksiin.
10. Voimme antaa kirkon lehtiä. Voimme myös viedä evankeliumin sanomaa eteenpäin käyttämällä kirkon virallisilla internet-sivustoilla LDS.org ja Mormon.org olevaa aineistoa.

Taivaallinen Isämme auttaa meitä olemaan tehokkaita lähetyssaarnaajia, kun meillä on halu kertoa evankeliumista ja kun rukoilemme johdatusta. Hän auttaa meitä löytämään keinoja kertoa evankeliumista lähellämme oleville ihmisille.

- Mieti ihmisiä, joille voit kertoa evankeliumista. Päätä, kuinka aiot tehdä sen. Voit halutessasi asettaa tavoitteen kertoa näille ihmisille evankeliumista tiettyyn päivään mennessä.

Herra lupaa meille siunauksia lähetystyön tekemisestä

Herra sanoi profeetta Joseph Smithille, että lähetyssaarnaajat saisivat suuria siunauksia. Puhuen vanhimmille, jotka olivat palaamassa lähetystyöstään, Herra sanoi: ”Te olette kuitenkin siunattuja, sillä todistus, jonka te olette esittäneet, on kirjoitettu muistiin taivaassa enkelien nähtäväksi; ja he riemuitsevat teistä” (OL 62:3). Hän on myös sanonut, että ne, jotka tekevät työtä muiden pelastukseksi, saavat anteeksi syntinsä ja tuovat pelastuksen omalle sielulle (ks. OL 4:4; 31:5; 84:61).

Herra on sanonut meille:

”Ja jos kävisi niin, että te tekisitte työtä koko elinaikanne huutaen parannusta tälle kansalle ja johdattaisitte ainoastaan yhden sielun minun luokseni, kuinka suuri teidän ilonne onkaan hänen kansansa minun Isäni valtakunnassa!

Ja nyt, jos ilonne on suuri yhden sielun kanssa, jonka olette johdattaneet minun luokseni minun Isäni valtakuntaan, kuinka suuri teidän ilonne onkaan, jos johdatatte monta sielua minun luokseni!” (OL 18:15–16.)

- Milloin olet kokenut lähetystyön iloa?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- OL 1:17–23 (Joseph Smith sai käskyn saarnata evankeliumia)
- OL 24:12 (Herra vahvistaa niitä, jotka pyrkivät aina julistamaan Hänen evankeliumiaan)
- OL 38:41 (kerro evankeliumista lempeästi ja sävyisästi)
- OL 34:4–6; Ap. t. 5:42 (evankeliumia on saarnattava)
- OL 60:1–2 (Herra varoittaa niitä, jotka pelkäävät saarnata evankeliumia)
- OL 75:2–5 (niitä, jotka julistavat evankeliumia ja ovat uskollisia, siunataan iankaikkisella elämällä)
- OL 88:81–82 (kaikkien niiden, joita on varoitettu, tulee varoittaa lähimmäisiään)
- Matt. 24:14 (evankeliumia on saarnattava ennen kuin tulee loppu)
- Abr. 2:9–11 (evankeliumi ja pappeus annetaan kaikille kansoille)



Kykyjemme kehittäminen

L u k u 34

Meillä kaikilla on erilaisia lahjoja ja kykyjä

Meillä kaikilla on erityisiä lahjoja ja kykyjä, jotka taivaallinen Isämme on antanut meille. Syntyessämme toimme mukanaamme nämä lahjat ja kyvyt (ks. luku 2 tässä kirjassa).

Profeetta Mooses oli suuri johtaja, mutta hän tarvitsi veljensä Aaronin avukseen puhumaan puolestaan (ks. 2. Moos. 4:14–16). Jotkut meistä ovat johtajia kuten Mooses tai hyviä puhujia kuten Aaron. Jotkut meistä osaavat laulaa hyvin tai soittaa jotakin instrumenttia. Toiset meistä saattavat olla hyviä urheilijoita tai taitavia käsistään. Muita kykyjä, joita meillä saattaa olla, ovat toisten ymmärtäminen, kärsivällisyys, iloisuus tai kyky opettaa muita.

- Kuinka sinä olet hyötynyt muiden kyvyistä?

Meidän tulee käyttää ja kehittää kykyjämme

- Kuinka voimme kehittää kykyjämme?

Meillä on vastuu kehittää kykyjä, joita meille on annettu. Joskus ajattelemmme, ettei meillä ole monia kykyjä tai että muita on siunattu suuremmilla kyvyillä kuin meitä. Toisinaan emme käytä kykyjämme siitä syystä, että pelkäämme epäonnistuvamme tai joutuvamme muiden arvostelemiksi. Emme saa kätkeä kykyjämme. Meidän tulee käyttää niitä. Silloin toiset voivat nähdä hyvät tekomme ja ylistää taivaallista Isäämme (ks. Matt. 5:16).

On eräitä asioita, joita meidän täytyy tehdä voidaksemme kehittää kykyjämme. Ensiksi meidän täytyy löytää kykymme. Meidän tulee arvioida itseämme löytääksemme vahvat puolemmme ja taipumuksemme. Perheemme ja ystävämme voivat auttaa meitä siinä.

Opettajalle: Yksi tapa osoittaa luokan jäsenille, että välität heistä yksilöinä, on kutsua heitä nimeltä. Opettele heidän nimensä. Kun luokkaan tulee uusia jäseniä, esittele heidät muille.

Meidän tulee myös pyytää taivaallista Isäämme auttamaan meitä saamaan selville kykymme.

Toiseksi meidän tulee olla valmiit käyttämään aikaa ja näkemään vaivaa kehittääksemme haluamaamme kykyä.

Kolmanneksi meidän täytyy uskoa, että taivaallinen Isämme auttaa meitä, ja meidän täytyy uskoa itseemme.

Neljänneksi meidän täytyy hankkia tarvittavia taitoja kehittääksemme kykyjämme. Voimme tehdä niin käymällä jonkin kurssin, pyytämällä jotakuta ystäväämme opettamaan meitä tai lukemalla jonkin kirjan.

Viidenneksi meidän täytyy harjoitella kykymme käyttämistä.

Kaikkien kykyjen kehittäminen vaatii ponnistuksia ja työtä. Kyvyn hallinta on ansaittava.

Kuudenneksi meidän täytyy jakaa kykymme toisten kanssa.

Kykymme kasvavat, kun käytämme niitä (ks. Matt. 25:29).

Kaikki nämä vaiheet ovat helpompia, jos rukoilemme ja etsimme Herran apua. Hän haluaa meidän kehittävän kykyjämme, ja Hän haluaa auttaa meitä.

Voimme kehittää kykyjämme heikkouksistamme huolimatta

• Kuinka voimme kehittää kykyjämme heikkouksistamme huolimatta?

Koska me olemme kuolevaisia ja langenneita, meillä on heikkouksia. Voimme voittaa heikkoutemme ja langenneen luontomme Herran avulla (ks. Et. 12:27, 37). Beethoven sävelsi parhaat teoksensa sen jälkeen kun hänestä oli tullut kuuro. Henok voitti hidaspuheisuutensa tulemalla voimalliseksi opettajaksi (ks. Moos. 6:26–47).

Joidenkuiden suurten urheilijoiden on täytynyt voittaa jokin vajuus, ennen kuin he ovat onnistuneet kykyjensä kehittämisessä. Tästä on esimerkkinä Shelly Mann. ”Tällä tytöllä oli viisivuotiaana ollut polio. – – Hänen vanhempansa veivät hänet joka päivä uimaaltaaseen, jonka veden he toivoivat auttavan häntä nostamaan käsivarsiaan, kun hän jälleen yritti käyttää niitä. Silloin kun hän pystyi itse nostamaan kätensä ylös vedestä, hän itki ilosta. Sitten hän asetti tavoitteekseen uimisen altaan poikki, sitten sen päästä

päähän ja sitten saman useita kertoja peräkkäin. Hän jatkoi itsensä haastamista ja uimista päivästä toiseen, kunnes voitti perhosuinnin – yhden vaikeimmista uintilajeista – kultamitalin Melbournen olympialaisissa Australiassa.” (Ks. Marvin J. Ashton, ”Nyt on aika”, *Konferenssiraportit 1973–1975*, s. 212.)

Heber J. Grant voitti monia heikkouksiaan ja muutti ne kyvyiksi. Hänellä oli tunnuslauseena seuraavat sanat: ”Se, mitä hellittämättä teemme, käy helpommaksi, ei siksi, että se olisi muuttunut, vaan siksi, että voimamme ovat lisääntyneet” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Heber J. Grant*, 2003, s. 36).

Herra siunaa meitä, jos käytämme kykyjämme viisaasti

Presidentti Joseph F. Smith on sanonut: ”Jumalan jokainen poika ja jokainen tytär on saanut jonkin [kyvyn], ja kukin joutuu tekemään tarkan tilin siitä, onko hän käyttänyt [kykynsä] oikein tai väärin” (ks. *Evankeliumin oppi*, 1980, s. 355). Kyky on eräänlainen taloudenhoitotehtävä (vastuullinen tehtävä Jumalan valtakunnassa). Vertauksessa talenteista kerrotaan, että kun palvelemme hyvin taloudenhoitotehtävissämme, meille annetaan vastuullisempia tehtäviä. Ellemme palvele hyvin, taloudenhoitotehtävämme otetaan lopulta meiltä pois. (Ks. Matt. 25:14–30.)

Pyhissä kirjoituksissa sanotaan myös, että meidät tuomitaan tekojemme mukaan (ks. Matt. 16:27). Kehittämällä ja käyttämällä kykyjämme muiden ihmisten hyväksi teemme hyviä tekoja.

Herra on mieltynyt meihin, kun käytämme kykyjämme viisaasti. Hän siunaa meitä, jos käytämme kykyjämme toisten ihmisten hyväksi ja Hänen valtakuntansa rakentamiseksi täällä maan päällä. Joitakin saamiamme siunauksia ovat ilo ja rakkaus, joita koemme palvellessamme veljiämme ja sisariamme täällä maan päällä. Opimme myös itsekuria. Kaikki se on välttämätöntä ollaksemme kelvollisia elämään jälleen taivaallisen Isämme luona.

- Mitä esimerkkejä on ihmisistä, joiden kyvyt ovat lisääntyneet, koska he ovat käyttäneet niitä viisaasti? (Mieti tuntemiasi ihmisiä tai ihmisiä pyhistä kirjoituksista tai kirkon historiasta.)

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Jaak. 1:17 (lahjat tulevat Jumalalta)
- OL 46:8–11; 1. Tim. 4:14 (etsi ja kehitä lahjoja)
- 2. Kor. 12:9 (se, mikä on heikkoa, tehdään vahvaksi)
- Ilm. 20:13; 1. Nefi 15:33; OL 19:3 (meidät tuomitaan tekojemme mukaan)
- Hepr. 13:21 (tehkää hyviä tekoja)

Kuuliaisuus

L u k u 35

Meidän tulee olla auliin kuuliaisia Jumalalle

- Mitä eroa on siinä, onko kuuliainen auliisti vai vastahakoisesti?

Kun Jeesus oli maan päällä, muuan lainopettaja kysyi Häneltä:

”Opettaja, mikä on lain suurin käsky?”

Jeesus vastasi: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi.

Tämä on käskyistä suurin ja tärkein.

Toinen yhtä tärkeä on tämä: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.

Näiden kahden käskyn varassa ovat laki ja profeetat.” (Matt. 22:36–40.)

Tästä pyhien kirjoitusten kohdasta opimme, kuinka tärkeää meidän on rakastaa Herraa ja lähimmäisiämme. Mutta miten osoitamme rakkauttamme Herraa kohtaan?

Jeesus vastasi tähän kysymykseen sanoessaan: ”Joka on ottanut vastaan minun käskyni ja noudattaa niitä, se rakastaa minua. Ja minun Isäni rakastaa sitä, joka rakastaa minua.” (Joh. 14:21.)

Meidän jokaisen pitäisi kysyä itseltämme, miksi olemme kuuliaisia Jumalan käskyille. Siitä syystäkö, että pelkäämme rangaistusta? Siitä syystäkö, että haluamme palkan, joka saadaan hyvästä elämästä? Siitä syystäkö, että rakastamme Jumalaa ja Jeesusta Kristusta ja haluamme palvella heitä?

On parempi olla kuuliainen käskyille rangaistuksen pelosta kuin ettei olisi niille lainkaan kuuliainen. Mutta olemme paljon onnellisempia, jos olemme kuuliaisia Jumalalle siitä syystä, että rakastamme Häntä ja haluamme olla kuuliaisia Hänelle. Kun olemme Hänelle

Opettajalle: Voit auttaa luokan tai perheen jäseniä ajattelemaan syvällisemmin kysymystä antamalla heille aikaa pohtia. Kun heillä on ollut riittävästi aikaa, pyydä heiltä vastauksia.



kuuliaisia vapaaehtoisesti, Hän voi siunata meitä runsaasti. Hän on sanonut: ”Minä, Herra – – kunnioitan mielihyvin niitä, jotka palvelevat minua vanhurskaasti ja vilpittömästi loppuun asti” (OL 76:5). Kuuliaisuus auttaa meitä myös edistymään ja tulemaan enemmän tai vaallisen Isämme kaltaisiksi. Mutta ne, jotka eivät tee mitään, ennen kuin heitä käsketään, ja sen jälkeen pitävät käskyt vastahakoisesti, menettävät palkkansa (ks. OL 58:26–29).

- Kuinka voimme kehittää haluamme olla kuuliaisia?

Voimme olla kuuliaisia ymmärtämättä syytä

- Miksi meidän ei ole aina tarpeen ymmärtää Herran tarkoituksia voidaksemme olla kuuliaisia?

Pitämällä Jumalan käskyt valmistaudumme iankaikkiseen elämään ja korotukseen. Joskus emme tiedä jonkin tietyn käskyn syytä. Osoitamme kuitenkin uskoamme ja luottamustamme Jumalaan olemalla Hänelle kuuliaisia, vaikka emme tiedäkään syytä.

Aadam ja Eeva saivat käskyn uhrata Jumalalle. Eräänä päivänä enkeli ilmestyi Aadamille ja kysyi, miksi hän uhraisi uhreja. Aadam vastasi, ettei hän tiennyt syytä. Hän teki niin, koska Herra oli käskenyt häntä niin tekemään. (Ks. Moos. 5:5–6; ks. myös tässä luvussa olevaa kuvaa.)

Sen jälkeen enkeli opetti Aadamille evankeliumia ja kertoi hänelle Vapahtajasta, joka oli tuleva. Aadamin päälle laskeutui Pyhä Henki, ja hän todisti maan asukkaista aina viimeiseen sukupolveen asti. (Ks. Moos. 5:7–10; OL 107:56.) Aadam sai tämän tiedon ja suuria siunauksia, koska hän oli kuuliainen.

Jumala valmistaa jonkin keinon

Mormonin kirjassa kerrotaan, kuinka Nefi ja hänen vanhemmat veljensä saivat Herralta hyvin vaikean tehtävän (ks. 1. Nefi 3:1–6). Nefin veljet valittivat sanoen, että Herra vaati heiltä sellaista, mikä oli heille vaikeaa. Mutta Nefi sanoi: ”Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskenyt, sillä minä tiedän, ettei Herra anna ihmislapsille mitään käskyjä valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, mitä hän kääkee

heidän tehdä” (1. Nefi 3:7). Kun meistä on vaikeaa olla kuuliaisia jollekin Herran käskylle, meidän tulee muistaa Nefin sanat.

- Milloin Herra on valmistanut sinulle keinon olla kuuliainen Hänelle?

Mikään käsky ei ole liian pieni eikä liian suuri noudatettavaksi

Toisinaan saatamme ajatella, ettei jokin käsky ole kovin tärkeä. Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan miehestä nimeltä Naaman, joka ajatteli tällä tavoin. Naamanilla oli kauhistuttava sairaus, ja hän matkusti Syyriasta Israeliin pyytääkseen profeetta Elisaa parantamaan hänet. Naaman oli omassa maassaan tärkeä mies, joten hän loukkaantui, kun Elisa ei tullut henkilökohtaisesti häntä vastaan vaan lähetti sijastaan sananviejän. Vielä enemmän Naaman loukkaantui, kun hän sai Elisaa sanoman: peseydy seitsemän kertaa Jordanissa. ”Eivätkö Damaskoksen joet – – ole kaikkia Israelin vesiä paremmat! Yhtä hyvin minä voin peseytyä ja puhdistua niissä!” hän väitti. Hän lähti raivoissaan pois. Mutta hänen palvelijansa kysyivät häneltä: ”Jos profeetta olisi määrännyt sinulle jonkin vaikean tehtävän, etkö olisi täyttänyt sitä? Saati sitten, kun hän sanoo, että sinun on puhdistuaksesi vain peseydyttävä!” Naaman oli kyllin viisas ymmärtääkseen, että oli tärkeää olla kuuliainen Jumalan profeetalle, vaikka asia näyttikin vähäpätöiseltä. Niin hän peseytyi Jordanin vedessä ja parantui. (Ks. 2. Kun. 5:1–14.)

Toisinaan saatamme ajatella, että jokin käsky on liian vaikea meidän noudatettavaksemme. Nefin veljien tavoin saatamme sanoa: ”Se, mitä olet meiltä vaatinut, on vaikeaa.” Voimme kuitenkin Nefin tavoin olla varmoja siitä, ettei Jumala anna meille mitään käskyä valmistamatta meille keinoa olla kuuliaisia Hänelle.

Kun Herra käski Abrahamia uhraamaan rakkaan poikansa Iisakin, tehtävä oli vaikea (ks. 1. Moos. 22:1–13; ks. myös luku 26 tässä kirjassa). Abraham oli odottanut monia vuosia Iisakin syntymää – pojan, jonka Jumala oli hänelle luvannut. Kuinka hän voisi menettää poikansa sellaisella tavalla? Tämä käsky on varmasti ollut Abrahamille äärimmäisen vaikea. Kuitenkin hän päätti olla kuuliainen Jumalalle.

Meidänkin tulee olla valmiita tekemään mitä tahansa Jumala vaatii. Profeetta Joseph Smith sanoi: ”Päätin noudattaa tätä sääntöä: *Kun Herra käskee, tee se.*” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 167.) Se voi olla meidänkin sääntömme.

- Milloin olet saanut siunauksia kuuliaisuudesta käskyille, jotka tuntuivat pieniltä?

Jeesus Kristus oli kuuliainen Isälleen

- Mitä esimerkkejä tulee mieleen, kun ajattelet sitä, kuinka Jeesus Kristus oli kuuliainen Isälleen?

Jeesus Kristus oli paras esimerkki kuuliaisuudesta taivaalliselle Isällemme. Hän sanoi: ”Enhän minä ole tullut taivaasta tekemään oman tahtoni mukaan, vaan täyttämään lähettäjäni tahdon” (Joh. 6:38). Hänen koko elämänsä oli omistettu kuuliaisuudelle Hänen Isäänsä kohtaan. Se ei kuitenkaan aina ollut Hänelle helppoa. Häntä koeteltiin kaikessa aivan kuten muitakin kuolevaisia (ks. Hepr. 4:15). Getsemanen puutarhassa Hän rukoili sanoen: ”Isä, jos se on mahdollista, niin menköön tämä malja minun ohitseni. Mutta ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä.” (Matt. 26:39.)

Koska Jeesus oli kaikessa kuuliainen Isän tahdolle, Hän teki pelastuksen mahdolliseksi meille kaikille.

- Kuinka Vapahtajan esimerkin muistaminen voi auttaa meitä olemaan kuuliaisia?

Kuuliaisuuden ja tottelemattomuuden seuraukset

- Mitä seurauksia on siitä, että on kuuliainen Herran käskyille, ja siitä, ettei ole?

Taivaan valtakuntaa hallitsee laki, ja kun saamme jonkin siunauksen, se tapahtuu kuuliaisuudesta sille laille, johon tuo siunaus perustuu (ks. OL 130:20–21; 132:5). Herra on sanonut meille, että me voimme saada tietoa ja älyä olemalla kuuliaisia ja ahkeria (ks. OL 130:18–19). Voimme myös kasvaa hengellisesti (ks. Jer. 7:23–24). Toisaalta tottelemattomuus tuo pettymystä ja johtaa siunausten menettämiseen. ”Mikä olen minä, sanoo Herra, että olisin luvannut mutta en olisi täyttänyt? Minä käsken, eivätkä ihmiset tottele; minä peruutan,

eivätkä he saa siunausta. Sitten he sanovat sydämessään: Tämä ei ole Herran työtä, sillä hänen lupauksensa eivät ole täyttyneet.” (OL 58:31–33.)

Kun pidämme Jumalan käskyt, Hän täyttää lupauksensa, kuten kuningas Benjamin sanoi kansalleen: ”Hän vaatii, että te teette, niin kuin hän on käskenyt teitä, minkä vuoksi hän siunaa teitä heti, jos te niin teette” (Moosia 2:24).

Kuuliaiset saavat iankaikkisen elämän

Herra neuvoo meitä: ”Jos pidät minun käskyni ja kestät loppuun asti, saat iankaikkisen elämän, joka lahja on suurin kaikista Jumalan lahjoista” (OL 14:7).

Herra on kuvannut muita siunauksia, jotka tulevat niiden osaksi, jotka ovat kuuliaisia Hänelle vanhurskaasti ja vilpittömästi loppuun asti:

”Sillä näin sanoo Herra: Minä, Herra, olen armollinen ja laupias niille, jotka pelkäävät minua, ja kunnioitan mielihyvin niitä, jotka palvelevat minua vanhurskaasti ja vilpittömästi loppuun asti.

Suuri on oleva heidän palkkansa, ja iankaikkinen on oleva heidän kirkkautensa.

Ja heille minä ilmoitan kaikki salaisuudet, niin, kaikki valtakuntani kätkeyty salaisuudet muinaisista ajoista asti, ja tuleviin aikoihin asti minä ilmaisen heille tahtoni hyvän mieluosion kaikista asioista, jotka liittyvät minun valtakuntaani.

Niin, jopa iankaikkisuuden ihmeet he saavat tietää, ja tulevat tapahtumat minä näytän heille, jopa monien sukupolvien tapahtumat.

Ja heidän viisautensa on oleva suuri, ja heidän ymmärryksensä yltää taivaaseen – –.

Sillä Hengelläni minä valaisen heidät, ja voimallani minä ilmaisen heille tahtoni salaisuudet – aivan niin, mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut ja mikä ei vielä ole käynyt ihmisen sydämeen.” (OL 76:5–10.)

- Mitä sanat ”kestää loppuun asti” merkitsevät sinulle?

- Mitä voimme tehdä pysyäksemme uskollisina evankeliumin periaatteille silloinkin kun ei ole suosittua tehdä niin? Kuinka voimme auttaa lapsia ja nuoria pysymään uskollisina evankeliumin periaatteille?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Abr. 3:25 (tulimme maan päälle osoittaaksemme kuuliaisuutemme)
- 1. Sam. 15:22 (kuuliaisuus on parempi kuin uhri)
- Saarn. 12:13; Joh. 14:15; Room. 6:16; OL 78:7; 132:36; 5. Moos. 4:1–40 (meidän tulee olla kuuliaisia Jumalalle)
- 2. Nefi 31:7 (Jeesus Kristus oli kuuliainen)
- Sananl. 3:1–4; 6:20–22; 7:1–3; Ef. 6:1–3; Kol. 3:20 (lasten tulee olla kuuliaisia vanhemmilleen)
- OL 21:4–6 (olkaa kuuliaisia profeetalle)
- Joh. 8:29–32; Moosia 2:22, 41; OL 82:10; 1. Nefi 2:20 (kuuliaisuuden siunauksia)
- OL 58:21–22; 98:4–6; 134:5–7 (maan lakeja tulee noudattaa)
- Jes. 60:12; OL 1:14; 93:39; 132:6, 39 (tottelemattomuuden seurauksia)
- 2. Nefi 31:16; OL 53:7; Matt. 24:13; Luuk. 9:62 (kestäminen loppuun asti)



Perhe voi olla iankaikkinen

L u k u 36

Perheen tärkeys

- Miksi taivaallinen Isämme lähetti meidät maan päälle jäseniksi perheeseen?

”Avioliitto miehen ja naisen välillä on Jumalan säätämä – –. Perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi.” (”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, lokakuu 2004, s. 49.)

Kun taivaallinen Isä oli tuonut Aadamin ja Eevan yhteen avioliitossa, Hän käski heidän saada lapsia (ks. 1. Moos. 1:28). Hän on ilmoittanut, että yksi avioliiton tarkoituksista on kuolevaisten ruumiiden valmistaminen Hänen henkilapsilleen. Vanhemmat ovat taivaallisen Isämme työtovereita. Hän haluaa jokaisen henkilapsensa saavan fyysisen ruumiin ja kokevan maanpäällisen elämän. Kun mies ja nainen saattavat lapsia tähän maailmaan, he auttavat taivaallista Isäämme toteuttamaan suunnitelmansa.

Jokainen uusi lapsi tulee toivottaa ilolla tervetulleeksi perheeseen. Jokainen lapsi on Jumalan lapsi. Meidän tulee varata aikaa lapsistamme iloitsemiseen, heidän kanssaan leikkimiseen ja heidän opettamiseensa.

Presidentti David O. McKay on sanonut: ”Uskon koko sydämestäni, että paras paikka, jossa voi valmistautua – – iankaikkiseen elämään, on koti” (”Blueprint for Family Living”, *Improvement Era*, huhtikuu 1963, s. 252). Kotona, perheemme parissa, voimme oppia itsehillintää, uhrautumista, uskollisuutta ja työnteon arvoa.

Opettajalle: Kun opetat tätä ja kahta seuraavaa lukua, jotka käsittelevät perhettä, suhtaudu hienovaraisesti niiden tunteisiin, joiden perhetilanne ei ole ihanteellinen.

Voimme oppia rakastamaan, jakamaan omastamme ja palvelemaan toisiamme.

Isillä ja äideillä on velvollisuus opettaa lapsilleen taivaallisesta Isästä. Heidän tulee esimerkillään osoittaa, että he rakastavat Häntä, koska he pitävät Hänen käskynsä. Vanhempien tulee myös opettaa lapsiaan rukoilemaan ja olemaan kuuliaisia käskyille (ks. Sananl. 22:6).

- Miksi koti on paras paikka, missä voi valmistautua iankaikkiseen elämään?
- Kuinka voimme auttaa kirkon nuoria ymmärtämään perheen ja avioliiton pyhyiden?

Iankaikkinen perhe

Perheet voivat olla yhdessä ikuisesti. Päästäksemme osalliseksi tästä siunauksesta meidät täytyy vihkiä avioliittoon temppelissä. Kun ihmiset solmivat avioliiton temppelin ulkopuolella, avioliitto päättyy, kun jompikumpi osapuolista kuolee. Kun meidät vihitään avioliittoon temppelissä Melkisedekin pappeuden valtuudella, meidät vihitään ajaksi ja iankaikkisuudeksi. Jos pidämme Herran kanssa solmimamme liitot, perheemme tulee olemaan yhdessä iankaikkisesti aviomiehenä, vaimona ja lapsina. Kuolema ei voi meitä erottaa.

Rakastavat perhesuhteet

- Kuinka voimme päästä suurempaan sopusointuun kodissamme?

Aviomiehen ja vaimon tulee olla huomaavaisia ja ystävällisiä toisiaan kohtaan. He eivät saa koskaan tehdä tai sanoa mitään toisen tunteita loukkaavaa. Heidän tulee myös yrittää tehdä kaikkensa tehdäkseen toisensa onnelliseksi.

Kun vanhemmat kääntyvät Jumalan puoleen ja pyrkivät olemaan Hänen kaltaisiaan, he opettavat lapsiaan rakastamaan toisiaan. Mormonin kirjassa kuningas Benjamin on selittänyt:

”Ettekä te salli lastenne – taistelevan ja riitelevän keskenään –

Vaan te opetatte heitä kulkemaan totuuden ja vakavamielisyyden teitä; te opetatte heitä rakastamaan toisiaan ja palvelemaan toisiaan.” (Moosia 4:14–15.)

Perheenjäsenenä voimme auttaa toisiamme tuntemaan luottamusta rohkaisemalla ja kiittämällä vilpittömästi. Jokaisen lapsen tulee saada tuntea itsensä tärkeäksi. Vanhempien pitää osoittaa olevansa kiinnostuneita siitä, mitä heidän lapsensa tekevät, ja ilmaista lapsilleen rakkautta ja välittämistä. Samoin lasten tulee osoittaa rakkautta vanhempiaan kohtaan. Heidän tulee olla kuuliaisia ja yrittää elää sellaista elämää, joka tuottaa kunniaa heidän vanhemmilleen ja heidän perheensä maineelle.

- Miten vanhemmat voivat kannustaa poikiaan ja tyttäriään olemaan hyviä ystäviä keskenään? Miten sisarukset voivat vaalia keskinäistä ystävyyttään?
- Miten aviopuolisot voivat auttaa toisiaan olemaan onnellisia?

Kuinka perheemme voi onnistua

- Miten aiot omalta osaltasi vahvistaa perhettäsi ja auttaa sitä onnistumaan?

Presidentti Harold B. Lee on opettanut: ”Tärkeintä, mitä koskaan teette Herran työssä on se, mitä teette oman kotinne seinien sisäpuolella” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Harold B. Lee, 2001, s. 134*).

Saatana tietää, kuinka tärkeitä perheet ovat taivaallisen Isämme suunnitelmassa. Hän pyrkii tuhoamaan ne estämällä meitä pääsemästä lähelle Herraa. Hän houkuttelee meitä tekemään sellaista, mikä hajottaa perhettämme.

Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi ovat julistaneet: ”Onnistuneet avioliitot ja perheet perustuvat uskon, rukouksen, parannuksen, anteeksiannon, kunnioituksen, rakkauden, myötätunnon, työn ja tervehenkisen virkistystoiminnan periaatteille ja säilyvät näitä periaatteita noudattamalla” (”Perhe – julistus maailmalle”, s. 49).

Me kaikki haluamme saada onnellisen, menestyvän perheen. Seuraavat asiat auttavat meitä sen saavuttamisessa:

1. Pitäkää perherukous joka ilta ja aamu (ks. 3. Nefi 18:21).
Rukoilkaa yhdessä aviopuolisoina.
2. Opettakaa lapsillenne evankeliumia joka viikko perheillä.

3. Tutkikaa pyhiä kirjoituksia säännöllisesti perheenä.
4. Tehkää perheenä yhdessä kaikenlaista, kuten työtä, retkiä ja päätöksiä.
5. Opetelkaa olemaan lempeitä, kärsivällisiä, pitkämielisiä ja rakastavia (ks. Moroni 7:45–48).
6. Osallistukaa säännöllisesti kirkon kokouksiin (ks. OL 59:9–10).
7. Noudattakaa Herran neuvoa kohdassa OL 88:119:
”Järjestäytykää; valmistakaa kaikki tarpeellinen; ja perustakaa huone, nimittäin rukoushuone, paastuhuone, uskon huone, opin huone, kirkkauden huone, järjestyksen huone, Jumalan huone.”
8. Pitäkää perhehistoriaa, tehkää yhdessä temppeilyötä ja ottakaa vastaan temppelin sinetöimistöimitukset.

Perhe on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon tärkein yksikkö. Kirkko on olemassa auttaakseen perheitä saavuttamaan iankaikkisia siunauksia ja korotuksen. Kirkon järjestöjen ja ohjelmien tarkoitus on vahvistaa meitä yksilöinä ja auttaa meitä elämään perheenä yhdessä ikuisesti.

- Mitä perheet voivat tehdä selviytyäkseen vaikeista ajoista?
- Mitä todisteita olet nähnyt siitä, että sellaisilla toimilla kuin perherukous, perheen yhteinen pyhien kirjoitusten tutkiminen, perheneuvosto, perheen ateriahetket ja perheilta on vaikutusta?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia ja lähteitä

- Moos. 2:27–28 (mies ja nainen luotiin ja siunattiin)
- 1. Moos. 2:24 (miehen tulee liittyä vaimoonsa)
- OL 49:15–16 (avioliitto on Jumalan säätämä)
- Ef. 6:4 (kasvattakaa lapsia vanhurskaudessa)
- OL 132:15–21 (iankaikkinen avioliitto)
- OL 88:119–126 (ohjeita onnistuneen perheen luomiseksi)
- OL 93:40–50 (Herra käskee vanhempia kasvattamaan lapsensa valossa ja totuudessa)
- ”Perhe – julistus maailmalle” (saatavissa sivustolta LDS.org sekä monista kirkon julkaisuista kuten *Liahona*, lokakuu 2004, s. 49; *Nuorten voimaksi – uskollisuus Jumalalle* [varastonumero 36550 130], s. 44; ja *Lujana uskossa – evankeliumiaiheinen hakuteos* [varastonumero 36863 130], s. 125–127)



Perhevelvollisuudet

L u k u 37

Vanhempien velvollisuudet

- Mitä yhteisiä velvollisuuksia aviomiehellä ja vaimolla on lastensa kasvattamisessa?

Jokaisella ihmisellä on tärkeä asema perheessään. Profeettojensa välityksellä Herra on selittänyt, kuinka isien, äitien ja lasten tulee käyttäytyä ja asennoitua toisiaan kohtaan. Meidän aviomiesten, vaimojen ja lasten täytyy oppia, mitä Herra odottaa meidän tekevän voidaksemme täyttää tarkoituksemme perheenä. Jos me kaikki teemme oman osamme, voimme olla yhdessä iankaikkisesti.

Vanhemmuuden pyhissä velvollisuuksissa ”isillä ja äideillä on velvollisuus auttaa toisiaan tasavertaisina kumppaneina” (”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, lokakuu 2004, s. 49). Heidän tulee tehdä työtä yhdessä täyttääkseen perheen hengelliset, emotionaaliset, henkiset ja fyysiset tarpeet.

Aviomiehen ja vaimon täytyy jakaa keskenään joitakin velvollisuuksia. Vanhempien tulee opettaa lapsilleen evankeliumia. Herra on varoit-
tanut, että elleivät vanhemmat opeta lapsilleen uskoa, parannusta, kastetta ja Pyhän Hengen lahjaa käsitteleviä asioita, synty on oleva vanhempien pään päällä. Vanhempien tulee myös opettaa lapsiaan rukoilemaan ja noudattamaan Herran käskyjä. (Ks. OL 68:25, 28.)

Yksi parhaista tavoista, joilla vanhemmat voivat opettaa lapsiaan, on esimerkki. Aviomiehen ja vaimon tulee osoittaa rakkautta ja kunnioitusta toisiaan ja lapsiaan kohtaan sekä teoin että sanoin. On tärkeätä muistaa, että jokainen perheenjäsen on Jumalan lapsi. Vanhempien tulee kohdella lapsiaan rakkaudella ja kunnioituksella ja olla heitä kohtaan lujia mutta ystävällisiä.

Opettajalle: Kuten opettaessasi lukua 36, ole hienotunteinen niitä kohtaan, joiden kotitilanne ei ole ihanteellinen. Tähdennä, että Herran johdatuksella ja sukulaisten ja kirkon avulla yksihuoltajat voivat onnistua lastensa kasvattamisessa.

Vanhempien tulee ymmärtää, että joskus lapset tekevät vääriä valintoja, vaikka heille olisikin opetettu totuus. Kun niin käy, vanhempien ei pidä antaa periksi. Heidän tulee edelleenkin opettaa lapsiaan, osoittaa heille rakkautta, olla heille hyvinä esimerkkeinä sekä paastota ja rukoilla heidän puolestaan.

Mormonin kirjassa kerrotaan, kuinka erään isän rukoukset auttoivat kapinoivaa poikaa palaamaan takaisin Herran teille. Alma nuorempi oli langennut pois vanhurskaan isänsä Alman opetuksista ja oli kulkenut ympäriinsä pyrkien hävittämään kirkon. Isä rukoili uskoa osoittaen poikansa puolesta. Alma nuoremman luo tuli enkeli, ja Alma nuorempi teki parannuksen jumalattomasta elämäntavastaan. Hänestä tuli suuri kirkon johtaja. (Ks. Moosia 27:8–32.)

Vanhemmat voivat luoda kotiin kunnioituksen ja arvostuksen ilmapiiirin, jos he opettavat ja ohjaavat lapsiaan rakastaen. Vanhempien tulee myös järjestää lapsilleen hauskoja kokemuksia.

- Kuinka aviomies ja vaimo voivat tukea toisiaan rooleissaan? Mistä yksinhuoltaja voi saada tukea?

Isän velvollisuudet

- Mitä myönteisiä esimerkkejä olet nähnyt isistä kasvattamassa lapsiaan?

”Jumalallisen suunnitelman mukaan isän on määrä johtaa perhettään rakkaudessa ja vanhurskaudessa, ja hän on velvollinen suojelemaan perhettään ja huolehtimaan sen toimeentulosta” (”Perhe – julistus maailmalle”, s. 49). Kelvollisella isällä, joka on kirkon jäsen, on tilaisuus saada pappeus ja olla perheensä pappeusjohtaja. Hänen tulee ohjata perhettään nöyryydessä ja ystävällisyydessä, ei pakottamalla tai julmasti. Pyhät kirjoitukset opettavat, että niiden, joilla on pappeus, tulee johtaa muita taivuttelulla, lempeydellä, rakkaudella ja ystävällisyydellä (ks. OL 121:41–44; Ef. 6:4).

Isä suo pappeuden siunauksia perheensä jäsenille. Kun miehellä on Melkisedekin pappeus, hän voi suoda näitä siunauksia muille siunamalla sairaita ja antamalla erityisiä pappeuden siunauksia. Johtavan pappeusjohtajan johdolla hän voi siunata lapsia, kastaa, konfirmoida ja asettaa pappeuteen. Hänen tulee olla perheelleen hyvänä

esimerkkinä pitämällä käskyt. Hänen tulee huolehtia myös siitä, että perhe rukoilee yhdessä kaksi kertaa joka päivä ja pitää perheillat.

Isän tulee käyttää aikaa jokaisen lapsensa kanssa erikseen. Hänen tulee opettaa lapsilleen oikeita periaatteita, keskustella heidän kanssaan heidän ongelmistaan ja huolenaiheistaan sekä neuvoa heitä rakastavasti. Mormonin kirjassa on joitakin hyviä esimerkkejä (ks. 2. Nefi 1:14–3:25; Alma 36–42).

Isän velvollisuutena on myös täyttää perheensä fyysiset tarpeet ja varmistaa, että perheenjäsenet saavat tarvitsemansa ruoan, asunnon, vaatetuksen ja koulutuksen. Vaikka hän ei kykenisikään itse huolehtimaan kaikesta elatuksesta, hän ei luovu velvollisuudestaan pitää huolta perheestään.

Äidin velvollisuudet

- Mitä myönteisiä esimerkkejä olet nähnyt äideistä kasvattamassa lapsiaan?

Presidentti David O. McKay on sanonut, että äitiys on jaloin kutsumus (ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: David O. McKay*, 2004, s. 168). Se on pyhä kutsumus, työtoveruutta Jumalan kanssa Hänen henkilastensa saattamisessa maailmaan. Lasten synnyttäminen on yksi kaikkein suurimmista siunauksista. Jos kotona ei ole isää, äiti johtaa perhettä.

Vanhin Boyd K. Packer on ylistänyt naisia, jotka eivät kykene saamaan omia lapsia mutta jotka pyrkivät pitämään huolta muiden lapsista. Hän on sanonut: ”Kun puhun äideistä, en tarkoita ainoastaan niitä naisia, jotka ovat synnyttäneet lapsia, vaan myös niitä, jotka ovat ottaneet kasvatettavakseen toisille syntyneitä lapsia, ja niitä monia naisia, jotka vailla omia lapsia ovat olleet äiteinä toisten lapsille” (*Mothers*, 1977, s. 8).

Myöhempien aikojen profeetat ovat opettaneet: ”Äiti on ensisijaisesti vastuussa lastensa hoivaamisesta” (”Perhe – julistus maailmalle”, s. 49). Äidin täytyy viettää aikaa lastensa kanssa ja opettaa heille evankeliumia. Hänen tulee leikkiä ja tehdä työtä heidän kanssaan, jotta he voivat havainnoida ympärillään olevaa maailmaa. Hänen täytyy myös opettaa perhettään tekemään kodista viihtyisiä paikkoja.

Jos hän on lämmin ja rakastava, hän auttaa lapsiaan suhtautumaan itseensä myönteisesti.

Mormonin kirjassa kuvataan kahdentuhannen nuoren miehen joukkoa, joka kohosi suuruuteen äitiensä opetusten ansiosta (ks. Alma 53:16–23). Profeetta Helamanin johdolla he lähtivät taisteluun vihollisiaan vastaan. He olivat oppineet äideiltään olemaan rehellisiä, rohkeita ja luotettavia. Heidän äitinsä opettivat heille myös, että elleivät he epäilisi, Jumala pelastaisi heidät (ks. Alma 56:47). He kaikki selviytyivät taistelusta hengissä. He ilmaisivat uskonsa äitiensä opetukseen sanoen: ”Me emme epäile äitiemme tienneen sitä” (Alma 56:48). Jokainen äiti, jolla on todistus, voi vaikuttaa syvästi lapsiinsa.

Lasten velvollisuudet

- Kuinka lapset auttavat vanhempiaan onnellisen kodin luomisessa?

Lapsilla on yhdessä vanhempiensa kanssa onnellisen kodin luomiseen liittyviä velvollisuuksia. Heidän tulee olla kuuliaisia käskyille ja tehdä yhteistyötä muiden perheenjäsenten kanssa. Herra ei ole mieltynyt lasten riitelyyn (ks. Moosia 4:14).

Herra on antanut lapsille käskyn kunnioittaa vanhempiaan. Hän on sanonut: ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että saisit elää kauan – – maassa” (2. Moos. 20:12). Vanhempien kunnioittaminen tarkoittaa sitä, että rakastaa heitä ja pitää heitä arvossa. Se merkitsee myös sitä, että on heille kuuliainen. Pyhissä kirjoituksissa lasten kääsketään olla vanhemmilleen ”kuuliaisia Herraa totellen, sillä se on oikein” (Ef. 6:1).

Presidentti Spencer W. Kimball on sanonut, että lasten tulee oppia tekemään työtä ja huolehtimaan omista tehtävistään kodissa ja pihamaalla. Heille tulee antaa tehtäviä kodin pitämisessä siistinä ja puhtaana. (Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 128.)

- Mitä lasten tulee tehdä osoittaakseen kunnioittavansa ja arvostavansa vanhempiaan?
- Mitä sellaista vanhempasi tekivät, mikä sai sinut kunnioittamaan ja arvostamaan heitä?

Velvollisuuksien vastaanottaminen tuo siunauksia

- Mitä kukin perheenjäsen voi tehdä luodakseen kodista onnellisen paikan?

Rakastava ja onnellinen perhe ei synny sattumalta. Jokaisen perheeseen kuuluvan henkilön täytyy tehdä oma osansa. Herra on antanut velvollisuuksia sekä vanhemmille että lapsille. Pyhissä kirjoituksissa opetetaan, että meidän täytyy olla muita kohtaan huomaavaisia, hyväntuulisia ja ystävällisiä. Kun puhumme, rukoilemme, laulamme tai teemme työtä yhdessä, voimme iloita sopusoinnun siunauksista perheessämme. (Ks. Kol. 3.)

- Millaiset perinteet ja käytännöt voivat tehdä kodista onnellisen paikan?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia ja lähteitä

- Sananl. 22:6 (ohjaa lasta)
- Ef. 6:1–3 (lasten tulee olla kuuliaisia vanhemmilleen)
- OL 68:25–28; Ef. 6:4 (vanhempien velvollisuuksia)
- ”Perhe – julistus maailmalle” (saatavissa sivustolta LDS.org sekä monista kirkon julkaisuista kuten *Liahona*, lokakuu 2004, s. 49; *Nuorten voimaksi* [varastonumero 36550 130], s. 44 ja *Lujana uskossa* [varastonumero 36863 130], s. 125–127)
- *Perheen opas* (varastonumero 31180 130)



Iankaikkinen avioliitto

L u k u 38

Avioliitto on Jumalan säätämä

Miehen ja naisen välinen avioliitto on keskeinen osa Jumalan suunnitelmaa. Herra on sanonut: ”Se, joka kieltää menemästä naimisiin, ei ole Jumalan asettama, sillä Jumala on säätänyt avioliiton ihmiselle” (OL 49:15). Alusta lähtien avioliitto on ollut yksi evankeliumin laeista. Avioliitot on tarkoitettu kestäväksi, ei vain kuolevaisen elämämme ajan.

Jumala vihki Aadamin ja Eevan avioliittoon ennen kuin maailmassa oli kuolemaa. Heillä oli iankaikkinen avioliitto. He opettivat iankaikkisen avioliiton lakia lapsilleen ja lastensa lapsille. Vuosien kuluessa ihmisten sydämen valtasi jumalattomuus, ja valtuus tämän pyhän toimituksen suorittamiseen otettiin pois maan päältä. Iankaikkinen avioliitto on palautettu evankeliumin palautuksen myötä maan päälle.

- Miksi on tärkeää tietää, että avioliitto miehen ja naisen välillä on Jumalan säätämä?

Iankaikkinen avioliitto on välttämätön korotukseen pääsemiseksi

- Mikä on Herran oppi avioliitosta ja kuinka se eroaa maailman näkemyksistä?

Monet ihmiset maailmassa pitävät avioliittoa pelkästään yhteiskunnallisena tapana, miehen ja naisen välisenä laillisena sopimuksena yhdessä elämisestä. Myöhempien aikojen pyhille avioliitto on kuitenkin paljon enemmän. Korotuksemme riippuu niin avioliitosta kuin muistakin periaatteista ja toimituksista kuten uskosta, parannuksesta, kasteesta ja Pyhän Hengen lahjan saamisesta. Uskomme, että avioliitto on kaikkein pyhin suhde, mitä miehen ja

naisen välillä voi olla. Tämä pyhä suhde vaikuttaa onneemme nyt ja iankaikkisuuksissa.

Taivaallinen Isä on antanut meille iankaikkisen avioliiton lain, jotta meistä voisi tulla Hänen kaltaisiaan. Herra on sanonut:

”Selestisessä kirkkaudessa on kolme taivasta eli astetta;

ja päästäkseen korkeimpaan ihmisen on astuttava tähän pappeuden järjestykseen [mikä tarkoittaa uutta ja ikuista avioliittoa].

Ja ellei hän astu, hän ei voi päästä siihen.” (OL 131:1–3.)

Iankaikkiseen avioliittoon vihkiminen on toimitettava asianmukaisella valtuudella temppeleissä

- Miksi avioliittoon vihkiminen on toimitettava asianmukaisella valtuudella temppeleissä, että se olisi iankaikkinen?

Iankaikkiseen avioliittoon vihkimisen täytyy olla sellaisen henkilön toimittama, jolla on sinetöimisvaltuus. Herra on luvannut: ”Jos mies ottaa vaimon evankeliumin palautuksen myötä – – uuden ja ikuisen liiton kautta – – sen kautta, joka on voideltu – – ja jos [he pysyvät Herran liitossa] – –, se on täysin voimassa, kun he ovat poissa maailmasta” (OL 132:19).

Sen lisäksi että iankaikkiseen avioliittoon vihkiminen täytyy toimittaa asianmukaisella pappeuden valtuudella, se täytyy myös toimittaa jossakin Herramme pyhistä temppeleistä. Temppele on ainoa paikka, jossa tämä pyhä toimitus voidaan suorittaa.

Temppeleissä myöhempien aikojen pyhiin kuuluvat parit polvistuvat pyhän alttarin ääreen niiden perheenjäsenten ja ystävien läsnä ollessa, jotka ovat saaneet temppeleidaumentin. He solmivat avioliittonsa Jumalan edessä. Heidät julistetaan aviomieheksi ja vaimoksi ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi. Tämän tekee sellainen henkilö, jolla on Jumalan pyhä pappeus ja jolle on annettu valtuus suorittaa tämä pyhä toimitus. Hän toimii Herran johdolla ja lupaa

Opettajalle: Kaikkien jäsenten, ovatpa he naimisissa tai naimattomia, täytyy ymmärtää oppi iankaikkisesta avioliitosta. Sinun tulee kuitenkin olla hienotunteinen niiden aikuisten tunteita kohtaan, jotka eivät ole naimisissa. Auta tarvittaessa luokan tai perheen jäseniä ymmärtämään, että kaikki taivaallisen Isän lapset, jotka ovat uskollisia liittoilleen tässä elämässä, saavat iankaikkisuuksissa tilaisuuden saada kaikki evankeliumin siunaukset, myös tilaisuuden saada iankaikkinen perhe.

parille korotuksen siunaukset. Hän antaa heille ohjeita asioissa, joita heidän täytyy tehdä saadakseen nämä siunaukset. Hän muistuttaa heitä siitä, että kaikki siunaukset riippuvat kuuliaisuudesta Jumalan laeille.

Jos meidät vihitään avioliittoon jollakin muulla tavalla kuin pappeuden valtuudella temppelissä, avioliitto kestää vain tämän elämän ajan. Kuoleman jälkeen aviopuolisoilla ei ole mitään oikeutta toisiinsa tai lapsiinsa. Iankaikkinen avioliitto antaa meille mahdollisuuden pysyä edelleen yhdessä perheenä tämän elämän jälkeen.

Iankaikkisen avioliiton etuja

- Mitä ovat iankaikkisen avioliiton siunaukset tässä elämässä ja iankaikkisuudessa?

Meillä myöhempien aikojen pyhillä on elämässämme iankaikkisuuden näkökulma eikä ainoastaan nykyhetken. Voimme kuitenkin saada siunauksia tässä elämässä sen johdosta, että meidät on vihitty iankaikkisuudeksi. Joitakin näistä siunauksista ovat seuraavat:

1. Tiedämme, että avioliittomme voi kestää ikuisesti. Kuolema voi erottaa meidät toisistamme vain väliaikaisesti. Mikään muu kuin oma tottelemattomuutemme ei voi erottaa meitä toisistamme ikuisesti. Tämä tieto auttaa meitä tekemään lujemmin työtä sen hyväksi, että avioliittomme olisi onnellinen ja menestyksellinen.
2. Tiedämme, että perhesuhteemme voivat jatkua kautta iankaikkisuuden. Tämä tieto auttaa meitä opettamaan ja ohjaamaan lapsiamme huolella. Se auttaa meitä myös osoittamaan suurempaa kärsivällisyyttä ja rakkautta heitä kohtaan. Sen johdosta kodissamme on todennäköisesti enemmän onnea.
3. Koska meidät on vihitty avioliittoon Jumalan säätämällä tavalla, me olemme oikeutettuja saamaan avioliittoomme Hengen vaikutusta, jos pysymme kelvollisina.

Siunauksia, joista voimme iloita iankaikkisesti, ovat muun muassa seuraavat:

1. Voimme elää Jumalan selestisen valtakunnan korkeimmassa kirkkaudessa.

2. Voimme saada korotuksen ja tulla sellaisiksi kuin Jumala on ja saada ilon täyteyden.

- Kuinka iankaikkinen näkökulma voi vaikuttaa siihen, mitä ajatlemme avioliitosta ja perheestä?

Meidän täytyy valmistautua iankaikkiseen avioliittoon

- Miten voimme auttaa nuoria valmistautumaan iankaikkiseen avioliittoon?

Presidentti Spencer W. Kimball on opettanut: ”Avioliittopäätös on kaikista päätöksistä kenties tärkein, ja sillä on kaikkein kauaskantoisimmat seuraukset, sillä se ei vaikuta ainoastaan tämänhetkiseen onneen vaan myös iankaikkisiin iloihin. Sen vaikutus ei ulotu ainoastaan kahteen asianomaiseen, vaan myös heidän sukulaisiinsa ja varsinkin heidän lapsiinsa ja lastensa lapsiin monen sukupolven ajan. Valittaessa kumppania ajaksi ja iankaikkisuudeksi tulee tietenkin suunnitella, miettiä, rukoilla ja paastota mitä huolellisimmin, jotta voisi olla varma, ettei kaikista päätöksistä ainakaan tämä olisi väärä.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball, 2006, s. 207–208.*)

Iankaikkisen avioliiton tulee olla jokaisen myöhempien aikojen pyhän tavoite. Tämä koskee myös niitä, jotka on jo vihitty avioliittoon muualla kuin temppelissä. Iankaikkiseen avioliittoon valmistautuminen vaatii paljon pohtimista ja rukoilemista. Vain ne kirkon jäsenet, jotka elävät vanhurskaasti, pääsevät temppeliin (ks. OL 97:15–17). Emme voi yhtäkkiä jonakin päivänä päättää, että haluamme solmia avioliiton temppelissä, ja sitten mennä temppeliin samana päivänä ja solmia avioliittoa. Meidän täytyy ensin täyttää tiettyjä vaatimuksia.

Ennen kuin voimme mennä temppeliin, meidän täytyy olla aktiivisia, kelvollisia kirkon jäseniä vähintään vuoden ajan. Miehillä täytyy olla Melkisedekin pappuus. Seurakunnanjohtajan tai piispan täytyy puhutella meitä. Jos hän havaitsee meidät kelvollisiksi, hän antaa meille temppelisuosituksen. Jos emme ole kelvollisia, hän antaa meille neuvoja ja auttaa meitä asettamaan tavoitteita tullaksemme kelvollisiksi menemään temppeliin.

Kun olemme saaneet suosituksen piispaltamme tai seurakunnanjohtajaltamme, meidän täytyy mennä vaarnanjohtajan tai lähetysjohtajan puhuteltavaksi. Temppeleisuosituspuhuttelussa meille esitetään seuraavankaltaisia kysymyksiä:

1. Uskotko Jumalaan, iankaikkiseen Isään, Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen ja Pyhään Henkeen? Onko sinulla vahva todistus palautetusta evankeliumista?
2. Tuetko Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidenttiä profeettana, näkijänä ja ilmoituksensaajana? Pidätkö häntä ainoana henkilönä, jolla on maan päällä valtuus käyttää kaikkia pappeuden avaimia?
3. Noudatko siveyden lakia?
4. Maksatko täydet kymmenykset?
5. Noudatko viisauden sanaa?
6. Oletko rehellinen toimissasi lähimmäistesi kanssa?
7. Pyritkö pitämään tekemäsi liitot, osallistumaan sakramenttikokoukseen ja pappeuskokoukseen sekä pitämään elämäsi sopu-
soinnussa evankeliumin lakien ja käskyjen kanssa?

Pyytäessäsi temppeleisuositusta sinun tulee muistaa, että pääsy temppeleihin on pyhä etuoikeus. Se on vakava asia, johon ei sovi suhtautua kevytmielisesti.

Meidän täytyy pyrkiä vilpittömästi olemaan kuuliaisiksi jokaiselle liitolle, jonka teemme temppeleissä. Herra on sanonut, että jos olemme toisia ja uskollisia, pääsemme korotukseemme. Meistä tulee taivaallisen Isämme kaltaisia. (Ks. OL 132:19–20.) Temppeleivioliitto on minkä tahansa uhrauksen arvoinen. Se on keino saada mittamattomia iankaikkisia siunauksia.

- Millä tavoin voimme kannustaa nuoria asettamaan tavoitteeksi avioliiton solmimisen temppeleissä? Kuinka voimme auttaa heitä valmistautumaan siihen?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 1. Moos. 1:26–28 (meidän tulee lisääntyä ja täyttää maa)
- 1. Moos. 2:21–24 (ensimmäisen avioliittoon vihkimisen toimitti Jumala)
- Matt. 19:3–8 (minkä Jumala on yhdistänyt)
- OL 132 (avioliittolain iankaikkinen luonne)
- OL 42:22–26 (avioliittolupaukset tulee pitää)
- MK Jaak. 3:5–7 (aviomiehen ja vaimon tulee olla uskollisia toisilleen)

Siveyden laki

L u k u 39

Huomautus vanhemmille

Tämä luku sisältää osia, jotka ylittävät pienten lasten käsityskyvyn. On parasta odottaa, että lapset ovat kyllin vanhoja ymmärtämään sukupuolisuhteita ja suvunjatkamista, ennen kuin näitä osia tästä luvusta opetetaan. Kirkkomme johtajat ovat sanoneet, että vanhempien velvollisuutena on opettaa lapsilleen suvunjatkamiseen (lasten siittämiseen ja synnyttämiseen) liittyviä asioita. Vanhempien on myös opetettava heille siveyden laki, joka selitetään tässä luvussa.

Vanhemmat voivat aloittaa opettamalla lapsille oikeaa asennoitumista ruumiiseensa, kun lapset ovat vielä pieniä. Puhuminen lapsille rehellisesti mutta kunnioittavasti sekä oikeiden nimitysten käyttäminen ruumiinosista ja niiden toiminnoista auttaa heitä kasvamaan ilman tarpeetonta kiusaantuneisuutta ruumiistaan.

Lapset ovat luonnostaan uteliaita. He haluavat tietää, kuinka heidän kehonsa toimii. He haluavat tietää, mistä vauvat tulevat. Jos vanhemmat vastaavat kaikkiin tällaisiin kysymyksiin heti ja selkeästi, niin että lapset voivat ymmärtää, lapset esittävät myöhemminkin kysymyksensä vanhemmilleen. Mutta jos vanhemmat vastaavat kysymyksiin niin, että lapset tuntevat itsensä hämmentyneiksi, torjutuiksi tai tyytymättömiksi, he kääntyvät luultavasti kysymyksineen jonkun toisen puoleen ja saavat kenties väärää ajatuksia ja sopimattomia asenteita.

Ei ole kuitenkaan viisasta eikä tarpeellistakaan kertoa lapsille kaikkea yhdellä kertaa. Riittää, kun vanhemmat antavat heille vain sen tiedon, jota he ovat pyytäneet ja jonka he voivat ymmärtää. Vastatessaan näihin kysymyksiin vanhemmat voivat opettaa lapsille sitä, kuinka tärkeitä on kunnioittaa omaa ruumistaan ja toisen ruumista. Vanhempien tulee opettaa lapsia pukeutumaan säädyllisesti.



Heidän tulee korjata väärät ajatukset ja sopimaton kielenkäyttö, jota lapset oppivat muilta.

Siihen mennessä kun lapset saavuttavat kypsyyden, vanhempien olisi pitänyt keskustella heidän kanssaan avoimesti suvunjatkamisesta. Lasten tulee ymmärtää, että nämä voimat ovat hyviä ja Herran meille antamia. Hän odottaa meidän käyttävän niitä niissä rajoissa, jotka Hän on meille antanut.

Pienet lapset tulevat maan päälle taivaallisen Isän luota viattomina ja puhtaina. Kun vanhemmat rukoilevat innoitusta, Herra innoittaa heitä opettamaan lapsia oikeaan aikaan ja oikealla tavalla.

Suvunjatkamisvoima

- Miksi vanhempien pitäisi opettaa lapsilleen suvunjatkamista ja siveyttä koskevia asioita? Kuinka he voivat tehdä sen sopivalla tavalla?

Luomisen jälkeen Jumala käski jokaista elävää olentoa lisääntymään lajinsa mukaan (ks. 1. Moos. 1:22). Lisääntyminen oli osa Hänen suunnitelmaansa, jotta kaikki elämänmuodot voisivat jatkaa olemassaoloaan maan päällä.

Sen jälkeen Hän asetti Aadamin ja Eevan maan päälle. He olivat erilaisia kuin Hänen muut luotunsa, koska he olivat Hänen henkilapsiaan. Eedenin puutarhassa Hän liitti Aadamin ja Eevan yhteen avioliiton sitein ja käski heidän lisääntyä ja täyttää maan (ks. 1. Moos. 1:28). Moraalilakien, ei vaistojen, oli kuitenkin määrä hallita heidän elämäänsä.

Jumala halusi henkilastensa syntyvän perheisiin, joissa heitä voitaisiin asianmukaisesti hoitaa ja opettaa. Meidän tulee Aadamin ja Eevan tavoin suoda fyysinen ruumis näille henkilapsille. Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi ovat antaneet lausunnon: ”Me julistamme, että keino, jolla kuolevainen elämä luodaan, on Jumalan säätämä” (”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, lokakuu 2004, s. 49). Jumala on antanut meille käskyn, että meillä saa olla sukupuolisuhde ainoastaan miehen ja naisen välisessä avioliitossa. Tätä käskyä nimitetään siveyden laiksi.

Siveyden laki

- Mikä on siveyden laki?

Meidän on määrä olla sukupuolisuhteessa vain puolisoimme kanssa, johon meidät on laillisesti vihitty. Sukupuolisuhdetta ennen avioliittoa ei ole tarkoitettu kenellekään, ei miehelle eikä naiselle. Avioliiton solmimisen jälkeen sukupuolisuhte on sallittu ainoastaan puolison kanssa.

Israelilaisille Herra sanoi: ”Älä tee aviorikosta” (2. Moos. 20:14). Ne israelilaiset, jotka rikkoivat tätä käskyä, saivat ankaria rangaistuksia. Herra on toistanut tämän käskyn myöhemmin aikoina (ks. OL 42:24).

Meille on opetettu, että siveyden laki käsittää enemmän kuin vain sukupuoliyhteyden. Ensimmäinen presidenttikunta on varoittanut nuoria muista sukupuolisynteistä:

”Älä tee ennen avioliittoa mitään sellaista, mikä herättää niitä voimakkaita tunteita, joita saa ilmaista vain avioliitossa. Älä osallistu intohimoiseen suutelemiseen, älä makaa toisen päällä äläkä kosketele toisen yksityisiä, pyhiä ruumiinosia vaatetettuna äläkä vaatteita. Älä salli kenenkään tehdä niin sinulle. Älä herätä sellaisia tunteita omassa ruumiissasi.” (*Nuorten voimaksi*, lehtinen, 2002, s. 27.)

Samoin kuin muu siveyden lain rikkominen, homoseksuaalinen käyttäytyminenkin on vakava synti. Myöhempien aikojen profetat ovat puhuneet homoseksuaalisen käyttäytymisen vaaroista ja kirkon tuntemasta huolesta niistä ihmisistä, joilla saattaa olla taipumusta sellaiseen. Presidentti Gordon B. Hinckley on sanonut:

”Uskomme ennen muuta, että miehen ja naisen välinen avioliitto on Jumalan säätämä. Uskomme, että avioliitto voi olla iankaikkinen, kun se on solmittu ikuista pappeuden voimaa käyttäen Herran huoneessa.

Meiltä kysytään kantaamme niihin, jotka pitävät itseään niin sanottuina homoina ja lesboina. Vastaukseni on, että me rakastamme heitä Jumalan poikina ja tyttärinä. Heillä saattaa olla tiettyjä taipumuksia, jotka ovat voimakkaita ja joita voi olla vaikea hillitä. Useimmilla ihmisillä on jonkinlaisia taipumuksia eri ajankohtina.

Elleivät he toimi näiden taipumustensa mukaisesti, he voivat edetä kuten kaikki muut kirkon jäsenet. Jos he rikkovat siveyden lakia ja kirkon moraalinormeja, he joutuvat kirkon kurinpitotoimien kohteeksi aivan kuten muutkin.

Haluamme auttaa näitä ihmisiä, vahvistaa heitä, antaa heille apua heidän ongelmissaan ja auttaa heitä heidän vaikeuksissaan. Mutta emme voi pysyä toimettona, jos he menevät mukaan moraalittomaan toimintaan, jos he yrittävät kannattaa ja puolustaa saman sukupuolen edustajien välistä avioliittoa ja elää sellaisessa. Sellaisen salilminen olisi Jumalan säätämän avioliiton erittäin vakavan ja pyhän perustan ja sen perimmäisen tarkoituksen, perheen kasvattamisen, väheksymistä.” (Ks. ”Mitä ihmiset kyselevät meistä?”, *Liahona*, tammi-kuu 1999, s. 83.)

Saatana haluaa meidän rikkovan siveyden lakia

- Millä tavoin Saatana houkuttelee ihmisiä rikkomaan siveyden lakia?

Saatanan suunnitelmana on pettää mahdollisimman monia meistä estääkseen meitä palaamasta asumaan taivaallisen Isämme luo. Yksi tuhoisimmista asioista, mitä hän voi tehdä, on houkutella meidät rikkomaan siveyden lakia. Hän on viekas ja voimallinen. Hän haluaa meidän uskovan, ettei tämän lain rikkominen ole syntiä. Monet ihmiset ovat joutuneet petetyiksi. Meidän täytyy suojautua pahan vaikutuksilta.

Saatana hyökkää säädyllisyyden mittapuita vastaan. Hän haluaa meidän uskovan, että koska ihmisruumis on kaunis, sitä pitää näyttellä ja se pitää paljastaa. Taivaallinen Isämme haluaa meidän pitävän ruumiimme verhottuna, niin ettemme herätä toisten mielessä sopimattomia ajatuksia.

Saatana ei rohkaise meitä vain pukeutumaan säädyttömästi, vaan hän myös rohkaisee meitä ajattelemaan moraalittomia tai sopimattomia ajatuksia. Hän tekee sen kuvilla, elokuvilla, kertomuksilla, vitseillä, musiikilla ja tanssilla, joissa viitataan moraalittomiin tekoihin. Siveyden laki vaatii, että niin ajatuksemme kuin tekommekin ovat puhtaita. Profeetta Alma on opettanut, että kun olemme Jumalan

tuomittavina, ”meidän ajatuksemmekin tuomitsevat meidät; ja tässä kauheassa tilassa me emme rohkene kohottaa katsettamme Jumalaamme” (Alma 12:14).

Jeesus on opettanut: ”Teille on opetettu tämä käsky: ’Älä tee aviorikosta.’

Mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, on sydämessään jo tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan.” (Matt. 5:27–28.)

Presidentti Gordon B. Hinckley on varoittanut: ”Te elätte hirveiden kiusausten maailmassa. Pornografian inhottava saasta pyyhkäisee yli koko maan kuin kauhistuttava, kaiken alleen peittävä nousuvesi. Se on myrkyä. Älkää katselko sitä älkääkä lukeko sitä. Se tuhoaa teidät, jos niin teette. Se vie teiltä itsekunnioituksenne. Se riistää teiltä elämän kauneuden tajun. Se raastaa teidät maahan ja kiskaisee teidät pahojen ajatusten ja mahdollisesti pahojen tekojen suohon. Pysykää erossa siitä. Karttakaa sitä kuin ruttotautia, sillä se on aivan yhtä tappavaa. Olkaa hyveellisiä ajatuksissa ja teoissa. Jumala on asettanut teihin tarkoituksellisesti jumalallisen halun, joka voidaan helposti kääntää pahoihin ja tuhoisiin tarkoitukseeniin. Kun olette nuoria, älkää alkako seurustella vakituisesti. Kun saavutatte iän, jossa alatte ajatella avioliittoa, silloin on sen aika. Mutta te kouluiässä olette pojat ette tätä tarvitse, eivätkä tytöt liioin.” (”Ajatuksia tempeleistä, käännyneiden kirkossa pysymisestä ja lähetystyöstä”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 56.)

Toisinaan Saatana kiusaa meitä tunteidemme avulla. Hän tietää, milloin olemme yksinäisiä, hämmentyneitä tai masentuneita. Hän valitsee tämän heikkouden hetken houkutelakseen meitä rikkomaan siveyden lakia. Taivaallinen Isämme voi antaa meille voimaa selviytyä näistä koettelemuksista vahingoittumatta.

Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan eräästä vanhurskaasta nuorukaisesta nimeltä Joosef, johon hänen isäntänsä Potifar luotti suuresti. Potifar oli antanut Joosefin hoitoon kaiken, mitä hänellä oli. Potifarin vaimo himoitsi Joosefia ja houkutteli tätä aviorikokseen kanssaan. Joosef kuitenkin vastusti häntä ja pakeni hänen luotaan. (Ks. 1. Moos. 39:1–18.)

Paavali on opettanut: ”Teitä kohdannut kiusaus ei ole mitenkään epätavallinen. Jumalaan voi luottaa. Hän ei salli kiusauksen käydä teille ylivoimaiseksi, vaan antaessaan teidän joutua koetukseen hän samalla valmistaa pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää.” (1. Kor. 10:13.) Alma on tähdentänyt, ettei meitä kiusata ”enempää kuin [voimme] kestää”, kun me nöyryymme Herran edessä ja huudamme avuksi Hänen pyhää nimeään ja valvomme ja rukoilemme alati (Alma 13:28).

- Kuinka säädylisyys ja siveys liittyvät toisiinsa? Kuinka vanhemmat voivat opettaa lapsiaan pukeutumaan, puhumaan ja käyttäytymään säädylisesti?
- Kuinka voimme taistella pornografian leviämistä ja vaikutusta vastaan?
- Mitä lupauksia Herra on antanut meille auttaakseen meitä voittamaan Saatanan kiusaukset?

Siveyden lain rikkominen on äärimmäisen vakava rikkomus

Profeetta Alma murehti, koska yksi hänen pojistaan oli rikkonut siveyden lakia. Alma sanoi pojalleen Koriantonille: ”Etkö tiedä, poikani, että tällainen on iljetystä Herran silmissä, niin, iljettävin kaikista synneistä lukuun ottamatta viattoman veren vuodattamista tai Pyhän Hengen kieltämistä?” (Alma 39:5.) Vain murha on siveettömyyttä vakavampi synti.

Jos mies ja nainen rikkovat siveyden lain ja siittävät lapsen, he saattavat tuntea kiusausta syyllistyä toiseen iljettävään syntiin: aborttiin. Aborttiin on harvoin mitään perusteltua syytä. Kirkon johtajat ovat sanoneet, että jotkin poikkeustilanteet saattavat oikeuttaa aborttiin, kuten jos raskaus on inestin tai raiskauksen seurausta, jos äidin henki tai terveys on pätevien lääketieteen asiantuntijoiden mukaan vakavasti uhattuna tai jos pätevän lääketieteen asiantuntijan mukaan sikiö on niin vammaisen, ettei lapsi selviä hengissä synnytyksen jälkeen. Mutta edes nämä olosuhteet eivät automaattisesti oikeuta aborttiin. Näihin tilanteisiin joutuneiden tulee harkita aborttia vasta,

Opettajalle: Avuksi säädylisyyttä ja siveyttä koskevissa kysymyksissä voit halutessasi käyttää lehtistä *Nuorten voimaksi* (varastonumero 36550 130), jota saa jakelukeskuksista, sivustolta LDS.org ja mahdollisesti myös seurakuntakirjastosta.

kun he ovat neuvotelleet paikallisten pappesusjohtajiansa kanssa ja saaneet siihen vilpittömästi rukoiltuaan vahvistuksen.

”Kun mies ja nainen siittävät lapsen avioliiton ulkopuolella, heitä tulee rohkaista kaikin mahdollisin tavoin avioitumaan. Mikäli avioliiton onnistuminen on epätodennäköistä iän tai muiden olosuhteiden johdosta, vihkimättömiä vanhempia tulee neuvoa antamaan lapsi adoptoitavaksi LDS Family Services -palveluja käyttäen huolehtien näin siitä, että lapsi sinetöidään temppelellisiin vanhempiin.” (First Presidency Letter, 26. kesäkuuta 2002 ja 19. heinäkuuta 2002.)

Taivaalliselle Isällemme on erittäin tärkeää, että Hänen lapsensa noudattavat siveyden lakia. Kirkon jäsenet, jotka rikkovat tätä lakia tai saavat toiset tekemään niin, joutuvat kirkkokurin alaisiksi.

Siveyden lakia rikkovat voivat saada anteeksi

Ne, jotka ovat rikkoneet siveyden lakia, voivat saada rauhan. Herra on sanonut: ”Jos jumalaton kääntyy synneistään, kaikesta pahasta mitä on tehnyt, jos hän noudattaa kaikkia minun säädöksiäni – – [hänen] syntejään ei enää milloinkaan muisteta” (Hes. 18:21–22). Vain anteeksianto tuo rauhan.

Presidentti Kimball on sanonut: ”Anteeksianto on aina ehdollinen. – – Paaston, rukousten, nöyryyden täytyy vastata syntiä tai ylittää se. Ihmisellä on oltava [särkynyt] sydän ja murtunut mieli. – – Hänen täytyy vuodattaa kyyneliä ja kokea aito sydämenmuutos. Hänen täytyy vakuuttautua synnistään, hylätä paha, tunnustaa erhe asianmukaisesti asetetuille Herran auktoriteeteille.” (*Anteeksiantamuksen ihme*, 1975, s. 329.)

Monille tunnustaminen on kaikkein vaikein osa parannusta. Meidän täytyy tunnustaa Herran lisäksi myös sille henkilölle, jota vastaan olemme rikkoneet, kuten aviomiehelle tai vaimolle, sekä asianmukaiselle pappesusjohtajalle. Pappesusjohtaja (piispa tai vaarnajohtaja) arvioi asemamme kirkossa. Herra sanoi Almalle: ”Jokainen, joka rikkoo minua vastaan – – jos hän tunnustaa syntinsä sinun ja minun edessäni ja tekee parannuksen vilpittömin sydämin, anna hänelle anteeksi, niin minäkin annan hänelle anteeksi” (Moosia 26:29).

Presidentti Kimball on kuitenkin varoittanut: ”Vaikka anteeksiantoa luvataankin niin ylenpalttisesti, ei kenellekään sellaiselle sielulle ole anteeksiannon lupausta eikä merkkiä, joka ei tee täydellistä parannusta. – – Voimme tuskin muistuttaa ihmisille liian voimallisesti, että he eivät voi tehdä syntiä ja saada anteeksi ja sitten tehdä syntiä yhä uudelleen ja uudelleen sekä odottaa saavansa anteeksi aina uudelleen.” (*Anteeksiantamuksen ihme*, s. 329, 335.) Niitä, jotka saavat anteeksiannon ja sen jälkeen tekevät synnin uudelleen, pidetään vastuullisina aiemmista synneistään (ks. OL 82:7; Et. 2:15).

Ne, jotka pitävät siveyden lain, saavat suuria siunauksia

- Mitä siunauksia saamme noudattaessamme siveyden lakia?

Kun noudatamme siveyden lakia, voimme elää vapaina syyllisyydestä tai häpeästä. Oma elämämme ja lastemme elämä on siunattua, kun pidämme itsemme puhtaana ja tahrattomana Herran edessä. Lapset voivat ottaa meistä esimerkkiä ja seurata jälkiämme.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Matt. 19:5–9; 1. Moos. 2:24 (aviosuhde on pyhä)
- Tit. 2:4–12 (opetuksia siveydestä)
- 1. Kor. 7:2–5; Ef. 5:28 (uskollisuus puolisolle)
- Ilm. 14:4–5 (siunauksia kuuliaisuudesta siveyden laille)
- Sananl. 31:10 (hyveellisyyttä ylistetään)
- Alma 39:9 (älä seuraa silmiesi himoja)
- OL 121:45 (hyve kaunistakoon ajatuksiasi lakkaamatta)
- Alma 42:16 (parannus ei tule ilman rangaistusta)
- Alma 42:30 (älä puolustele syntejäsi)
- OL 58:42–43 (parannuksen tekevä tunnustaa syntinsä ja hylkää ne)



Temppelityö ja sukututkimus

L u k u 4 0

Taivaallinen Isä haluaa lastensa palaavan luokseen

Jeesuksen Kristuksen sovitus varmistaa meille jokaiselle, että me nousemme kuolleista ja elämme ikuisesti. Mutta jos haluamme elää ikuisesti perheemme kanssa taivaallisen Isän edessä, meidän on tehtävä kaikki, mitä Vapahtaja käskää meidän tehdä. Siihen sisältyy kasteen ja konfirmoinnin sekä temppelitoimitusten saaminen.

Meidät jokaisen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenen on kastanut ja konfirmoinut joku, jolla on asianmukainen pappeuden valtuus. Jokainen meistä voi mennä myös temppeliin saadakseen siellä suoritettavat pelastavat pappeuden toimitukset. Mutta monilla Jumalan lapsista ei ole ollut tätä samaa mahdollisuutta. He elivät sellaisena aikana tai sellaisessa paikassa, ettei evankeliumi ollut heidän keskuudessaan.

Taivaallinen Isä haluaa, että kaikki Hänen lapsensa palaavat asumaan Hänen luokseen. Niille, jotka ovat kuolleet ilman kastetta tai temppelitoimituksia, Hän on varannut keinon tämän toteutumiseksi. Hän on pyytänyt meitä suorittamaan toimituksia esivanhempiemme puolesta temppeleissä.

Herran temppelit

- Miksi temppelit ovat tärkeitä elämässämme?

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon temppelit ovat erityisiä Herralle pyhitettyjä rakennuksia. Kelvolliset kirkon jäsenet voivat käydä temppeleissä ja saada siellä pyhiä toimituksia ja

Opettajalle: Kuvat voivat herättää kiinnostusta ja auttaa oppijoiden ymmärryksen lisääntymisessä. Voit halutessasi pyytää luokan tai perheen jäseniä miettimään, miltä temppelityö heistä tuntuu, kun he katselevat tässä luvussa olevaa kuvaa temppelistä.

tehdä liittoja Jumalan kanssa. Aivan kuten kaste, nämä toimitukset ja liitot ovat välttämättömiä pelastuksellemme. Ne täytyy toimittaa Herran temppeleissä.

Menemme temppeliin myös oppiaksemme enemmän taivaallisesta Isästä ja Hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta. Saamme enemmän ymmärrystä elämämme tarkoituksesta ja suhteestamme taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen. Saamme opetusta kuolevaisuutta edeltäneestä elämästämme, maanpäällisen elämän tarkoituksesta ja kuoleman jälkeisestä elämästä.

Temppeleitoimitukset sinetöivät perheet yhteen ikuisesti

- Mitä sinetöiminen tarkoittaa?

Kaikki temppeleitoimitukset suoritetaan pappeuden valtuudella. Tällä valtuudella maan päällä suoritettut toimitukset sinetöidään eli sidotaan taivaassa. Vapahtaja opetti apostoleilleen: ”Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaassa” (Matt. 16:19; ks. myös OL 132:7).

Vain temppeleissä meidät voidaan sinetöidä perheinä yhteen ikuisuudeksi. Temppeleissä solmittava avioliitto liittää miehen ja naisen aviomieheksi ja -vaimoksi iankaikkisesti, jos he pitävät liittonsa kunniaassa. Kaste ja kaikki muut toimitukset valmistavat meitä tähän pyhään tapahtumaan.

Kun mies ja nainen solmivat avioliiton temppeleissä, niin heille sen jälkeen syntyvistä lapsista tulee myös osa heidän iankaikkista perhettään. Parit, jotka ovat solmineet avioliiton temppeleiden ulkopuolella, voivat saada nämä siunaukset valmistautumalla itse ja valmistamalla lapsiaan menemään temppeliin sinetöitäväksi toisiinsa. Vanhemmat, jotka ovat laillisesti adoptoineet lapsia, voivat halutessaan saada nämä lapset sinetöidyiksi heihin.

- Mitä avioparin täytyy tehdä, jotta sinetöimisvoima olisi voimassa heidän avioliitossaan?

Esivanhempamme tarvitsevat meidän apuamme

- Mitä velvollisuuksia meillä on niitä esivanhempiamme kohtaan, jotka ovat kuolleet saamatta pappeuden toimituksia?

Mario Cannamela solmi avioliiton Maria Vittan kanssa vuonna 1882. He asuivat Tripanissa Italiassa, jossa he kasvattivat perhettään ja elivät yhdessä monia ihania vuosia. Mario ja Maria eivät kuulleet Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin sanomasta elinaikanaan. Heitä ei kastettu kirkkomme jäseniksi. Heillä ei ollut mahdollisuutta mennä temppeliin ja tulla sinetöidyksi yhteen iankaikkiseksi perheeksi. Heidän avioliittonsa päättyi heidän kuollessaan.

Yli vuosisata myöhemmin järjestettiin suurenmoinen kokoontuminen. Marion ja Marian jälkeläiset menivät Los Angelesin temppeliin, jossa yksi heidän miespuolisista lapsenlapsenlapsistaan ja hänen vaimonsa polvistuivat alttarin ääressä ja toimivat sijaisina Marion ja Marian sinetöinnissä. Kyyneleet täyttivät heidän silmänsä, kun he osallistuivat Marion ja Marian iloon.

Monet esivanhemmistamme ovat niiden joukossa, jotka ovat kuolleet kuulematta evankeliumista maan päällä ollessaan. He elävät nyt henkimaailmassa (ks. tämän kirjan luku 41). Siellä heille opetetaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumia. Ne, jotka ovat ottaneet evankeliumin vastaan, odottavat, että heidän puolestaan suoritetaan temppelitoimitukset. Kun suoritamme näitä toimituksia temppelissä esivanhempiemme puolesta, voimme osallistua heidän iloonsa.

- Kuinka oppi kuolleiden pelastuksesta osoittaa Jumalan oikeudenmukaisuutta, sääliä ja armollisuutta?
- Mitä kokemuksia sinulla on ollut temppelityön tekemisestä esivanhempiesi puolesta?

Sukututkimus – kuinka aloitamme esivanhempiemme auttamisen

- Mitkä ovat sukututkimuksen perusvaiheet?

Myöhempien aikojen pyhiä kannustetaan osallistumaan sukututkimustyöhön. Tämän työn avulla saamme tietoja esivanhemmistamme, niin että voimme suorittaa toimituksia heidän puolestaan. Sukututkimukseen kuuluu kolme perusvaihetta:

1. Esivanhempiemme nimien etsiminen
2. Sen selvittäminen, ketkä esivanhemmistamme tarvitsevat temppelitoimituksia

3. Sen varmistaminen, että toimitukset suoritetaan heidän puolestaan.

Useimmissa seurakunnissa on sukututkimusneuvoja, jotka voivat vastata kysymyksiin ja ohjata meitä tarvitsemiemme apuneuvojen äärelle. Jos seurakunnassa ei ole sukututkimusneuvojaa, piispa tai seurakunnanjohtaja voi antaa ohjausta.

Esivanhempiemme nimien etsiminen

Voidaksemme suorittaa temppeletoimitukset esivanhempiemme puolesta meidän täytyy tietää heidän nimensä. Käytössämme on nykyään monia erinomaisia apuneuvoja, jotka auttavat meitä saamaan selville esivanhempiemme nimet.

Hyvä tapa aloittaa tietojen kerääminen esivanhemmistamme on selvittää, mitä tietoja meillä on kotonamme. Meillä saattaa olla syntymä-, vihki- tai kuolintodistuksia. Saatamme löytää myös perheeraamattuja, kuolinilmoituksia, perhehistorioita tai päiväkirjoja. Voimme pyytää tietoja myös sukulaisiltamme. Kun olemme koonneet kotoa tiedot esivanhemmistamme, voimme etsiä muista lähteistä, kuten FamilySearch.org. Voimme myös käydä kirkon paikallisessa sukututkimuskeskuksessa.

Se, kuinka paljon saamme selville, riippuu siitä, mitä tietoja meillä on käytössämme. Meillä saattaa olla vain vähän tietoja suvustamme emmekä pysty saamaan tietoja muista kuin vanhemmistamme ja isovanhemmistamme. Jos meillä on jo laaja kokoelma tietoja suvustamme, pystymme kenties saamaan tietoja esivanhemmistamme, jotka edustavat aiempia sukupolvia.

Voimme järjestää keräämämme tiedot perheryhmälomakkeisiin ja esivanhempien tauluihin.

Sen selvittäminen, ketkä esivanhemmistamme tarvitsevat temppeletoimituksia

Temppeletoimituksia on suoritettu kuolleiden puolesta kirkon alkua ajoista alkaen. Niinpä esivanhempiemme puolesta on saatettu jo tehdä joitakin toimituksia. Selvittääksemme, ketkä esivanhemmistamme tarvitsevat temppeletoimituksia, voimme etsiä tietoja kahdesta lähteestä. Omissa sukututkimusasiakirjoissamme saattaa olla tietoja

siitä, mitä on tehty. Ellei näin ole, kirkolla on tiedot kaikista toimituksista, jotka on suoritettu temppelissä. Seurakuntasi sukututkimusneuvoja voi auttaa sinua tässä hankkeessa.

Sen varmistaminen, että toimitukset suoritetaan heidän puolestaan

Monet esivanhemmistamme henkimaailmassa saattavat olla kärsimättömiä saamaan temppelitoimituksensa. Heti kun saamme tietoja näistä esivanhemmista, meidän tulee pitää huolta siitä, että tämä työ tehdään heidän puolestaan.

Yksi sukututkimustyön siunauksista tulee siitä, että menemme temppeliin suorittamaan toimitukset esivanhempiemme puolesta. Meidän tulee valmistautua siten, että saamme temppelisuosituksen, jotta voimme tehdä tätä työtä silloin kun se on mahdollista. Jos lapsemme ovat vähintään 12-vuotiaita, he voivat saada osansa näistä siunauksista ottamalla kasteen ja konfirmoinnin esivanhempiansa puolesta.

Ellei meidän ole mahdollista mennä temppeliin osallistuaksemme näihin toimituksiin, temppeli järjestää muita kirkon jäseniä suorittamaan näitä toimituksia.

- Kuinka Herra on auttanut sinua tai perheesi jäseniä löytämään tietoja esivanhemmistanne?

Muita sukututkimusmahdollisuuksia

- Mitä helppoja tapoja osallistua sukututkimustyöhön on henkilöllä, jolla on monia muita velvollisuuksia?

Sen lisäksi, että voimme suorittaa temppelitoimituksia niiden esivanhempiemme puolesta, joista meillä on tietoja, voimme auttaa henkimaailmassa olevia monilla muillakin tavoilla. Meidän tulee tavoitella Hengen ohjausta miettiessämme rukoillen, mitä voisimme tehdä. Olosuhteidemme mukaan voimme tehdä esimerkiksi seuraavia asioita:

1. Voimme käydä mahdollisimman usein temppelissä. Kun olemme saaneet omat temppelitoimituksemme, voimme suorittaa pelastavia toimituksia muiden puolesta, jotka odottavat niitä henkimaailmassa.

2. Voimme tehdä tutkimustyötä saadaksemme tietoja niistä esivanhemmista, joista tietojen saaminen on vaikeampaa. Sukututkimusneuvojat voivat ohjata meitä hyödyllisten apuneuvojen äärelle.
 3. Voimme auttaa kirkon hakemisto-ohjelmassa. Tässä ohjelmassa jäsenet valmistavat sukututkimustietoja kirkon sukututkimustietokoneohjelmien käyttöön. Näiden ohjelmien ansiosta meidän on helpompaa saada tietoja esivanhemmistamme.
 4. Voimme lisätä sukututkimustietoja kirkon nykyisiin sukututkimustietokoneohjelmiin. Nämä ohjelmat sisältävät sukututkimustietoja, joita ihmiset kaikkialta maailmasta ovat lähettäneet. Niiden ansiosta ihmiset voivat antaa tietojaan suvustaan muiden käyttöön. Sukututkimusneuvojat voivat antaa lisää tietoa kirkon tietokoneohjelmista.
 5. Voimme osallistua sukuseurojen toimintaan. Voimme saada aikaan paljon enemmän esivanhempiemme hyväksi, kun teemme työtä yhdessä muiden suvun jäsenten kanssa.
- Mieti, mitä sinä voit tehdä lisätäksesi osallistumistasi temppele- ja sukututkimustyöhön.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 1. Piet. 4:6 (evankeliumi on julistettu kuolleille)
- Mal. 3:23–24; OL 2:2; 3. Nefi 25:5–6 (Elian tehtävä)
- 1. Kor. 15:29; OL 128:15–18 (työ kuolleiden puolesta)
- OL 138 (kuolleiden lunastus)

Kuoleman jälkeinen henkimaailma

L u k u 41

Elämä kuoleman jälkeen

- Mitä meille tapahtuu kuoltuamme?

Taivaallinen Isä laati suunnitelman pelastaakseen meidät. Tähän suunnitelmaan kuului se, että Hän lähetti meidät kasvojensa edestä elämään maan päällä ja saamaan lihaa ja verta olevan kuolevaisen ruumiin. Aikanaan kuolevainen ruumiimme kuolee, ja henkemme menee henkimaailmaan. Henkimaailma on paikka, jossa odotetaan, tehdään työtä ja opitaan ja jossa vanhurskaat saavat levätä huolista ja murheista. Siellä henkemme elää, kunnes olemme valmiit ylösnousemukseemme. Silloin kuolevainen ruumiimme yhdistyy jälleen henkeemme ja saamme sen kirkkauden asteen, johon olemme valmistautuneet (ks. luku 46 tässä kirjassa).

Monet ihmiset ovat pohtineet, millainen henkimaailma on. Pyhät kirjoitukset ja myöhempien aikojen profeetat ovat antaneet meille tietoa henkimaailmasta.

- Mitä lohtua saat tiedosta, että kuoleman jälkeen on elämää?
Kuinka voimme käyttää ymmärrystämme kuoleman jälkeisestä henkimaailmasta toisten lohdutukseksi?

Missä kuoleman jälkeinen henkimaailma on?

Myöhempien aikojen profeetat ovat sanoneet, että kuolleiden henget eivät ole kaukana meistä. Presidentti Ezra Taft Benson on sanonut: ”Joskus verho tämän elämän ja tuonpuoleisen välillä on hyvin ohut. Rakkaamme, jotka ovat siirtyneet tuolle puolen, eivät ole meistä kaukana.” (”Elämä on ikuinen”, *Valkeus*, huhtikuu 1972, s. 145.) Presidentti Brigham Young opetti, että kuoleman jälkeinen



henkimaailma on maan päällä, meidän ympärillämme (ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young*, 1997, s. 279).

Millainen henkemme on?

Henkiolennoilla on sama ruumiillinen muoto kuin kuolevaisilla, paitsi että henkiruumis on muodoltaan täydellinen (ks. Et. 3:16). Henget vievät mukanaan maan päältä pyhittäytymisen tai vastustuksen asenteet vanhurskauden asioita kohtaan (ks. Alma 34:34). Heillä on samat himot ja halut kuin heillä oli eläessään maan päällä. Kaikki henget ovat aikuisen muodossa. He olivat aikuisia ennen kuolevaista olemassaoloaan, ja he ovat aikuisen muodossa kuoleman jälkeen, vaikka he olisivat kuolleet vastasyntyneinä tai lapsina (ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith*, 1999, s. 131–132).

- Miksi on tärkeää tietää, että hengillämme tulee olemaan samat asenteet henkimaailmassa kuin heillä on nyt?

Millaiset olosuhteet vallitsevat kuoleman jälkeisessä henkimaailmassa?

Mormonin kirjassa profeetta Alma opetti henkimaailman kahdesta osasta tai tilasta:

”Niiden henget, jotka ovat vanhurskaita, otetaan vastaan onnen tilaan, jota sanotaan paratiisiksi, levon tilaksi, rauhan tilaksi, missä he saavat levätä kaikista vaivoistaan ja kaikesta huolesta ja murheesta.

Ja silloin tapahtuu, että jumalattomien henget, niin, jotka ovat pahoja – sillä katso, heillä ei ole mitään osaa eikä osuutta Herran Hengestä, sillä katso, he valitsivat pahat teot mieluummin kuin hyvät; sen tähden Perkeleen henki meni heihin ja otti haltuunsa heidän huoneensa – ja nämä karkotetaan ulkoiseen pimeyteen; siellä itketään ja valiteetaan ja kiristellään hampaita, ja tämä heidän oman pahuutensa tähden, koska heitä johdetaan vankeina Perkeleen tahdon mukaisesti.

Nyt tämä on jumalattomien sielujen tila, niin, pimeydessä, ja heitä kohtaavan Jumalan vihan tulisen suuttumuksen kauhea, pelokas odotuksen tila; näin he jäävät tähän tilaan, samoin kuin vanhurskaat paratiisiin, ylösnousemuksensa aikaan asti.” (Alma 40:12–14).

Henget luokitellaan sen mukaan, kuinka puhdasta heidän elämänsä on ollut ja kuinka kuuliaisia he ovat olleet Herran tahdolle ollessaan maan päällä. Vanhurskaat ja jumalattomat erotetaan (ks. 1. Nefi 15:28–30), mutta henget voivat edistyä oppiessaan evankeliumin periaatteita ja eläessään niiden mukaan. Paratiisissa olevat henget voivat opettaa vankilassa olevia henkiä (ks. OL 138).

Paratiisi

Profeetta Alman mukaan vanhurskaat henget lepäävät maallisista huolista ja murheista. He tekevät kuitenkin Herran työtä. Presidentti Joseph F. Smith näki näyssä, että Jeesus Kristus kävi heti ristiinnaulitsemisensa jälkeen henkimaailmassa vanhurskaiden luona. Hän nimitti sanansaattajia, antoi heille voimaa ja valtuutta ja valtuutti heidät ”viemään evankeliumin valon pimeydessä oleville, tosiaankin kaikille ihmisten hengille” (OL 138:30).

Kirkko on järjestetty henkimaailmassa, ja pappeudenhaltijat jatkavat tehtäviensä hoitamista siellä (ks. OL 138:30). Presidentti Wilford Woodruff on opettanut: ”Sama pappeus on olemassa verhon toisella puolella. – – Jokainen apostoli, jokainen seitsenkymmen, jokainen vanhin jne, joka on kuollut uskossa, astuu heti verhon toiselle puolelle siirryttyään palvelutyöhön.” (*Deseret News*, 25. tammikuuta 1882, s. 818.)

Myös perhesuhteet ovat tärkeitä. Presidentti Jedediah M. Grant, Brigham Youngin neuvonantaja, näki henkimaailman ja kuvaili Heber C. Kimballille siellä vallitsevaa järjestystä: ”Hän sanoi, että hänen siellä näkemänsä ihmiset oli järjestetty perheittäin – –. Hän sanoi: ’Kun katsoin perheitä, jotkin olivat vajaita – – sillä näin perheitä, joiden ei sallittu tulla asumaan yhdessä, koska he eivät olleet pitäneet kutsumustaan kunniaa täällä.’” (*Deseret News*, 10. joulukuuta 1856, s. 316–317.)

Opettajalle: Voit auttaa luokan tai perheen jäseniä ymmärtämään eroja paratiisiin ja henkivankilan välillä piirtämällä keskelle taulua tai suurta paperia pystysuoran viivan, niin että muodostuu kaksi saraketta. Kirjoita ensimmäisen sarakkeen otsikoksi *Vanhurskaiden tila*. Kirjoita toisen sarakkeen otsikoksi *Jumalattomien tila*. Pyydä jäseniä kuvailemaan kumpaa-kin tilaa henkimaailmassa sen perusteella, mitä he lukevat tästä osiosta. Tee asianomaisiin sarakkeisiin yhteenveto heidän kommentistaan.

Henkivankila

Apostoli Pietari puhui henkimaailmasta vankeutena, mitä se onkin joillekuille (ks. 1. Piet. 3:18–20). Henkivankilassa ovat ne henget, jotka eivät vielä ole vastaanottaneet Jeesuksen Kristuksen evankeliumia. Näillä hengillä on valinnanvapaus, ja sekä hyvä että paha voi houkutella heitä. Jos he ottavat vastaan evankeliumin ja heidän puolestaan temppelissä suoritettut toimitukset, he voivat lähteä henkivankilasta ja elää paratiisissa.

Henkivankilassa on myös niitä, jotka ovat hylänneet evankeliumin, kun sitä on saarnattu heille joko maan päällä tai henkivankilassa. Nämä henget kärsivät tilassa, jota nimitetään helvetiksi. He ovat erottaneet itsensä Jeesuksen Kristuksen armosta, Hänen, joka sanoi: ”Sillä katso, minä, Jumala, olen kärsinyt tämän kaikkien puolesta, jottei heidän tarvitse kärsiä, jos he tekevät parannuksen; mutta elleivät he tee parannusta, heidän täytyy kärsiä samoin kuin minä, mikä kärsimys sai minut, tosiaankin Jumalan, suurimman kaikista, vapisemaan tuskasta ja vuotamaan verta joka huokosesta ja kärsimään sekä ruumiissa että hengessä” (OL 19:16–18). Kun he ovat kärsineet syntiensä tähden, heidän sallitaan Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta periä alin kirkkauden aste, joka on telestinen valtakunta.

- Kuinka henkimaailman olosuhteet muistuttavat olosuhteita tässä elämässä?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 1. Piet. 4:6 (evankeliumia julistettiin kuolleille)
- Moos. 7:37–39 (jumalattomia varten valmistettu henkivankila)
- OL 76 (ilmoitus kolmesta kirkkauden valtakunnasta)
- Luuk 16:19–31 (kerjäläisen ja rikkaan miehen kohtalo henkimaailmassa)



Israelin huoneen kokoaminen

L u k u 4 2

Israelin huone on Jumalan liittokansa

- Mitä velvollisuuksia Jumalan liittokansalla on maailman kansakuntia kohtaan?

Jaakob oli suuri profeetta, joka eli satoja vuosia ennen Kristuksen aikaa. Koska Jaakob oli uskollinen, Herra antoi hänelle erityisen nimen Israel, joka merkitsee ”sitä, joka kamppailee Jumalan kanssa” tai ”anna Jumalan hallita” (Bible Dictionary, hakusana ”Israel”, s. 708). Jaakobilla oli kaksitoista poikaa. Näitä poikia ja heidän perheitään alettiin nimittää Israelin kahdeksitoista heimoksi eli israelilaisiksi (ks. 1. Moos. 49:28).

Jaakob oli Abrahamin pojanpoika. Herra teki Abrahamin kanssa ikuisen liiton, joka uudistettiin Iisakin ja Jaakobin ja hänen lastensa kanssa (ks. luku 15 tässä kirjassa; ks. myös tässä luvussa oleva kuva, joka esittää Jaakobia siunaamassa poikiaan). Jumala lupasi, että israelilaiset olisivat Hänen liittokansansa niin kauan kuin he pitäisivät Hänen käskynsä (ks. 5. Moos. 28:9–10). He olisivat siunaukseksi kaikille maailman kansoille viemällä niille evankeliumin ja pappeuden (ks. Abr. 2:9–11). Näin he pitäisivät liittonsa Herran kanssa ja Hän pitäisi liittonsa heidän kanssaan.

Israelin huone hajotettiin

Yhä uudelleen Herran profeetat varoittivat Israelin huonetta siitä, mitä tapahtuisi, jos he olisivat jumalattomia. Mooses ennusti: ”Herra hajottaa teidät kaikkien kansojen sekaan kautta koko maanpiirin” (5. Moos. 28:64).

Tästä varoituksesta huolimatta israelilaiset rikkoivat jatkuvasti Jumalan käskyjä. He taistelivat keskenään ja jakaantuivat kahdeksi valtakunnaksi: pohjoiseksi valtakunnaksi, jota nimitettiin Israelin valtakunnaksi, ja eteläiseksi valtakunnaksi, jota nimitettiin Juudan valtakunnaksi. Kymmenen Israelin kahdestatoista heimosta asui pohjoisessa valtakunnassa. Erään sodan aikana viholliset valloittivat heidät ja heidät vietiin pakkosiirtolaisuuteen. Muutamat heistä pakenivat myöhemmin pohjoisiin maihin ja katosivat muulta maailmalta.

Noin sata vuotta pohjoisen valtakunnan valloituksen jälkeen eteläinen valtakunta valloitettiin. Sen pääkaupunki Jerusalemin hävitettiin vuonna 586 eKr., ja monia kahden jäljelle jääneen Israelin heimon jäsenistä vietiin pakkosiirtolaisuuteen. Myöhemmin näiden heimojen jäseniä palasi rakentamaan Jerusalemin uudelleen. Juuri ennen kuin Jerusalemin hävitettiin, Lehi ja hänen perheensä, jotka kuuluivat Israelin huoneeseen, lähtivät kaupungista ja asettuivat asumaan Amerikan mantereelle.

Kristuksen ajan jälkeen Jerusalemin hävitettiin jälleen. Tällä kertaa sen tekivät roomalaiset sotilaat. Juutalaiset hajaantuivat pitkin suurta osaa maailmaa. Nykyään israelilaisia on kaikissa maailman maissa. Monet näistä ihmisistä eivät tiedä, että he ovat polveutuneet muinaisesta Israelin huoneesta.

- Mitä hyötyä Jumalan lapsille on koitunut siitä, että Herran liittokansa on hajaantunut kautta maailman?

Israelin huone täytyy koota

- Miksi Herra haluaa, että Hänen kansansa kootaan?
- Kuinka Israelin huone kootaan?

Herra lupasi, että Hänen liittokansansa koottaisiin jonakin päivänä: ”Minä itse kokoan laumani rippeet kaikista maista, joihin olen lampani karkottanut” (Jer. 23:3).

Jumala kokoaa lapsiaan lähetystyöllä. Kun ihmiset saavat tietää Jeesuksesta Kristuksesta, saavat pelastuksen toimitukset ja pitävät niihin kuuluvat liitot, heistä tulee ”liiton lapsia” (3. Nefi 20:26). Hänellä on tärkeitä syitä koota lapsiaan. Hän kokoaa heitä, niin että

he voivat oppia evankeliumin opetukset ja valmistautua kohtaamaan Vapahtajan, kun Hän tulee jälleen. Hän kokoaa heitä, niin että he rakentavat temppeleitä ja suorittavat pyhiä toimituksia esivanhempiensa puolesta, jotka ovat kuolleet vailla tätä mahdollisuutta. Hän kokoaa heitä, niin että he voivat vahvistaa toisiaan ja olla yhtä evankeliumissa löytäen suojaa jumalattomilta vaikutuksilta maailmassa. Hän kokoaa heitä myös siksi, että he voivat valmistautua viemään evankeliumia muille.

Profeetta Mooses, joka ilmestyi vuonna 1836 Kirtlandin temppelissä, antoi Joseph Smithille voiman ja valtuuden johtaa Israelin huoneen kokoamistyötä (ks. OL 110:11). Siitä lähtien jokainen profeetta on pitänyt hallussaan Israelin huoneen kokoamisen avaimia, ja tämä kokoaminen on ollut tärkeä osa kirkon työtä. Nyt Israelin huonetta kootaan sen ottaessa vastaan palautetun evankeliumin ja palvellessa Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumalaa (ks. 5. Moos. 30:1–5).

Israelilaiset kootaan ensin hengellisesti ja sen jälkeen fyysisesti. Heitä kootaan hengellisesti, kun he liittyvät Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon, tekevät pyhiä liittoja ja pitävät ne. Tämä hengellinen kokoaminen alkoi profeetta Joseph Smithin aikana ja jatkuu nykyään kaikkialla maailmassa. Kirkon käännynnäiset ovat israelilaisia joko verisitein tai lapseksiottamisella. He kuuluvat Abrahamin ja Jaakobin sukuun (ks. Abr. 2:9–11; Gal. 3:26–29).

Presidentti Joseph Fielding Smith on sanonut: ”Kirkon jäsenien joukossa on edustettuna monia kansallisuuksia – ja he ovat tulleet, koska Herran Henki on ollut heidän päällänsä –; kun he saivat *kokoamisen hengen*, he jättivät kaiken evankeliumin tähden” (*Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 3, s. 228, kursivointi lähdeteoksessa).

Israelin fyysinen kokoaminen merkitsee sitä, että israelilaiset ”kootaan kotiin perintömaihinsa ja asetetaan asumaan kaikkiin lupauksen maihinsa” (ks. 2. Nefi 9:2). Efraimin ja Manassen heimot kootaan Amerikan mantereelle. Juudan heimo palautetaan Jerusalemin kaupunkiin ja sen ympäristöön. Kymmenen kadonnutta heimoa saavat luvatut siunauksensa Efraimin heimolta (ks. OL 133:26–34).

Kun kirkko perustettiin, pyhiä kehoitettiin kokoontumaan ensin Ohioon, sitten Missouriin ja sen jälkeen Suolajärven laaksoon. Tänä aikana nykyajan profeetat ovat kuitenkin opettaneet, että kirkon jäsenten tulee rakentaa Jumalan valtakuntaa omassa maassaan. Vanhin Russell M. Nelson on sanonut: ”Päätöksessä tulla Kristuksen luokse ei ole kysymys fyysisestä asuinpaikasta; siinä on kysymys henkilökohtaisesta sitoutumisesta. Ihmiset voidaan saattaa tuntemaan Herra [3. Nefi 20:13] ilman että he lähtevät kotimaastaan. On totta, että kirkon varhaisina aikoina kääntymys tarkoitti usein myös muuttoa. Nykyään kokoaminen tapahtuu kuitenkin jokaisen kansan keskuudessa. – – Brasilialaisten pyhien kokoontumispaikka on Brasilia, nigerialaisten pyhien kokoontumispaikka on Nigeria, korealaisten pyhien kokoontumispaikka on Korea ja niin edelleen. Siion on puhdassydämit [ks. OL 97:21]. Siion on siellä, missä on vanhurskaita pyhiä.” (”Hajallaan olevan Israelin kokoaminen”, *Liahona*, marraskuu 2006, s. 81.)

Israelin fyysistä kokoamista ei saada päätökseen ennen Vapahtajan toista tulemistä ja tuhatvuotisen valtakunnan alkamista (ks. JS–M 37). Silloin täyttyy Herran lupaus:

”Vielä tulevat päivät, jolloin ei enää sanota: ’Niin totta kuin Herra elää, hän, joka toi israelilaiset Egyptin maasta.’

Sen sijaan sanotaan: ’Niin totta kuin Herra elää, hän, joka toi israelilaiset pohjoisesta maasta ja kaikista muista maista, joihin oli heidät karkottanut.’ Sillä minä tuon heidät takaisin heidän omaan maahansa, jonka minä olen antanut heidän isilleen.” (Jer. 16:14–15.)

- Millä tavoin sinua on koottu hengellisesti yhtenä Herran liittokansaan kuuluvana?
- Millä tavoin olet ollut mukana muiden kokoamisessa?

Opettajalle: Kun ihmiset kertovat kääntymyksestään Jeesuksen Kristuksen palautettuun evankeliumiin, he kertovat omasta hengellisestä kokoamisestaan. Voit halutessasi pyytää etukäteen muutamaa henkilöä kertomaan, kuinka he kääntyivät evankeliumiin.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 1. Moos. 17:1–8 (Jumalan liitto Abrahamin kanssa)
- Room. 9:4–8; Gal. 3:29 (Jeesuksen Kristuksen seuraajat, jotka noudattavat Hänen sanaansa, ovat liiton lapsia)
- 2. Nefi 30:2; Moosia 5:10–11 (niistä, jotka tekevät parannuksen, seuraavat profeettoja ja uskovat Jeesukseen Kristukseen, tulee Herran liittokansaa)
- 2. Kun. 17 (pohjoinen valtakunta viedään pakkosiirtolaisuuteen)
- 2. Aik. 36:11–20 (eteläinen valtakunta viedään pakkosiirtolaisuuteen)
- Jaak. 1:1 (kaksitoista heimoa hajotettu ympäri maailman)
- 1. Nefi 10:12–13 (nefiläisten muutto oli osa hajottamista)
- Jer. 3:14–18 (yksi joka kaupungista ja kaksi joka kansan keskeltä)
- Hes. 20:33–36 (Israel kootaan kaikista maista)
- 3. Nefi 20:29–46 (juutalaiset kootaan Jerusalemiin)
- 1. Nefi 15:13–18; 3. Nefi 21:26–29 (kokoaminen alkaa evankeliumin palautuksesta)
- OL 38:31–33 (Herran liittokansa on pelastuva)
- Jes. 11:11–13 (Herra kokoaa kansansa)
- Ilm. 18:4–8 (ääni julistaa kokoamisen)
- OL 133:6–15 (pakanakansat Siioniin, juutalaiset Jerusalemiin)



Toisen tulemisen merkkejä

L u k u 43

Jeesus Kristus on palaava maan päälle

- Mitkä ovat joitakin toisen tulemisen merkkejä?

Vapahtaja sanoi Joseph Smithille: ”Minä ilmestyn taivaasta voimassa ja suuressa kirkkaudessa – ja asun vanhurskaudessa ihmisten kanssa maan päällä tuhat vuotta, eivätkä jumalattomat kestä” (OL 29:11; ks. myös luvut 44 ja 45 tässä kirjassa). Jeesus on sanonut meille, että tiettyt merkit ja tapahtumat ovat meille varoituksena, kun Hänen toisen tulemisensa aika on lähellä.

Tuhansien vuosien ajan Jeesuksen Kristuksen seuraajat ovat odottaneet toista tulemistä rauhan ja ilon aikana. Mutta ennen Vapahtajan tulemistä maan ihmiset tulevat kokemaan suuria koettelemuksia ja onnettomuuksia. Taivaallinen Isämme haluaa meidän olevan valmistautuneita näihin vaikeuksiin. Hän odottaa myös meidän olevan hengellisesti valmiita, kun Vapahtaja tulee kirkkaudessaan. Sen tähden Hän on antanut meille merkkejä. Ne ovat tapahtumia, jotka kertovat meille, milloin Vapahtajan toinen tuleminen on lähellä. Kaikkina aikoina Jumala on ilmoittanut nämä merkit profeetoilleen. Hän on sanonut, että kaikki uskolliset Kristuksen seuraajat tulevat tietämään, mitä nämä merkit ovat, ja tulevat odottamaan niitä (ks. OL 45:39). Jos olemme kuuliaisimpia ja uskollisia, me tutkimme pyhiä kirjoituksia ja meillä on tietoa merkeistä.

Opettajalle: Voit halutessasi antaa kullekin luokan tai perheen jäsenelle tehtäväksi tutustua yhteen tai kahteen tässä luvussa kuvatuista merkeistä (suurissa luokissa voit antaa joitakin merkkejä useammalle kuin yhdelle henkilölle). Anna heille oppitunnilla aikaa tutkia itseksensä näistä merkeistä annettuja tietoja ja miettiä todisteita, joita he ovat nähneet näiden merkkien täyttymisestä tänä aikana. Pyydä heitä sitten kertomaan oivalluksistaan toisilleen.

Jotkin Jeesuksen Kristuksen toista tulemista ennustavat merkit ovat jo toteutuneet tai ovat parhaillaan toteutumassa. Toiset toteutuvat tulevaisuudessa.

Jumalattomuus, sota ja sekasorto

Monet merkeistä ovat pelottavia ja kauhistuttavia. Profeetat ovat varoittaneet, että maa tulee kokemaan suurta sekasortoa, jumalattomuutta, sotaa ja kärsimystä. Profeetta Daniel on sanonut, että aika ennen toista tulemista olisi ahdistuksen aikaa, jonka kaltaista maailmassa ei ole koskaan ollut (ks. Dan. 12:1). Herra on sanonut: ”Ja ihmisten rakkaus kylmenee, ja pahuus lisääntyy” (OL 45:27). ”Ja kaikki on levottomuuden vallassa; ja – – pelko valtaa kaikki ihmiset” (OL 88:91). Voimme odottaa maanjäristyksiä, sairauksia, nälänhätää, suuria myrskyjä, salamoita ja ukkosta (ks. Matt. 24:7; OL 88:90). Raemyrskyt tulevat hävittämään maan sadot (ks. OL 29:16).

Jeesus kertoi opetuslapsilleen, että sota täyttäisi maailman: ”Te kuullette taistelun ääniä ja sanomia sodista – –. Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan.” (Matt. 24:6–7.) Profeetta Joseph Smith opetti: ”Älkää masentuko, kun me kerromme teille vaikeista ajoista, sillä niiden täytyy pian tulla, sillä miekka, nälänhätä ja kulkutaudit ovat lähellä. Tämän maan kamaralla tulee olemaan suurta tuhoa, sillä voitte odottaa, ettei yksikään kirjain tai pieninkään piirto kaikkien pyhien profeettojen profetioista jää täyttymättä, ja on monia, jotka tulevat vielä täyttymään.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 262–263.*)

Monet näistä merkeistä ovat täyttymässä. Jumalattomuutta on kaikkialla. Kansat ovat jatkuvasti sodassa. Tapahtuu maanjäristyksiä ja muita onnettomuuksia. Monet ihmiset kärsivät nykyisin tuhoisista myrskyistä, kuivuudesta, nälästä ja taudeista. Voimme olla varmoja siitä, että nämä onnettomuudet tulevat yhä ankarammiksi, ennen kuin Herra tulee.

Kaikki toista tulemista edeltävät tapahtumat eivät kuitenkaan ole kauhistuttavia. Monet niistä tuovat iloa maailmaan.

Evankeliumin palautus

Herra on sanonut: ”Valo puhkeaa näkyviin niiden keskuudessa, jotka istuvat pimeydessä, ja se on minun evankeliumini täyteys” (OL 45:28). Muinaiset profeetat ennustivat evankeliumin palautuksen. Apostoli Johannes näki, että enkeli palauttaisi evankeliumin (ks. Ilm. 14:6–7). Tämä profetia täyttyi, kun enkeli Moroni ja muut taivaalliset sanansaattajat toivat Jeesuksen Kristuksen evankeliumin Joseph Smithille.

Mormonin kirjan esiintulo

Herra kertoi nefiläisille toisesta merkistä: Mormonin kirja tulisi heidän jälkeläisilleen (ks. 3. Nefi 21). Vanhan testamentin aikana profeetta Jesaja ja profeetta Hesekiel näkivät ennalta Mormonin kirjan esiintulon (ks. Jes. 29:4–18; Hes. 37:16–20). Nämä profetiat ovat nyt täyttymässä. Mormonin kirja on tullut esiin, ja sitä viedään kaikkialle maailmaan.

Evankeliumi saarnataan koko maailmalle

Yksi merkki viimeisistä päivistä on, että ”valtakunnan evankeliumi julistetaan kaikkialle maailmaan, kaikille kansoille todistukseksi” (Matt. 24:14; ks. myös JS–M 31). Kaikki ihmiset tulevat kuulemaan evankeliumin täyteyden omalla kielellään (ks. OL 90:11). Kirkon palauttamisesta lähtien lähetyssaarnaajat ovat saarnanneet evankeliumia. Lähetystyö on laajentunut, kunnes kymmenettuhannet lähetyssaarnaajat saarnaavat nyt monissa maailman maissa monilla kielillä. Ennen toista tulemistä ja tuhatvuotisen valtakunnan aikana Herra antaa keinoja totuuden viemiseen kaikille kansoille.

Elian tuleminen

Profeetta Malakia profetoi, että ennen Vapahtajan toista tulemistä profeetta Elia lähetettäisiin maan päälle. Elia palauttaisi sinetöimisyvaltuuden, niin että perheet voitaisiin sinetöidä yhteen. Hän myös innoittaisi ihmisiä kiinnostumaan esivanhemmistaan ja jälkeläisistään. (Ks. Mal. 3:23–24; OL 2.) Profeetta Elia tuli Joseph Smithin luokse huhtikuussa 1836. Sen jälkeen kiinnostus sukututkimukseen ja perhehistoriaan on nopeasti lisääntynyt. Voimme myös suorittaa sinetöimistöimituksia tempeleissä eläville ja kuolleille.

Lehin jälkeläisistä tulee suuri kansa

Herra on sanonut, että kun Hänen tulemisensa on lähellä, lamanilaisista tulee vanhurskas ja arvostettu kansa. Hän on sanonut: ”Ennen kuin Herran suuri päivä tulee, – lamanilaiset puhkeavat kukkaan kuin ruusu” (OL 49:24). Suuret joukot Lehin jälkeläisiä saavat nykyään osakseen evankeliumin siunauksia.

Uuden-Jerusalemien rakentaminen

Lähellä Jeesuksen Kristuksen tulemisen hetkeä uskolliset pyhät rakentavat vanhurskaan kaupungin, Jumalan kaupungin, nimeltään Uusi-Jerusalem. Jeesus Kristus itse hallitsee siellä. (Ks. 3. Nefi 21:23–25; Moos. 7:62–64; UK 10.) Herra on sanonut, että tämä kaupunki rakennetaan Missourin osavaltioon Yhdysvalloissa (ks. OL 84:2–3).

Nämä ovat vain muutamia niistä merkeistä, joita Herra on meille antanut. Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan monista muistakin.

- Mitä osoituksia näet siitä, että merkit ovat toteutumassa?

Ajan merkkien tunteminen voi auttaa meitä

- Kuinka voimme pysyä tyyninä ja rauhassa, vaikka jotkin merkeistä ovat pelottavia ja kauhistuttavia?

Puhuessaan toisesta tulemisestaan Herra on sanonut: ”Sitä hetkeä ja päivää ei tiedä kukaan ihminen eivätkä enkelit taivaassa” (OL 49:7). Hän opetti tätä vertauksella viikunapuusta. Hän sanoi, että kun näemme lehtien puhkeavan viikunapuuhun, voimme tietää, että kesä tulee pian. Samoin kun näemme pyhien kirjoitusten kuvailemia merkkejä, voimme tietää, että Hänen tulemisensa on lähellä. (Ks. Matt. 24:32–33.)

Herra antaa nämä merkit meidän avuksemme. Voimme panna elämämme järjestykseen ja valmistautua itse ja valmistaa perhettämme tulevien tapahtumien varalle.

Meitä on varoitettu onnettomuuksista ja käsketty valmistautua niihin, mutta voimme myös odottaa innolla Vapahtajan tulemista ja olla iloisia. Herra on sanonut: ”Älkää olko huolissanne, sillä kun kaikki tämä [merkit] tapahtuu, te tiedätte, että teille annetut lupaukset täyttyvät” (OL 45:35). Hän on sanonut, että niitä, jotka ovat vanhurskaita

Hänen tullessaan, ei hävitetä, ”vaan he kestävät sen päivän. Ja maa annetaan heille perinnöksi, – – ja heidän lapsensa varttuvat synnittä – –. Sillä Herra on heidän keskellään, ja hänen kirkkautensa on heidän päällensä, ja hän on heidän kuninkaansa ja lainsäätäjänsä.” (OL 45:57–59.)

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 1. Kor. 15:22–28 (loppu tulee, kuolema kukistetaan)
- Matt. 16:1–4 (tarkkaillkaa aikojen merkkejä)
- Matt. 24; OL 29:14–23; 45:17–57; 88:87–94; JS–M (toisen tulemisen merkkejä)
- 1. Tess. 5:1–6 (tarkkaillkaa merkkejä ja valmistautukaa)
- OL 38:30 (valmistautukaamme, ettemme pelkäisi)
- OL 68:11 (voimme tuntea merkit)



Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen

L u k u 44

Vapahtajan toisen tulemisen odottaminen

Neljäkymmentä päivää ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus oli yhdessä opetuslastensa kanssa Öljymäellä. Jeesuksen oli tullut aika lähteä maan päältä. Hän oli saanut päätökseen kaiken sen työn, joka Hänellä sillä kertaa oli tehtävänä. Hänen oli määrä palata taivaallisen Isämme luo, kunnes tulisi Hänen toisen tulemisen aika.

Opetettuaan apostoleitaan Jeesus nousi ylös taivaaseen. Kun apostolit katselivat ylös taivasiin, kaksi enkeliä seisoivat heidän vierellään ja sanoivat: ”Galilean miehet, mitä te siinä seisotte katselemassa taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teidän luotanne taivaaseen, tulee kerran takaisin, samalla tavoin kuin näitte hänen taivaaseen menevän.” (Ap. t. 1:11.)

Siitä hetkestä lähtien aina tähän päivään saakka Jeesuksen Kristuksen seuraajat ovat odottaneet toista tulemistä.

Mitä Jeesus tekee tullessaan takaisin?

Tullessaan takaisin maan päälle Jeesus Kristus tekee seuraavaa:

1. *Hän puhdistaa maan.* Kun Jeesus tulee takaisin, Hän tulee voimassa ja suuressa kirkkaudessa. Silloin jumalattomat hävitetään. Kaikki, mikä on turmeltunutta, poltetaan, ja maa puhdistetaan tulella (ks. OL 101:24–25).
2. *Hän tuomitsee kansansa.* Tullessaan jälleen Jeesus tuomitsee kansakunnat ja erottaa vanhurskaat jumalattomista (ks.

Opettajalle: Voit halutessasi antaa kullekin luokan tai perheen jäsenelle yhden viidestä numeroidusta osiosta tässä luvussa. Pyydä kutakin henkilöä työskentelemään yksin tutkien saamaansa osiota pyhien kirjoitusten kohdat mukaan lukien. Kehota jokaista sitten keskustelemaan siitä, mitä he ovat oppineet.

Matt. 25:31–46; ks. myös luku 46 tässä kirjassa). Johannes Ilmestyksensäaja kirjoitti tästä tuomiosta: ”Minä näin valtaistumia, ja niille, jotka asettuivat istuimille, annettiin tuomiovalta. Minä näin niiden sielut, jotka oli mestattu Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden – –. He heräsivät eloon ja hallitsivat yhdessä Kristuksen kanssa tuhat vuotta.” Hän näki, että jumalatotomat ”eivät heränneet eloon, ennen kuin tuhat vuotta oli täytynyt”. (Ilm. 20:4–5; ks. myös OL 88:95–98.)

3. *Hän aloittaa tuhatvuotisen valtakunnan.* Tuhatvuotinen valtakunta on se tuhannen vuoden ajanjakso, jolloin Jeesus hallitsee maan päällä. Vanhurskaat temmataan Jeesusta vastaan Hänen tullessaan (ks. OL 88:96). Hänen tulemisensa aloittaa tuhatvuotisen hallituskauden. (Ks. luku 45 tässä kirjassa.)

Presidentti Brigham Young on sanonut:

”Tuhatvuotisen valtakunnan aikana, jolloin Jumalan valtakunta on perustettu maan päälle voimassa, kirkkaudessa ja täyteudessa ja siihen asti vallinnut pahuuden mahti on lakkautettu, Jumalan pyhillä on etuoikeus rakentaa temppeleitään ja astua niihin tullakseen ikään kuin Jumalan temppelien tukipilareiksi [ks. Ilm. 3:12], ja he suorittavat toimituksia kuolleidensa puolesta. Silloin me näemme ystäviemme tulevan esiin ja ehkä myös joidenkuiden, jotka olemme täällä tunteneet. – – Ja meidän annetaan ilmoitusten kautta tietää esi-isämme aina isä Aadamiin ja äiti Eevaan asti, ja me astumme Jumalan temppelihin ja suoritamme toimitukset heidän puolestaan. Silloin [lapset] sinetöidään [vanhempiin], kunnes on aikaansaatu täydellinen ketju Aadamiin asti, niin että on olemassa katkeamaton pappeuden ketju Aadamista lopun ajan tapahtumiin asti.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young, 1997, s. 333–334.*)

4. *Hän saattaa päätökseen ensimmäisen ylösnousemuksen.* Ne, jotka ovat saaneet etuoikeuden tulla esiin vanhurskaiden ylösnousemuksessa, nousevat haudoistaan. Heidät temmataan Vapahtajaa vastaan, kun Hän tulee alas taivaasta. (Ks. OL 88:97–98.)

Sen jälkeen kun Jeesus Kristus nousi kuolleista, muitakin vanhurskaita ihmisiä, jotka olivat kuolleet, nousi ylös. He ilmestyivät Jerusalemissa ja myös Amerikan mantereella. (Ks. Matt. 27:52–53; 3. Nefi 23:9–10.) Siitä alkoi ensimmäinen ylösnousemus. Muutamia ihmisiä on noussut kuolleista sen jälkeen. Ne, jotka jo ovat nousseet kuolleista, ja ne, jotka nousevat kuolleista Hänen tulemisensa hetkellä, perivät kaikki selestisen valtakunnan kirkkauden (ks. OL 76:50–70).

Niiden ylösnousemuksen jälkeen, jotka perivät selestisen kirkkauden, kuolleista nousee toinen ryhmä: ne, jotka saavat terestisen kirkkauden. Kun kaikki nämä ihmiset ovat nousseet kuolleista, ensimmäinen ylösnousemus on saatettu päätökseen.

Ne jumalattomat, jotka elävät Herran toisen tulemisen aikaan, hävitetään lihassa. Heidän sekä aiemmin kuolleiden jumalattomien on odotettava viimeiseen ylösnousemukseen asti. Kaikki loput kuolleet nousevat kuolleista kohdatakseen Jumalan.

He joko perivät telestisen valtakunnan tai joutuvat ulkoiseen pimeyteen yhdessä Saatanan kanssa (ks. OL 76:32–33, 81–112).

5. *Hän ottaa oikeutetun asemansa taivaan ja maan kuninkaana.* Kun Jeesus tulee, Hän perustaa hallituksensa maan päälle. Kirkosta tulee osa tuota valtakuntaa. Hän hallitsee kaikkia maan ihmisiä rauhan vallitessa tuhannen vuoden ajan.

Kun Jeesus Kristus tuli ensimmäisen kerran maan päälle, Hän ei tullut kirkkaudessa. Hän syntyi vaatimattomassa tallissa, ja Hänet pantiin makaamaan seimeen. Hän ei tullut suurten sotajoukkojen kanssa, kuten juutalaiset olivat odottaneet Vapahtajaltaan. Sen sijaan Hän tuli sanoen: ”Rakastakaa vihamiehiänne ja rukoilkaa vainoojienne puolesta” (Matt. 5:44). Hänet hylättiin ja ristiinnaulittiin. Mutta Häntä ei hylätä Hänen toisessa tulemisessaan, ”sillä jokainen korva on kuuleva sen, ja jokainen polvi on notkistuva ja jokainen kieli on tunnustava”, että Jeesus on Kristus (OL 88:104). Häntä tervehditään herrojen Herrana ja kuninkaiden Kuninkaana (Ilm. 17:14). Hänen nimensä on oleva ”Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas” (Jes. 9:5).

- Mitä ajatuksia ja tunteita sinussa herää pohdiskellessasi toisen tulemisen tapahtumia?

Mistä tiedämme, milloin Jeesuksen tuleminen on lähellä?

Kun Jeesus syntyi, hyvin harvat ihmiset tiesivät, että maailman Vapahtaja oli tullut. Kun Hän tulee takaisin, ei tule olemaan mitään epäilyksiä siitä, kuka Hän on. Kukaan ei tiedä tarkoin sitä hetkeä, jolloin Vapahtaja tulee takaisin. ”Sitä päivää ja hetkeä ei tiedä kukaan, eivät taivaan enkelit eikä edes Poika, sen tietää vain Isä” (Matt. 24:36; ks. myös OL 49:7).

Herra käytti vertausta antaakseen meille jonkinlaisen käsityksen tulemisensa ajasta:

”Ottakaa oppia vertauskuvasta, jonka viikunapuu tarjoaa: kun sen oksa virkoaa ja alkaa tulla lehteen, te tiedätte, että kesä on lähellä.

Samalla tavoin te nähdessänne tämän tapahtuvan tiedätte, että se aika on lähellä, aivan ovella.” (Mark. 13:28–29.)

Herra on antanut meille myös joitakin merkkejä, joista tiedämme, milloin Hänen tulemisensa on lähellä. Ilmoitettuaan merkit Hän varoitti:

”Valvokaa siis, sillä te ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee. – –

Olkaa siis tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette aavista.” (Matt. 24:42, 44.)

Katso tämän kirjan luvusta 43 lisää tietoa siitä, mistä me tiedämme, kun Jeesuksen toinen tuleminen on lähellä.

Kuinka me voimme olla valmiita, kun Vapahtaja tulee?

Paras tapa valmistautua Vapahtajan tulemiseen on ottaa vastaan evankeliumin opetukset ja tehdä niistä osa elämäämme. Meidän tulee joka päivä elää parhaamme mukaan, aivan kuten Jeesus opetti ollessaan maan päällä. Voimme seurata profeettaa saadaksemme opastusta ja noudattaa hänen neuvojaan. Voimme elää kelvollisina saadaksemme Pyhän Hengen johdatusta. Silloin odotamme Vapahtajan tulemistä iloiten emmekä peläten. Herra on sanonut:

”Älä pelkää, pieni lauma, valtakunta on sinun, kunnes minä tulen. Katso minä tulen pian. Aivan niin. Aamen.” (OL 35:27.)

- Miksi meidän pitäisi olla huolissamme valmistautumisestamme eikä niinkään toisen tulemisen täsmällisestä ajankohdasta?

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Joh. 14:2–3; Matt. 26:64 (Jeesus valmistaa asuinsijan ja tulee takaisin)
- Mal. 3:2–3; 3:19; OL 64:23–24 (maa poltetaan)
- OL 133:41–51 (jumalattomat hävitetään)
- Matt. 13:40–43 (tuomio ennustettu)
- 1. Kor. 15:40–42; OL 76; 88:17–35 (kirkkauden valtakunnat)
- OL 43:29–30; OL 29:11 (Vapahtajan tuleminen aloittaa tuhatvuotisen valtakunnan)
- UK 10 (Jeesus hallitsee)
- Alma 11:43–44; 40:23 (ylösnousemus selitetään)
- OL 88:96–98 (kuolleet nousevat ylös)
- Sak. 14:9; Ilm. 11:15; 1. Nefi 22:24–26 (Jeesus hallitsee kuninkaana)



Tuhatvuotinen valtakunta

L u k u 45

Ihmiset maan päällä tuhatvuotisen valtakunnan aikana

- Keitä tulee olemaan maan päällä tuhatvuotisen valtakunnan aikana?

Jeesuksen Kristuksen toisesta tulemisesta alkaa maan päällä tuhatvuotinen rauhan, rakkauden ja ilon aika. Tätä tuhannen vuoden ajanjaksoa nimitetään tuhatvuotiseksi valtakunnaksi. Pyhät kirjoitukset ja profeetat auttavat meitä ymmärtämään, millaista elämä tulee olemaan maan päällä tuhatvuotisen valtakunnan aikana.

Koska jumalattomat hävitetään Vapahtajan toisessa tulemisessa, maan päällä elää tuhatvuotisen valtakunnan alkaessa vain vanhurskaita ihmisiä. He ovat niitä, jotka ovat eläneet hyveellistä ja rehellistä elämää. Nämä ihmiset perivät joko terrestrisen tai selestisen valtakunnan.

Tuhatvuotisen valtakunnan aikana maan päällä elää yhä kuolevaisia, ja he saavat edelleen lapsia kuten me saamme nyt (ks. OL 45:58). Joseph Smith sanoi, että kuolemattomia olentoja tulee usein vierailemaan maan päällä. Nämä ylösnousseet olennot tulevat auttamaan maan hallinnossa ja muissa tehtävissä. (Ks. *Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, toim. Joseph Fielding Smith, 1985, s. 267.)

Ihmisillä on edelleen valinnanvapaus, ja jonkin aikaa monet saavat harjoittaa omaa uskontoaan ja ajatteluaan. Lopulta jokainen tunnustaa, että Jeesus Kristus on Vapahtaja.

Tuhatvuotisen valtakunnan aikana Jeesus ”tulee hallitsemaan henkilökohtaisesti maan päällä” (UK 10). Joseph Smith selitti, että Jeesus ”hallitsee pyhiä ja tulee alas antamaan ohjeita” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 268.*)

Opettajalle: Tuhatvuotinen valtakunta aiheena saa ihmiset joskus esittämään arvauksia, joita ei ole pyhissä kirjoituksissa eikä myöhempien aikojen profeettojen opetuksissa. Kun johdat tätä oppiaihetta, muista välttää sellaista keskustelua.

Kirkon työ tuhatvuotisessa valtakunnassa

- Mitä kahta suurta työtä tehdään tuhatvuotisen valtakunnan aikana?

Tuhatvuotisen valtakunnan aikana kirkon jäsenillä on kaksi suurta työtä: temppelityö ja lähetystyö. Temppelityö käsittää toimitukset, jotka ovat välttämättömiä korotuksen saamiseksi. Niihin kuuluvat kaste, kätten päällepaneminen Pyhän Hengen lahjan saamiseksi sekä temppelitoimitukset – endaumentti, temppeliavioliitto ja perheiden sinetöiminen yhteen.

Monet ihmiset ovat kuolleet saamatta näitä toimituksia. Maan päällä olevien ihmisten täytyy suorittaa nämä toimitukset heidän puolestaan. Tätä työtä tehdään nyt Herran temppeleissä. Työtä on liian paljon tehtäväksi ennen tuhatvuotisen valtakunnan alkamista, joten se tehdään loppuun tuona aikana. Ylösnousseet olennot auttavat meitä korjaamaan ne virheet, joita olemme tehneet etsiesämme tietoja kuolleista esivanhemmistamme. He auttavat meitä myös löytämään tarvitsemamme tiedot saattaaksemme aikakirjamme valmiiksi. (Ks. Joseph Fielding Smith, *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 2, s. 234–235.)

Toinen suuri tehtävä tuhatvuotisen valtakunnan aikana on lähetystyö. Evankeliumia opetetaan suurella voimalla kaikille ihmisille. Lopulta ei ole tarpeen opettaa muille evankeliumin ensimmäisiä periaatteita, koska ”kaikki, pienimmästä suurimpaan, tuntevat minut, sanoo Herra” (Jer. 31:34).

- Kuinka me voimme nyt valmistautua työhön tuhatvuotisessa valtakunnassa?

Olot tuhatvuotisessa valtakunnassa

- Millä tavoin elämä tuhatvuotisessa valtakunnassa on erilaista kuin elämä maan päällä nyt?

Profeetta Joseph Smith on opettanut, että tuhatvuotisessa valtakunnassa ”maa uudistetaan ja se saa paratiisillisen kirkkautensa” (UK 10).

Saatana on sidottu

Saatana on sidottu tuhatvuotisen valtakunnan ajan. Tämä tarkoittaa sitä, että hänellä ei ole valtaa kiusata niitä, jotka elävät silloin (ks. OL 101:28). Lapset ”varttuvat synnittä pelastukseen” (OL 45:58). ”Ja hänen kansansa vanhurskauden tähden Saatanalla ei ole valtaa; sen vuoksi häntä ei voida päästää irti moniin vuosiin; sillä hänellä ei ole valtaa ihmisten sydämiin, sillä he elävät vanhurskaudessa, ja Israelin Pyhä hallitsee” (1. Nefi 22:26).

Maan päällä on rauha

Tuhatvuotisen valtakunnan aikana ei ole sotia. Ihmiset elävät rauhassa ja sopusoinnussa keskenään. Välineet, joita on käytetty sotimiseen, muutetaan palvelemaan hyödyllisiä tarkoituksia. ”Niin taotaan miekat auran teriksi ja keihäät vesureiksi. Yksikään kansa ei enää kohota miekkaa toista vastaan eikä harjoittele sotataitoja.” (Jes. 2:4; ks. myös Jes. 11:6–7; OL 101:26.)

Vanhurskas hallitus

Presidentti John Taylor on opettanut: ”Herra on oleva koko maan kuningas, ja koko ihmiskunta kirjaimellisesti Hänen hallinnassaan, ja jokaisen kansakunnan taivaan alla on tunnustettava Hänen valtansa ja alistuttava Hänen valtikkansa alle. Ne, jotka palvelevat Häntä vanhurskaudessa, ovat kanssakäymisissä Jumalan ja Jeesuksen kanssa, saavat osakseen enkelien palvelusta ja tulevat tuntemaan menneen, nykyisen ja tulevan, ja muiden ihmisten, jotka eivät ehkä elä täysin kuuliaisina Hänen laeilleen tai eivät ole saaneet täyttä opetusta Hänen liitoistaan, on kuitenkin oltava täysin kuuliaisia Hänen hallinnolleen. Sillä se on oleva Jumalan hallitus maan päällä, ja Hän säätää lakinsa ja vaatii maan kansoja tottelemaan niitä, mikä on Hänen laillinen oikeutensa.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: John Taylor, 2002, s. 225.*)

Ei kuolemaa

Tuhatvuotisessa valtakunnassa ei ole kuolemaa sellaisena kuin me sen tunnemme. Kun ihmiset ovat eläneet vanhoiksi, he eivät kuole eikä heitä haudata. Sen sijaan heidät muutetaan kuolevaisesta tilastaan kuolemattomuuden tilaan ”silmänräpäyksessä”. (Ks. OL 63:51; 101:29–31.)

Kaikki ilmoitetaan

Joitakin totuuksia ei vielä ole ilmoitettu meille. Kaikki ilmoitetaan tuhatvuotisen valtakunnan aikana. Herra on sanonut, että Hän ”ilmoittaa kaiken – menneet asiat ja salatut asiat, joita kukaan ei ole tiennyt, asioita maasta, minkä kautta se on tehty, ja sen tarkoituksen ja lopun – kallisarvoisimmat asiat, sen mikä on ylhäällä ja sen mikä on alhaalla, sen mikä on maassa ja maan päällä ja taivaassa” (OL 101:32–34).

Muita tuhatvuotisen valtakunnan tehtäviä

Elämä tulee olemaan monin tavoin samankaltaista kuin nyt, paitsi että kaikki tehdään vanhurskaudessa. Ihmiset syövät ja juovat ja käyttävät vaatteita. (Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young*, 1997, s. 333.) Ihmiset kylvävät ja korjaavat edelleen satoa ja rakentavat taloja (ks. Jes. 65:21).

- Mitä ajattelet oloista, jotka vallitsevat tuhatvuotisessa valtakunnassa, ja mitä tunteita ne herättävät?

Viimeinen taistelu tuhatvuotisen valtakunnan jälkeen

- Mikä on maan lopullinen kohtalo?

Tuhannen vuoden kuluttua Saatana päästetään lyhyeksi ajaksi irti. Jotkut ihmiset tulevat kääntymään pois taivaallisesta Isästä. Saatana kokoaa sotajoukkonsa, ja Mikael (Aadam) kokoaa taivaan joukot. Tässä suuressa taistelussa Saatana ja hänen seuraajansa karkotetaan pois ikuisiksi ajoiksi. Maa muutetaan selestiseksi valtakunnaksi. (Ks. OL 29:22–29; 88:17–20, 110–115.)

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Sak. 14:4–9; 1. Nefi 22:24–25 (Jeesus hallitsee maan päällä)
- Dan. 7:27 (valtakunta annetaan pyhille)
- OL 88:87–110 (olot tuhatvuotisessa valtakunnassa)
- Ilm. 20:1–3; 1. Nefi 22:26 (Saatana kahlitaan)
- OL 101:22–31 (vihamielisyys lakkaa, ei ole kuolemaa, Saatanalla ei ole valtaa kiusata)
- Jes. 11:1–9 (susi kulkee karitsan kanssa)
- OL 43:31; Ilm. 20:7–10 (Saatana päästetään vähäksi aikaa irti)



Viimeinen tuomio

L u k u 46

Jumalan tuomiot

- Missä tilanteissa kelvollisuuttamme arvioidaan ennen viimeistä tuomiota? Kuinka kaikki nämä arvioinnit liittyvät toisiinsa?

Pyhissä kirjoituksissa meille kerrotaan usein, että tulee päivä, jolloin seisomme tuomittavina Jumalan edessä. Meidän täytyy ymmärtää, millä tavoin tuomitseminen tapahtuu, jotta olisimme paremmin valmistautuneita tähän tärkeään tapahtumaan.

Pyhät kirjoitukset opettavat, että meidät kaikki tuomitaan tekojemme mukaan: ”Näin myös kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä. Kirjat avattiin, avattiin myös elämän kirja, ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli merkitty, kukin tekojensa mukaan.” (Ilm. 20:12; ks. myös OL 76:111; 1. Nefi 15:32; Abr. 3:25–28.) Meidät tuomitaan myös sydämemme halun mukaan (ks. OL 137:9; ks. myös Alma 41:3).

Täällä maan päällä arvioidaan usein meidän kelvollisuuttamme saada tilaisuuksia Jumalan valtakunnassa. Kun meidät kastetaan, meidät katsotaan kelvollisiksi saamaan tämä toimitus. Kun meidät kutsutaan palvelemaan kirkossa tai puhutellaan pappudessa edistymistä tai tempelisuositusta varten, meidän kelvollisuuttamme arvioidaan.

Alma opetti, että kun kuolemme, meidän henkemme määrätään onnen tai kurjuuden tilaan (ks. Alma 40:11–15). Se on osittainen tuomio.

Opettajalle: Sinun ei tarvitse opettaa joka luvun kaikkea aineistoa. Kun valmistaudut rukoillen opettamaan, tavoittele Hengen johdatusta tietääksesi, mitä osia luvusta sinun tulee käsitellä.

Sanojamme, tekojamme ja ajatuksiamme käytetään tuomitsemaan meidät

- Kuvittele, että sinut tuomitaan kaikista ajatuksistasi, sanoistasi ja teoistasi.

Profeetta Alma on todistanut: ”Meidän sanamme tuomitsevat meidät, niin, kaikki meidän tekomme tuomitsevat meidät; – ja meidän ajatuksiemmekin tuomitsevat meidät” (Alma 12:14).

Herra on sanonut: ”Jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset lausuvat, heidän on tuomiopäivänä tehtävä tili. Sanojesi perusteella sinut julistetaan syyttömäksi, ja sanojesi perusteella sinut tuomitaan syylliseksi.” (Matt. 12:36–37.)

Usko Jeesukseen Kristukseen auttaa meitä valmistautumaan viimeiseen tuomioon. Kun olemme Hänen uskollisia opetuslapsiaan ja teemme parannuksen kaikista synneistämme, voimme saada syntimme anteeksi ja tulla puhtaiksi ja pyhiksi niin että voimme elää Jumalan edessä. Kun teemme parannuksen synneistämme ja luovumme jokaisesta epäpuhtaasta ajatuksesta ja teosta, Pyhä Henki muuttaa sydämemme, niin ettei meillä enää ole edes halua tehdä syntiä (ks. Moosia 5:2). Sitten kun meidät tuomitaan, meidät havaitaan valmiiksi pääsemään Jumalan eteen.

- Mieti, mitä voit tehdä parantaaksesi ajatuksiasi, sanojasi ja tekojasi.

Meidät tuomitaan aikakirjojen mukaan

- Minkä aikakirjojen mukaan meidät tuomitaan? Kuka meidät tuomitsee?

Profeetta Joseph Smith on sanonut, että kuolleet tuomitaan maan päällä pidettyjen aikakirjojen mukaan. Meidät tuomitaan myös sen ”elämän kirjan” mukaan, jota pidetään taivaassa (ks. OL 128:6–8).

”Jokaisen teistä – – on tultava Israelin Pyhän tuomioistuimen eteen – – ja sitten tulee tuomio – – Jumalan pyhän tuomion mukaisesti” (2. Nefi 9:15). Ja Johanneksen näyn mukaan: ’Kirjat avattiin, avattiin myös elämän kirja, ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli merkitty, kukin tekojensa mukaan’ (Ilm. 20:12). ’Kirjat’,

joihin tässä viitataan, tarkoittavat – – kirjoja [teidän teoistanne], joita pidetään maan päällä. – – elämän kirja, on kirja, jota pidetään tai vaassa.’ (OL 128:7.)” (Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Harold B. Lee*, 2001, s. 226–227.)

On vielä eräs aikakirja, jota käytetään meitä tuomittaessa. Apostoli Paavali on opettanut, että ihminen itse on aikakirja elämästään (ks. Room. 2:15). Ruumiiseemme ja mieleemme on talletettuna täydellinen historia kaikesta siitä, mitä olemme tehneet. Presidentti John Taylor opetti tätä totuutta: ”[Ihminen] kertoo tarinansa itse ja todistaa itseään vastaan. – – Se aikakirja, jonka ihminen itse on kirjoittanut oman mielensä tauluihin, se aikakirja, joka ei voi valehdella, tullaan sinä päivänä aukaisemaan Jumalan ja enkelien edessä ja niiden edessä, jotka istuvat tuomareina.” (*Deseret News*, 8. maaliskuuta 1865, s. 179.)

Apostoli Johannes opetti, että ”Isä itse ei tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomiovallan Pojalle” (Joh. 5:22). Poika puolestaan kutsuu muita avukseen tuomitsemisessa. Ne kaksitoista, jotka olivat Hänen seurassaan Hänen palvelutyönsä aikana, tulevat tuomitsemaan Israelin kaksitoista heimoa (ks. Matt. 19:28; Luuk. 22:30). Kaksitoista nefiläistä opetuslasta tulevat tuomitsemaan nefiläiset ja lamanilaiset (ks. 1. Nefi 12:9–10; Morm. 3:18–19).

Paikan periminen kirkkauden valtakunnassa

- Kuinka uskollisuutemme eläessämme maan päällä vaikuttaa elämäämme iankaikkisuuksissa?

Viimeisellä tuomiolla meidät määrätään siihen valtakuntaan, johon olemme valmistautuneet. Pyhissä kirjoituksissa opetetaan kolmesta kirkkauden valtakunnasta – selestisestä valtakunnasta, terrestrisestä valtakunnasta ja telestisestä valtakunnasta (ks. OL 88:20–32).

Opin ja liittojen luvussa 76 Herra kuvaili tapoja, joilla voimme päättää elää kuolevaisen elämämme aikana. Hän selitti, että valintamme määräävät, mihin valtakuntaan olemme valmiit. Tästä ilmoituksesta saamme tietää, että kirkon jäsenetkin perivät eri valtakuntia, koska he eivät ole yhtä uskollisia ja vahvoja kuuliaisuudessaan Kristukselle.

Seuraavassa on kuvailtu niitä elämäntapoja, joita voimme valita, ja niitä valtakuntia, jotka valintojemme perusteella saamme.

Selestinen

”He ovat niitä, jotka ottivat vastaan todistuksen Jeesuksesta ja uskoivat hänen nimeensä ja jotka kastettiin – – jotta kun he pitävät käskyt, heidät pestäisiin ja puhdistettaisiin kaikista synneistään ja he saisivat Pyhän Hengen.” He ovat niitä, jotka voittavat maailman uskollaan. He ovat vanhurskaita ja uskollisia, niin että Pyhä Henki voi sinitöidä heidän siunauksensa heidän päälleen. (Ks. OL 76:51–53.)

Niiden, jotka perivät selestisen valtakunnan korkeimman asteen ja joista tulee jumalia, täytyy olla myös vihittyjä avioliittoon iankaikkisuudeksi temppelissä (ks. OL 131:1–4). Kaikki, jotka perivät selestisen valtakunnan, tulevat elämään taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen kanssa ikuisesti (ks. OL 76:62).

Tempeleissä tekemämme työn ansiosta kaikki ihmiset, jotka ovat eläneet maan päällä, voivat saada saman tilaisuuden ottaa vastaan evankeliumin täyteys ja pelastuksen toimitukset, niin että he voivat periä paikan selestisen kirkkauden korkeimmassa asteessa.

Terrestrinen

Näitä ovat ne, jotka hylkäsivät evankeliumin maan päällä mutta myöhemmin ottivat sen vastaan henkimaailmassa. Näitä ovat maan kunnialliset ihmiset, jotka ihmisten viekkaus sokaisi Jeesuksen Kristuksen evankeliumilta. Näitä ovat myös ne, jotka ottivat vastaan evankeliumin ja Jeesuksen todistuksen mutta eivät sen jälkeen olleet rohkeita. Heidän luonaan käy Jeesus Kristus mutta ei taivaallinen Isämme. (Ks. OL 76:73–79.)

Telestinen

Nämä ihmiset eivät ottaneet vastaan evankeliumia eivätkä Jeesuksen todistusta maan päällä eivätkä henkimaailmassa. He tulevat kärsimään omien syntiensä vuoksi helvetissä tuhatvuotisen valtakunnan loppuun asti, jolloin he nousevat ylös kuolleista. ”Nämä ovat niitä, jotka ovat valehtelijoita ja noitia ja avionrikkooja ja irstailijoita, ja niitä, jotka rakastavat valhetta ja noudattavat sitä.” Näitä ihmisiä on yhtä

paljon kuin tähtiä taivaalla ja hiekkajyväsiä meren rannalla. Heidän luonaan käy Pyhä Henki mutta ei Isä eikä Poika. (Ks. OL 76:81–88, 103–106, 109.)

Ulkoinen pimeys

Näitä ovat ne, jotka saivat todistuksen Jeesuksesta Pyhältä Hengeltä ja tunsivat Herran voiman mutta sallivat Saatanan voittaa itsensä. He kielsivät totuuden ja uhmasivat Herran voimaa. Heille ei ole anteeksiantoa, sillä he kielsivät Pyhän Hengen saatuaan sen. He eivät saa mitään kirkkauden valtakuntaa. He tulevat elämään iankaikkisessa pimeydessä, vaivassa ja ahdistuksessa Saatanan ja hänen enkeliansä kanssa ikuisesti. (Ks. OL 76:28–35, 44–48.)

- Mitä ominaisuuksia kohdan OL 76:50–53, 62–70 mukaan on ihmisellä, joka voittaa maailman uskollaan ja on uskollinen todistuksessaan Jeesuksesta?

Meidän tulee valmistautua nyt tuomiolle

- Mitä meidän täytyy tehdä ollaksemme valmiita viimeiselle tuomiolle?

Itse asiassa jokainen päivä on tuomiopäivä. Me puhumme, ajattelemme ja toimimme selestisen, terrestrisen tai telestisen lain mukaan. Meidän uskomme Jeesukseen Kristukseen, jota päivittäiset tekomme osoittavat, määräävät sen, minkä valtakunnan tulemme perimään.

Meillä on Jeesuksen Kristuksen palautettu evankeliumi täyteydessään. Evankeliumi on selestisen valtakunnan laki. Kaikki edistymisellemme välttämättömät pappeuden toimitukset on ilmoitettu. Olemme astuneet kasteen vesiin ja tehneet liiton, että elämme Kristuksen elämän kaltaista elämää. Jos olemme uskollisia ja pidämme tekemämme liitot, Herra on sanonut meille, mikä tuomiomme tulee olemaan. Hän sanoo meille: ”Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte nyt periiä valtakunnan, joka on ollut valmiina teitä varten maailman luomisesta asti.” (Matt. 25:34.)

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Room. 2:6–9; Ilm. 20:12–13 (tuomio)
- Alma 11:41, 45; Morm. 7:6; 9:13–14 (meidät tuomitaan ylösnousseessa tilassa)
- 2. Nefi 29:11; 3. Nefi 27:23–26 (tuomiolla käytettävät kirjat)
- Alma 41:2–7 (meidän tekomme, sydämemme halut, parannuksen teko ja loppuun asti kestäminen määräävät tuomiomme)
- Morm. 3:22 (tehkää parannus ja valmistautukaa seisomaan tuomioistuimen edessä)
- Luuk. 12:47–48; OL 82:3 (jolle on paljon annettu, siltä paljon vaaditaan)
- OL 88:16–33 (kukin meistä tulee saamaan sitä, mihin on kelvollinen)

Korotus

L u k u 4 7

Suunnitelma meidän edistymiseksemme

Kun asuimme taivaallisen Isämme luona, Hän selitti meille suunnitelman meidän edistymiseksemme. Meistä voi tulla Hänen, korotetun olennon, kaltaisia. Suunnitelma edellytti, että olisimme erossa Hänestä ja tulisimme maan päälle. Tätä erossaoloa tarvittiin osoittamaan, olisimmeko kuuliaisia Isämme käskyille, vaikka emme enää olisikaan Hänen kasvojensa edessä. Suunnitelmassa säädettiin, että kun maanpäällinen elämä loppuisi, meidät tuomittaisiin ja palkittaisiin uskomme ja kuuliaisuutemme määrän mukaan.

Pyhistä kirjoituksista saamme tietää, että taivaassa on kolme kirkkauden valtakuntaa. Apostoli Paavali mainitsi, että hän tunsi miehen, joka ”temmattiin kolmanteen taivaaseen” (2. Kor. 12:2). Paavali nimesi kaksi taivaan valtakuntaa: taivaallisen ja maallisen (ks. 1. Kor. 15:40–42). Taivaallinen eli selestinen on korkein, ja maallinen eli terrestrinen on toiseksi korkein. Myöhempien aikojen ilmoituksesta olemme saaneet tietää, että kolmas valtakunta on telestinen valtakunta (ks. OL 76:81). Saamme myös tietää, että selestisessä valtakunnassa on kolme taivasta eli astetta (ks. OL 131:1).

Korotus

- Mitä korotus on?

Korotus on iankaikkista elämää, sellaista elämää, jota Jumala elää. Hän elää suuressa kirkkaudessa. Hän on täydellinen. Hänellä on kaikki tieto ja kaikki viisaus. Hän on henkilösten Isä. Hän on luoja. Meistä voi tulla taivaallisen Isämme kaltaisia. Sitä on korotus.

Jos osoittaudumme uskollisiksi Herralle, tulemme elämään taivaan selestisen valtakunnan korkeimmassa asteessa. Meidät korotetaan elämään taivaallisen Isämme luona iankaikkisina perheinä. Korotus on suurin lahja, minkä taivaallinen Isä voi antaa lapsilleen (ks. OL 14:7).



Korotuksen siunauksia

- Mitä siunauksia annetaan niille, jotka saavat korotuksen?

Taivaallinen Isämme on täydellinen, ja Hän riemuitsee siitä tosiasiasta, että Hänen lapsillaan on mahdollisuus tulla Hänen kaltaiseksi. Hänen työnsä ja kirkkautensa on ”ihmisen kuolemattoisuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (Moos. 1:39).

Ne, jotka saavat korotuksen selestisessä valtakunnassa uskostaan Jeesukseen Kristukseen, saavat erityisiä siunauksia. Herra on luvannut: ”Kaikki on heidän” (OL 76:59). Seuraavassa on joitakin siunauksia, joita annetaan korotetuille:

1. He elävät ikuisesti taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen edessä (ks. OL 76:62).
2. Heistä tulee jumalia (ks. OL 132:20–23).
3. Heidät yhdistetään iankaikkisesti vanhurskaksiin perheenjäseniinsä, ja he kykenevät lisääntymään iankaikkisesti.
4. He saavat ilon täyteyden.
5. He saavat kaiken, mitä taivaallisella Isällämme ja Jeesuksella Kristuksella on – kaiken vallan, kirkkauden, herruuden ja tiedon (ks. OL 132:19–20). Presidentti Joseph Fielding Smith on kirjoittanut: ”Isä on luvannut Pojan kautta, että kaikki, mitä Hänellä on, tullaan antamaan niille, jotka ovat kuuliaisina Hänen käskyilleen. *He tulevat kasvamaan viisaudessa, tiedossa ja voimassa, saaden armoa armon päälle, kunnes täyden päivän täyteys tulee aukenemaan heille.*” (*Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 2, s. 44, kursivointi lähdeteoksessa.)

Korotuksen vaatimukset

Aika täyttää korotuksen vaatimukset on nyt (ks. Alma 34:32–34). Presidentti Joseph Fielding Smith on sanonut: ”Saadaksemme korotuksen meidän täytyy ottaa vastaan evankeliumi ja kaikki sen liitot ja ottaa päällemme ne velvoitukset, jotka Herra on antanut, ja vaeltaa valkeudessa ja totuuden ymmärryksessä ja elää jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta” (*Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 50).

Saadaksemme korotuksen meidän täytyy ensin uskoa Jeesukseen Kristukseen ja sitten pysyä tuossa uskossa elämämme loppuun asti. Meidän uskomme Häneen tulee olla sellainen, että teemme parannuksen synneistämme ja pidämme Hänen käskynsä.

Hän käsklee meitä kaikkia ottamaan vastaan tietyt toimitukset:

1. Meidän täytyy ottaa kaste.
2. Meidän täytyy saada käten päällepanemisella konfirmointi Jeesuksen Kristuksen kirkon jäseneksi ja saada Pyhän Hengen lahja.
3. Veljien täytyy saada Melkisedekin pappeus ja pitää kunniaassa kutsumuksensa pappeudessa.
4. Meidän täytyy saada temppeliendaumentti.
5. Meidän täytyy solmia avioliitto iankaikkisuudeksi joko tässä elämässä tai seuraavassa.

Vaadittujen toimitusten vastaanottamisen lisäksi Herra käsklee meitä kaikkia

1. rakastamaan Jumalaa ja lähimmäisiämme
 2. pitämään käskyt
 3. tekemään parannuksen vääristä teoistamme
 4. etsimään kuolleita sukulaisiamme ja suorittamaan heidän puolestaan evankeliumin pelastavat toimitukset
 5. käymään kirkkomme kokouksissa mahdollisimman säännöllisesti, jotta voimme uudistaa kasteenliittomme nauttimalla sakramentin
 6. rakastamaan perheemme jäseniä ja vahvistamaan heitä Herran teillä
 7. pitämään perherukoukset ja henkilökohtaiset rukoukset joka päivä
 8. opettamaan evankeliumia muille sanoin ja esimerkin avulla
 9. tutkimaan pyhiä kirjoituksia
-

10. kuuntelemaan Herran profeettojen innoitettuja sanoja ja noudattamaan niitä.

Lopuksi meidän jokaisen pitää ottaa vastaan Pyhä Henki ja oppia omassa elämässämme noudattamaan Hänen ohjaustaan.

- Kuinka toimitukset ja liitot valmistavat meitä korotukseen?
- Kuinka usko Jeesukseen Kristukseen auttaa meitä noudattamaan käskyjä?
- Miksi meidän täytyy oppia seuraamaan Pyhän Hengen ohjausta saadaksemme korotuksen?

Oltuamme uskollisia ja kestettyämme loppuun asti

- Mitä tapahtuu, kun olemme pysyneet loppuun asti uskollisina Kristuksen opetuslapsina?

Herra on sanonut: ”Jos pidät minun käskyni ja kestät loppuun asti, saat iankaikkisen elämän, joka lahja on suurin kaikista Jumalan lahjoista” (OL 14:7). Presidentti Joseph Fielding Smith on sanonut: ”Jos me pysymme Jumalassa, toisin sanoen pidämme Hänen käskynsä, palvelemme Häntä ja rakastamme Hänen totuuttaan, niin aika on tuleva, jolloin meidät ympäröi totuuden täyteys, joka kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään asti” (*Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 44).

Profeetta Joseph Smith on opettanut: ”Kun nousette tikkaita, teidän on aloitettava alhaalta ja noustava ylös askelma askelmalta, kunnes pääsette ylös asti. Samoin on evankeliumin periaatteiden laita, teidän on alettava ensimmäisestä ja jatkettava, kunnes opitte kaikki korotuksen periaatteet. Mutta kestää vielä kauan senkin jälkeen, kun olette kulkeneet verhon lävitse [eli kuolleet], ennen kuin olette oppineet ne. Se ei ole kaikki tarkoitettu käsitettäväksi tässä maailmassa; vielä haudan tuolla puolen meillä tulee olemaan paljon tekemistä oppiaksemme pelastuksemme ja korotuksemme.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 279.)

Joseph Smith on opettanut myös: ”Evankeliumin ensimmäisenä periaatteena on tuntea varmasti Jumalan luonne – –, että Hän oli kerran ihminen kuten me – –, että itse Jumala, meidän kaikkien Isä, asui jonkin maan päällä samalla tavoin kuin itse Jeesus Kristuskin”

(*Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, toim. Joseph Fielding Smith, 1985, s. 344).

Taivaallinen Isämme tuntee koettelemuksemme, heikkoutemme ja syntimme. Hän tuntee myötätuntoa ja armoa meitä kohtaan. Hän haluaa meidän onnistuvan samoin kuin Hän onnistui.

Kuvitelkaa, millaista iloa me jokainen tulemme tuntemaan palatesamme taivaallisen Isämme luo, jos voimme sanoa: ”Isä, elin tahtosi mukaan. Olen ollut uskollinen ja pitänyt käskysi. Olen onnellinen ollessani kotona jälleen.” Silloin kuulemme Hänen sanovan: ”Hyvin tehty! – – Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!” (Matt. 25:23.)

- Kertaa kohta Matt. 25:23. Ajattele sitä, miltä sinusta tuntuisi, jos kuulisit Herran sanovan nuo sanat sinulle.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- OL 132:3–4, 16–26, 37 (korotukseen liittyvää)
- OL 131:1–4 (jankaikkinen avioliitto on avain korotukseen)
- OL 76:59–70 (selestisen kirkkauden siunaukset selitetään)
- OL 84:20–21 (pappeuden toimituksissa ilmenee jumalisuuden voima)

Opettajalle: Kun annat luokan tai perheen jäsenille aikaa pohtia evankeliumin totuuksia, miettiä elämäänsä tai ajatella rakkauttaan taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen, annat heille tilaisuuden saada opetusta Pyhästä Hengeltä.

Luettelo kuvista

Kansi: Simon Deweyn maalaus *Elävää vettä*, © Simon Dewey.
Tausta © Artbeats

Sivu 4: Valokuva © NASA ja STScI

Sivu 8: Valokuva © NASA ja STScI

Sivu 14: Yksityiskohta Carl Heinrich Blochin maalauksesta *Kristus Emmauksessa*. Hillerødissä Frederiksborgissa sijaitsevan Tanskan kansallishistoriallisen museon luvalla.

Sivu 18: Valokuva Dimitri Vervitsiotis/Digital Vision/Getty Images

Sivu 24: Valokuva © Corbis

Sivu 28: Joseph Brickeyn maalaus *Lähtö Eedenin puutarhasta*.
© 1998 Joseph Brickey

Sivu 40: Tuntemattoman taiteilijan maalaus *Joseph Smith*, Community of Christ Archivesin luvalla. Danquart Anthon Weggelandin maalaus *Brigham Young*, kirkon historiamuseon luvalla. Tuntemattoman taiteilijan maalaus *John Taylor*, kirkon historian kirjaston ja arkistojen luvalla. H. E. Petersonin maalaus *Wilford Woodruff*. Lewis Ramseyn maalaus *Lorenzo Snow* kirkon historiamuseon luvalla. A. Salzbrennerin maalaus *Joseph F. Smith*, © IRI. C. J. Foxin maalaus *Heber J. Grant*, © IRI. Lee Greene Richardsin maalaus *George Albert Smith*, © IRI. Everett Clark Thorpen maalaus *David O. McKay*, © Everett Clark Thorpe. Shauna Cook Clingerin maalaus *Joseph Fielding Smith*, © 1983 IRI. Grant Romney Clawsonin maalaus *Harold B. Lee*, © IRI. Valokuva Ezra Taft Bensonista © Busath Photography. Valokuva Thomas S. Monsonista © Busath Photography

Sivu 52: Greg K. Olsenin maalaus *Kristus herättää Jairoksen tyttären*. © 1990 IRI

- Sivu 62:** Harry Andersonin maalaus *Älköön toteutuko minun tahtoni, vaan sinun.* © Seventh-day Adventist Church. Kopiointi kielletty
- Sivu 84:** Yksityiskohta Harry Andersonin maalauksesta *Abraham Mamren tammistossa.* © IRI
- Sivu 90:** Yksityiskohta Harry Andersonin maalauksesta *Kristus asettaa kaksitoista apostolia.* © IRI
- Sivu 96:** Yksityiskohta Walter Ranen maalauksesta *Sydämeni toiveet.* Kirkon historiamuseon luvalla
- Sivu 104:** Yksityiskohta Harry Andersonin maalauksesta *Jeesus Kristus.* © IRI
- Sivu 136:** Simon Deweyn maalaus *Viimeinen ateria.* © Simon Dewey
- Sivu 152:** Yksityiskohta Heinrich Hofmannin maalauksesta *Kristus ja rikas nuorukainen.* C. Harrison Conroy Co, Inc:in luvalla
- Sivu 164:** Yksityiskohta Del Parsonin maalauksesta *Jeesus pesee apostolien jalat.* © 1983 IRI
- Sivu 170:** Valokuva © Getty Images
- Sivu 176:** Yksityiskohta Joseph Brickeyn maalauksesta *Laupias samarialainen.* © 2001 Joseph Brickey
- Sivu 184:** Valokuva George Doyle/Stockbyte/Getty Images
- Sivu 194:** Yksityiskohta Harry Andersonin maalauksesta *Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni.* © IRI
- Sivu 206:** Keith Larsonin maalaus *Aadam ja Eeva uhraavat.* © 1996 Keith Larson
- Sivu 224:** Valokuva Robert Casey. © 2004 Robert Casey
- Sivu 232:** Valokuva Robert Casey. © 2004 Robert Casey
- Sivu 252:** Yksityiskohta Harry Andersonin maalauksesta *Jaakob siunaa Joosefin.* © IRI
- Sivu 258:** Harry Andersonin maalaus *Toinen tuleminen.* © IRI
- Sivu 264:** Yksityiskohta Harry Andersonin maalauksesta *Toinen tuleminen.* © IRI
-

Sivu 270: Yksityiskohta Nancy Glazier-Koehlerin maalauksesta
Vailla mitään vihaa. © 1984 Nancy Glazier-Koehler

Sivu 276: Yksityiskohta John Scottin maalauksesta *V viimeinen
tuomio.* © 1974 IRI

Sivu 284: Yksityiskohta Dan Baxterin seinämaalauksesta

Hakemisto

A

Aadam ja Eeva
avioliitto, 27
ensimmäiset, jotka tulivat maan
päälle, 27
ero Jumalasta, 29–30
jaloja henkiä, 27
lankeemus, 29–30
Pyhä Henki tuli Aadamille ja
Eevalle, 32
saivat käskyn hankkia lapsia,
29

Aaronin pappeus
kooromit, 80
virat ja velvollisuudet, 77–78
Ks. myös Melkisedekin pappeus;
Pappeus

Abraham, Jumalan liitto Abrahamin
kanssa, 85

Aikakirjat, meidät tuomitaan niiden
mukaan, 278–279

Aikojen merkit. *Ks.* Jeesuksen
Kristuksen toinen tuleminen

Ajatukset, meidät tuomitaan niiden
mukaan, 278

Alkoholi, 171–172

Antaminen, 190
lainaus Stephen L Richardsilta,
190

Anteeksiantaminen muille, osa
parannusta, 113

Anteeksianto
ilo, 114–115
lainauksia Spencer W. Kimballilta, 238, 239
siveyden lain rikkomisesta,
238–239

Apostoli, virka ja velvollisuudet,
79, 100
Ks. myös Kaksitoista apostolia

Avioliitto
iankaikkinen, 225–230
lainaus Spencer W. Kimballilta,
228

D

Diakoni, virka ja velvollisuudet, 77

E

Edistyminen, elämä maan päällä
on edistymiselle välttämätöntä,
10–12

Eedenin puutarha, 28

Eeva. *Ks.* Aadam ja Eeva

Elian tuleminen, 261

Ennalta asettaminen, 9–10
lainaus Joseph Smithiltä, 10

Ensimmäinen presidenttikunta,
99–100

Ensimmäiset periaatteet ja toimi-
tukset, 92
tuotu palautuksessa takaisin
täyteydessään, 100–101

Esivanhempien auttaminen,
242–246
Evankeliumin totuudet palautettu,
100–101

H

Hedelmät, 173
Hengelliset lahjat, 127–134
 huolellinen käyttäminen, 134
 kehittäminen, 133
 mitä ne ovat, 127–132
 Saatana jäljittelee, 133–134
 tosi kirkon ominaispiirre, 93
Hengen lahjat. *Ks.* Hengelliset lahjat
Hengen lahjat. *Ks.* Hengelliset lahjat
Henget, ruumiillinen muoto, 249
Henkimaailma, 247–251
 Brigham Youngin opetus,
 247–248
 lainaus Ezra Taft Bensonilta, 247
Henkivankila, 251
Herran päivä, 142–143
 Ks. myös Lepopäivä
Herran terveyslaki. *Ks.* Viisauden
 sana
Huumaavat aineet, 172
Hyvittäminen, osa parannusta, 113

I

Ihmetekojen tekeminen, lahja, 132
Ihminen
 hallitsee Jumalan luotuja, 5
 Jumalan lapsi, 9
 lainaus Joseph F. Smithiltä ihmi-
 sistä Jumalan lapsena, 9
 luotu Jumalan kuvaksi, 6
Ilmoitus, tosi kirkon ominaispiirre,
 89, 91
Ilon täyteys, 11
Israel

huoneen hajottaminen, 253–254
huoneen kokoaminen, 253–257
Jaakobin nimi muutettiin Israe-
 liksi, 253
 lainaus Joseph Fielding Smithiltä
 Israelin kokoamisesta, 255
 lainaus Russell M. Nelsonilta
 Israelin kokoamisesta, 256
Israelilaiset, 253
Isä, velvollisuudet, 220–221
Isä taivaassa. *Ks.* Taivaallinen Isä

J

Jaakob
 Jumalan liitto Jaakobin kanssa,
 253
 nimi muutettiin Israeliksi, 253
Jeesuksen Kristuksen kirkko
 Amerikan mantereella, 93
 ilmoitus, 89, 91
 järjestys, 91–92, 99–100
 jäseneksi tuleminen kasteessa,
 119
 luopumus, 93–94
 muinaisina aikoina, 89–95
 nykyisin, 97–102
 ominaispiirteet, 89–93
 palautettu, ei koskaan hävitetä,
 102
 palautus ennustettu, 94–95,
 97–98
 perustettu Joseph Smithin
 kautta, 99–100
 valtuus, 91, 99
Jeesuksen Kristuksen toinen tule-
 minen, 265–269
 merkit, 259–263, 268
Jeesus Kristus
 asetti sakramentin, 135, 137
 elämä, 53–60

- ennalta asetettu kuolevaisuutta edeltävässä elämässä, 9
 esimerkki palvelemisesta, 169
 esimerkki rakkaudesta, 180
 haluaa meidän palvelevan muita, 166–167
 Isän ainosyntyinen Poika, 54–55
 lunastus, 58–59
 Luoja, 23, 25
 oli kuuliainen Isälle, 209
 opetukset, 56–57
 Orson F. Whitney näky Jeesuksen kärsimisestä, 58
 perusti kirkon, 57–58
 rakkaus, 56–57
 soi meille mahdollisuuden siunauksiin sovituksen ansiosta, 59–60
 syntymä ja tehtävä ennustettu, 53–54
 täydellinen elämä, 55–56
 uhri, 59–60, 151, 153
 Vapahtaja ja Johtaja maanpäällisen elämän aikana, 15
Ks. myös Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Sovitus; Usko Jeesukseen Kristukseen
 Jumala. *Ks.* Taivaallinen Isä
 Jumalan tuomiot, 277
- K**
-
- Kahvi, 172
 Kaksitoista apostolia, tuomitsemisen, 279
Ks. myös Apostoli
 Kallisarvoinen helmi, 50
 Kaste, 117–122
 kastetapa, 119–120
 kenet tulee kastaa, 120
 liitot, 121–122
 miksi kastetaan, 117, 119
 uusi alku, 122
 Kestäminen loppuun asti, siunaukset, 287–288
 Kielillä puhuminen, lahja, 127, 129
 Kielten tulkitseminen, lahja, 129
 Kirkkauden valtakunnat, 279–281
 Kirkon palautus
 ennustettu, 94–95, 97–98
 Joseph Smithin kautta, 98–101
 Kirkon presidentti, 42
 johtaa kirkkoa, 100
 lainaus Wilford Woodruffilta, 43
 on nykyinen elävä profeetta, 42–43
 siunauksia kuuliaisuudesta kirkon presidentille, 44
 tukeminen, 43–44
Ks. myös Profeetat
 Kiusausten voittaminen, lainaus Gordon B. Hinckleyltä, 236
 Koettelemukset, välttämättömiä edistymiselle, 11
 Koetusaika, elämä maan päällä on, 10–11
 Konfirmoiminen. *Ks.* Pyhän Hengen lahja
 Korotus, 283–288
 iankaikkinen avioliitto välttämätön, 225–226
 kelvollisuus, 17
 lainaus Joseph Fielding Smithiltä, 285
 Kristus. *Ks.* Jeesus Kristus
 Kuolleiden puolesta suoritettavat toimitukset, tosi kirkon ominaispiirre, 92–93
 Kuuliaisuus, 205–211
 kaste osoittaa, 119
 lainaus Joseph Smithiltä, 209

Kuumat juomat, 172
 Kymmenykset, 189–192
 lainaus Gordon B. Hinckleyltä, 192
 lainaus Heber J. Grantilta, 192
 lainaus Stephen L Richardsilta, 190
 Kyvyt
 kehitetty kuolevaisuutta edeltävässä elämässä, 9–10
 kehittäminen, 201–204
 lainaus Heber J. Grantilta kykyjen kehittämisestä, 203
 lainaus Joseph F. Smithiltä kykyjen käyttämisestä, 203
 lainaus Marvin J. Ashtonilta kykyjen kehittämisestä, 202–203
 Käskyjen pitäminen, osa parannusta, 114

L

Lahjoitukset, 189–192
 lainaus Gordon B. Hinckleyltä, 192
 lainaus Heber J. Grantilta, 192
 lainaus Stephen L Richardsilta, 190
 Laiskuus, 161–162
 Lankeemus, 29–31
 seurauksia, 29–30
 Lapset
 Aadam ja Eeva saivat käskyn saada lapsia, 29
 velvollisuudet, 222
 Lepo, 162, 173
 Lepopäivä, 141–145
 historia, 142–143
 mikä se on, 141
 pyhittäminen, 143–144

pyhittämisestä koituvia siunauksia, 144
 sunnuntai, 142–143
 tarkoitus, 141–142
 Liha, 173
 Liitto
 Abrahamin, 85–86
 kasteen, 121–122
 mikä se on, 83, 85
 uudistetaan sakramentissa, 138
 uusi ja ikuinen, 87
 Liittokansa, 83–88
 Luominen
 Jeesus Kristus Luojana, 23, 25
 osoittaa Jumalan rakkautta, 25–26
 toteuttaminen, 23, 25
 Luopumus, suuri, 93–94
 Lusifer. *Ks.* Saatana
 Lähetystyö, 193–199
 lainaus Ezra Taft Bensonilta, 196

M

Melkisedekin pappeus
 koorumit, 80–81
 virat ja velvollisuudet, 78–79
 Ks. myös Aaronin pappeus;
 Pappeus
 Mormonin kirja, 48–49
 Murhe synnistä, osa parannusta, 112

N

Neuvonpito taivaassa, 11

O

Opettaja, virka ja velvollisuudet, 77–78
 Opettaminen
 lahja, 130–131
 tästä kirjasta, 1–3
 Oppi ja liitot, 49

P

- Paasto, 147–150
 oikea, 147–148
 siunaukset, 149–150
- Paastopäivä, 148–149
- Paastouhrit, 149, 191
- Paholainen. *Ks.* Saatana
- Palveleminen, 165–169, 191
 lainaus Spencer W. Kimballilta, 166
- Pappeus, 69–73
 avaimet, 76–77
 järjestys, 75–82
 kuinka käytetään oikein, 72
 kuinka saadaan, 71–72
 lainaus Joseph F. Smithiltä, 76–77
 miksi tarvitaan, 69, 71
 mitä se on, 69
 oikeasta käytöstä koituvia siunauksia, 73
 osat, 75–76
Ks. myös Aaronin pappeus; Melkisedekin pappeus
- Pappi, virka ja velvollisuudet, 78
- Parannus
 aika on nyt, 115
 lainauksia Spencer W. Kimballilta, 111, 114, 238
 miksi tarvitaan, 109
 mitä se on, 110
 periaatteet, 111–114
 siunaukset, 114–115
- Parantaminen, lahja, 132
- Paratiisi
 henkimaailmassa, 250
 lainaus Jedediah M. Grantilta, 250
 lainaus Wilford Woodruffilta, 250
- Patriarkalliset siunaukset, 10, 79, 133
 lainaus Thomas S. Monsonilta, 10
- Patriarkka, virka ja velvollisuudet, 79
- Pelastussuunnitelma, 10–12, 23
- Perhe
 elättäminen, 160
 iankaikkinen, 213–216
 lainaus David O. McKaylta, 213
 lainaus Harold B. Leeltä, 215
 onnistuneet, 215–216
 perhesuhteet, 214–215
 tärkeys, 213–214
 velvollisuudet, 219–223
- Perhe – julistus maailmalle, 10, 213, 215, 217, 219, 220, 221, 223, 233
- Persoonallisuus, kehittyi kuolevaisuutta edeltävässä elämässä, 9–10
- Pettäminen, 186
- Piispa, virka ja velvollisuudet, 78
- Profeetat, 41–45
 ennalta asetettuja, 9–10
 Jumalan edustajia maan päällä, 41
 Jumala on kutsunut kautta aikojen, 42
 sanat ovat pyhää kirjoitusta, 50
- Profetoiminen, lahja, 131
- Pyhä Henki, 32–34
 kaste välttämätön lahjan saamiseksi, 119
 lainauksia Joseph Fielding Smithiltä, 34
 ominaisuuksia, 33
 tehtävä, 33–34
 tuli Aadamille ja Eevalle, 32–33
Ks. myös Pyhän Hengen lahja
- Pyhän Hengen lahja, 123–126
 kuinka saadaan, 125
 mikä se on, 123, 125

- Pyhän Hengen vaikutuksen tunnistaminen, 126
 yksi Jumalan suurimmista lahjoista, 126
 Pyhät kirjoitukset, 47–51
 neljä kirjaa, 47–50
 tutkiminen, 50–51
- R**
-
- Raamattu, 47–48
 Rakkaus, 177–182
 lainaus Joseph Smithiltä, 181
 lainaus Thomas S. Monsonilta, 179
 Rehellisyys, 183–187
 lainaus Brigham Youngilta, 183
 lainaus Joseph F. Smithiltä, 187
 lainaus Mark E. Peterseniltä, 183
 Rukous, 35–39
 kuinka rukouksiin saadaan vastauksia, 38–39
 kuinka tulee rukoilla, 38
 miksi me rukoilemme, 35, 37
 milloin tulee rukoilla, 37–38
- S**
-
- Saatana
 haluaa meidän rikkovan siveyden lakia, 235–237
 houkuttelee meitä, 16
 jäljittelee Hengen lahjoja, 133–134
 kiusasi Eevaa, 29
 pyrki ottamaan pois valinnanvapauden, 13, 15
 sidottu tuhatvuotisessa valtakunnassa, 273
 syöstiin alas taivaasta, 15–16
 taisteli Jeesusta vastaan taivaassa, 15
 vapautetaan lyhyeksi aikaa tuhatvuotisen valtakunnan lopussa, 274
 vastustaa hyvää, 21
 Sakramentti, 135–139
 asenne nautittaessa, 139
 Kristus asetti, 135, 137
 liittojen uudistaminen, 138
 sakramenttipalvelu, 137–138
 Sanat, meidät tuomitaan niiden mukaan, 278
 Sapatti, lepopäivä, 142–143
 Seitsenkymmen, virka ja velvollisuudet, 79
 Selestinen valtakunta
 kaste välttämätön sinne pääsemiseksi, 119
 korotus, 280, 283–288
 Seurakunnat, 100
 Sinetöimisvoima, Elia palautti, 261
 Siveys, 231–239
 Smith, Joseph
 kirkon palautus, 98–101
 totuuden palautus, 100–101
 Sota taivaassa, 15–16
 Sovitus, 61–68
 Boyd K. Packerin havainnollistava kertomus, 65–67
 Kristus ainoa, joka kykeni suorittamaan, 63
 Kristus kärsi ja kuoli suorittaakseen, 58–59, 63
 lainaus Joseph Fielding Smithiltä, 111
 pelastukselle välttämätön, 61
 pelastus synneistä sovituksen seurausta, 64–68
 ylösnousemus sovituksen seurausta, 64
 Ks. myös Jeesus Kristus

Sukututkimus, 241–246
Suuri neuvonpito, 11
Suvunjatkamisvoima, 233
Synnin hylkääminen, osa parannusta, 112
Synti
 kaikki ovat tehneet, 109
 mitä se on, 109
Syntien anteeksisaaminen kasteessa, 117
Syntien myöntäminen, osa parannusta, 112
Syntymäaika ja -paikka, taivaallinen Isä valitsee, 10

T

Tahdonvapaus
 edellyttää, että on olemassa vaihtoehto, 20–22
 iankaikkinen periaate, 19
 käyttö, kuolevaisuutta edeltävää elämää muistamatta, 11
 Saatana yritti ottaa sen pois, 19
 välttämätön pelastussuunnitelmas-
 massa, 20
Taivaallinen Isä
 haluaa, että me kehitämme ominaisuuksia, joita Hänellä on, 10–12
 ihmiset luotu Hänen kuvakseen, 6
 Isä, 9
 kaiken Hallitsija, 5
 kaiken Luoja, 5
 lainaus Joseph F. Smithiltä suhteestamme Häneen, 9
 lainaus Joseph Smithiltä Hänen roolistaan Isänämme, 5–6
 mahdollisuutemme tulla Isän kaltaiseksi, 9

 ominaisuudet, 6
 on olemassa, 5–6
 ruumis, 6
 tunteminen, 6–7
 työ ja kirkkaus, 6
Tee, 172
Telestinen kirkkaus, 280–281
Temppelit
 iankaikkinen avioliitto solmitaan temppeleissä, 226–227
 temppeleissä tehtävä työ, 241–246
 temppeleissä tehtävä työ tuhatvuotisen valtakunnan aikana, 266, 272
Teot, meidät tuomitaan niiden mukaan, 278
Terrestrinen kirkkaus, 280
Tieto, lahja, 130
Tieto siitä, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika, lahja, 131
Todistus, lainaus David O. McKaylta, 131
Toimitukset
 palautettu, 100–101
 tosi kirkon ominaispiirre, 92–93
Tottelemattomuus, seuraukset, 209–210
Tuhatvuotinen valtakunta, 271–275
 lainaus Brigham Youngilta, 266
 lainaus John Taylorilta, 273
Tulkitseminen, lahja, 129
Tunnustaminen, osa parannusta, 113
Tuomio
 aikakirjojen mukaan, 278–279
 Jeesus Kristus tuomarina, 279
 sanojen, tekojen ja ajatusten mukaan, 278

- valmistautuminen, 281
viimeinen, 277–282
- Tupakka, 172
- Työ, 159–163, 173
lainaus David O. McKaylta, 163
lainaus Heber J. Grantilta, 160
- U**
-
- Uhraaminen, 151–157
- Ulkoinen pimeys, 281
- Usko Jeesukseen Kristukseen,
103–108
hengellinen lahja, 103, 132
kuinka vahvistaa sitä, 106–107
lainauksia Spencer W. Kimballilta
siitä, miksi tarvitaan, 107
lainaus vaikutuksista julkaisusta
Lectures on Faith, 108
miksi meillä tulee olla, 105
mitä se on, 103, 105
siitä koituvat siunaukset, 108
- Uskominen muiden todistukseen,
lahja, 131
- Uusi ja ikuinen liitto, 87
- V**
-
- Vaarna, 100
- Valehteleminen, 185
- Valtuus
palautettu, 99
tosi kirkon ominaispiirre, 91
- Vanhempien velvollisuudet, 160,
219–222
- Vanhin, virka ja velvollisuudet,
78–79
- Vapahtaja. Ks. Jeesus Kristus
- Vapaus valita. Ks. Tahdonvapaus
- Varastaminen, 185–186
- Vehnä, 173
- Verho, peittää muiston taivaallisesta
kodista, 11
- Vihannekset, 173
- Viini, 171–172
- Viisauden sana, 171–175
lainaus Heber J. Grantilta, 174
- Viisaus, lahja, 130
- Vilja, 173
- Virkistäytyminen, 162
- Väkijuomat, 171–172
- Y**
-
- Ylipappi, virka ja velvollisuudet, 79
- Yrtit, 173
- Ä**
-
- Äidit
lainaus Boyd K. Packerilta, 221
velvollisuudet, 221–222

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEE SUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO

